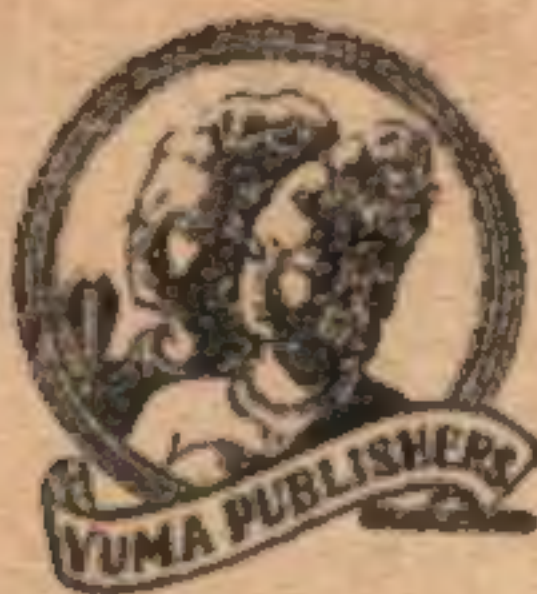

పురాణవైర గ్రంథమాల - 8

TPLE
4652
1137

పులిమర్గు

గ్రంథకర్త
కవి సమాఖ్య
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ

పబ్లిషర్స్
ఉమా పబ్లిషర్స్
విజయవాడ — విజయనగరం.

ప్రథమ ముద్రణ
డిసెంబరు 1960
1000 ప్రతులు

వెల రు. - 8-00

ముద్రణ:
ఉమాప్రింటర్స్,
విజయవాడ-1.

పురాణ వైర గ్రంథమాల పీఠిక

ఇవి పురాణవైరమను శీర్షికతో వ్రాయబడుచున్న పదునాఱు నవలలు. ఏనవల కానవలే. పదునాటింటను కలిపి ఒకటే కథయుండదు. ఒకదానితో నొకదానికి సంబంధ ముండదు. కొన్నింటియందు సంబంధమున్నను, అది ప్రధానము కాదు. కాని ఈనవల లన్నింటికి కలిపి పురాణవైరమన్న శీర్షిక ఎందులకు? పురాణవైరమన్న పే రెందులకు?

ఈవిషయము ఈనవలలలో నచ్చటచ్చటపరామర్శింపబడును. మనకు వేదశాస్త్ర పురాణేతి హాసములు గలవు. నానిలో పురాణమున్నది. పురాణమనగానేమి? “పురాణం పంచలక్షణం” అని మనవారన్నాడు. పురాణ మైదు లక్షణములు కలది. సర్గము, ప్రతిసర్గము, మన్వంతరములు, రాజవంశములు, అనువంశములు, అని ఈ అయిదు లక్షణములు పురాణముల యందుండును. సర్గమనగా మొదటజరిగిన సృష్టి లక్షణము, మహాప్రళయము జరిగిన తరువాత తొలినాని సృష్టియొక్క స్వరూప మెట్లుండునో అది సర్గము. తరువాత కొన్ని కొన్ని ప్రళయములు జరుగును. అప్పుడు మరల సృష్టి జరుగును. దానిపేరు ప్రతిసర్గము. మన పురాణములలో ఒక మనువు చెరువునకు స్నానమునకు పోయినట్లు, ఒక చేప తన్ను రక్షించుమని అడుగగా, దానిని తన చెంబులో తీసుకొని వచ్చెను. అది చెంబునకు పెద్దదై నాకు ఈ చెంబు చాలుట లేదనగా పెద్దపాత్రలో వేసెను. అట్లు పెరిగి పెరిగి సముద్రములో బడవేయదగినంత దయ్యెను. ఆచేప ఆ మనువుతో కొలది దినములలో సముద్రములు పొంగి భూమి మునిగి పోవును. లోకములో నున్న జీవరాసులలో ఒక్కొక్క జీవ

రాశి కొక్కొక్క వ్యక్తిగా తీసికొనివచ్చి నాపైన నెక్కుము.
ప్రళయంతమున మరల సృష్టిని నిలుపుదువుగాని అని
చెప్పగా నతడట్లు చేసెను. ఇది ప్రతిసర్గము. అనగా మహాత్ము
అహంకారము మొదలగు వాటినుండి మరల సృష్టి జరుగ
లేదు. మహాదహంకారాదులనుండి జరిగెడు సృష్టి సర్గము.
తత్సార్వమందున్న జీవరాసులయొక్క ప్రతులు మిగిల్చి
వానినుండి మరల సృష్టి సాగుట ప్రతిసర్గము. బైబిలులో
'నోవాస్ ఆర్క్' అని యున్నది. నోవా అనువాడు ఒకయో
డలో జీవరాసులయొక్క ప్రతులను తీసుకొని వచ్చినట్లు దాని
వలన మరల సృష్టి ప్రారంభమైనట్లు చెప్పబడినది. అది ప్రతి
సర్గము. సర్వ విద్యలు సర్వజ్ఞానము యితర దేశములకు భారత
దేశమునుండియే వెళ్ళినవి. అట్లు వెళ్ళిన జ్ఞానములో బైబిలు
లోని కథ యొకభాగము. మూడవది మన్వంతరములు. కృత
త్రేతాద్వాపార కలి యుగములు నాల్గు కలిసినచో నొక
మహాయుగము. ఇట్టి మహాయుగములు 71 జరిగినచో నొక
మన్వంతరము. అట్టి పదునాల్గు మన్వంతరములు జరిగినచో
నప్పుడు మహా ప్రళయము వచ్చును. ఈ లెక్క ఎక్కడ?
పాశ్చాత్యులు మనకు నేర్పెడి చరిత్రలోని లెక్క- ఎక్కడ?
అల్పమైన యూహాగల వారి మార్గమును మన మనుసరించు
చున్నాము. నాల్గవది రాజవంశము. సృష్ట్యాదియందు గల
సూర్య చంద్రవంశ రాజుల చరిత్రములు మన పురాణము
లలో నున్నవి. అనువంశములనగా వారినుండి కలియుగములో
వచ్చిన బహు రాజవంశముల చరిత్రము. ఇది నేడు చరిత్ర
యను పేరున కాశాళాలలో పాఠశాలలలో చదివింపబడు
విషయము. దానిని పాశ్చాత్య చరిత్రకారులు పలువిధము

చెప్పినారు. దానిలో పురాణములలోని కలిరాజవంశ మంతయు తారుమారైనది. ఈయన గుప్తచంద్రగుప్తుడు గాని మౌర్యచంద్రగుప్తుడు గాడు. మనకు మగధరాజవంశ చరిత్రయున్నది. కల్హణపండితుడు తన రాజతరంగిణిలో కాశ్మీరరాజ చరిత్రము పూర్తిగా వ్రాసినాడు. నేపాలరాజవంశ చరిత్రము సమగ్రముగ గలదు. గుప్తచంద్రగుప్తుని వదలి పెట్టి మౌర్యచంద్రగుప్తు డనుటతో సర్వము నాశనమైపోయినది. పాశ్చాత్యచరిత్ర కాగులు ఈ సిద్ధాంతము అకాండ తాండవము చేసినారు. మన చరిత్రను వారియిష్టము వచ్చినట్లు మలచిరి. మన పండితులదియే చదువుచున్నాను. విద్యార్థులచేత అదియే చదివించుచున్నాను.

ఈ విషయము సమగ్రముగ నెఱుగఁగోరువారు భారతచరిత్ర భాస్కర బిరుదాఁకితులైన పండిత కోట నెలకటాచలముగారి గ్రంథములను చదువ వలయును. భారతయుద్ధము అయిదువేల ఏండ్లక్రితముజరిగినది తెలిసికొనఁగోరువారు, నడింపల్లి జగన్నాథరావుగారు వ్రాసిన మహాభారతయుద్ధకాలనిర్ణయమును టి. యస్. నారాయణశాస్త్రిగారు వ్రాసిన శంకరాచార్యకాల నిర్ణయములను చదువవలయును. రెండు గ్రంథములు ఇంగ్లీషు భాషలో వ్రాయబడినవి. ఆ గ్రంథములు గ్రహములయొక్క చారము, వానిముద్రలైన వానితో నిండియుండును.

ఈ చరిత్రను పలుమంది పాశ్చాత్యులుదిద్ది పాడు పంతులు తప్పుచదివి దుర్మార్ఖ్యానములుచేసి హిందులయొక్కయు, బౌద్ధులయొక్కయు వ్రాతలను పరిహసించి

దుర్మార్గములు చేసిరి. ఈ దుర్మార్గమును ప్రారంభించిన వాడు సర్ విలియమ్ జోన్సు. తరువాత చాలమంది పాశ్చాత్యచరిత్రకారులు వారి ననుసరించిరి. మన వేదాంతముల యందభిమానముగల మాక్సుముల్లరుకూడ చరిత్ర విషయములో దుష్టముగానే వ్రాసెను. ఇంగ్లీషులో నొక సామెత యున్నది, Blood is thicker than Water.

ఇంతకు సప్తర్షి మండలముయొక్క గమనముమీద మహాభారత యుద్ధకాల నిర్ణయము చేయబడవలయును. ఇది పెద్ద కథ. పోనిండు. పురాణముల ప్రకారము చూచినచో సప్తర్షి మండల చారమునుబట్టి లెక్కకట్టినచో సాండ్రకోలస్ గుప్తచంద్రగుప్తుడని అంగీకరించినచో, నన్నియు సరిపోవును. సరిపోయెను నీలెక్కయుండగా, సరిపోని లెక్కకట్టి పురాణములు తప్పునుటలోని దెలివి ఏమి? అందులోని న్యాయమేమి? దానియందు విశ్వాస మిట్టిది.

అలెక్క ప్రకారము కలి ప్రవేశము మొదలు సంయుక్త పృథ్వీరాజుల కథ దనకు పాశ్చాత్యులు తారుమారు చేసిరి. ఆ కాలము అనగా షుమారు మూడువేలవండ్ల కాలము. మహమ్మదు గోరీ వచ్చునటకు "మన చరిత్రలో పాశ్చాత్యులు చేసిన యవక తవకలు కాదని నవలల రూపమున నిరూపించుటకు చేసెడి ప్రయత్నమిది.

అందుచేత దీనికి 'పురాణవైర'మని శీర్షిక ఏర్పరుపబడినది.

పులి ముగ్గు

౧

ప్రొద్దు నడిమింటికి వచ్చినది. మోకాటిలోతు గడ్డిలో వారిరువురు యోజనముమేర నడచిరి. అచటినుండి నిర్జనమైన నిర్హాసమైన ధారుణి. ఒక చోటికి పోవలయునని సూటి పెట్టి కొని పోవలసినదేకాని మార్గ మనునది లేదు. వారెదురుగా నున్న చిన్న గుట్టను సూటి పెట్టికొని పోసాగిరి. కొంతదవ్వు పోయినతరువాత వారొక యేటి కడుపులో నడచుచుండిరి. అది యంతయు నిసుక. నడుమ నెక్కడనో సన్నగా సీల మండల లోతు ప్రవాహము బారెడుపొడుగున సాగుచున్నది. ప్రవాహమున కిరుదెసల నంటియున్న కొంచెముమేర యిసుక తడిసి యున్నది. అది వట్టి యిసుకకాక కొంత మట్టితోఁ గలసి యుండుటచేత చిక్కగా నున్నది. ఆ చిక్కని స్థలమును వారు ప్రవాహము పొడుగున చాలమేర పరిశీలించిరి. వారి కేమియు గుర్తయి కనిపించలేదు. మఱల గుట్ట కభిముఖముగా బయలుదేరిరి. కొంత దవ్వు చనినతరువాత ముండ్ల పొదలు బహుళముగాఁగల చిట్టడవిలోఁ బ్రవేశించిరి. ధాత్రియంతయు నెగుళ్ళు దిగుళ్ళుగా నున్నది. ఒకచోట చెరువుకట్టవలె లేచిన నేలపరుపు కొంత దవ్వుపోయి మలుపుతిరిగి లోన చెరువు కడుపువలె బయట నొక సెలయేటి పడకవలె భాసించు

చుండెను. వారు గట్టెక్కి చూచిరి. లోన చెరువు లేదు. ఇరుదెసలఁ బరిశీలించిరి. ఏ మృగమునుఁ గనిపించలేదు. మిడి యెండవేళ మృగములు సంచరించునా? కట్టకు వెలిభాగమైన వాగు పడకవంటి దేశమునఁబడి వారు పోసాగిరి. పోగా నది నిజముగా వాగు పడకయే అందందు బురద కొంత యిసుక మిగిలిన నీళ్ళు. అట్టి స్థలముల ప్రక్కగాఁ బడి పోసాగిరి. ఇంతలోఁ బైనుంచి వచ్చు నొక చిన్న నది వారి కడ్డము తగిలెను. దానిని దాటవలయును. వారు సర్వదా వన మృగములయొక్క కాలిగుర్తులకోసమే వెదకుచున్నట్లుండెను. తమ వైపుననున్న నదియొక్క యొడ్డు మఱలఁ బరిశీలించిరి. సివంగి, చిఱుతపులి. దుప్పి, లేడి, నక్క, ఎలుఁగుగొడ్డు మొదలైన జంతువుల కాలి గుర్తులే కనిపించినవి. కాని మఱి యొండు కనిపించలేదు. ఆ నది తరణయోగ్యమని రెండవ వాఁడు చెప్పినను రాజవేషధారియైన ప్రథముఁడు నదియొక్క యొడ్డునుఁ బట్టి యెగువకుఁ బోవుటకే నిర్ణయించెను. ఆ నది కొంత దూరాన నొక పర్వతమునుండి వినిర్గమించినట్లు తోచుచున్నది. నదియొక్క వెడల్పు కొద్ది దగుటచేత నా పైన నెచ్చటనో నది లంఘించుటకు యోగ్యమైన వెడల్పు కలిగి యుండునని యాతని యుద్దేశ్యము. కానిచో నా ప్రవాహము రెండు శిలలనడుమ చొర బడి దూసికొని వచ్చుచున్నచో నీ శిలమీఁదినుండి యాశిలమీఁదికి సులభముగా లంఘించవచ్చును. అట్లు దాటినను రెండవయొడ్డునుఁబట్టి వెనుకకు రావలయునేకదా. పోవలసిన దెదురుగానున్న గుట్టవద్దకు. రాజపురుషునియొక్క

భావ మెట్లున్నదనఁగా వెదకుచున్నది యొక మృగముకొఱకు. ఆ మృగముయొక్క పదచిహ్నములకొఱకు. అది యడవి మృగము. ఒకచోటతిరిగి మఱియొకచోట నేల తిరుగదు? మున్ను చూచినపు డెదురుగానున్న కొండమీఁదఁ గనిపించ వచ్చును. ఆయడవియంతయు తిరుగునుకదా. రెండవ వాఁడు వనచడురుఁ. కిరాతుఁడు. అతనికి రాజపురుషునిమాట కాదనఁగల శక్తిలేదు. నది కెగువగాఁ బోసాగిరి. అదియొక కొండ నొరసి ప్రవహించుచున్నది. ఆనది కొండమలుపు తిరిగి యిట్లుసాగినది. కొండమలుపు తిరిగినంతనే మఱల నాపైన నెంతయో ప్రవాహముకలదు. ఆనది నచ్చట తరించుట సులభముకాదు. ఒకనది యొక కొండనొరసి ప్రవహించుచున్నపుడు సహజముగా లోతుకోయును. ప్రవాహము సమప్రదేశమునందు సూటిగాఁబోవునపుడు ప్రవాహము యొక్క క్రిందిభాగము సమముగానుండును. మలుపుతిరిగి నపుడు తిరిగినచోట లోతు కోయును. ఇది ప్రవాహాలక్షణము. అచట నేఱుదాటుట సుకరముకాదు. అట్టి స్థలములయందు ప్రవాహమునకు నధికవేగ ముండును. తాల్మలొరసి ప్రవహించుటచేత ప్రవాహోపరిభాగము తీవ్రతరంగ దృశ్యమానమైయుండును. అడుగుననున్న యెగుడు దిగుడు రాళ్ళచేత కదల్చబడిన నీరు పైన తరంగములుగా రూపు కట్టును. కిరాతుఁడు నది నచ్చట తరించుట కంగీకరించ లేదు. రాజపురుషుఁడు తన ధరించిన యుడుపులు కొలచి దిగుట కారంభించెను. కిరాతుఁడును సిద్ధపడెను. ఆనస్త్రములు వామహస్తమున గ్రహించి వేగముగల యా ప్రవాహ

మును నొంటిచేతితో నీదుటకు సిద్ధపడిన యా రాజపురుషుని సాహసమునకుఁ గిరాతుఁడుకూడ నివ్వెఱిపోయెను. ఇతఁడు భోగి. పట్టుపరుపులమీఁద బ్రతికినవాఁడు. ఇతనికింత సాహసమేమి? అనుకొనెను. కాని వానికి తెలియనిది యా పురుషుఁడు మహాసేనాధిపతియన్న విషయము నదీతరణము చేసిరి. రాజపురుషుఁడు సులభముగా నా ప్రవాహమును దాటెను. కిరాతునకు బరువయ్యెను. అతఁడుగనుక దాటగలిగెనుగాని మఱి యొకఁడు దాటలేఁడు. రాజపురుషునిమీఁద వానికిఁగల గౌరవము పదిరెట్లయ్యెను. అతఁడా నది నంత సులభముగా దాటెను. అచటినుండి మార్గోపదేష్ట కిరాతుఁడుకాక రాజపురుషుఁడే యయ్యెను. తొలుత నదిని చూచినవేళ నచటి కెదురుగానున్న కొండకుఁ బోవలయునని వారు బయలుదేరిరి. రాజపురుషుఁడిపు డింకొకచోటికి దారితీయుచుండెను. ఆ రాజపురుషునకుఁగూడఁ దా నెచ్చటికి పోవుచుండెనో తెలియదు; గ్రుడ్డివేటుగాఁ బోవుచున్నాఁడు; తనంతట తాను పోవుచున్నాఁడా? ఆలోచించి పోవుచున్నాఁడా? ఆలోచన యతనికి తెలియకుండ జరుగుచున్నదా? ఏదో పూర్వ జన్మ సంస్కారమొకటి బలవత్తరమై యతని నామార్గమునఁ దీసికొని పోవుచున్నట్లున్నది; ఆ రాజపురుషుఁడు పూర్వ మడవు లెఱిగినవాడు; గుట్టలెక్కినవాఁడు; వాగు లీదినవాఁడు; నేఁడు మహాసేనాధిపతియైననుఁ దన చిన్నప్పుడు గిరివ్రజ రాజధానికి వచ్చినపుడు సామాన్య పైనికుఁడుగానే వచ్చెను; తనపరాక్రమముచేత, తన ధీశక్తిచేత, తన నేర్పుచేత తాను బైకిచ్చినవాఁడు; పైకి రావలయునని వచ్చినవాఁడు; అదియొక

పనిపెట్టిలోని మగధరాజ్యమునం దుద్యోగము సంపాదించిన
 వాఁడు; కడచిన యిరువదియేండ్లుగా మగధదేశమంతయు
 దిరిగినవాఁడు; సైన్యములను నడిపించి యతఁడు చూడని
 మగధదేశ ధారుణీభాగములేదు; అతఁడు మున్నెఱుంగనివి
 రెండు మూఁ డిట్టి ప్రదేశములే కలవు! ఇవి యడవులు; వన్య
 మృగములు సంచరించు ప్రదేశములు, శబరుల గూఢములు
 కూడ లేనిచోట్లు; అట్టియడవి రాజ్యమునందలి కాంతా
 రములమీఁద నధికారియైన మంత్రియేకాక తత్ప్రదేశము
 నందలి యటవీ పరిరక్షకులుకూడ సామాన్యముగాఁ జొచ్చి
 చూడని ప్రదేశములు; / ఆ ప్రదేశములలో నా రాజపురు
 షుఁడు నిర్భయముగా మున్నెఱిగిన మార్గమువెంట నడచు
 చున్నట్లు పోవుచుండెను; కొంతదూరము పోయినతరువాత
 వారికి జలపిహంగారావములు మింట సంచరించు రామ
 బంధులు, వనజంతువులయొక్క ధ్వనులును వినిపించెను;
 కిరాతుఁ డచ్చోట నొక పెద్ద తటాక ముండవలయునని యను
 కొనెను; ఆతటాకము సమీపమునందే యున్నదిగాని వారి
 కిది ద్రానికిని నడుమ దట్టములైన పెద్ద వన్యవృక్షములు పెరిగి
 యుండుటచేత వారికి గనిపించుటలేదు; వా రా తటాకమును
 సమీపించఁగా నొడ్డునందుఁ బరుండి విశ్రాంతి తీసికొనుచున్న
 మొసళ్ళు కొన్ని నెమ్మదిగా చెరువులోనికి ప్రాకిపోయెను;
 చెరువులో మత్స్యము లెగురుచుండెను; ఒక్కొక్కటి పెద్ద
 మీను; ఇది నిర్మనుష్యమైన ప్రదేశము; పూర్వము మను
 ష్యుఁడీచోటికి రానేలేదు; చెరువు దడిసియుండెను; బహు
 వన్యమృగములయొక్క కాలిగుర్తుచేత నెడము లేకుండ

నిద్దలును పులి కాలిగుర్తులకొఱకు వెదకిరి; అవి సమృద్ధిగాఁ గలవు. ఒకచోట త్రొక్కిడిగా మొసలి కాలిగుర్తులు పులి కాలి గుర్తులు కనిపించెను. ఏదో పులి నీటికొఱకు చెరువునకు రాఁగా దాని నొక మొసలి పట్టుకొనఁ బోవుట జరిగియుండును. అవి రెండును యుద్ధమాడినమేర విస్పష్టముగాఁ గనిపించుచుండెను. పులి తప్పించికొనియే పోయెను. మొసలి దానిని నీటిలోనికి లాగిన జాడ కనిపించుటలేదు. పోరుకూడ మిక్కిలి ఘోరమైనది కాదు. పులి నెత్తురుకూడ కనిపించలేదు. అది మహా తటాకము. తటాకమున కావైపున పెద్ద పెద్ద కొండలు. ఈ తటాకమీఁదికొని యావైపున కెవరు పోదురు. ఈదుటకు దిగినచో మొసళ్ళ కాహారమగుటయేకాక ప్రయోజన ముండదు. వా రాచెరువునొడ్డునఁబడి దాని పొడుగుంతయు సంచరింప సాగిరి. ఆ చెరువునొడ్డు అర్ధచంద్రాకారముగ నున్నది. దాని తటమంతయు మహోత్తాల భూమిారుహజాల సమాలంబితమై యుండెను. ఒకచోట తటవృక్షములకు ఫలమునకు దవ్వలేదు. చెరువులోనికే వృక్షములు చొచ్చికొనియున్నవి. ఆ వృక్షములవెనుకఁ దటాక మున్నది; తటాకములో వృక్షములున్నవి; చెట్ల సందుగా నా తటాక జలభాగములు గనిపించు చున్నవి; అచటి నీరు కచ్చరమై యున్నది; పసిమి పచ్చగా నున్నది; నిస్తరంగముగా నున్నది; తటాకమొడ్డు పొడుగునను వారు పరిశీలించిరి; ఆ చెట్లలోనికిఁబోయి పరిశీలించ వలయును; నీటిలోనికి దిగి పోవలయును; ఆ ప్రదేశము నందు మొసళ్ళు లేవు; అచటఁ దటాకము లోతులేదు; దిగి

పోవలయును; కశ్మలమైన యా నీటిలో దిగవలయును; నీటిపైన పట్టిన పచ్చని చేపగుడ్లు నీటిలోదిగినచో మోకాటి వలకు నంటికొని యసహ్యముగా నుండును; ఆనీటిలో మొసళ్ళు లేకపోవచ్చును; సర్పము లుండవచ్చును; జలగ లుండ వచ్చును; ఇది యని తెలియరాని యొక క్షుద్రజల జంతువు క్రిమిరూపమైనది కుట్టినచో విషమువలె దహించునది యుండ వచ్చును; వారు నీటిలోనికి దిగకుండ చెరువులోనికి వ్యాపించిన వృక్షములను చూచుకొంచు చెట్లలోనుండి పొడి నేలనే యడవిలో మలుపులు తిరిగి చెట్ల సందులగుండ పోవుచు నీటిని బరిహసించుచు పొడినేలనే యాశ్రయించుచు కొంత దవ్వు పోగా పోగా నా వృక్షసమూహము నడుమ నీ చెఱువులో నొకనిర్వృక్షమైన స్థలము గనిపించెను; అది తటాకమే తటాకములో నా నిర్వృక్షమైన స్థలముచుట్టును వృక్షము లున్నవి; అచ్చటమాత్రము లేవు; అచటికి బోవుటకు పది ధనుస్సులమేర నీళ్ళలో దిగవలయును; చెట్ల నడుమగాఁ బోవలయును; అప్పటికి ప్రొద్దు మింట నెంతయున్నదో తెలియదు; ఇంచుమించుగా నా ప్రదేశమంతయు చీకటిమయమైయుండెను; ఊరకే దృష్టిమాత్రము ప్రసరించుచున్నది; అప్పటి కెంత ప్రొద్దున్నది; మఱలఁ దిరిగియే జనపదమునైనఁ జేరుటకు వీలున్నదా? తమరు బయలుదేరిన స్థలమునకుఁ బోగా నడుమ నొక నదియున్నది; ఆ నదిని జీకటిలోఁదరించవలయును; ఈ మహాకాంతారము పగటి వెలుగుండగా దాటి పోయినచోఁ జాలును; వా రడవిలోననే యుండఁగా సూర్యుఁడస్తమించినచో గాఢాంధకారములు క్రమ్మినచో నారేయి

వారు విశ్రమించుట యెక్కడ? తలదాచుకొనుట వీలగునా?
 వెంటనే తిరిగి పోవలయును; కాని యా నిర్వృక్షకమైన
 తటాకైక దేశమునకు సూటిగా దిగి చెట్లలోనుండి పోవలసిన
 చోట వారికి రెండు పులి కాలి గుర్తులు, రెండు మనిసి కాలి
 గుర్తులు విస్పష్టముగాఁ గనిపించెను; పులి కాలి గుర్తులు
 రెండును పులియొక్క ముందటి పాదపు గుర్తులు; మనిసి
 కాలిగుర్తులు సరిగా నొక పులియొక్క ముందటికాళ్లకు వెనుక
 కాళ్ళకు నెంత యెడముండునో నంత యెడమున నదేముఖ
 ముగా నుండెను; ఒక పులివెంట నొక మానిసి నడచినచో
 పులియొక్క నాలుగు కాళ్లగుర్తులు కనిపించవలయును; వాని
 వెనుక మనిసి పాదపుగుర్తులు కనిపించవలయును; ఈగుర్తుల
 కర్థముకనిపించలేదు; కిరాతుఁడు చెప్పినట్లేయున్నది; కాని
 కిరాతుడు చెప్పిన దీ ప్రదేశముకాదు; ఆకొండను వదిలి
 పెట్టి వీరీ మార్గమున వచ్చిరి; ఎచ్చటనో కనిపించవలసినది
 యిచ్చటఁ గనిపించినదేమి? మఱల నట్టిగుర్తులకోసము వారు
 వెదకిరి; అవి యెచ్చటనుఁ గనిపించలేదు; నిర్వృక్షకమైన
 స్థలమునందుఁ బరిశీలించి చూచిరి; అచట నొకవైపున
 రెండు చెట్లనడుమ నొకపెద్ద యెండినకొమ్మ పడియున్నట్లుం
 డెను; అచట నొకకొమ్మ యెండుటయేమి? పడియుండుట
 యేమి? ఆ వృక్షములలో నొక్కటియు నెండుటకు వీలులేదు.
 నిత్య జలసేక పరిరక్షితమైన యా స్థలమున వృక్ష మెట్లుం
 డును? అది యెండిన కొమ్మమా? మఱి యింకేదైననా?
 ఏదియైన మొసలి నచట నుండెనా? మొసలి నీటిపైన
 తేలునా? అచట జలము లోతుగా లేదేమో? మొసలి

పండుకొన్నచో దానివీపు పైకి గనిపించునంతలోతే జల
 మున కచటనుండెనేమో? అది : మొసలియన్న యూహ
 యొందుకు వచ్చినది? కొంత వెడల్పుగా కొంత పొడవుగా
 నున్నది. అది చిన్న పడవ యేల క్కాకూడదు? ఇచ్చట
 పడవ యెందుకుండును? మనుష్యుని పాదములున్నప్పుడు
 పడవ యెందుకుండరాదు? అడవిలో క్రమక్రమముగా కని
 పించుట తగ్గిపోవుచుండెను. రాజపురుషుడు నీటిలోదిగి
 దానిని చూచివత్తుననెను. కిరాతుడు వలదనెను. వలసినచో
 మఱునాడు పెందలకడవచ్చి పరిశీలించ నలసినదేగాని యిప్పు
 డిట్టి సాహసము చేయరాదు. వెంటనే తిరిగి యడవినుండి
 బయటపడుటకు ప్రయత్నించనిచో రాత్రివేళ నడవిలో
 నిబ్బందియగును అని చెప్పెను. రాజపురుషునకు దిగి
 ల్లోనికి బోవలయుననియే యున్నది. ఇంతలో గిరాతుడు
 సూక్ష్మముగా బరిశీలించి మఱి రెండు మనిసి కాలిగుర్తులను
 చూపించెను. ఆ కాలిగుర్తులు నీటిలో దిగబోవుచున్న
 మనిసి కాలిగుర్తులు. రాజపురుషుడవి తనవిగాని కిరాతు
 నివిగాని కావుకదాయని పరిశీలించి కావని నిశ్చయించి తొలు
 తటి కాలిగుర్తులు చెఱువులోనుండి వెలికివచ్చిన వానివి.
 త్వరితముగా చెఱువులోనికి దిగుచున్నవానివిగా నేర్పాటై పులి
 ముందటి కాలిగుర్తులు మనిసి కాలిగుర్తులకు సంబంధించ
 నివిగా నిర్ణయించెను. కిరాతుడనెను. “ఒకపేళనిచ్చట
 కూడ నట్లే కావచ్చును కాని మనిసి కాలిగుర్తులు తిరిగిపోవు
 నపుడు నీటికి దగలగానున్నవి. ముందటి కాలిగుర్తులు
 పులివైనచో నీళ్ళలోనుండును. అవి మనకు గనిపించవు.”

అనఁగా రాజపుషుఁడు “నిజమే ! ఇంకొకచోట నీరెండు కాలిగుర్తులయెడము దీనికివలెనే కనిపించినచో నంగీకరించ వచ్చును” అనెను. చీకటి పడిపోయినది. కాలిగుర్తులు కనిపించవు. వచ్చినత్రోవనే పోవలయునన్నచో చెఱువు నొడ్డుపట్టి చాలదవ్వు పోవలయును. చెఱువు వదలిపెట్టుటకే మిక్కిలి దూరము నడువవలసి యుండును. ఇచ్చటినుండి చెఱువును వదలి కాంతారమును దాటవలయునని ప్రయత్నించినచో నడవి యెంతదూరమున్నదో? ఒకచోటినుండి వారడవిలోనికి బ్రవేశించిరి. వీరు చెఱువునొడ్డునకు వచ్చిన ప్రదేశమునుండి యడవి యింతదవ్వున్నది. అచటి కడవి యంతమగుచున్నదన్న యాహాకలదు. ఇచటినుండి పోయినచో నడవి యెచట సంతమగునో? కిరాతుఁ డిట్లనెను. ఇచట నుండి యడవి చాలదవ్వు వ్యాపించియుండవలయును. అట్టి జంతువు నీటివద్దకు వచ్చెడు నట్టిస్థలమిదియైనచో నిచట యడవి మహాగాఢమైనదై యుండును. ఇచటినుండి యీ కాంతార మెంతమేర యావరించియున్నదో తెలియదు. కనుక మన మడవిని దాటిపోవలయునన్నచో మనము వచ్చినత్రోవనేపోయి తెలిసినచోటు గుర్తుపెట్టుకొని సులభముగా దాటిపోవలయును. మన మీ యడవిలో ప్రవేశించునపుడు మన యెడమవైపుననున్న యడవి ముందుకు వొచ్చియున్నది. అవి యన్నియు గుట్టలు. ఆ గుట్టలన్నియు మహాకాంతారములు. ఇచటనుండి పోయినచో నడవులు కొండలు వాగులు తప్ప మనము జనపదములకు చేరనేలేము. ఇంతకు వెనుదిరిగి పోయినను

మన మడవిని దాటిపోగలమా యన్న భయ మున్నది. నే నడవిలో వచ్చిన మార్గమును గుర్తుపెట్టికొంచు వచ్చితిని. చీకటిలో నా గుర్తు లెంతవఱకు నిలుచునో తెలియదు. అంతఁగాఁ గావలసినచోఁ మఱల నాల్గుగైదు దినములాగి యిచటికి రావచ్చును. అప్పుడు చూడవచ్చును. నామాట తమరు విశ్వసించవచ్చును. లేదా నేను చెప్పిన గుట్టవద్దకుఁ బోవచ్చును. అచట నింతకంటె విస్పష్టముగా నీ గుర్తులు కనిపించు చున్నవి. ఇచట సందేహస్పదముగా నున్నవి. అచట నేను రెండుమూఁడుచోట్ల నిల్లే చూచితిని. అనఁగా నిద్దఱును వెనుకకు మఱలిరి. వారు చెఱువుగట్టు చేరిన స్థల మునకు వచ్చు వేళకు గాఢాంధకార మయ్యెను. అచటినుండి రెండు గడియల కాల మైనను నడచినఁగాని వా రడవిని వదలిపెట్టి పోలేరు. భయమనునది యిద్దఱుకునులేదు. ఇద్దఱును సాహసులు. ఇద్దఱును బలిష్ఠులు. అయిన నడవిలో నర్థ రాత్రమున నేమూలనుండి యేది వచ్చునో తెలియని స్థితిలో బల సాహసముల ప్రయోజన మేమియుండును? అప్పుడు కిరాతుఁ డొక వృక్షము కొమ్మను విఱిచి ఒక కట్టెచేసి యా చీకటిలోననే యొక తాయి వెదకి దానితో నాకట్టె చివర నలగఁగొట్టి తన వద్దనున్న నిప్పును కలిగించు నాయు ధములతో దానిని వెలిగించెను. అంధకారము వెలుఁగైనది. ఇంక పోదము రమ్మనెను. అప్పుడు రాజపురుషుఁడు “నీచేత నొక దివ్వె యుండును. నా చేతిలోఁగూడ నొక్కటి యుండును. ఇంకొక కట్టెను కొట్టుము. ఎవనిచేతిలోని దివ్వె వానికే యుపయోగముగాని రెండవవానికి కాదు. వెనుక

నాని చేతిలోని దివ్య ముందువానికిః దారి చూపించునుః
 కాని వాని నీడ జేడినచో వానికిః గనిపించదుః పానుక వాఁ
 డంత సేపటికి ముందువానికి దివ్యమూపించుటయేసరిపోవును. ॥
 ఇనుచుండఁగాఁ గిరాతుడు టివిటీ రాజపురుషుని చేతికిచ్చి
 తా నింకొక కట్ట కొట్టి దానినిగూడ వెలిగించెను. ॥ వెలిగ
 గించిన తరువాత రాజపురుషుఁడెట్లు వెను. ॥ ఓయో! ఇప్పు
 టి కే బాగుగాఁ జేయవలసినది. ॥ మనము పగలు రెండు జాము
 లకు నడవి ముదుగ్గోయదుగో యని వచ్చితిమి. దినాగ
 భాగము మన ప్రయాణ మైనది. ఇప్పుడు మన మొక పేళా
 దారి తప్పకుండ్ల బజారునను నునికి బోవు వేళకు నద్ద రాత్రము
 డాటును. ॥ జనపదములు వేళ్ళు వేళ్ళకు జేల్ల వారవచ్చును. ॥
 లేపెల్ల నిదురతోడనే పరిపోవును. పలుండిబద్ధక మనోపించును.
 ఆవలెల్లుండి యేదో కని యుండును. మతిల. వచ్చుట పడదు.
 చేతిలో దివ్యటీలున్నవి. మతిల. వెనుకకుఁబోయి యా పరాగతి
 యేమియో నేడే తేల్చికొని పోదము. అర్ధరాత్రము. దాని
 కనుపైన సమయము. మతిల నింకొక పుడు పగటి వేళవత్తుము.
 నేటి పలనే సందిగ్ధములై య. కాతిగుర్తులు మామును
 పవలెల్ల మనము తిరుగుదుము. పులులు తిరుగువు. వట్టి
 పులులే తిరుగువు. అవునన్నచో నిట్టి యుట్టిలు తిరుగదు. ॥
 అనఁగాఁ గిరాతుడు. మనము దివ్యటీలనుబూని యేచటికిఁ
 జోయినచో నీ వెలుతురుచూచి యడవి ప్రాగములు మనకు
 దూర. దూరముగాఁ బోవును. మనము వానిని గనుగొనట
 యెట్లు? ॥ అన్నఁడేగాని ముందు నడచుచున్న రాజపురుషు
 ననుసరించి పోవుచునే యుండెను. గ వారల్లుడు మతిలివేచ్చిన

చేతువు గట్లవంట వృక్షములు చేతువుతోనికి చొచ్చిన
 ప్రదేశమునకు జేరిరి. అప్పటికి ధోగూఢా ప్రాద్దుపోయి
 యురడును. ముఱల నా స్థలమును జూచిరి. రెండు దివి
 టీలు దగ్గఱకు బెట్టి పులి శాలి గుర్తులు మేనిసి శాలి గుర్తులు
 చక్కగా పోల్చికొనిరి. రాజేపురుషుడు దివిటీ చేత బూని
 నీటిలో దిగి యా మొసలి వంటి వస్తు వేదియో చూచినత్తు
 ననెను. కిరాతుడు దానివలన బయోజనమేమి? ఇచట
 మన మేమి చేయవలయును? మనము చేసెడి దేమియు నాకు
 గనిపించుటలేదు. అది మొసలియైనచో దానిని తప్పించికొని
 వెనుకకు వచ్చుట కష్టమగును. పడవ యైనచో మనము
 దానిని కదల్పరాదు. పడవయే యనుకొందము. అయినచో
 నేవరో పురుషుడు దానిని హామచుడవలయును. దాని
 నతో డెక్కి యీ చేతువుతో నేచోటికి బోవును? పోయినచో
 నా కొండల్లోనికి బోవలయును. అచట నేదో గుహతో
 నతడు నివసించుచుండవలయును. ఇట్టి ప్రదేశమున నెక్కడ నివ
 సించెడివాడు జరతునదృశుడై యుండును. మహాయోగి
 యనుటకు వీలులేదు. మహాయోగికి నిట్టి నావలతో బనియేమి
 అందు చేత మనము నేటిరాత్రి దివిటీలాల్పి యొక మహా
 వృక్షము నెక్కి కూర్చున్నచో నీ ప్రాంతములందు జనుషు
 కదలికను. దుర్బుపట్టవచ్చును. చీకటి యైనను జంతువుల
 మనుష్యులొత్తిగుచుండిరేని లీలగాఢ దెలియును. మనుష్యు
 డైనచో చెట్టు దిగివచ్చి వానిని బట్టుకొందము. పులియైనచో
 బాణమువేసి చంపవచ్చును. అనగా రాజే పురుషుడు
 పులివైనను చంపుటకు వీలులేదు. ఆ పులి యీ పులియేమో!

దాని వెనుకపాదములు మనుష్యునిపాదములేమో. అయినచో నా పులినిఁ జంపరాదు. దాని సంగతియేమో కనుగొన వలయును.' అనఁగాఁ గిరాతుఁ డిట్లనెను. అయినచో నీనాఁటి రాత్రి మన మూరకే చెట్లమీఁద నుందము. దాని సంగతి తెలిసినంతవఱకు తెలియును. రేపు ప్రొద్దుట నగరమునకుఁ బోయి పులిని జీవగ్రాహముగాఁ బట్టుకొనుటకు వీలైన ప్రయత్నములు చేసివత్తము" ఇద్దఱు నంగీకరించిరి. వా రెక్కి రాత్రిపూట భద్రముగా నుండుటకు వీలైన వృక్షమువంకఁ జూచిరి. కిరాతుఁడు రెండు మూఁడు వృక్షములను తానే ముందెక్కి చీకటిలో కొమ్మలపాటు తడవి చూచి యొక చెట్టును నిశ్చయము జేసెను. ఆ చెట్టుయొక్క రెండు పంగలలో నిద్దఱును చెటియొక చోట కూర్చుండవచ్చును. మఱియు నావృక్షముయొక్క మొదలు పులియడుగులకు దూరముగానున్నను వృక్షశాఖలు తటాకములోని నిర్వృక్షకమైన ప్రదేశమునకు నభిముఖముగా వ్యాపించియుండెను. అది వ్రాలి తన దీర్ఘశాఖలను నీటి పైకి ప్రసారింపఁజేసినది. ఆ కొమ్మలలోఁ గూర్చున్నచో నిర్వృక్షకమైనస్థలము కనబడుచునేయున్నది. అచట నితర వృక్షములయొక్క శాఖలులేవు. నక్షత్రముల వెలుఁగు సూటిగా నా తటాకప్రదేశమునందు పడుచున్నది. నీరు మిల మిల లాడుచున్నది. ఇతరములైన సర్వస్థలములయందు చెట్లనీడలే పడుచున్నవి. అచట పడుటలేదు. ఆసమయమున మింటికాంతి యొక విలక్షణముగాఁ బ్రసరింప నారంభించెను. కొండ లుత్తరమున నున్నవి. ఈతటాకము

పర్వతమునకు దక్షిణముగా నున్నది. ఈ నిర్వృక్షకమైన తటాకప్రదేశము దక్షిణదిశయందున్నది. పశ్చిమదిశయందు తెల్లని మబ్బులు పట్టినవి. ఆమబ్బులనెనుక చందమామ యున్నాడో యేమో. మబ్బులు తెల్లగాఁ గనిపించుచున్నవి. ఆకాంతి యుత్తరమువైపునఁగల కొండమీఁద నభి వ్యాపించినది. ఎందుకు వ్యాపించినదో తెలియలేదు. ఆ కొండమీఁద మబ్బులులేవు. పగటిపూట వెలుతురున్నప్పుడు తా మడవిలోఁ దిరుగుచుండఁగా నచట పర్వతములున్నవన్నమాటయే యెక్కువగా తెలియలేదు. మొదట చెఱువుగట్టినకు వచ్చినపుడు దూరపుకొండలు కనిపించెను; గాని యీచెట్లు మొలిచిన తటాక ప్రదేశమునకు నెదురుగా నుత్తరమున నా పర్వతముల జాడగాని వానిపైన నిప్పుడు పశ్చిమ దిశాసితాంభోదచ్ఛటా ప్రతిబింబన హేతువులైన వస్తువులుగాని చూచుటకు వీలులేకపోయెను. తెల్ల మొగిళ్ళ నీడ లా కొండమీఁది యేతెల్లనివస్తువులమీఁదనోపడి దాని నుండి మఱల కాంతి దక్షిణమునకుఁ గొట్టుచు నిర్వృక్షకమైన యీ తటాకై కదేశమును మాత్రమేకాక దానినుండి కాంతారములోనికిఁ బోవుమార్గమునుఁగూడ భాసింపఁజేయుచున్నవి. వా రా కొమ్మపంగలలోఁ గూర్చున్నచో నాదారిని నచ్చెడు జంతువు, పోయెడు జంతువు కనిపించును. ఎవఁడైన పురుషుఁడు పడవనెక్కి తటాకములోఁ బ్రయాణముచేసినచో వాని సంగతికూడఁ దెలియును. వాఁ డెచ్చటికిఁ బోవునో తెలిసికొనవచ్చును. అంతటి యోగ్యమైన యావృక్షశాఖాంతరములయందు వారిద్దఱును సమధిరోహించి దివ్యిటీలనార్పి.

వెంటనే వెలిగించుటకు వీలుగా నగ్నిపోదనములు దగ్గఱ
 పెట్టికొనికూర్చుండిరి. నిమగ్నములు గడచుచుండెను.
 అడవిలోనుండి వనజంతువుల కూతలు వినిపించుచుండెను.
 అడవికోళ్ళ కీడులు, నక్కల యూలలు, భల్లూకముల రసిత
 ములు, హానరముల కిచకిచలు, పక్షుల కిలకిలలు, యేషియో
 పెద్దసర్పములవంటివి జుట్టున జాతిపోవుచున్నవా యను
 కొనఁగా నొక కంప నేలమీఁదవేసి లాగినట్లున్న ధ్వనులు
 వివిధములుగా నుండెను. తటాకములోనుండి చిత్ర చిత్రము
 లైన ధ్వనులు వచ్చుచుండెను. పెద్ద పెద్ద చేపలుకాబోలు
 నెగిరి హఠాత్తున మునుఁగఁగా నొక పడవను త్రోసికొని
 పోవుచు-తెడ్డుతో నీటిని కొట్టిన ధ్వని-యగుచుండెను. నీటి
 నడుమనుండి నడుమ నడుమ యొక వికారమైన ధ్వని విస
 వచ్చుచుండెను. అదియొక పసిఫిల్ల యెడ్చినట్లుండెను.
 ఆ యేడ్పు గుండెలోని యొకానొక భీతిని జాలిని వెలికి త్రవ్వ
 చున్నది. కాని యా యరువురి గుండెలలో నారెండు
 ద్రవ్యము లున్నట్లు కనిపించలేదు. వారి దృష్టి సర్వదా
 మూఁడు స్థలములయందు ప్రసరించుచుండెను. నిర్వృక్షకమైన
 తటాకైక దేశము, అడవిలోనికి పోవు త్రోవ, చెలువు
 లోపలి భాగము, అడవిలోనే కొంచెము కదలిక గలిగినట్లు
 చూతురు. చెలువులోని కూతలకుగాని చేప లెగిరిన ధ్వను
 లకు గాని యిట్లు చూతురు. తటాకమునందు పడవ కదలు
 చున్న దేమో యని చూతురు. చూచుచునే యుండిరి.
 కాలము గడచుచునే యుండెను. ఇంతకాలము గడచినదని
 తెలియదు. వారు కూర్చున్న స్థలములోనుండి యెక్కువ

మెసలుటకును వీలులేదు. అటునుండి వారు మాటాడవచ్చునో మాటాడరాదో తెలియదు. పైన నెవరో యున్నారన్న యలికిడి కలిగినచో మృగము పరారి యగును. మానిసి మఱల నచ్చోటికి రాడు. అట్టి స్థలములో నున్న మానిసి యెవడు? వాడు మానిసియా? జంతు సదృశుడా? సగము జంతువా? మఱల నిమేషములు నడువసాగెను. కిరాతుడు రాజపురుషుని చేతితోఁ దాఁకెను. అది యొక సన్నగా గ్రహించి రాజపురుషుడు చెఱువులోనికిఁ జూచెను. ఏమియునుఁ గనిపించలేదు. అడవిలోనికిఁ జూచెను. అచట నేదో జంతువు కదలుచున్నట్లు స్ఫురించెను. కన్ను పొడుచు కొని చూచెను. ఇది యని తెలియరాని యొక జంతువు దారికి పెడగా నిలుచుండి నీళ్ళు త్రాగుటయో నీటిలోనికి దిగుటయో చేసినట్లుండెను. పెద్ద జంతువుకాదు. నక్క కావచ్చును. అడవిపిల్లి కావచ్చును. దాని భయమే యొక యచ్చెరువు కలిగించెను. ఆజంతువులు సంచరించు ప్రదేశమే యది. వానిసమయమే అది. ఈ జంతువులయొక్క కదలిక లలో భయ మనునది తమకు స్ఫురించునట్లుండుట రాజ పురుషుని తత్పూర్వమునం దతని హృదయమునందుఁ గల యొక భావమునకు దార్ధ్య మేర్పఱచినది. మఱల నిద్దఱు నిశ్శబ్దముగాఁ గూర్చుండిరి. రాజ పురుషునకు నిదుర వచ్చు చుండెను. అతఁడు సేనలను నడపికొని పోవుచు. గుఱ్ఱము మీఁదనే కూర్చుండి నిదురపోవుట కలవాఁడైనవాడు. అతఁడు కూర్చుండియే నిదురపోగలఁడు. ఇట్లుండఁగా నతని భుజము కిరాతుని చేతిచేత సన్నగా కదలింపఁబడినది. అతఁడు

కనులు తెరిచెను. ఆ సమయమున నిర్వృక్షక తటాకైక దేశమునుందు కాంతారములోనికి పోవు త్రోవ మిక్కిలియు ప్రకాశించుచుండెను. అటు చూడఁగా రెండు మిణుగురు పుర్వులవలెఁ గనిపించెను. అవి పులి కన్నులు. పులివే. ఏమి చేయవలయును? తమ యున్నచోటికి పులియున్నచోటికి నలుఁబది గజములకంటె నెక్కువ దూర ముండదు. కిరాతుఁడు బాణ మెత్తుపెట్టెను. రాజపురుషుఁడు వారించెను. అది నీరు త్రాగుటకు వచ్చినదా? పులులు నీరు త్రావెడి స్థల మిది కాదు. విహరించుటకు వచ్చినదా? పులులు తమ యాహారముకొఱకు గాంతారమునందు లేళ్ళు బహుళముగా నుండెడు ప్రదేశములయందు యామినీ సమయముల సంచారము చేయును గాని నీళ్ళు నిలిచినచోట చెల్లు గుమ్ముగా క్రమ్ముకొన్నచోట విహరించవు. దాని పడక యిచట నెచ్చట నుండదు. ఆ పులి తిరిగెడి లక్షణము చూచినచో నిర్వాపారముగా వినోదముకొఱకు వాహ్యళికి నేగిన పురుషుఁడు పచారు చేయుచున్నట్లున్నది గాని వ్యాఘ్రు సంచార లక్షణము లేమియు లేవు. ఆ పులి యా ప్రదేశము నిర్జనమని నిర్జంతువని చక్కగా తెలిసినట్లు ప్రవర్తించుచున్నదా? తన పరాక్రమమునందలి విశ్వాసముచేత ధైర్యముగాఁ బ్రవర్తించుచున్నదా? ఈ రెండు లక్షణములు పులులకున్నట్లు వినికిడి లేదు. చూచుచుండఁగా నా పులి నీటిలోనికి దిగుచున్నట్లునిపించెను. నీరు త్రావఁబోవుచున్నదా? కాదు. బాగుగా నీటిలోనికే వచ్చుచున్నది. అది బయలుదేటి ఈ పడవ యున్న చోటికి వచ్చునా. ఈదికొంచు వచ్చుచున్నది. అది

పులియేనా? ఎవడైన పురుషుడా? పురుషుడైనచో
వాని కన్నులట్లు మిడుగురులవలె బ్రకాశించునా? నీటిలో
దిగువేళ చతుష్పాత్తులవలె గనిపించెను గాని మానవుడు
నీటిలోనికి దిగి కొంతమేర నడచి నీళ్ళందనిమేర నీతకొబ్బకు
నీటిమీద బరున్నట్లుగాలేదు. ఒక పొడుగైన శరీరమే నీటి
లోనికి దిగినది. అదియే యీదికొంచు వచ్చుచున్నది.
ఇప్పుడు వారిద్దరికీ దెలిసెను. తాము చెట్ల యాకుల జొంప
ముల నడుమనే దాగియుండవలయును. కదలరాదు. మెదల
రాదు. తమనుండి యేమాత్రమును సవ్వడి కలుగరాదు.
తమ యునికి దాని కేమాత్రమును తెలియరాదు. ఆ పులి
వచ్చెను. ఆరెండుచెట్ల నడుమనున్న మొద్దుమీది కెక్కెను.
దాని నారెండు చెట్ల నడుమనుండి వెలికి ద్రోసెను. చెఱువు
లోనికి ద్రోసికొని పోవుచుండెను. అది పడవకాదు. మొసలి
కాదు. వట్టి మొద్దు. ఆ మొద్దుమీద నెక్కి పడవనువలె
చేతులతో దోసికొని పోవచ్చును. ఇచట జేతులేమి?
చేతులెందుకు? ఒక జంతువు మొద్దుమీద నెక్కినచో నీటిని
ముంగాళ్ళతో వెనుకకు లాగవచ్చును. మొద్దు ముందుకు
సాగిపోవుచుండును. కాని జంతువునకు నిట్టి సదుపాయము
తెలియునా? మహానదులు వరదలెత్తినపుడు యాదృచ్ఛికముగా
నొక జంతువు పెద్ద కొయ్య నొకదాని నాలం
బముగా గ్రహించుట జరిగినచో బ్రాణములు నిల
బెట్టి కొనుటకు నా జంతు వీడుచున్నట్లు ప్రవర్తించ
వచ్చును. ఒక పులి తా నొక చెఱువునం దీదుటకు
పడవ నొకదాని నేర్పాటుజేసికొనునా? దానిమీద నెక్కి-

నటు నిటు ప్రయాణము చేయుచుండునా? దానినొకచోటఁ గట్టివేయునా? పులి తటాకము నీదలేదా? ఎంతదూరమీఁద వలయును? చాలదూర మీదవలయును గనుక పడవకొయ్య నేర్పఱచుకొన్నదా? ఇట్టి యూహలలో కిరాతుఁ డుండఁగా ప్రక్కనున్న రాజపురుషుఁడు వానికిఁ దెలియకుండ నృక్షమును దిగి పోవుచుండెను. అతఁ డనుసరించెను. చెట్టుదిగిరి. మొదటికి వచ్చిరి. వచ్చిన దాలస్యముగా రాజపురుషుఁడు తన పాదరక్షలను కొన్ని వెలగల దుస్తులను మైచుండియొలిచి కిరాతునిచేతికిచ్చి ఖడ్గమాత్ర సహాయుడై నీటిలోనికి దిగఁ బోవుచుండెను. కిరాతుఁడు వానిచేయి పట్టుకొని నెమ్మదిగా ఇంత సాహసము వలదనెను. రాజపురుషుఁడు వానిచేయి వదలించికొనిఁ నీవు మఱల చెట్టెక్కి కూర్చుండుము. నేను వచ్చువఱకు నచ్చటనే యుండుము. నేను వచ్చువఱకు నే వేళయగునో? తెల్లవాఱునో? తేపుదివాభాగమున నధికభాగము గడచునో? నీవు వెడలిపోకుము. ఆకలియైనచో నేఘలములో తినుము.' అని రాజపురుషుఁడు చెఱువులోనికి దిగెను. నిర్వృక్షకమైన స్థలమునకుఁ బోవువఱకు లోతందలేదు. ఈద నారంభించెను. అప్పటికే నాపులి యెక్కిన పడవకొయ్య తేలికగా వందగజములదవ్వు పోయెను. ఇతఁడు మిక్కిలి వేగముగా నీదికొంచుఁ బోయినఁగాని దాని నందుకొనలేడు. దాని నందికొని యేమిచేయును? తనవెంట నెవఁడో యీది కొంచు వచ్చుచున్నాఁడని దానికి తెలిసినచో నది వెనుతిరిగి వీనిని పధించవచ్చును. అందుచేత వెనుక నీదికొంచు వచ్చు వాఁడు తన యనుసరించుట దానికి తెలియనట్లు చేయవల

యును. ఏసమయమునందును దానికి మిక్కిలి సమీపముగాఁ బోరాడు. చాలదవ్వననుండి యీదుచున్నచో నది యే మలుపైన తిరిగినచో తనకు దాని పోయినతెన్ను తెలియదు. ఈతఁడు చువ్వనలె, త్రాచుపామువలె జఱ్ఱున నీటిమీఁద ప్రాకి పోవుచుండెను. ఇతఁడు మనుష్యుడేనా? ముందటిది పులియైనచో నీఁడు మహాసర్పమా? అతని శరీరము నీటిపైకిఁ గనిపించుటలేదు. అతనితల యొక్కటియే గనిపించుచున్నది. అతఁడిట్లునుకొనెను. ఒకవేళ పులి వెనుదిరిగి చూచినచో తాను తనతల హఠాత్తుగా ముంచును. ఎగురుచు మునుగు చున్న చేపలలో నది యొక్కటియని యాపులి యనుకొనును. నీటిలోఁ గొన్నిపులు లీదుచు చేపలను వేటాడును. ఈపులి అట్టిదైనచోఁ దన్ను తినుటకు రావచ్చును. అప్పుడు తన కోసమే వచ్చుట యెందులకు? దాని పార్శ్వములయందునను, పురతఃప్రదేశమునందునను చాల గండుమీఁదెగురు చున్నవి. తా నీదుచు నడుమ నడుమ నెంత సవ్వడిలేకుండ యీదు చున్ననుఁ జేతితో నీటినిఁ గొట్టవలసి వచ్చుచునేయున్నది. ఆధ్వని పులికి తెలియకుండ నితఁడు జలమునందుండి యెగిరి పడుచున్న చేపలయొక్క ధ్వనిలో కలిసిపోవునట్లు చేయు చుండెను. అతనికిఁ బులికి నిరువది గజముల దూరముకంటె నెక్కువలేదు. ఆపులి నిర్భయముగాఁ బోవుచున్నది. తన్నెవరో యనుసరించుచున్నారన్న యాహయే దాని కున్నట్లులేదు. ఈపులి ఈపని అనేకములైన రాత్రులందు చేయుచున్నట్లున్నది. ఎన్నాళ్ళనుండి చేయుచున్నదో? ఇన్నాళ్ళనుండి లేనిది నేఁడు జరుగునా? జరుగుననుటకు

సూచనయులేనుకదా? అందుచేత నాపులి ముగ్గునకు సూటిగాఁ బోవుచున్నది. ఆజలమునం దీదుచున్న యితనికి దిశయు తెన్నును తోఁచుటలేదు. ఏదిశగాఁ బోవుచున్నాఁడో తెలియదు. అతనికిఁ దెలిసినదిశ యొక్కటియే. ముందున్న పడవ కొయ్య పోవుచున్నదిశ. అతనికి తా నా చెఱువును చాల దవ్వీదినట్లు తోఁచినది. అవును. అంతదవ్వు లేనిచో పులిమాత్రము పడవకొయ్య నెందుకు పెట్టుకొనును? సుమారు మూడు గడియల కాలమైనను తాను నీటిలో నీదియుండును. అప్పటి కాపులి యొక మలుపుతిరిగెను. మింట నక్షత్రముల వెలుగు మరింత దృఢమయ్యెను. కృష్ణపక్షమేమో! మబ్బులలోనుండి చందురునికాంతి పడుచున్నదేమో యనిపించెను. తలయెత్తి చూచుటకు వీలులేదు. తాను నీటిమీఁద వెలికిం తలుగఁబడి మిన్నఁ జూడవచ్చును. ఈలోపుగా నాపులి తప్పించికొని పోయినచో తాను వెనుదిరిగి పోవుటకుకూడ దారి తెలియనివాఁడు. ఆ మలుపులోఁ బులి పోవుచుండెను. తా ననుసరించెను. చెఱువులోనికి కొండకొమ్మ త్రోసి కొని వచ్చెను. ఆ వెనుకనున్న నీటిభాగములోనికి పులిపోవుచుండెను. చూడఁగా చూడఁగా నొక ప్రవాహమున కెదురు పోవుచున్నట్లునిపించెను. ఏదో కొండవాగువచ్చి చెఱువులోఁ బడుచున్నది. ఈపులి యావాగున కెదురుగాఁ బోవుచున్నది. అది వేసఁగి యగుటచేత నానాగునీరు చెఱువులోనికివచ్చుట యంతవేగముగాలేదు. పులియు వాగుయొక్క ప్రవాహమునకు పెడపెడగాఁబడి పోవుచున్నది. నడిమి ప్రవాహమున కెదురుగాఁ బోవుటలేదు. మఱికొంతదూరము

పోయిన తరువాత పులి మిక్కిలి వాగునొడ్డును బట్టి పోవుచున్నది. దాని నడక మందగించినది. ఈ రాజపురుషుడు తా నేమి చేయవలయును? ఈదుట దుర్ఘటముగా నుండెను. ఒకచోట లోతు. ఒకచోట కాలికందుచున్నది. కాలికందినచోట లేచి నిలుచుండవలయును. లోతైన చోట మజల నీడవలయును. నిట్టనిటారుగా నిలుచున్నమనిసి మజల నీడుటకు జలమునందు వంగినచో కొంత సవ్వడితప్పదు. నిలుచున్నవాడు కూర్చుండి నీటిమీదికి వ్రాలనెంచినచో తనకు గాలందిననోట్లు పంకమయములు. కాలినితీసికొనుటయే కష్టముగానున్నది. ఇది పులికాదు. పులియగును. కాని పులిలక్షణములు దీనియందులేవు. మానవలక్షణములున్నవి. తానేదైన సవ్వడిచేసినచో నది వెనుకకు తిరిగి చూచును. తనమీదికి వచ్చును. ఈబురదలో యీ నీటిలో దానితోడి యుద్ధము క్లిష్టముగా నుండును. ధాత్రియైనచో నెదురుపడవచ్చును. దానిని కత్తితో నధించవచ్చును. తా నిదివఱకే రెండు వ్యాఘ్రముల నట్లువధించినాడు. దాని కుత్తుకను చేతితో నదిమి ముంగాళ్ళగోళ్ళను చురకత్తితో నరకినాడు. అపుడు ఖడ్గముతో దాని ముఖ గహ్వరమునందు పొడిచినాడు. దాని ముంగోళ్లు తనమేన గ్రుచ్చికొని గాయపఱచుటయన్నది జరుగనే జరుగదు. అతడంతటి మహాబలశాలి. తాళప్రమాణదేహుడు. ఆయన పరిఘభుజుడు. అతనికి భయములేదు. కాని యీ బురదలో యీ నీటిలో నసమమైన యుద్ధము జరుగును. కనుక సాధ్యమైనంతవఱకు సవ్వడిలేకుండనే యనుసరించవలయును

తా నెంత జాగ్రత్తగానున్నను వనమునకు తటాకమునకు ఝురికి నసహజములైన కొన్ని ధ్వనులు తనకదలికనుండి వినిర్గమించుచునే యుండెను. వాని కాపులి వెనుతిరిగి యేల చూడదా? అది పులియైనచో నిస్సందేహముగాఁ జూచును. పులి జంతువు. వనసహజమైన మృగము. వనములోని సవ్వడులు దానికిఁ దెలియును. దానిసవ్వడులు వనమునకుఁ దెలియును. వనమునకు సహజములైన సవ్వడులుకానివి కలిగినచో పులి నిస్సందేహముగా వెనుదిరిగి చూచును. ఈ జంతువులో పులిప్రకృతిలేదు. దానికి పెరిసవ్వడుల పట్టింపు లేదు. వనములోఁబుట్టి వనములోఁబెరిగి, వనములో నివసించుటకే శృష్టింపఁబడిన జంతునైనచోఁ దానీపాటికి గుర్తు పట్టఁబడెడివాడే. కాని జంతువున కా గోడులేదు. ఇతరములైన సవ్వడులుకూడ వనమునకు సహజములైన సవ్వడులేయనుకొనును. తాను మఱికొంత వెసులుబాటుగా నడువవచ్చును. ఎగువకుఁ బోయినకొలఁది ప్రవాహములోతుగా నున్నట్లు నడిపాయ వేగతరముగానున్నట్లు నీటికి ప్రక్కనఁబడి పోవుట వాగులోనికిఁ జొచ్చిన చెల్లవేళ్ళచేతఁ దుర్ఘటముగా నుండును. ఇది పులియైనచో నా వృక్షమూలములను, వృక్షశాఖలనుఁ దొలఁగించుకొంచుఁ దెమలించుకొంచు నొక కిరాతుఁడు తన చిన్నిపడవను పట్టికొనిపోవునట్లుగాఁ బోవునా? ఈపులి యిట్లు నదిలో నీడుట యెందులకు? తానా యెగువ నెచ్చటికో పోవలయునన్నచో నొడ్డెక్కి కాంతారమునందుఁ బడి నడచిపోవచ్చునుగదా? అప్పుడు తాను వెన్నాడుట తనకు సుకరమగును. ఈపాటికి రాత్రి గడచియుండదా? మహాటవు

లకు బయటనున్న ప్రదేశములో సూర్యోదయ మగుచున్న
 దేమో! కనీస ముషోరాగము సాగుచున్నదేమో! అంతవేళ
 కాకపోవచ్చును. ఈ మహాత్తాలగిరితరు శేఖరముల నివసించు
 చున్న ద్విజసంతానమువలన కాప్రాగ్దిశాసుందరీ స్తన ! పావా
 రాంచల కనకరేఖాచ్ఛటాకాంతి మున్నగా తెలియును. అది
 కలకలారావములు చేయును. ఈ చెట్లమీఁదఁ బక్షులే
 లేవేమో! పక్షి నివసించని చెట్టని యుండునా? ఎందుకుండ
 కూడదు? మనిషియైన పులిలేదా? పులియైన మనిషియున్న
 చోట పక్షి నిలుచునా? నిలచినట్లే వాల్మీకి చెప్పినాఁడు.
 మారీచుఁడు లేడియయ్యెను. ఆలేడి చనిపోవుచు మఱల
 మారీచుఁడయ్యెను. ఆయడవిలో పక్షు లుండెను. ఇచట
 కూడ నుండవచ్చును. వాని కీజంతువునుచూచి భయ
 మేమో! అందుచేత నిర్వాచాలములుగా నున్నవేమో!
 పక్షులులేవుసరే. వానరము లుండవచ్చును. లేళ్ళుండ
 వచ్చును. జంబుకము లుండవచ్చును. అడవిలోనే జంతువు
 లైనను పెద్దపులి వచ్చుచున్నదనఁగా నా పెద్దమృగమువచ్చు
 చున్నదని తక్కిన జంతువులకుఁ దెలియఁజేయుటకు తమజాతి
 సహజములైన యఱపు లఱచును. అట్టి యఱపులుకూడ
 నిచట వినిపించుటలేదు. చాలదవ్వు పోయినతరువాత దూర
 ముగా నితనికి నొకపర్వత మడ్డువచ్చుచున్నట్లు కనిపించెను.
 ఈవాగు తద్భాధరాంచలములనుండి జలపాతముగాఁ బడు
 చుండెను. ఆమ్రోత వినవచ్చుచుండెను. అతనికి సంతో
 షమువేసెను. ఈక్లిప్తమైన ప్రయాణప్రయాసము తగ్గిపోయెడు
 వేళ వచ్చినది. ఇది యెంతవిచిత్రమైన పులియైనను పడవ

కొయ్యను కొండమీది కెక్కించలేమకదా! అచట నాగి
 తీఱవలయును. దానికి తగినట్లు ప్రవాహము వెడల్పుయ్యెను.
 వెడల్పుగుటయేకాదు. నడుమ నడుమ పెద్దబండలు. బండల
 చుట్టును ప్రవాహములు. అదియొక పెద్దలోయ. ఆలోయ
 లోనికి జలము పడుచున్నది. అది విశాలమైన ప్రదేశము.
 జలపాతమైన వారికొన్నితాళ్ల నడుమగాఁ బ్రవహించుచున్నది.
 చిలుకునీరు పెడపెడగాఁబోయి వెఱతాళ్ల చుట్టఁ దిరిగినది.
 అదికూడ జలమయముగానే యున్నది. ఆజలము ప్రవాహ
 గతము కాకపోయినను ప్రవాహము ప్రక్క లకు విదలించు నీటి
 చేతఁ బోషింపఁబడుచున్నది. ఈ పెడగానున్న తాళ్ల నడిమి
 నీళ్లలోఁ బులికి ప్రయాణము సుఖమయ్యెను. అతనికిని
 సుఖమయ్యెను. ఇప్పు డితఁడు పులికి మిక్కిలి దగ్దఱఁగాఁ
 బోవుచుండెను. ఏతాతి వెనుకఁబడిన నాతాతి వెనుకనే
 యతఁడు దాఁగికొనవచ్చును. ఈవిశాలప్రదేశముచేరకమునుపు
 వాగు యిరకటముగా నుండెను. ఇప్పుడు విశాలముగానుండెను.
 తానొక తాతివెనుకఁ దాఁగియుండుట ఆపులి తిరిగెడి మలుపు
 గుర్తుపెట్టుకొనుట, తాతికి రెండవవైపునుండి తిరిగి వచ్చుట
 మఱల నావైపు తానుకూడ తిరుగుట, వెనుకటి త్రోవ
 వాగున కిరుప్రక్కలనున్న వృక్షములయొక్క క్రమ్ముదలచేత
 మింటి వెలుఁగును సమృద్ధిగా నీయలేదు. ఇచట విశాల
 యుగా నున్న నీలోయ లోతుగా నున్నను మింటి కాంతిని
 చక్కఁగా ప్రకాశింపఁ జేయుచుండెను. ఇట్లు పలు శిలల
 మలుపులు తిరిగి తిరిగి యాపులి యొక పెడగా పోయెను.
 అది పోవుచున్న మేర శిలలకు దవ్వుగా నుండెను. అదియు

నొక తటాకమువలె నున్నది. ఆ తటాకముమీఁద నొడ్డున నేటవాలుగానున్న కోసిన కొండకొమ్ముపైన పెరిగిన చెట్లు వ్రాల్చిన నీడ చిమ్మచీకట్లు చేసెను. అందులో నితని కేమియుఁ గలిపించలేదు. అతఁ డనుసరించుట యెట్లు? అనుసరించుట విస్పష్టముగా పట్టుబడుటయే. ఇదియే ఆపులి గమ్యప్రదేశమై యుండును. తానచట సుఖముగా నాగ వచ్చును. తెల్లవాటిన తరువాత దాని దారి యేదియో చూడవచ్చును. అపుడు వెలుతురు వచ్చునుగదా. ఇది పెద్ద తటాకము. ఆ వెనుకనున్నది కోసిన కొండప్రక్క. అచట గుహయుండునా? లేనిచో నందులో నొకచోట నొక వాగు వచ్చి చెఱువులోఁ బడెడి పొంతన కలదేమో! ఆ వాగువెంట నిది పోవునేమో! అట్టి వాగువచ్చి యీ తటాకమునందుఁ బడుచున్నట్టైనచో నీ తటాకజలమును స్వచ్ఛముగా శాంతముగా నుండునా? దీని పొల్లఁకువయేమి? తా ననుసరించవలయునా వలదా? అనుసరించి యేమి ప్రయోజనము? ఆ చిమ్మచీకటి నీటిలో తట్టుముట్టాడవలసి నదే కాని పట్టుమని యిది యిదని తెలిసికొనుట సుకరము కాదు. కానిమ్మని యతఁడు తానొక తాతిమీఁదఁ గూర్చుం డెను. తాను కూర్చున్నచోఁ దన యాకృతి యా పులికి దూరమునుండి కనిపించవచ్చునేమో యని తాతిపైనఁ బరుం డెను. క్రమ క్రమముగా పక్షుల కలకలారావములు విని పించెను. అప్పటి కతని కనిపించెను. తానును కిరాతుఁడును చెట్టుమీఁద ప్రతీక్షించిన కాలము, పులి వచ్చినకాలము చెఱువులో నీదినకాలము, వాగులో వచ్చినకాలము, సర్వ

మును యామినీవేళయే నాలుగుజాముల కాలము. ఇది వేసఁగి గనుక మఱికొంతవేళ కలుపవలయును. తానీదిన లెక్క ప్రకారము మూఁడు గడియలకు నరయోజన మీదును. రాత్రి రెండు జాములకు తానచట నీదుట యారంభించినచో చెఱువులో నీదిన పొడవు యోజనమైన నుండును. ఇది యంతటి పెద్ద తటాకము. ఆకసమునందు చెట్ల పచ్చదనమును విఱుచుచు చివుళ్ళను మఱియు నెఱ్ఱనఁ జేయుచు నొక కాంతి వ్యాపించుచుండెను. సంధ్యాకాలమున నస్తమించుచున్న సూర్యుఁడు పశ్చిమదిశ నావరించిన దెల్లని మొయిళ్ళతుదలు తన యెఱ్ఱని గోళ్ళచేత పునికినట్లు సూర్యుఁడు తా నుదయించుచు వృక్షశేఖర కిసాలయ పరివారమును సృశించుచున్నట్లున్నది. ఆ సూర్యుఁడు ప్రాగ్దిశ నుదయించుట యెప్పుడు? ప్రౌద్ధెక్కుట యెప్పుడు? ఈ కొండమీఁదికి వచ్చుట యెప్పుడు? ఈ యఖాతమైన లోయలోనికి దిగుట యెప్పుడు? తన కీతటాకముయొక్క సంగతి తెలియుట యెప్పుడు? మానిసి శరీరముచేత నినుము కావచ్చును. పరాక్రమముచేత సింహము కావచ్చును. ధీబలముచేత బృహస్పతి కావచ్చును. కాని వానికి మనస్సన్న దొకటి యున్నది. ఆ మనస్సు వాని శరీరముయొక్క యినుపతనము, పరాక్రమము యొక్క వాడితనము, బుద్ధియొక్క లోతును వంచించు వస్తువు. అది నిలువనీయదు. పట్టుకొననీయదు. అందుచేత నా రాజ పురుషుఁడు శిలమీఁదఁ దాను బరుండి పడిన బాధ వానికి బాధ యనిపించెను. అర్ధరాత్రమున చెట్టు దిగుటయు ప్రతి నిమేష మృత్యు ప్రతీక్షా సన్నిభమైన తత్తటాకమునఁ

బ్రవేశించుటయు నీదుటయు బురదలో చెట్ల కొమ్మలలో
 తాళ్ళలో నీటి గుంటలలో పులివెంటఁబడి వాగునొడ్డునఁబడి
 వచ్చినదంతయు బాధ యనిపించలేదు. ఒకవేళ నా పులి
 నా చీకటి నీటిలోలో నాగెనేమో! తాను వెంట వచ్చుచున్న
 విషయము దానికిఁ దెలియునేమో! సందేహముగా నుండె
 నేమో! ఆ సందేహము నివృత్తిఁ జేసికొనుటకుఁ దా నాగె
 నేమో! ఈ సూర్యకాంతి తనపైఁ బ్రసరించినపుడు తన
 యునికి దానికి తెలియును. అందుచేతఁ దాను నెమ్మదిగా
 నా తాతినుండి నీటిలోనికి జాతి చీకటిగల నీటిచోటికిఁ
 బోవలయును. అతఁడుగూడ చీకటిలోనున్నచో వెలుతురులో
 నున్న కథ వానికినిఁ దెలియును. అతఁ డా తాతిమీఁదినుండి
 నీటిలోనికి జాతిన వైఖరి సరిగా నొక మొసలి జాతినట్లే
 యుండెను. నిజముగా పులి వానిని సందేహించినచో దాని
 కన్నులలో నిది మన్ను కొట్టినట్లే యగును. అతఁ డా నీటి
 లోనికిఁ ద్రవ్వకొంచుఁ బోయెను. ఆ చెఱువులో నెచ్చట
 నుండవలయును? నిలుచుటకు స్థాన మెచ్చట వెదుకవలయును?
 నిలువీతమీఁద నెంతసేపు సంబాళించుకొన వలయును?
 కొండ దాకఁబోయినచో నచట నేదైన యాధారము దొరకు
 నేమో చూడవలయునని యీదికొంచుఁ బోయెను. అతని
 యీదుటలో సవ్వడియేలేదు. బ్రహ్మ గుర్తు పట్టలేడు.
 యాదృచ్ఛికముగా నతనికొక నీటిలోనికిఁ జొచ్చిన వృక్ష
 మూలము లభించెను. అది యంతయుఁ బ్రాకుడుపట్టి గ్రహణ
 యోగ్యముగాలేదు. అతని బొడ్డులోఁ జురక త్తియున్నది.
 ప్రక్కన కృపాణము బిగించఁబడి యున్నది. చురక త్తిని తీసి

దాని ప్రాకుడంతయు నోకివేసెను. ఒక విధముగా నచటఁ గాలూనెను. అప్పుడు తాను వదలివచ్చిన తాతివంకఁజూచెను. ఆ పులి దానిచుట్టు నీడుచున్నది; అతని కానందమువేసెను. అతఁ డనుకొనినది నిజమే. తా ననుసరించి వచ్చుట యాకట్టి నది. అగునా కాదాయని పరిశీలించుటకే యిట్లుచేసినది. అతనికొక ధైర్యమువేసెను. అది నిజముగాఁ బులియైనచో నిట్లువచ్చి పరిశీలించదు. పరిశీలించినచో దానికిఁ దాను మనిసినని నిజముగాఁ దెలియును. జంతువులు మనిసిని పసికట్టును. ఆ పసికట్టుట వానికి సహజము. ఇది జంతువు కాదు కనుకఁ దన్నది గుర్తుపట్టలేదు. మున్ను తాను చూచిన దొక మొసలి. అది నీటిలోనికి దిగిపోయెను. ఈభావమే దీనికుండును. ఒకవేళ నీపులి యాతాతిమీఁది కెక్కినచో తన తడిసిన మేనియొక్క పురుషాకారరేఖాలక్షణము దానికిఁ గనిపించునుకదా ! ఆతాయి వేయివిధములుగాఁ దడిసి యుండును. ఆతాయి యెప్పుడును దడిసియేయుండును. పగలు రెండుజాములవేళ నెండునేమో ! తక్కినపుడు దానికి పొడియొక్కడిది ? ఆపులి దానిచుట్టు రెండు మూఁడుసార్లు తిరిగి తానా తాతిమీఁదినుండి దిగిపోయిన దెసకుఁబోసాగెను. అతఁడు మఱల సంతోషించెను; తా నీ వైపునకు రాఁగల వాఁడు దిగునప్పుడే నీటిలోని కావైపునకు దిగెను. కొంత దవ్వు నట్లేదుకొని పోవునట్లు నటించెను. తన యిచ్చట నున్నస్థితి దానికి తెలియదు. నేను నిజముగా మనిసినన్న సందేహము దానికున్నచో మానవుఁడిట్టి కృత్రిమములు చేయునుగావున నది వెనుకకువచ్చి చూడవచ్చును. నేను

మానవుడనన్న సందేహము దానికి కలుగలేదు. లేకపో
వచ్చును. మఱి యేదో జంతువు తన్ననుసరించి వచ్చు
చున్నదని దానియూహ కావలయును. అది మొసలి
కావచ్చును. ఇల్లుండఁగా వెలుఁగు క్రమక్రమముగా బూడిద
గుమ్మడిపూలవలె చెలఁగుచుండెను. తెలుపులు బైనుండి
క్రమమరించుచున్నట్లుండెను. ఆపులి తొలుత తా నొడ్డిగిలిన
తటాక సదృశమైన ప్రదేశము జలపాతమునకుఁ గుడినైపున
నున్నది; ఇపు డెడమనైపునకుఁ బ్రయాణముచేయ నారం
భించెను. ఆ పోవుటలో సందియము తొలఁగిపోయినజాడ
గోచరించెను. ఇతఁడు దానిని మఱల తాళ్ళు చాట్లు
చాట్లుగా ననుసరించెను. అట్లు పోఁగాపోఁగా నావైపున కోసిన
కొండకొమ్ములేదు. నదీప్రవాహము రేవుగాకట్టినది. చిన్ని
చిన్నితాళ్ళున్నవి. దిగి యొడ్డునకుఁ బోవచ్చును. పోయిన
తరువాత కొంతదవ్వునఁ గొండ లున్నవి. ఎక్కుటకు వీలుగా
నున్నది. అచట గుహ లుండవచ్చును. ఆపులి తన పడవ
కొయ్యనువదలి గట్టెక్కెను. ఇతఁడు చూచుచుండెను.
దానియొక్క వెనుకటిభాగము విస్పష్టముగాఁ గనిపించు
చుండెను. దాని వెనుకటికాళ్లు పులికాళ్లైనా? అవి మను
ష్యుని పాదములా? రాత్రి తాను చీకటిలో చూచినపుడు
తన కీ యనుమానముకలిగెను. సామాన్యముగా జంతువుల
యొక్క మునుఁగాళ్ల వెనుఁగాళ్ల యెత్తు సమానమునుండి మూపు
మొదలు పృష్ఠమువఱకు నొకటే యెత్తుగా నుండును. రాత్రి
తాను చూచిన పులికి వెనుకభాగ మెత్తు ముందుభాగము
పల్లము ననిపించెను. పడవకొయ్యమీఁద నేగినపు డీ విచారణ

కలుగుటకు వీలులేదు. ఇప్పుడు తెలిసినది. ఈ పులి వెనుక భాగమున నెత్తుగా నున్నది. ముందుభాగము వ్యాఘ్ర ప్రమాణముగా నున్నది. వెనుకవి పులికాళ్ళు మాత్రము కావు. ఇది లేచి నిలువఁబడఁగలదేమో! మనిసివలె నడువఁగలదేమో! ఎందుకు నడువదు? పులిఱొమ్ము బరువు. తల బరువు. అందుచేత నడువలేదు. ఇంకొక జంతునై నచో సులభముగా లేచి నడచెడిది. అతఁడు శిలచాటుననుండి దానివంకఁ జూచుచుండెను. అది పడవకొయ్య మీఁదినుండి దిగెను. ఆ పడవకొయ్యను రెండు తాళ్ళనడిమికిఁ ద్రోసెను. అప్పుడు మఱి వెనుదిరిగి చూచునని వానికిఁ దెలియును. తాను తాతి వెనుక దాఁగికొనెను. మఱిలఁ జూచువేళకు నొడ్డెక్కి పోవుచుండెను. అతనికొక యనుకూలమైన తాయి కనిపించెను. దాని వెనుక నతఁడు నీళ్ళలో నిలఁబడి తొంగి చూచుచుండ వచ్చును. ఆ పులి గట్టెక్కినది. కొద్ది గజముల స్థలము నడచినది. అచట మెట్టగా నున్నది. మెట్లున్నవి. పై కెక్కినది. మఱియొక వంద గజముల దవ్వన కొండ నాను కొని యొక గుహ యున్నట్లున్నది. ఆ గుహలోనికి పులి ప్రవేశించినది; - తానింక బయటకు రావచ్చునా? మఱి నా పులి బయటికివచ్చి తన సందేహమునుఁ బరామర్శించు కొనునా? ఇది పులి యైనచో నింతటి దవ్వెందుకు? ఈగుహ యెందుకు? ఇచట నాహార మెట్లు దొరకును? నిత్య జలపాత కృతమహాధ్వని భీతములై యిచట వనజంతువు లుండవు. పక్షుల నిదివేటాడలేదు. అందుచేత పులికాదు. మనుష్యుడా? మనుష్యుడైనచో నాహార మెట్లు లభించును? ఈ పడవ

మీఁదఁ బోవచ్చును. జనపదములమీఁది కిఁబోయి యాహా
 రాదులు కొని తెచ్చుకొనవచ్చును. ఇది పులికదా? జనపద
 ముల కెట్లుపోవును? దీనితోపాటీ గుహలో నొక పురుషుఁడు
 కూడ నివసించుచుండెనేమో! వాఁడు నీ పులియు జతకట్టి
 రేమో! ఇట్టి కథ లపుడపుడు వినుచుందుము. అయినను
 తాను తొందరపడి గుహవద్దకుఁ బోరాదు. తానున్నచోటనే
 యుండి చాలసేపు ప్రతీక్షించవలయును. విచారించవలయును.
 కాని యప్పటికే యా రాజపురుషుని శరీరములోని జవసత్త్వ
 ములు సన్నగిల నారంభించెను. ఎంత మహావీరుఁడైనను,
 ఎంత మహా బలశాలియైనను కడచిన యీ రాత్రి యింతటి
 ప్రతీక్ష, ఇంతటి నిర్ఘాహారస్థితి, ఇంచు మించుగా
 నిశార్థకాలభాగము జలమునందు నివసించుటచేసి నిలువఁ
 గలఁడా? అతఁడు తానింక నిలువలే ననుకొనియెను. కాని
 మనసులోని పట్టుదల నిలుపుచుండెను. అతని మనసులో
 నొక యావేగముకలదు. వచ్చినచో నాపులి వెంటనే
 గుహనుండి బయటకు రావలయును. ఆ పులితోఁబాటు
 మఱియొక పురుషుఁ డందు నివసించుచున్నచోఁ బ్రాతఃకాల
 మైనదికదా! వాఁడు వెలికివచ్చి స్నానమాచవలయును.
 ఇంకొక పురుషుఁడే యచ్చటనున్నచో వానినిఁ దాను బలుక
 రించవచ్చును. వానితో మాటాడవచ్చును. ఇప్పుడు
 తనకుఁ గావలసినది విశ్రాంతి. ఏదో కొంత యాహారము.
 విశ్రాంతిమాట యెట్లున్నను కడుపులోని కేదో కొంత పోయి
 నచో మఱల నతనికి జవసత్త్వములు వచ్చును. అతని
 కింకొక యూహతోఁచెను. ఆగుహకు దూరముగా మఱల

వెనుక కీడికొనిపోయి వీలైనచోట నాతలియొడ్డెక్కి యడవిలో నేఫలములో భుజించి విశ్రాంతి తీసికొని మఱల నిచ్చటికివచ్చి యీ గుహస్వరూపమెట్టిదో తద్వ్యాప్త మెట్టిదో విచారించి నచో బాగుగా నుండునని తోచినది. కాని మఱలఁ దాను వచ్చెడులోపున పులి యాగుహలోనుండి నెడలిపోయినచో దానిని కనుఁగొనుట యెట్లు? తానుపడిన యింతప్రయాసయు, తానుచేసిన యింతప్రయత్నమును వ్యర్థమగును. ఏమైనను సరే తానుకూడ నొడ్డెక్కి, గుహవద్దకుఁ బోవలయును. లోన జూడవలయును. తాను గుహవద్దకుఁబోయినంతనే యాపులి గాండ్రించి మీఁదఁబడినచో నేమగును? తానున్న యిప్పటి స్థితిలో తాను పులితో యుద్ధమాడఁగలఁడా? ఆ పులికూడ యింతశ్రమయుఁబడినదికదా? దానికి నోపిక యుండదు. అదియు గాండ్రించునేమోగాని మీఁది కురుకదు. తాను గుహముఖము నకుఁబోయి దాని గాండ్రింపు విన్నచోఁ దన కది పులియని నిశ్చయ మగును. తాను గుహ ముఖమునుండి యీతలికి వచ్చినచో నది తన్ను వెంటాడదు. అప్పుడొక నిశ్చయము చేసికొనవచ్చును. ఇది పులియే. కాని ఎందుచేతనో దాని పృష్ఠభాగ మట్లున్నది. ఈ సృష్టిలో నే జంతు వెట్లుండునో యెవరు చూచిరి. ఎనుఁబదినాల్గు లక్షల జీవరాసులలో నే జంతువుయొక్క స్వరూప మెట్లుండునో యెవరికిఁ దెలియును. మానవుఁ డన్నవాఁడు చూడని మహాగహన ప్రదేశమునందు సముద్రాధః ప్రదేశములయందు కొన్ని జంతువులు పరమ వికారముగా నుండవచ్చును. మానవుల మొగములతోఁగల జంతువులు కలవు; కొన్ని హింసమృగము లట్లుండును.

మూనిసి మొగమునకు దాని మొగమునకు నెక్కువ భేదముండదు. ఇది మానవ పృష్ఠ సమానమైన జంతువు. — అప్పటికి పగలి వెలుతురు మొగలిపూజాయ నుండును. అతఁడు నెమ్మదిగా నడచిపోయెను. గుహాముఖమువద్దకుఁ బోయెను. ఎదురుగాఁ బోలేడు. అతఁడు తాను దాఁగియున్న శిలాఖండమును వదలి గుహాముఖమువఱకుఁగల వంద గజముల మేర నడచుట మూఁడు గడియలకు తక్కువ పట్టలేదు. సాహసించి గుహాముఖమునందు నిలుచుండెను. లోనుండి ఎవరు నీవు అన్నమాట వినిపించెను. ఎవరు నీవన్న కంఠధ్వని మనిసిదో యేదైన మృగముదో తెలియలేదు. లోనఁ జీకటి గానే యున్నది. ఏమియుఁ గనిపించుటలేదు. చీకటిలోఁ దొలుతఁగాఁ జూచినపుడు గనిపించదు. కంటికి చీకటి యలవాటు కావలయును. అపుడుగాని లీలగానైన లోని వస్తు పరిజ్ఞానము కలుగదు. ఆ రాజపురుషుఁడు లోనికిఁ బోవలయునా? వలదా? సమాధానము చెప్పకుండ నచటఁ గొంతసేపు నిలువవలయును. నిలచినఁగాని కంటికలవాటు కాదు. సమాధానము చెప్పకుండ నిలుచుండవచ్చునా? అతఁడు మఱలఁ బ్రశ్నించినచో నేమనవలయును? లోనున్న వ్యక్తియొక్క స్వరూపము తెలియకుండ సమాధాన మెట్లు చెప్పఁగలము? రాజపురుషుఁ డిట్లనెను. “నా కాకలి యగుచున్నది. కొంత యాహారము కడుపులోఁ బడినఁగాని సాన కాశముగా నా కథ చెప్పుటకు వీలులేదు. ఎవఁడైన యోగి నాకుఁ గనిపించవలయును. అతనివలన నేను తరించవలయును. అని పలు దినములుగాఁ బ్రయత్నించుచుంటిని — ఇంతలో

లోన లీలగాఁ గనిపింప నారంభించెను. లోనుండి మఱల సమాధానము రాలేదు. ఆగుహ కొంతవిశాలముగా నుండెను. గుహకు గోడలుగానున్న కొండఁ జాతినంటి విస్పష్టముగా భాసించని వస్తువు లేవో యున్నవి. ఒక పురుషుఁడు తానొక చోటఁ బండుకొని యున్నాఁడు. అతఁడే యీ ప్రశ్న వేసిన వాఁడు. ఆ రాజపురుషుఁ డట్లే మఱికొంతసేపు నిలుచుండెను. లోనున్న పురుషుఁడు మఱల ప్రశ్నవేయలేదు. క్రమ క్రమముగా కనుచూపు ఆనుచుండెను. ఆ పురుషుఁడు పండుకొన్న స్థలము రంగు రంగులుగా నుండెను. పసుపు, కుంకుమ, ముగ్గు, బొగ్గు మొదలైన పదార్థములతోఁ గలిపినపిండి నేలపై చల్లినట్లుండెను. దానిమీఁద నీ పురుషుఁడు పండుకొని యుండెను. రాజపురుషుఁ డిట్లనెను. స్వామీ! తమరెవరు? ఈ గుహలో తపస్సు చేయుచున్నారా? ఈ గుహయంతయు నిట్టి కాశ్మీర వర్ణధూళి పిహితమై యున్నదేమి? ఒక పులిని నేను వెన్నాడి వచ్చితిని. ఆ పులి పృష్ఠభాగమునందు మానవాకృతి కలదిగా నున్నది. అది యీ గుహలో ప్రవేశించినది. నేను దానిని వెన్నాడి వచ్చితిని. లోనికి వచ్చువేళకు పులి కనిపించలేదు. ఆ పులి యీ గుహలోనికి వచ్చినదా? ఈ గుహలోనుండి మఱియొక గుహలోనికి త్రోవయున్నదా? ఆ పులిని తను వెన్నాడుదురా? మీరున్న గుహలోనికి వచ్చిన పులి మీకు తెలియకుండ నెల్లుండును?

ఒక కిరాతుఁడు నాల్గుదినములనుండి తానొక పులియడుగులు చూచుచున్నాడనని దాని ముందటికాళ్ళు పులిపాద

ములని నెనుకటిపాదములు మనుష్యపాదములని నాతోఁ జెప్పుచువచ్చినాఁడు. నేను విశ్వసించలేదు. కాని వాఁడు గొప్ప వేటకాఁడు. ఈ మగధధారుణీకాంతారములలో వాఁడెఱుఁగని చోటులేదు. సర్వమృగారావములు వానికిఁదెలియును. వానిలోని భావములతఁడు చెప్పఁగలడు. ఒకమృగముయొక్క కూతనుబట్టి యా మృగముయొక్క పరిస్థితిని వాఁడు నచింపఁగలఁడు. ఆమృగ మాస్థితిలోనుండి యట్లుకూసినదనిచెప్పును. పది పదేను విధములైన హరిణము లడవిలో సంచరించుచుండును. వాని నన్నిటి నతఁ డెఱుఁగును. మంటిలోఁగనిపించినవాని కాలిగిట్టలనుబట్టి యా గిట్టలేజంతువులో వాఁడు చెప్పఁగలడు. ఆ గిట్టల ప్రమాణమునుపట్టి దాని వయస్సు చెప్పును. దానియెత్తు చెప్పును. దానిపొడుగు చెప్పును. అది తొందరగా నడచెనో నెమ్మదిగా నడచెనో వాఁడు చెప్పఁగలఁడు. మఱేజంతువైన దానిని వెన్నాడినచో నదియుఁ జెప్పఁగలడు. వాఁడు సర్వకాంతార రహస్యవేది. వాడనినమాట నేను విశ్వసించకపోవుట యెట్లొ నాకు తెలియదు. వాఁడువచ్చి యీమాటలు చెప్పెను. వాఁడు నా కిరువదియేండ్ల చెలిమికాఁడు. నేను సర్వకాంతార రహస్యములను వానినుండి నేర్చికొంటిని. ఏవయసులో నున్నపులి యెంత యెత్తెగురఁగలదు? ఏపులి యెట్లు ప్రవర్తించును? యెపుడు మీఁదికి వచ్చును? ఎపుడు తొలఁగిపోవును? ఎపుడు దాని బెదరించవచ్చును? మీఁదికి వచ్చినపులి నెట్లొడ్డుకొనవలయును? ఏతాదృశమైన సర్వవిద్యయు వాఁడు నాకు నేర్పెను. ఏ వన్యజంతువు తా నేవేళ విహరించును. వాని

యొక్క సహజమైన యాహారమేమి? ఏజంతు వెచటస్థావర
 మేర్పటచుకొనును ఇవి యన్నియు వానికిఁదెలియును. ఒక
 జంతువుకొఱకు మాటుపెట్టుట యెట్లు? పెట్టినమాటు జంతు
 వున కెఱుకలేకుండ గోపనముచేయుట యెట్లు? అడవిలో సంచ
 రించుచుండఁగాఁ దీని విషజంతువులు తిరుగుచుండును. అవి
 కరచినచోఁ గుట్టినచో సద్యోమృతియే కాని వేఱుమార్గ
 ముండదు. వానికి సర్వప్రతిక్రియలును వాఁ డెఱిగినవాఁడు.
 ఇచట సర్పదంశనము జగుగును. వాఁ డెదో పసరు తెచ్చి
 పూయును. ఇంతయాకు తినిపించును. ఆ పామేమియు
 చేయదు. ఒంటిపూసతేలు కాంతారములందు భ్రమించు
 చుండును. అది కుట్టినచో దానికి తిరుగులేదు. అది దారి
 వెంటఁ బోవుచుండఁగా మనమొకకట్ట దాని కడ్డుబెట్టుదుము.
 అది యాకట్టను కుట్టును. ఆకట్ట క్రిందనుండి పైకి రెండుగా
 చీల్చును. అంత విషవంతమైన జంతువది. అది కుట్టినచో
 దానికిఁ బ్రతిక్రియలేదు. ప్రతిక్రియ యున్నదిగాని దాని
 నుపయోగించుటకు సావకాశ ముండదు. అందుచేత నతఁడు
 సర్వకాలముల చెప్పుచుండునుగదా! కాంతారములో జాగ్ర
 త్తగా నడువవలయును. దేనియాపదనైననుఁ బరిహరించు
 కొనవచ్చునుగాని యొంటిపూసతేలు కుట్టినచో మనమేమియు
 చేయలే మనుచు. అట్లనునుగాని దానికిఁగూడ వానికిఁ బ్రతి
 క్రియ తెలియును. ఒకయాకుపసరు మోకాళ్ళవఱకు రాచి
 కొని తిరుగుచున్నచో నా యొంటిపూసతేలు దానివాసన
 వ్యాపించినమేర సంచరించక దూరముగాఁబోవును. అట్టి
 వృశ్చికభయము సర్వారణ్యములయందుండదు. ఈమానిసి

పులియొక్క యడుగుజాడలు వాడు చూచిన బలిమతపర్వ
తమునందుఁ గలవు. ఆ పర్వతమునందు నీ యొంటిపూస
తేళ్ళుకలవు. తక్కిన యేచోట్లనులేవు. దానికి బలిమత
పర్వత మనిపేరు. ఆపర్వతముమీఁదఁ గొన్నిలక్షలయొంట్ల
క్రింద నిర్మింపఁబడిన యొకదుర్గముయొక్క శైథిల్యముయొక్క
చిహ్నములుకలవు. పడిపోయిన కోటగోడలు పూడిపోయిన
కందకము, విహరించిన గదులు, మొదలైనవాని చిన్నెలు
దానిమీఁదఁ గనిపించును. దానికి బలిమతపర్వత మనిపేరు.
ఆ పర్వతము నధిరోహించుట చాల క్లిష్టమైనపని. సర్వ
కాంతారక్రూరమృగములు దానియందు నివసించుచుండును.
అల్పజంతువు లచటికిఁబోవు. పోలేవు. అందఱు వేట
కాండ్రును తత్పర్వతాధిరోహణము చేయరు. చేయలేరు.
వారికి భయము. ఇతఁ డొక్కఁడే చేయును. వీనిపేరు
'తోహారు' ఈతోహారు మహాసాహసుఁడు. మహాధైర్య
వంతుడు, అబద్ధమాడఁడు. బ్రహ్మదేవుని లెక్కచేయఁడు.
ప్రతినిమేషము మృత్యువునకు సిద్ధముగానుండును. ప్రతినిమే
షము సింహపరాక్రమమును సాహసమునుఁ బ్రకటింపఁగలఁడు.
వాడు తొలుత నీ పులియడుగులు చూచిననాఁడు దాని ననుస
రించెడివాఁడే. కాని యాపులియడుగులు వరుసగాఁ గని
పించలేదు. పర్వతముమీఁద తాతినేలయందు జంతువుల
యడుగులు గనిపించవుకదా! ఆ పర్వతముపైన నొకప్రదేశ
మున్నది. అదియొక చిన్నచెఱువు. ఆ చెఱువు నొడ్డున
నిసుకయు మట్టియుకూడియుండుటచేత నచటమాత్రమే నీ
యడుగు కనిపించినది. అది సగముపులియు సగము మనిసియు

నైన జంతునై తీరవలయును. లేనిచో నచట మానిసియడుగు కనిపించుటకు వీలేలేదని వాడు వాదించెను. నీవు వెళ్ళితివి కదరా! నీయడుగు పడరాదాయని నేనంటిని. అతడు స్వామీ నాయడుగునకు నచటియడుగునకు చాల భేదము కలదు. నాది చిన్నకాలు. ఆ పురుషునిది పెద్దపాదము. మఱియు నాపులియొక్క ముందడుగులతోపాటు వెనుకటి యడుగుల గుర్తులుకూడ నుండవలయునుకదా. అవి లేనప్పు డేమనుకొనవలయును? అని అతడు పదివిధముల బోధించఁగా నాపులి యడుగులను చూతమని నేనును బలిమఠము నకు బయలుదేరితిని. బలిమఠము నే నెఱిగియున్న పర్వతమే. క్రొత్తదికాదు. ఈ మగధరాజ్యమునకు మొట్ట మొదటిరాజు కుసురాజునకుఁ బూర్వుఁడు. అతనియునికి కలియుగము ప్రవేశించకపూర్వము వేయియేండ్లక్రిందటి నుండి యీ మగధరాజ్యమునఁ దెలియును. అతడు గిరి వ్రజపురము రాజధానిగా నీ మగధరాజ్యమునుఁ బాలింప నారంభించెను. అతనితరువాత నైదువందలయేండ్లుకు నుపరి చరవసువు మగధములనుఁ పాలించెను. కలి వందయేండ్లకుఁ బ్రవేశించుననఁగా జరాసంధుఁడు రాజ్యముచేసెను. ఆనాఁ డీ రాజవంశమునకుఁ బార్శ్వద్రావణవంశమనిపేరు. ఉపరిచరవసువు యొక్క కుమారునిపేరు బృహద్రథుఁడు. ఇప్పుడు కలియుగ ములో రెండువేల మూడువందల సంవత్సరములు గడచినవి. అవి యొక వేయియేండ్లు. ఇప్పటికి మూడువేల మూడు వందల యేండ్లనుండి యీ మగధరాజ్యముయొక్క చరిత్ర తెలియును. కాని యీ బలిమఠము తత్పూర్వకాలమునందలి

దని చెప్పుదురు. ఇది యంతటి పురాతనమైన పర్వతము. బలియన్నమహారాజు యయాతి సంతానములో నొక్కడుగా చెప్పుదురు. ఆతని కాఱ్వులు కుమారులనియు వారందఱు నీ భారతదేశమున నీ ప్రాచ్యభాగము నావరించి యుండెడివారనియు నంగవంగ కళింగ సుంహ పుండ్రాంధ్రదేశము లన్నియుఁ బూర్వకాలమునఁ బ్రాచ్యకదేశమని చెప్పఁబడుచుండెననియు నందు దీర్ఘతముఁడన్న ఋషియొక్క దయవలన బలిమహారాజునకు నీ యాఱ్వులు కొడుకులు కలిగిరి. వారు తరువాత నీ ప్రాచ్యకదేశమునుఁ దమలోతాము విభాగించుకొనిరి. అంగుఁడన్న పేరుగల కొడుకు పాలించిన దేశమునకు నంగదేశ మనుపేరు వచ్చెను. అట్లే యాయా రాజ కుమారులు పాలించిన ప్రాంతములకు వారి వారి నామధేయములు వచ్చి యంగవంగాంధ్రాది నామములు కలిగెను. చమత్కార మెచ్చట నున్నదనఁగా నీ మగధదేశము బలిరాజయొక్క యదుపులో నుండి యుండవలయును. ఈబలిపురమే బలిరాజు యొక్క రాజధానియై యుండవలయును. అతనికోట యిచ్చట నుండి యుండవలయును. అతని కొడుకులు తక్కిన భాగము లన్నియు నావరించఁగాఁ దండ్రియొక్క నేల తండ్రిగానే మిగిలిపోయెను. దాని నెవ్వరు నాక్రమించలేదు. తరువాతఁ గొన్నివేల యేండ్లకు వారు వీరు వచ్చి దీనిని పాలించుటయు వదలిపెట్టుటయుగా జరిగియుండును. ఎప్పుడోవచ్చి భార్గవద్రథు లాక్రమించిరి. కాని యీ పడిపోయిన కోటకు బలిమతమన్న పేరట్లే మిగిలిపోయినది. కొందఱు బౌద్ధ సన్యాసులు వచ్చి దీనియందు నివాస మేర్పఱచుకొనుటకుఁ

బ్రయత్నించిరి. కాని సులభనిర్వాణ ప్రాప్తి హేతువున దానినిఁ బరిత్యజించి పోయిరి. ఆ బలిమతమునకు తోహాదుతో నేను బయలుదేరితిని. నిన్న ప్రొద్దున బయలుదేరితిని. నేను బయలుదేరినది బలిమత పర్వతమునకు. నా పాదము లింకొక పెడగా నీడ్చినవి. దారిలో నొక చిన్న ప్రవాహము కలదు. అది నదికాదు. వాగుకాదు. దానిపేరు అరిష్టా నది. అది దాటినఁగాని సూటిగా బలిమతమునకుఁ బోము. నేను దానికి కుడివైపున తిరిగి యెగువకుఁ బోయితిని. అచట నది దాటితిని. ఈ గుహముందు జలపాతము జరుగును. లోయ కలదుకదా! ఆ పడుచున్న నీళ్ళు కొంత దవ్వన వాగుగా కట్టి యా వాగుపై ననున్న మహా తటాకములో పడును. నిన్న ప్రొద్దుగ్రుంకువేళకు మే మా తటాకపుటొడ్డు చేరితిమి. తటాకపు పశ్చిమ ప్రదేశమునందు నా యర్థ వ్యాఘ్ర పాదచిహ్నములు చూచితిమి. దాని మర్మము తెలిసికొనుటకు నచటి యొక చెట్టుపై నుంటిమి. అర్ధరాత్రమున నాపులి వచ్చినది. నేను దానిని వెన్నాడితిని. చెఱువులో నీదుచు దానివెంటఁబడి వచ్చితిని. బురదలో గుంటలలో ముండ్లలో చీకటిలో నీవాగులో ప్రవాహమున కెదురుగా దానిని వెన్నాడుచు వచ్చితిని. చివర కాపులి యీగుహ లోనికిఁ జొచ్చెను.

ఇంతసేపు నా పురుషుఁడు మాటాడలేదు. రాజ పురుషుఁడు మఱల నిట్లనెను. స్వామీ! ఈసృష్టిలో నెచ్చోట నేయాశ్చర్యముండునో తెలియదు. అట్టిపులి యున్నట్లు మన పురాణములలో నెచ్చటనులేదు. వాడుకలో లేదు.

అనేక జీవరాసులలో నట్టిజంతువుండునన్న ప్రథ కూడలేదు. అర్ధరాత్రమునఁ దటాకములో దానివెనుక నీదెడువేళ దాని స్వరూపము నాకుఁ దెలియదుగాని తెల్లవాటిన తరువాత నా పులి జలప్రవాహమునువదలి గుహలోనికి వచ్చుచుండఁగా దాని పశ్చాద్భాగమును విస్పష్టముగాఁ జూచితిని. నా సందేహము తీరినది.” అనఁగా నాపురుషుఁ డిట్లనెను. “సందేహ నివృత్తికొఱకేగదా వచ్చితివి. సందేహనివృత్తి యైనది. ఇంకఁ బోవచ్చును.” రాజ:-స్వామీ! నా ప్రవర్తనచేత తమకుఁ గోపము తెప్పించితినా? పురు:-నాకుఁ గోపమెందుకోయీ! నీవింత కట్టుకథయల్లి చెప్పితివి. విశ్వ సింహరానికథ చెప్పితివి. ఆపులి యీ గుహలోనికి వచ్చె నంటివి. ఇంక నేనేమి చెప్పవలయును? నే నిచ్చటనే పండు కొని యుంటిని. ఈగుహలోనుండి మఱియొక గుహలోనికి త్రోవలేదు. పులివచ్చినచో నాకుఁ గనిపించవలయును గదా! నేనాపులిని చూడలేదు. ఆపులి యెట్లుండునో నాకు తెలియదు - నీకన్ను చెదరినదేమో! రాజ:-స్వామీ! కన్ను చెదరుట యనఁగా నిమేషైకదేశమున జరుగును. ఒకనిశా కాలమునందలి సగభాగము కన్ను చెదరియుండునా? పురు:- అల్పకాలమునందు కలిగిన భ్రాంతికి కన్ను చెదరుటయందురు. దీర్ఘకాల మున్నదానిని భ్రాంతియందురు. ఆ భ్రాంతి కావచ్చును. మఱియును నీవు పులియొక్క పృష్ఠభాగమును చూచిన దెంతసేపు? కొలఁదిసేపేకదా? ఆపులి గుహలోప్రవేశించుచుండఁగాఁ జూచితివి. అపుడు దాని పష్ఠభాగము పురుషాకృతి మత్తుగాఁ గనిపించినది. దానిని నేను కన్ను

చెదరుటయందును. నీవు భ్రాంతి యనుకొనుము. రాజ:-
 అయినచో నడవిలో తోహారుచూచిన కాలిగుర్తులు నేను
 చెఱువు నొడ్డున చూచిన కాలిగుర్తులు నేమికావలయును?
 పురు:-అవి యేమికావలయునన్న ప్రశ్న కాదు. అవియట్లు
 కనిపించినవి కనుక నీ పులియొక్క వెనుకటిభాగము మానిసి
 కావలయును—రాజపురుషునకు నా పురుషునియొక్క పివే
 కము కత్తివాడి కలదిగాఁ గనిపించెను. అతఁడు మాటను
 మఱిించుటలో నెంత యొడుపుకలవాఁడు. ఇప్పటికి రాజ
 రాజపురుషునకు గుహంతర్భాగ మంతయు జక్కగాఁ గని
 పించుచున్నది. ఆపుషుఁడు బండుకొన్నచోటినుంచి ఇంత
 సేపు లేవలేదు. అతనికింద వన్నెల వన్నెల పొడి యలకఁబడి
 నల్లుండెను. ఈపొడి యేమి? ఇతఁ డిందులోఁ బండుకొనుట
 యేమి? ఇతని కింతటి వివేకమేమి? నివసించుట కింతటి
 గూఢ కాంతారగత శిలాగుహయేమి? ఇతఁ డింతటి నిశ్చలుఁ
 డేమి? రాజపురుషుఁ డిట్లనెను. స్వామీ! మనస్సు చెడ్డది
 కదా! దాని కేదో సందేహము కలుగును. ఆ సందేహము
 యొక్క యాధార్థ్యము తెలిసికొనుటకది ప్రయత్నించును.
 ఎంతసేపు మనస్సు తాను నిర్మించుకొన్న యూహలఁమీదనే
 నడచును. చూచిన విషయములను తన యూహలతో
 పోసఁగించుకొనును. ఒక తొకికమైన సామంజస్యమును సమ
 కూర్చుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించును. పురు:- భ్రాంతియన్న
 దచ్చటనే యుదయించును. మనస్సులో నేమియు పెట్టుకొన
 కుండ విషయమును విషయముగాఁ జూడఁగలశక్తి నలవఱచు
 కొన్నచో నిట్టి భ్రాంతులు పుట్టవు. రాజ:- స్వామీ! అట్టి

స్థితి సాధ్యమా? పురు:- సాధ్యముకాదు. కాదు కనుకనే లోకమంతయు నీరీతిగా నున్నది. రాజు, రాజ్యము, దైవములు, గౌరవములు, మర్యాదలు, సర్వమైన యీ భావప్రపంచకము బుద్ధియందా రోపితమైన విషయములు. ఆ రోపితముగాని బుద్ధి లేనేలేదు. అదియే యీ సృష్టియొక్క ప్రధాన జాడ్యము. రాజ:- తమవంటి యోగులకు నట్టి స్థితి సుకీరముగాని మాదృశులకుఁ గాదు. పురు:- ఒక మాట చెప్పెదను వినుము. తమవంటి యోగులకంటివి. నేను యోగి ననుచుంటివి. యోగియన్న దొకమాట. నేను యోగిని కాను. అట్టి శబ్దము నాయందుఁ బ్రయోగించుటకు నే నంగీకరించను. యోగ మనునది యనూచానముగా వచ్చుచున్న మానవ జాతిలోని యొక సాధనా మార్గము. నా కేమార్గమును లేదు. నేను నిరాలంబుఁడను. అప్రమేయుఁడను. నీతో మాట్లాడుచున్నాఁడను. కనుక నీ మాట యుపయోగించుచున్నాను. నా కీ లోకమునందలి శబ్దజాలము నందే తిరస్కృతి కలదు. ఈ సర్వశబ్దములు కొన్ని కొన్ని భావముల ప్రేరేపణచేత సమావిర్భవించినవి. ఆ శబ్దముల యొక్క యుదయమునకు హేతువులైన తత్తద్భావముల యొక్క స్థితియందే నాకు విశ్వాసములేదు. యోగమన్న మాట నొక పద్ధతియైన జీవసాధనయందుపయోగింపఁబడెడు మాట. ఈ నడుమ నొకఁడు యోగమునకు రూపముకల్పించి దానినొక శాస్త్రముచేసి దానికి సూత్రములను వ్రాసెను. నీవు వింటివా? రాజ:- చిత్తము. విన్నాను. ఆయనపేరు పతంజలి మహర్షి. మారాజుపేరు సుశర్మ. ఈయన కాణ్వాయనుఁడు

ఇప్పుడు మగధదేశములు కాణ్వాయనులు పాలించుచున్నారు. ఈ కాణ్వాయనులలో మొదటివాడు వాసుదేవుడు. ఆయన యెనుబది యైదేండ్లక్రింద శుంగవంశపు చివరిరాజైన దేవభూతిని వధించి యీరాజ్యమునకు వచ్చెను. ఆ వాసుదేవున కీ సుశర్మ మునిమనుమడు. శుంగవంశపురాజులు మగధములను మూడువందలయేండ్లు పాలించిరి. ఆ శుంగవంశపు రాజులలో ప్రథముడు పుష్యమిత్రుడు. ఆయన కలి ప్రవేశించిన తరువాత పదునెనిమిదివందల యెనుబదియేండ్లకు మగధముల నాక్రమించెను. తత్పూర్వులు మౌర్యవంశులు. తత్పూర్వులు నందులు. తత్పూర్వులు శిశునాగులు. తత్పూర్వులు ప్రద్యోతులు. తత్పూర్వులు శార్వాద్రధులు. ఈ మగధరాజ్య చరిత్రమేమోకాని యిన్నివంశములు మాతినవి. మాతినప్పుడెల్ల తత్పూర్వురాజును వాని సేనానాయకుడు వధించి రాజ్య మాక్రమించుటగానే జరిగినది. అది యట్లుంచి నేటికి మూడువందల యెనుబది యేండ్లకు పూర్వము పతంజలి మహర్షి యుదయించెను. ఆయన యెప్పుడుదయించెనో తెలియదుకాని పుష్యమిత్ర మహారాజు కాలములో జీవించియుండెనన్నమాట యథార్థము. ఆయన వ్యాకరణమునకు మహాభాష్యము వ్రాసెను. యోగశాస్త్రమునకు సూత్రములు నిర్మించెను. పురు:-అబ్బో! నీవు పెద్ద పండితుడవే. మాకాయోగము - గీగము గిట్టగు. అది యంతయు నొక కితవమార్గము. రాజ:-స్వామీ! తమవంటి మహానుభావులే యిట్టిమాటలన్నచో నీజీవలోక మేమికావలయును? పురు:-ఇదివఱ కేమైనది? ఇప్పు డేమగుచున్నది? రేపే

మగును? నీ వింతకుమున్ను చెప్పిన లెక్కప్రకారమే యి
 మగధదేశము కొన్ని లక్షలసంవత్సరములనుండి యున్నది
 - కదా? ఆ బలియన్న రాజెవడో తెలియదుగదా! వానికొడు
 కులపేర్లను(బట్టి యంగ వంగ సుంహపుండ్ర) కళింగాంధ్ర
 దేశము లేర్పడినవి. మగధదేశ మెవ్వనిపేర నేర్పడినది?
 ఆపర్వతమొక్కఁడుమాత్రము బలిమతముగా నున్నది. ఓయీ!
 ఈ పురాతనకథలు నాకు చెప్పకుము. నాకు వానియందు
 విశ్వాసములేదు. అవియన్నియు నభూతకల్పనలు. తొట్ట
 తొలుత కల్పించిననను నడుమ నింకెవడో కల్పించినను
 కొన్నాళ్లు పోయినతరువాత మఱియింకొకఁడు కొంతమార్పు
 గాఁ జెప్పినను సర్వమును మిథ్యావాదములు. స్వార్థపరత్వ
 ముతోకూడిన మాటలు. రాజ:-అయినచో యథార్థమేది?
 పురు:- నీ విందాకనే యాకలి యగుచున్న దంటివికదా?
 ఆ యాకలి యేమైనది? రాజ:- తమరి యమోఘ దర్శనము
 చేత నే నాకలిమాటయే మఱచిపోతిని. స్వామీ! తెల్ల
 వాటలు నీటిలోననే యుంటిని. వేటే స్నానము చేయ
 నవసరములేదు. తమ రేదైన నిప్పించినచో భుజింతును.
 పురు:- ఇంతకును యథార్థమేది యని యడిగితివి. నేనా
 యథార్థమును చెప్పుటకు మొదలుపెట్టినచో నీవు క్షుత్తుమాట
 మఱల మఱచిపోదువుగదా? రాజ:- మఱచిపోదును. దాని
 పేరే యోగము. ఒక విషయమునందు వ్యగ్రమైన బుద్ధి
 తక్కినవానిని మఱచిపోవును. అట్లు సాధన చేసినచో సిద్ధి
 కలుగును. పురు:- సిద్ధి యనఁగా? రాజ:- ఈ లోకమంతయు
 వట్టి మనోవికారము. మన యూహలచేత కల్పించుకొన్నదే

గాని యథార్థమైనది కాదు. పురు:- నీవు చూచిన పులియు నట్టిదే. రాజ:- చిత్తము. నా కాకలి యగుచున్నది. పురు:- అగుచున్నదని నీ ననుకొనుటయే. రాజ:-స్వామీ! ఈ ప్రసంగము మాలినవేళ నాకు క్షుత్తు తలసూపుచున్నది. పురు:- ఆ ప్రసంగమునందే మనస్సు నిలఁబెట్టుము. రాజ:- తమరు ప్రసంగమును మానివేసితిరికదా! పురు:- ఓయీ! నా గుహలో నేమియు లేదు. నేనే యడవిలోఁ దిరిగి కాయ గసరు లేటికొని తిందును. ఆ వాగులోని నీరు త్రావుదును. నీవుకూడ పోయి యోగ్యములైన ఫలములు లభించినచో తిని రమ్ము. సరేకాని నీ బాడ్డులో కైజారు కలదు; నీ చేతిలో ఖడ్గమున్నది; ఆ పులిని సంహరించుటకు వచ్చితివా? ఆ పులి నన్ను చంపుటకు వచ్చినచో స్వజీవు లాస్కరక్షణము చేసికొందురుకదా! పురు:- ఆ పులి నీవు చెప్పినట్టి దైనచో సది వట్టి పులికాదు; దానిని నీవు నధించి యుండజాలవేమో యనిపించుచున్నది; రాజ:- కాను వచ్చును; దాని చేతిలో నేనే చనిపోయినచో చనిపోయియుందునుగాక! పురు:-ఓయి పిచ్చివాఁడా! ఇట్టి సాహసమువలన నేమి ప్రయోజనము? బ్రతికియున్నచో బలుసాకుతిని బ్రతుకవచ్చును; నామాట విని యెచటనో నాలుగు పండ్లు కోసికొని తిని మఱల నీదారిని నీవు పొమ్ము; రాజ:- నాకు దారియన్నది తెలియదు; ఈ వాగువెంటఁ దటాకము చేరుదును; అచటినుండి యెంతద వీధ వలయునో తెలియదు; ఏదెసకుఁ బోవలయునో తెలియదు; పురు:- వచ్చినదారి నెఱుంగవా? రాజ:- ఆ పులివెంట నీదుకొంచు వచ్చితిని; అర్థరాత్రివేళ నా కేమియుఁ దెలి

యదు; పురు:- మఱి యెట్లు పోదువు? రాజ:- ఒక్కటియే మార్గము; ఇచటనేయుండి యాపులి మఱల బయలుదేగువేళఁ బ్రతీక్షించి దానికి తెలియకుండ వచ్చినట్లే వెనుక నీదికొంచుఁ బోవలయును; అప్పుడది యచ్చోటికిఁ బోవును; నేను దాని వెంటఁ బోదును; పురు:- నీ వెంట మీతోహారు రాలేదా? రాజ:- తమరికి వానిపేరు జ్ఞాపక మున్నదే. పురు:-నీ వడవిలోనికిఁబోయి యేదైన తినిరమ్ము. రాజ:- నాకు తినివచ్చుటకు తీరికలేదు. తోహారును నే నొక చెఱువుగట్టుమీఁద వృక్షముమీఁద వదలిపెట్టి వచ్చితిని - వాఁడు నాకొఱ కెదురుచూచుచుండును. ఇవ్వేళ పగలు రెండుజాములు కాకపూర్వమైనను నే నచటికిఁ బోలేకపోయి నచో వాఁడు గుబ్బిసలాడును. ఏమిచేయవలయునో తెలియదు. పురు:-నిన్ను వెదకికొనుచు నిచ్చటికి వచ్చును. రాజ:-వానికి త్రోవ తెలియదుకదా! పురు:-నీవు బలిమఠ పర్వతమునకు పోవుద మనుకొంటివి. ఈ చెఱువుగట్టునకు వచ్చితివి. నీకు త్రోవ తెలిసియే వచ్చితివా? ఏదో గ్రుడ్డి వేటుగా వచ్చితివి. అట్లే వాఁడును రావచ్చును. రాజ:- స్వామీ! నేను గ్రుడ్డివేటుగా వచ్చినను నాకా ప్రదేశము లన్నియు తెలియును. పురు:-మీ తోహారున కీపర్వతము తెలియదని నీకెట్లు తెలియును? వాఁడు సర్వదా యడవులలో నుండెడివాఁడు. నీవు వేటకు వచ్చినపుడుమాత్రమే వాని ననుసరింతువు. ఇదివఱకు నీవీ చెఱువు చూచితివా? రాజ:- నేను చూడలేదు. ఇట్టిచెఱువున్నదని విన్నానుగాని చూడ లేదు. పురు:-అతఁడు చూచెనా? రాజ:- చూచితినియే

చెప్పెను. పురు:- అట్లుచూచినవాఁడు సహజముగా నాట విక్రందైయుండి యీ చెఱువులోనుండి వెనుకనున్న కొండలకు త్రోవ యెట్లొ ఆకొండలలో నేమున్నదో చూడకురెడనుండడు. వాఁ డీ పర్వతమునుచూచియే యుండును. ఈపర్వతము మనుష్యున కగమ్యమైనచో నేనువచ్చి యిచట నివసించుట సంభవించదుకదా! నావలెనే యింకొక్కఁడువచ్చి యిచ్చోటు చూచియుండును. నీ తోహారు నీవుచెప్పినట్టివాఁడైనచో వానికేమియు భయములేదు. వాఁ డీదుకొని రాగలఁడు. ఈ ప్రదేశము కనుగొనగలఁడు. మఱియు వాఁడు నీకిరువది యేండ్లనుండి మిత్రుఁడైనచో నిన్నుఁ దప్పకుండ వెదకికొంచు వచ్చును. రాజు:-నాకాకలి యగుచున్నది. పురు:-ఓయీ! నీ వడవిలోనికీబోయి పండ్లుకోసికొని తినుట కిష్టములేదా? ఇచ్చటనుండి వెళ్ళినచో నీవులేనప్పుడు నా గుహలో నేవో విచిత్రములు జరుగును. వానినిఁ జూచుట సంభవించదని భయమా? నీవున్నంతసేపు సంభవించవేమో! ఆ సంభవించెడి చిత్రములు నీవు వెడలినతరువాతనే సంభవించునేమో! నీ విచ్చటనే యున్నచో చిత్రములు సంభవింపవు. లేనిచో సంభవించును. నీవిచటనుండుట యాచిత్రములు జరుగును? పురు:-ఓయీ పిచ్చివాఁడా? నిన్నుఁ బ్రతారించుటకంటె నీ గుహలో నేమియు జరుగవు. పోయి ఊత్తునార్చికొనిరమ్ము. రాజు:-నేనిచటినుండి పోలేను. ఏమైన తమగుహలోనున్నచోఁ బెట్టుడు. తిని జలపాతముకడకుపోయి దప్పి తీర్చికొని వత్తును. పురు:- దప్పి తీర్చికొనుటకైననుఁ బోవలయునుగదా! ఆ జరిగెడి చిత్రమేదో నీవు వాగువద్దకుఁ బోయినప్పుడు జరిగి

నచో నేమి చేయునువు? రాజ:- స్వామీ! క్షమింపుడు. ఇచట నేవో చిత్రములు జరుగునని నే ననుకొనుటలేదు. నిజముగానే క్షుధాతురుడనై ప్రస్తుతము సత్వోహీనుడనై యున్నాను. పురు:- అట్లయినచో నేను నీకుఁ గొన్ని ఫలము లొసంగెదను. కాని యా ఫలములనుఁగూర్చి నీకుఁ గొంత చెప్పవలయును. ఆ ఫలములు నేను కోసికొని రాలేదు. నే నారగించు ఫలములు నేను కోసికొనిరాను. ఈ యడవిలో నొక వానర మున్నది. అది యీ ఫలములను కోసి తీసికొని వచ్చును. రామాయణ కథలో చెప్పినట్లు వానరమది ప్రతి ఫలమును కొటికి తీసికొనివచ్చును. క్రోతి పండ్ల గాల్లుగల ఫలములే నా గుహలో నుండును. మఱియు నా వానర మా ఫలములను తీసికొని వచ్చినంతనే ప్రతి ఫలమును నేను గూడ కొటికి రుచి చూతును. ఆరీతిగా నాగుహలోనున్న ఫలములు మున్నిద్దటిచేత కొఱుకఁబడి రుచి చూడఁబడి యున్నవి. మొదటిది వానరము. రెండవది నేను. నీ కిష్ట మైనచో. నా ఫలములు నీకిత్తును. వానరముయొక్క యెంగిలి యెట్లు తిందువు? రాజ:- తమ యెంగిలి తిన్నను వానరము. యొక్క యెంగిలి యెట్లు తిందును? పురు:- నా యెంగిలి తినుట కభ్యంతరము లేనపుడు వానరమునెంగిలి తినవచ్చును. నేను దాని యెంగిలి తింటినికదా! ఆ పండ్లు నీకుఁ గావలసి నచో నా మూల నున్నవి. అవి తెచ్చికొని తినుము— రాజపురుషుఁ డా మూలకుఁబోయి యాఫలములను తెచ్చెను. కొన్ని జామిపండ్లు, కొన్ని మామిడిపండ్లు, కొన్ని యేవో యడవిపండ్లు. పరిశీలింపఁగా నా ఫలములమీఁద కోతి

దంతములుగాని మనుష్య దంతములుగాని దిగినజాడ కనిపింవి లేదు. “స్వామీ! ఈ ఫలములు శుభ్రముగా నున్నవే. వీనిలో గాట్లు కనిపించుటలేదే! పురు:- అత్తెనచో మఱియు నయము. తినుము. తినుము. తినకముందు నీతో నొకమాట చెప్పవలయును. నీ వాఘలములు తిన్నచో నీవు నాకు శిష్యుడ నైపోదువు. నేను చెప్పినట్లు విందువు. నీకు స్వాతంత్ర్య ముండదు. నీ యుద్యోగమేమియో నాకు తెలియదు. నీ యూరు నాకు తెలియదు. నీ పేరు నాకు తెలియదు. నే నిచట నిన్నుండిపోమ్మన్నచో నీవుండిపోదువు. ఇంటికి పోవలయునని నీ వనుకొన్నను నాయాజ్ఞ లేకుండఁ బోఁజాలవు. యథార్థము చెప్పితిని. నీ కిష్టమైనచో తినుము. రాజ:- స్వామీ! తమకు నన్ను పరీక్షించుటకు చెప్పుచున్నారు. ఈ ఫలములు తమరిచేత కొఱుకఁబడనుఁగూడ లేదు. ఈ గుహలో నొక దేవతయు లేదా. వానికి నైవేద్యమైన ఫలములుగూడ కావు. మీరువట్టి యోగులేకాని గుహాసకులుకారు. ఒక యుహాసకుఁ డెవఁడైన నుండినచో వానినిఁగూర్చి యిట్లు మాటాడవచ్చును. మీ గుహలోనున్న ఫలము లారగించి నంతమాత్రముననే నట్టైపోవుదునన్న భయమునాకు లేదు. అయినను నాకుభయములేదు.—అని రాజపురుషుఁడు తత్ఫలముల నారగించెను. రాజపురుషుఁ డా గుహలోఁబ్రవేశించి నది మొదలు పురుషుఁడచటినుండి లేవనేలేదు. ఆ వన్నె పన్నెల పరాగరాశిలోనుండి యటు నిటు పోలుచుండెను. ఆ పోలుటలో నెంతవఱకును బోర్లబొక్కులుగాఁ దిరుగు చుండెనేగాని పార్శ్వమునకుఁగాని వెలకింతలుగాఁగాని పండు

కొనుటలేదు. అతఁడు తనముంజేతులను తనయురముక్రింద నుంచికొని వానిని తిరిగి తిరిగి కర్షణముచేయుచున్నట్లు కనిపించెను. రాజపురుషునకు ఊత్తు బలవత్తడముగానుండెను. ఆ ఫలములను తాను కడుపార నారగించెను. కడుపు నిండిన తరువాత “స్వామీ! యేటిల్లోనికిఁబోయి నీరు త్రావివచ్చెదను” అని వెడలిపోయెను. అతఁడు వెడలిపోయిన తరువాత గుహలోనున్న యా పురుషుఁడు తనచేతులు చాచెను. ఆ యెఱ్ఱని ధూళితో బాహుదండములు ముంజేతులు హస్తములు మాటిమాటికి రాచుకొనుచుండెను. ముంజేతుల యందు సన్నని లోమములుకలవు. ఆ లోమములు పోవుటకు నతఁ డేదైన ప్రక్రియా విశేషము తెలిసికొని దాని నభ్యసించుచుండనేమో! అట్టి వన్నెలధూళితో ముంజేతులను పులుముకొని, రాచికొని నలచినచో నాలోమములు తగ్గిపోవు నేమో! రాజపురుషుఁడు వచ్చులోపల నతఁడులేచి నిలుచుండి యావన్ని యలధూళినంతయుఁ బ్రోవుచేసి తానుకూడ స్నానార్థము బయలుదేఱెను; అప్పటికి జాము పొద్దెక్కినను; రాజపురుషుఁడు గుహకు తిరిగి వచ్చుచుండెను; ఇతఁడు వాగు వద్దకుఁ బోవుచు నే నిప్పుడే వచ్చెదను; స్నానముచేసివత్తును. నేను వచ్చువఱకు నీవుగుహలో నుండుమనెను; ఆపురుషుఁడు మాటాడుచుండఁగా నతని వదన బిలమునుండి యొక విచిత్రమైన వాసన వినిర్గమించుచుండెను. ఆ వాసన యొక్క స్వరూపమేమో రాజపురుషునకుఁ దెలియలేదు. అదియేమి వాసన? తా ననేకవిధములైన వస్తువులవాసనలు తెలిసినవాఁడు. ఈ వాసన యెప్పుడు నెఱుంగఁడు. రాజపురుషుఁడు

గుహలోనికిఁ బోయెను. పోవుచు యీ పురుషుఁ డెవరు? పులి యేమైనది? ఈ గుహలోనికి నా వ్యాఘ్రము పోవు చుండఁగా నేను నా కనులార చూచితిని. ఇతఁ డది భ్రాంతి యనును. ఇతని సిద్ధాంతమేమి? ఇప్పటి వఱకున్న సర్వభాషయుఁ గృతకమనుచున్నాఁడు. ఏవో భావ ములు పెట్టికొని తదాభావము లర్థములగునట్లు కల్పించఁబడిన శబ్దసముదాయ మనుచున్నాఁడు. లేనిచో శబ్దమెందుకు? లోనున్న భావము చెప్పటకేకదా! అట్టిది కాని శబ్ద ముండునా? ఉన్నచో నది వట్టి సవ్వడి జంతువుయొక్క యటపు. ఆ యటపులోకూడ నొక భావముండును. క్షుధా తురమై యొకజంతు వఱచును. ఆ యటపులో దానిక్షుద్బాధ భాసించును. ఏదియో యొక యర్థము లేకుండ శబ్దమె ట్లుత్పన్నమౌను? ఒక కట్ట నింకొక కట్టతోఁ గొట్టుదుము. ఒక ధ్వని పుట్టును. దానియం దేమిభావ మున్నది? భావము లేకపోయినను దానియం దొక లక్షణ మున్నది. తాడనమను క్రియ జరిగినది. ఆ ధ్వని తత్త్రియా ద్యోతకముగా నుండును. ఒక గోడమీఁదకు నొక చెట్టుకొమ్మ వ్రాలియుండును. పెద్ద గాలి వీచినపుడు చెట్టుకొమ్మ యా రాతిగోడ పై భాగమున గీసికొని యొక కీచు నినదము కలుగవచ్చును. అది యది యని జనులు విచారించురు. తెలిసిన తరువాత నిర్భయము లగుదురు. దానియందొక భావము లేకపోయినను అది యభావమయినను ఆ యభావ లక్షణమే దానియొక్కయర్థము. ఆ భావమును కొందఱ అంగీకరించరు. ఎందుకంగీకరించరాదు? వ్యతిరేకాన్వయ మున్నట్లే దానియందుననొక సామంజస్యము

భాసించును. అచట నేదో యున్నదని భయపడుదుము. పోయి చూతుము. ఏమియును లేదు. భయము పోయినది. భయము పోవుట యనుదానికి హేతువేమి? అచట నేమియు లేకపోవుట. అచటి యభావమువలన నీ భయరాహిత్యము కలిగినది. ఆ యభావము ద్రవ్యముకాదు. ద్రవ్యమువలన బలిచేయుచున్నది. శబ్దములు భావమయములు. భావము లేకుండ శబ్దములేదు. ఇతని దండయాత్ర శబ్దముమీఁదనా? భావముమీఁదనా? ఇతని సంగతి పూర్తిగాఁ దెలిసికొనిగాని యిచటనుండి పోను. ఆ ఫలము లారగించినంతనే యితనికి నేను దాసానుదాసుఁడ నగుదునన్నఁడే! ఆ ఫలములు తింటిని. జలములును సేవించితిని అనఁగాఁ దిన్న పదార్థము జీర్ణావస్థ కభిముఖమైన దశయందు ప్రవేశపెట్టితినిని యర్థము. అది యంత నిజమైనచో నీపాటికి సూచనగానైనఁ దదభిమానము నాయందు స్ఫురించవలయును. అది మొదలుపెట్ట లేదు. ఇతఁడు స్నానముచేయుటకుఁ బోవుచున్నఁడు. స్నానముచేయుట కొంతసేపు పట్టునుగదా! ఈ లోపుగా నా గుహలో నేమేమి యున్నదో పరిశీలింతును. ఆ గుహలో నుండి మఱియొకచోటికి మార్గముండవలయును. అది తగినంత పెద్ద త్రోవయే యగును. లేనిచో వచ్చినపులి యేమగును? ఆ పులివిషయము నాకు తెలియకుండ దాచుటకే యితఁడు త్రోవలేదని చెప్పెను. నేనచట నున్నంతసేపు కనులతోఁ ద్రోవకోసము వెదకుచునే యుంటిని. ఆ త్రోవ కనిపించ లేదు. అతఁడు పండుకొనియున్న ప్రదేశమునకు వెనుక భాగము గుహకుడ్యభూతమైనశిల ముందుకువచ్చి వెనుకదారి

యున్నట్లు సందేహముఁ గలిపించుచున్నది. అచ్చట నేము
 న్నదో చూడవలయును. అనుచు నతఁడు గుహలోఁబ్రవే
 శించెను. చీకటి యెప్పటికప్పుడే క్రొత్తమఱలఁ గన్నులు
 సరిగాఁ గనిపించలేదు. సరిగాఁ గనిపించువఱకు రెండు
 మూఁడు నిమిషములు పట్టెను. కనిపించుట యారంభించిన
 తరువాతఁ దా నా స్థలమునకుఁ బోవలయుననుకొని యీ
 లోపుగా నా పురుషుఁ డేమిచేయుచున్నాఁడో చూడవలయు
 నని గుహలోనుండి బయటకు చూచెను. అతఁడు మహా
 వేగముతో గుహాభిముఖముగా వచ్చుచుండెను. అరే! ఇతని
 కేమిభయము? ఈ గుహలో నేమున్నది? తన సొమ్మును నే
 నేమి దొంగిలింతును? ఇతని రహస్యమిచట నేది బహిర్గతము
 కాఁబోవుచున్నది? ఒకవేళ నితఁడు వచ్చువేళకు నే నీగుహలో
 నున్న రహస్యమును కనుఁగొనుటకుఁ బ్రయత్నించుచుంటినని
 యతనికిఁ దోచినచో నతనికిఁ గోపమువచ్చునా? ఎందుకు
 రాదు? వచ్చి యేమిచేయును? ఇతఁడు నన్నేమి చేయఁ
 గలఁడు? నేను ఫలము లొరగించి జలములు త్రావినంతనే నా
 శక్తియంతయు మఱల నాకు వచ్చినది. నన్నిప్పు డేనుఁగెది
 రించియు నేమియు చేయలేదు. తోహారునకేమి? వానికి
 భయములేదు. ఒకవేళ నీపురుషుఁ డన్నట్లు వాఁడు నన్ను
 వెదకికొనుచు నిచ్చటికి వచ్చినను రాఁగలఁడు. ఏమైనను
 సరే. ఇచటనేయుండి ఇతని రహస్యము సంపూర్ణముగాఁ
 దెలిసికొని పోవలయును. గిరివ్రజ పురమునఁ గొన్ని తొందర
 పనులున్నవి. నేను నాల్గైదు దినములు రాజధానికి తిరిగి
 రానని చెప్పిరాలేదు. సుశర్మను రెచ్చకొట్టవలయునని యొక

రిద్దటి ప్రయత్నము. నేను రాజును చేతిలోఁ బెట్టికొని
యాడించు చుంటినని కొందఱు రాజబంధువుల కృత్రిమ
వాక్కులుగానున్నవి. సుశర్మ యట్టిమాటలు వినఁడుగాని
వినెడునంత వివేక మతనికిలేదుగాని కృత్రిములై నవారియూహ
లకుఁ గొంత యెడమిచ్చినట్లగును. తోహారు వచ్చినచో
నీలకంఠునకు వార్తనంపి యవసరమైనచో నేనిచటనే గొన్నా
ళ్ళుండుటకుఁ బ్రయత్నింతును. అని రాజపురుషుఁడు నవ్వి
కొని మఱల నిట్లుఁహించెను. అతని ఫలములు తిన్నచో
నిచ్చటనే యుండిపోవలయునన్న యూహ నాకుదయించునని
యతడు చెప్పెను. ఊహ పుట్టిన కారణము వేఱుగాని
ఫలితమొక్కటిగాలేదా? అతని రహస్యము కనుఁగొనవలయు
నని నేనిచటఁ గొన్నాళ్లుండ వలయునను కొనుచుంటిని.
ఫలితార్థ మొక్కటియే. అతని ఫలము లారగించితిని. నాకీ
యూహ దృఢమైనది. ఇది చమత్కారముగానే యున్నది.
కాని యింతదవ్వువచ్చి యేమియుఁ దెలిసికొనకుండ పోవుట
వలన ప్రయోజనమేమి? వెనుదిరిగి పోయినచో మార్గము
కనుఁగొనుట యంత క్లిష్టముకాదు. ఈ వాగు తటాకములోఁ
బ్రవేశించినంతనే దాని యాతలియొడ్డు కనిపించదా? సము
ద్రము కాదుకదా! ఆతలియొడ్డు కనిపించును. కనిపించుట
కచ్చట కాంతారమున్నది. ఆతలికిఁ బోయినతరువాత నటు
నిటు తిరిగినచో నా బయలుదేరిన స్థలముకూడ కనిపించును.
కొంత యిబ్బందియైనచోఁ గావచ్చును. వెళ్ళుటలో వైద్య
కష్టములేదు. కాని యిచట నుండవలయును. ఇది చూడ
వలయును. ఆవెనుక త్రోవ యున్నదో లేదో. ఉన్నచో నది

• వేటొక చోటికి పోవునో యేమో! ఆ పులి నితఁడు దాఁచు చుండెనేమో! ఎందుకు దాఁచుచున్నాఁడు? ఇతఁ డింకను రాలేదేమి? మఱల జలప్రవాహమునై పునకు జూడఁగా నా పురుషుఁడు కనిపించలేదు. అంత తొందఱగా వచ్చుచున్న వాఁ డేమయ్యెను? అంత తొందరఁగా నిచ్చటికి వచ్చుట కాదేమో ఆ లోయలో వెళ్ళినాఁడో యేమో! ఏమి పని మీఁద వెళ్ళినాఁడు? తానేమిచేయునో చూడవలయునని యెచ్చటనైన దాఁగియున్నాఁడా? తా నెచ్చటికో వెళ్ళినాఁ డని నే ననుకొని యిచట నదియు నిదియు పరిశీలించు పనిలో నుండఁగా హఠాత్తుగా వచ్చి నాయందు దోషము నిరూ పించునా? నిరూపించి యేమిచేయును? అతఁడు బలహీ నుఁడుగా నున్నాఁడు. అతనివద్ద నాయుధము లేమియులేవు. నన్నేమి చేయఁగలఁడు? ఇతఁడు పిలిచినచో నా పులి వచ్చు నేమో! ఆ పులి నామీఁదఁ గలియఁబడునేమో! అట్టి దొక్కటియే పులియా? ఇంకను కలవా? అట్టి రెండు మూఁడు పులు లున్నచో నవి యొక్కసారి వచ్చి నామీఁదఁ బడినచో నేనేమి చేయఁగలుగుదును— అని రాజపురుషుఁడు గుహాముఖమునుండి వినిర్గమించి బయటకుపోయి యా చుట్టు పట్ల నా పురుషునికోసము వెదకెను. అతఁ డెచ్చటను కని పించ లేదు. ఆ తాతి వెనుక నీ రాతివెనుక నెంతయో వెదకెను. అతని జాడ లేదు. ఇతఁ డేమైనాఁడు? ఇంతలో నేరీతి మలుమాయమైనాఁడు. తనకు తెలియని యొక సన్ని హిత రహస్య ప్రదేశ మచట నెచ్చటనో నుండవలయును. ఈ స్వల్పకాలములోఁ నతఁ డిచటనుండి కనిపించకుండఁ

బోవుట సాధ్యముకాదు. ఎఱ్ఱైనను కానిమ్ము. ఏదైన నది
యగును. గుహలో నీ రహస్యమంతయు చూడవలయును.
అని రాజపురుషుఁడు మఱల గుహలోనికిఁ బోయెను. ఈ
లోపుగా మఱల నతఁడు గుహలోనికిఁ బ్రవేశించి యుండు
నేమో యని యతఁ డనుకొనెను గాని యతఁడు లోనలేఁడు.
ఇతఁడు గుహలోనికిఁ బోయెను. గుండ్రముగా తిరిగెను.
తాను పండ్లుతీసిన స్థలమున్నది. ఒకచోట నతఁడు ధరించు
దుస్తులు కలవు. నాలుగైదు కౌపీనములు రెండు మూఁడు
వస్త్రములు. ఇంక నేమి యున్నవి? మఱియొకచోట నేవో
యెండిన యడవితీగలు కలవు. అవి యేయైన యోషధులా?
రాజపురుషుఁడు కుడ్యమువలెనున్న యా శిలాఖండమువద్దకుఁ
బోయెను. తత్కుడ్యము వెనుక నేమున్నదో చూడవలయు
నన్నచో నాపురుషుఁడు ప్రోవుచేసిపెట్టిన వన్నియల పరాగపు
ప్రోవును దాటి పోవలయును. లేదా దానిలో కాలు వేయ
వలయును. దానిలోఁ గాకపోయినను దాని ప్రక్కనున్న
యా ధూళిపిహిత శిలాధాత్రీ భాగమునందు పాదము నుంచి
తీఱవలయును. అతని కెందుకో తద్ధూళిని పాదతాడనము
చేయుట యన్నచో నొడలు గగుర్పొడిచెను. ఈ ధూళి
యేమి? ఇన్ని వన్నియల పరాగ మితఁ డెందుకు ప్రోవు
చేసినాఁడు? ఈ పరాగములోఁ బండుకొని పొఱలుచున్నాఁ
డేమి? శిలాఖండముమీదఁ బండుకొనుటకు కఠినముగా
నుండును గావున పలుపువలె మెత్తగా నుండుటకు ధూళిని
పఱచుకొన్నాఁడా? తానతనితో చాలసేపు మాటాడినాఁడు.
అంతకాల మతఁడు పొట్టమీదఁ బండుకొనినాఁడు. చేతులు

పొట్ట కింద పెట్టికొన్నాడు. ఈ పరాగము వానికి శయ్య. నిద్ర లేచిన తరువాత జనుడు ప్రక్క చుట్టుకొన్నట్లు వీడు ధూళిని ప్రోవుచేయునా? ఆ ప్రోవుమీద కాలు పెట్టకుండ నా గోడ వెనుక చూడకుండ వీలులేదు. ఆ గోడ వెనుక చూడకున్నచో నా గుహలో జూచెడి దేమియు లేదు. ఆ గోడ వెనుక నిస్సందేహముగా త్రోవ యుండును. ఇంత తట పటా యించి మఱల నతడు వచ్చుచున్నాడేమో చూడ వలయునని రాజపురుషుడు గుహ ముఖమునకు బోయి చూచెను. అతని పొడ లేదు. తానా గుహలోనున్న సర్వ విషయములు చూడవలయు ననియే అతని యుద్దేశ్యము. లేనిచో వచ్చుచున్నవాడు వెనుతిరిగి యేల ప్రోవును? కానిమ్ము చూతమని రాజపురుషుడు పాదమెత్తి యా వన్నియ ధూళిప్రోవుమీద పడకుండ ప్రక్కగా నుంచెను. దించి రెండవపాద మెత్తెను. అంతలో నతని యొడలు జలద రించెనా? దిమ్మెక్కెనా? స్తబ్ధమైపోయెనా? ఒక విష ప్రసరణము జరిగెనా? అతనికి తెలియలేదు. రెండవ కాలు తీసి దూరముగాఁ బెట్టవలయునా? పెట్టకూడదా? ఏమి చేయవలయును? ఇది వన్నియధూళియా? వ్యాజాగ్నియా? అతడు తన రెండవపాదమును ధూళిచేసినచోట దూరముగా వేసెను. వేసి మొదటిపాదమును తీసికొనెను. అప్పటికి చక్కగా నే స్థలమున మఱియొక గుహలోనికి త్రోవ యుండు ననుకొనెనో ఆ స్థలమునకు బోయెను. అచట ద్రోవలేదు. అదియొక గూడుగా నుండెను. లోతైన గూడు. ఆ లోపల రాతి గోడలో నాలైదు కొయ్య లమర్పబడి యుండెను.

అటునిటు తాళ్ళలో గూళ్ళు చెక్కఁబడి వానిలోనికి దాగువు
 లమర్పఁబడి యుండెను. ఆ దావురులమీఁద ననేకవస్తువులు సమ
 కూర్పఁబడియున్నవి. కొన్నియడవియాకులుదొన్నెలు. కొన్ని
 కొంతపల్లముగలిగినతాతిముక్కలు. ఇవియేమి? అవియేమియో
 చూచుటకు మున్ను వానిమనస్సు పులిమీఁదికిఁ బోయెను.
 ఆపులి యేమైనది? ఇందులోనుండి మఱియొక-చోటికిఁ బోవు
 టకు త్రోవలేనేలేదు. ఆపులి యేమైనది? ఈధూళియేమి?
 తనయడుగు దానిమీఁద పడినంతనే తన యొడలల్లు జలద
 రించుటకు హేతువేమి? రెండుపాదములు నాధూళిలోఁ బెట్టి
 నచో నేమగును? ఏమగునో? అది కాకపూర్వము గూళ్ళలో
 నరలలోనున్న ద్రవ్యములనుఁ బరిశీలించవలయును. పోయి
 పరిశీలించెను. అవి వన్నెవన్నెల ధూళులు. ఏది దేని
 ధూళియో తేలియను. ఒకటి యెఱ్ఱనిది. ఒకటి పసుపు
 పచ్చనిది. ఒకటి నీలి వన్నెది. ఒకటి తెల్లగానున్నది.
 మఱియొకటి పసుపుపచ్చగానున్నది. ఇంకొకఁడు నీలము.
 పది పన్నెండు విధములైన వర్ణములుకల ధూళులు కలవు.
 ఈధూళులేమి? ఈధూళులన్నియుఁ గలిపినచో నతఁడు పండు
 కొనినచోటఁగల ధూళియగునా? ఈ దుమ్ములనే యతఁడు
 నేలమీఁదఁబోసి పఱచి మఱలఁ బ్రోవుచేసికొనుచుండునా?
 అట్టైనచో నన్నియుఁగలపియే యుండవచ్చును. విడి విడిగా
 నుంచుట యెందులకు? ఇంతకంటె నాగుహలోఁ జూడ
 వలసినదేమియునులేదు. ఇప్పుడు రెండుపాదములు ధూళిలోఁ
 బెట్టవలయును. ఏమగునో చూడవలయును. ఏమియైన
 నైనచోఁ జూచెడిదేమున్నది? అది యగుటయే. ఆ యైన

దెట్లుండునో? ఒకపాదము దానియందు నిక్షేపించు నప్పటికే
 తనయొడ లారీతిగా నఖిశిఖాపర్యంతము నొక యవిజ్ఞాత చల
 నము జరిగినది. రెండుపాదములు దానియందు నిక్షేపించి
 నచోఁ దనయొడలు తనకు తెలియదేమో? తానచటనుండి
 కదలఁదేమో! ఒకతాయి యగునేమో! అతఁడు రానే రాఁ
 దేమో! తానట్లే యుండిపోవలయునేమో! సీసీ! అతఁడీ
 ధూళిని పఱచికొని పండుకొన్నాఁడు. పఱచికొని పండినచో
 నంతటి యేకనిష్ఠమైన తన్నుద్ర కలుగదేమో! అని యతఁడు
 కూర్చుండి యాధూళిని రెండుచేతులతోఁ బఱచ నారంభిం
 చెను. ఆధూళి చేతులకు తగులఁగా పాదములకు తగిలినప్పు
 దెట్లున్నదో అట్లేయున్నది. తన శరీరము జివ్వన లాగు
 లాగుచున్నది. ఏదోమార్పు పొందుట కభిముఖముగా
 నున్నట్లున్నది. అతఁడా ధూళిని పఱచెను. పఱచిన తరు
 వాత నింకొక సందేహము తోఁచెను. ప్రోవుగానున్నప్పుడు
 దాటిపోవచ్చును. ఇప్పుడు తొక్కికొంచుఁ బోవలయును.
 ఇంతకును తద్ధూళి స్పర్శ తన రెండుహస్తములకు కలిగినది.
 తన యెడమ పాదమునకు కలిగినది. కుడికాలేమి పాపము
 చేసికొన్నది. అతఁడు లేచి నిలుచుండి ధూళిలో నడచి
 పోవుద మనిపించలేదు. ఎట్లును కూర్చున్నాము కదా!
 చేతులు దుష్టమైనవికదా! ఆ చేతులు ముందునకుసాచి జంతువు
 నడచినట్లు చేతులమీఁదఁ గాళ్ళమీఁద నడచి పోదమనిపించి
 నది. అట్లే లేచినాఁడు. రెండుచేతులు రెండుకాళ్లు పఱచఁ
 బడిన ధూళిలోనున్నవి. అతనికొక యూహతోచినది. నే
 నిప్పుడు మనుష్యుడనా? జంతువనా? తనయొడలు తాను

చూచికొన్నాడు. తాను జంతువుకాదు. తన మనుష్యావయవములు తనకుఁ గనిపించుచునే యున్నవి. కాని యా పటచఁబడిన ధూళిలోనుండి బయటకుఁ బ్రాకిపోవలయును. ప్రాణ మొప్పుటలేదు. అప్పటి తన శరీరములో ప్రవహించు రక్తములో నొకవేడి యొకవేగము, ఒక సముత్సాహము, తజ్జనితమైన యొక సాహసము, ఒకబిలము, భాసించునట్లు దానిని వదలిపోవుటకు మనస్కరించనట్లు వానికిఁదోఁచెను. అతఁ డనుకొనెను. అయ్యో! ఒకజంతువున కిట్టి యనుభూతి యుండునా? దానికింత ధైర్యముండునా? దానికింత సాహసముండునా? అది తనజన్మనుఁగూర్చి తనబ్రతుకునుఁగూర్చి యింత తృప్తితో నుండునా? అన్నిజంతువుల కిట్లుండునా? ఒక మహావ్యాఘ్రమైనచో నొక మహారాజునకున్న ధైర్యము వంటి ధైర్యము దానికుంకనచ్చును. తా నిప్పుడొకవ్యాఘ్రజీవలక్షణముచేత సమావహింపఁబడెనా? అతనికి వెంటనే తెలిసినది. ఆపులి యెచ్చటికినిఁ బోలేదు. ఆపులి యెచ్చటనేయున్నది. దీనినిఁగుఱించి యూహించవలయును. ఈ ధూళి పరిధినుండి తాను బయటికి పోవలయును. అప్పుడు గాని వానికి మఱల నూహ సరిగాసాగదు. ముందు చేతులానించి వెనుకకాళ్ళానించి పశ్చాత్పతిగ నా పటచఁబడిన ధూళిలోనున్న యతఁడు తానచటనుండి లేచుటకు తత్ప్రదేశమును దాటిపోవుటకు నతఁడెంతయో ప్రయత్నము చేయవలసి వచ్చెను. చేయి లేవదు. కాలు కదలదు. ఈధూళియందింత శక్తికలదా? అతఁడు పెగుల్చుకొని నెమ్మదిగా తనచేతులు పాదములు దూరముగాఁదీసికొనెను. వెలికి వచ్చెను. అతఁడు

తెల్లవాటలు నా మహాతటాకము నీదెను. ఎంతయో కష్ట పడెను. అది యింతటి కష్టముగాలేదు. అతనికి వెంటనే యొక యూహకలిగెను. తానప్పుడే యొకజన్మను పరిత్యజించి యింకొకజన్మను స్వీకరించెను. అట్లతఁడు నిస్తబ్ధుడై యర గడియసేపు కూర్చుండెను. అప్పటి కితనికి పూర్తిగా తన స్మృతి తనకుఁగలిగెను. అతఁ డిట్లుహించ నారంభించెను. అతఁడేపులి. అతఁ డీ ధూళిలోఁ బండుకొనును. అతఁడు పులియగును అట్టెనచోఁ దానుకూడ కావలయును. అందు చేత వట్టిధూళిలోఁ బండుకొనఁగా నొడలు జలదరించుటయు దిమ్మెక్కుటయు మొదలైనవే జరుగునుగాని పులియగుట జరు గదు. ఆధూళి నొకవిధముగా పఱచవలయునేమో! కాదు. ఈధూళి పనికిరాదు. ఆయరలలోనుంచిన పలువన్నియల దుమ్ములతో క్రొత్తగా నేమిచేయవలయును? అన్నియుఁ గలిపి పఱచరుగదా! పఱచినచో నిదియే ధూళిగదా! దీని ప్రయోజన మింతియేగదా! కనుక నాదుమ్ములతో నేదో మ్రుగ్గుపెట్టవలయును. ఏరంగుతరువాత నేదియో. ఆమ్రుగ్గు యొక్క స్వరూపమేమో! తనకుఁ దెలియదు. ఆపురుషు నకుఁ దెలియును. నాఁ డా మ్రుగ్గునువేయును. అందులో నతఁడు పండుకొనఁగాఁ దాను పులియగును. పాదములెందుకు కావు? అవి మనిసిపాదములుగానే యేలయుండెను? కొంత భాగము మనుష్యశరీరభాగముగా లేనిచో మఱల మనుష్యుఁ డగుట కష్టమేమో! లేదా యతని కావిద్య తద్దేశమునందు కొఱవడియుండనేమో! అతఁడు మఱల నామ్రుగ్గునంతయు నొకచోట ప్రోవుచేసెను. ఆ ప్రోవు నాగూటికి దూరముగాఁ

దొలగించెను. ప్రోవుచేసినంతసేపు తన కాయనుభూతి కలుగుచునేయుండెను. దానిని ప్రోవుచేసి మఱల నాగూటి వద్దకుఁజూపెను. అందులోనున్న దొన్నెలు రాతిచిప్పలు చేతితోఁదీసి చూచుచుండెను. ఇంతలో నతనికొక యాశ్చర్యము కనిపించెను. ఒకవరుసలో నడ్డముగా పెట్టఁబడినకట్ట వెనుక నొకఖడ్గ ముండెను. అతఁ డా ఖడ్గమును చేతితోఁదీసి కొనెను. ఆది మంచివాడిగానున్నది. ఆగూటిలో నై దరలున్నవి. అతఁడు తక్కిన నాలుగరలనుఁ బరిశీలించెను. ఒక్కొక్కయరలో నొక్కొక్క ఖడ్గమున్నది. ఐదు ఖడ్గములు. వీనితో నితఁడేమిచేయును? ఇతఁడు ఖడ్గవిద్యా నిపుణుఁడా? అడవిలో సంచరించునపుడు వనన్యగములనుండి తన్నుఁ దా రక్షించుకొనుటకు ఖడ్గములను చేఁబూనిపోవునా? వాని నిచ్చట దాఁచెనేమి? చేతి కందుబాటులో పెట్టుకొన వలయునుగదా? అతని కర్థముకాలేదు. అయిదు ఖడ్గములను మఱల యథాప్రకారముగా నున్న స్థలముల యందుంచ వలయునా? వలదా? అతఁడు వచ్చినతరువాత దానివి యన్నియు వెదకెనని యతనికిఁ దెలియునుగదా! కాదు. ఈ ఖడ్గము లెచ్చటి వచ్చట పెట్టినమాత్రము వాఁడు తానివి యన్నియు వెదుకలే దనుకొనునా? అని ఆ రాజపురుషుఁడు ఖడ్గముల నైదింటిని తాతిగోడ కానించెను. వీని కొరలులేవు. ఖడ్గములు త్రుప్పువట్టిపోవును. ఒర లెచ్చటనైన నున్నవేమో యని మఱల గుహాయంతయు వెదకెను. కొండగోడలో నేదైన తెలియకుండ మార్గమున్న దేమోయని యతని యొక ఖడ్గమునుఁ దీసికొని గుహలోపల చుట్టుచు కుడ్యమునుకొట్టి చూచెను.

త్రోవయన్నదిలేదు. ఇంకఁదాను చేయవల్సినపని యేమి కలదు? ఇతఁడేపులి. ఎందుకిట్లుగుచున్నాఁడు? ఈవిద్యయెచ్చ టిది? ఇది యశ్రుతపూర్వము. ఇతఁడే దీనికిఋషియా? ఇతఁడే దీనికి ద్రష్టయా? ఇదియేమిదర్శనము? మఱల నారాజపురు షుఁడు ఖడ్గముల నైదింటిని వాని యైదువనుసలలో నుంచెను. ఆ ధూళి ప్రోవు తొలుత నతఁ డెచ్చటఁ జేసియుంచెనో అచ్చ టికే త్రోసెను. తాను గుహా ముఖమునకు వచ్చెను. అతఁ డెచ్చటను కనిపించలేదు. శతవిధముల నతనికి భయము వేసెను. ఇతఁ డెట్లును తన రహస్యమును తెలిసికొనును. తన్నేమి చేయునోయని అతఁడు పాటిపోయి యుండును. తా నచట నున్నంతవఱకు రాఁడు. ఇది యేమివిద్య? క్షుద్ర విద్య. మ్లేచ్ఛులవలంబించవలసిన విద్య. కిరాతులును శక యవన హూణులలోఁ బరమనీచులైనవారును సంపాదించెడు విద్య. సీసీ! దీనివలన నేమి ప్రయోజనము? తాను పెద్ద పులియై యడవులవెంటఁ దిరుగును. అది సుఖమా? ఒక లేడిని చంపి తినును. పచ్చిమాంసమును తినును. అది తృప్తియా? ఎక్కువ తినుట కొందఱకుఁ దృప్తియే. దాని నరగించుకొనుట యెట్లు? ఒక లేడిని చంపి తినినచో నా లేడిమాంసమంతయుఁ దన కడుపులో జీర్ణమగువఱకు తాను పులిగా నుండితీరవలయును. వెంటనే మనుష్యుఁ డైనచో మానవుని యల్ప ప్రమాణమగు కుక్షిలో నంతటి పచ్చి మాంసము నిలచి జీర్ణమునకు రాదు. పొట్ట పగులవచ్చును. ఇట్లు విపరీతమైన యాహార వాంఛకొఱకా పెద్దపులి యగు నది? అడవిలో నల్పమృగములు బాధించని యొక మహా

జంతుజన్మ కావచ్చును. తాను పులిగా నున్నప్పుడు తాను నిజమైన పులి యనుకొని యొక వేటకాడు మాటునెట్టి యంప కోలనేసినచోఁ దా నేమగును? మానిసిగా చచ్చునా? పులిగా చచ్చునా? గ్రంథములయందు రాక్షసులు కామ రూపులై మరణవేళయందు సహజరూపము పొందుదురని యున్నది. వీఁడు రాక్షసుఁడుకాఁడు. కావున యంపకోల తగిలినపుడు పులిగానుండి పులిగానే చచ్చిపోవునేమో? ఆ పులిగా నగుటకు నతఁడు వేసెడి మ్రుగ్గెట్టిది? మఱల మనిసి యగుటకు నేమిచేయవలయును? మనిసి యగుటకు నా మ్రుగ్గును కలఁగలిపి దానిలోఁబడి దొరలవలయును. క్రమముగా మనిసి యగును. వాని ముంజేతులు పులి పంజాలుగానుండి హస్తములు కాలేదు. దానికిఁ జాలసేపు పట్టును కాబోలు. వాఁడురము ధాత్రికి నానించి యంతసేపు పండుకొని యుండుటకుఁ గారణ మది కావలయును. అంతయు నైపోయిన తరువాత నా పులితనము ముంగాళ్ళయందు నిలుచునేమో! శిరస్సంత సులభముగా నెట్లుమాటును? నిజముగా మాటుటకు క్షిప్తమైన పరిస్థితిగల యవయవము దేహములో నున్నచో నది ముఖము కావలయును. అది శిరస్సు కావలయును. ఆ శిరస్సు సులభముగా మాటి ముంగాళ్లు మాటుట కంత యాలస్య మెందులకు? ఇందులో కూడ నేదో రహస్య మున్నది. వాని మేధాశక్తి చాల యధికమైనదై యుండవలయును. వాని భావనా బలముగాని తదేకాగ్రతగాని వాని యోగలక్షణముకాని విషరీత మార్గమునఁ బోవుచున్నను మహాశక్తివంతమై యుండవలయును.

అతఁ డల్పుఁడుకాఁడు. అధికుఁడు. అతఁడు చేయుచున్నపని మాష్యమైనదే కాని వాని శక్తి యల్పముకాదు. వాఁడు వచ్చినంతనే వానితోఁ గలహము పెంచెదను. వాని కీ ఖడ్గములతోడి యేమిపనియో చూచెదను. వానిని బతిమాలి వాని రహస్య మేల తెలిసికొనవలయును? వానిని శిక్షించి వానిని భయపెట్టి నేను వానిరహస్యములనుఁ దెలిసికొందును. ఇచట పులి లేదు. నేను చూచుచుండఁగా వాఁడు పులి కాలేడు. ఆ పులి యగుటకు నా వన్నియల దుమ్ములతో నేదో యొక ముగ్గు, పటమా, పులి యాకారమో నాకు తెలియని దేదో చేసి దానిలో నిలుచుండుటయో పొరలాడుటయో, తత్స్వరూపము తన్నావహింపఁ జేసికొనుటకు నొక ధ్యానమేదో చేయును. అప్పుడుగాని పులి కాఁడు. నేను వానితోఁ గలహించుచున్నవేళ నతఁ డట్లు చేయుటకు వీలుండదు. అయిదు కత్తులతో నొకసారి యుద్ధమాడలేడుకదా! మఱియు నైనచో రెండుచేతుల రెండుకత్తులు పూనవచ్చును. నాకును కై జారుకలదు. కరవాలము కలదు. సమీపదేశము నుండి పొడుచుటకు కై జారుపయోగించును. నే నిరువది యేండ్ల సేనాధిపతిని. అనేక యుద్ధముల నాటితేటినవాడను. సేనాపతి కాకపూర్వము ఖడ్గవిద్యలలో బహు యుద్ధములు చేసినవాడను. నానాదేశములయందలి ఖడ్గవిద్యా రహస్యములను తెలిసికొనినవాడను. వీఁడు నన్ను మించఁగలఁడా? ఇతఁడు బక్కపలుచనివాఁడు, బలహీనుఁడు. శరీరలాఘవముండిన నుండవచ్చును. ఖడ్గవిద్యలో శరీర బలముకంటె శరీర లాఘవ మధికముగా నుపకరించును. అయినను నా

శరీరముకూడ నేడు చాల లఘువుగా నున్నది. నేను గాలిలోఁ దేలిపోవుచున్నాను. వెనుకనుండి యొక నిద్రారేఖ మనస్సు నొసరించుటకుఁ బ్రయత్నించు చున్నది. కాని మఱియొక లోప మేదియు లేదు. ఇప్పుడు నిర్వాహముగ నుంటిని గాన తత్సప్త రేఖలక్షణము కొద్దిగాఁ గనిపించు చున్నది. బుద్ధి దేనియందో వ్యాప్రియమాణ మైనచో దాని లక్షణమే గోచరించదు. అతఁడింక నెంతసేపు రాకుండ నుండును? నిజముగా పరారి యైనాఁడా? అయినచో నా పడవకొయ్యను తీసికొనిపోయి యుండును. అని రాజపురు షుఁడు పడవకొయ్యనద్దకుఁ బోయెను. ఆ పడవకొయ్య యచటనే యుండెను. అతనికొఱకు వెదకి యేమిలాభము? గుహాముఖముననే కూర్చుండి వానికోసము ప్రతీక్షించ వలయును. అతఁడు ప్రొద్దుక్రంకువఱకును రానిచో నేమి చేయవలయును? రాత్రికికూడ రానిచో? రేపుకూడ రానిచో. ఈ ధూళియంతయు మూటకట్టుకొని యైదు ఖడ్గములనుఁ దీసికొని తాను తెప్పకొయ్యను పట్టుకొని ధూళి తడియకుండ నింటికిఁ దీసికొనిపోయి పలుమందిచేత నీ ధూళిని త్రొక్కించి దీనిపేరు పులిదుమ్ము. ఒక ముగ్గుగా వేసినచో దానిలోఁబడి పొరలాడినచో మానిసి పులియగును అని చెప్పుదును. దీనిని త్రొక్కినవారి యొడలు పశు సమానభావమును పొందుట జరుగుచున్నదికదా? వారు నిస్సందేహముగా విశ్వసించురు. నమ్మనివారుందురు. విశ్వసించెడివాని హృద యములో, మనస్సులో, విశ్వసించుటయన్న యొక సనాతన పదార్థముండును. విశ్వసించనివాని గుండెలో మనస్సులో,

నా సనాతన పదార్థ ముండగు. విశ్వసించుట యనునది యాలోచనాజనితమైన బహు పూర్వ పరమేశ్వర భావనిష్ఠ మైన యొక సంస్కార విశేషము. ఎవఁడు తన వెనుకటి జన్మలయందు బహు పశుజన్మ లెత్తునో వాని హృదయ ములో వాని మనస్సులో విశ్వాసమన్నది యుదయించదు. విశ్వాసమనఁగా పండిన తర్కభావము. తర్కమనఁగా సామం జన్యముకల యితర పరిస్థితులను సంయోజనపఱచి వానినుండి యొక మహార్థమును బుద్ధికి భాసింపఁజేసికొనుట. విశ్వాస రహితుఁడు విషయములను వినును. చూచును. పొసఁగించు కొనలేడు. ఒకనికి పాము కఱచినది. అది విషము. విషము ద్రవ్యము. దానికి విఱుగుడై యింకొక పృథివీ పదార్థము చేతనే యది పరిహరింపఁబడవలయును గాని మఱి యింకొక దానిచేత పరిహరింపఁబడ దనుట యీ సృష్టియందున్న భిన్న పదార్థములయు భిన్న భావములయు నైక్యము నెఱుంగ లేకుండుట. మనస్సులోనున్న భావము శబ్దముగా నెఱ్ఱు వచ్చినది. ఈ యొక్క దానికి చక్కఁగా నాస్తికుల మను కొను వారు సమాధానము చెప్పినచో వారియందు నాస్తికత మిగులదు. నాభినుండి శబ్దోదయము కలుగుటయేమి? అది గాలి హృదయమువఱకు, కంఠమువఱకు వచ్చుటయేమి? నాలుక, దవడలు, అంగలి దంతములు, పెదవులు, వీనిచేత నాపఁబడి, కొట్టఁబడి శబ్దము వెలివఱచఁబడుటయేమి? ఆ భావ మీ శబ్దముగా నవతరించుటకు నీ జంతువులయొక్క శరీరములోని యవయవములయొక్క- సన్నివేశక్రమము హేతు వగుటయేమి? భావమునకు శబ్దమునకు సంబంధము

లేదు. అది యిదిగా మాళ్ళు పొందినది. మాళ్ళుపొందుట కీ జంతు శరీర యంత్రము నిర్మింపబడినది. ఇట్లే నదృశ్యము లైనవి సమూహితము లైనవియునైన వానిని యంత్రముల ద్వారా మఱియొక రూపకమునకు మఱిలింపవచ్చును. ఇతఁ డేమిచేసినాఁడు? మానిసి పులి యగుటకు నొక యంత్రము వంటి దానిని చేసినాఁడు. ఇచట యంత్రము పనికిరాదు. అందుచేత నొక ముగ్గును కల్పించినాఁడు. ఎట్లు కల్పించినాఁడు? క్రిందఁ బడినాఁడు. మీఁదఁ బడినాఁడు. తొలుత నెప్పుడో యొక యనుభవములో నేనీ బూదిరాశిని స్పృశించినపుడు కలిగిన శరీర రక్తప్రవాహమునందలి యొక దిమ్మును తా ననుభవించియుండును. దానినిఁబట్టి వాని కీ యూహ వచ్చియుండును. ఆ యూహ వచ్చినతరువాత కొంత మార్గమున్నట్లున్నదే. పులివన్నెల మెకము. దానిమేనఁ బలు వన్నెలు కలవు. ఆ వన్నియల పరామర్శ జాగ్రత్తగాఁ జేసి యా పద్ధతిగా ముగ్గుల ననుసరించినచోఁ బూర్తిగా పులి యగును కాఁడు. కొంత దూరము వెళ్ళియుండవచ్చును. ఇట్టిబాధ యెన్నాళ్ళు పొందినాఁడో. చివరకు కృతార్థుఁ డైనాఁడు. ఇంకను కృతార్థుఁడు కాలేదేమో! అతని వెనుకటికాళ్లు పులికాళ్లు కాలేదు. అవి యట్లే యుండునో. మఱికొంత ప్రయత్నము చేసినచో నవికూడ మాటిపోవునో తెలియదు. నే నిచట నుండెడినాఁడ నైనచో నా ముగ్గులతోఁ గొంత ప్రయత్నము చేయఁ గలుగుదును. ఎట్లు చేయవలయును? పులులను జాగ్రత్తగాఁ బరిశీలించవలయును. వాని యొడలఁ జూర లుండునని తెలియనేతప్ప నీ వన్నియ

తరువాత నీవన్నియ యుండును. దీని దైర్ఘ్య మింత యుండును. ఈ రేఖ యిచట వ్రాలును. దీని దళసరితన మింత, మొదలైన జాగ్రత్తతోడి పరిశీలనముచేతఁగాని నిది సాధ్యము కాదేమో! అతఁడింత పరిశీలించెనా? మమ్ము పరిశీలించికొమ్మని పులులువచ్చి యతనిని సేవించెనా? కానిచో చనిపోయిన యొకానొక వ్యాఘ్రు దేహమునద్దఁ గూర్చుండి దానినిఁ బరీక్షించి చూచెనేమో! ఇంతకుమున్ను వట్టి ముగ్గుతో నింతపని జరుగునా? ఇది తంత్రభాగమేమో! తంత్రభాగ మేమైన నున్నదేమో! ఏవియైన యోషధి విశేషములుకూడ కలవేమో! ఈ తంత్రభాగముచేసి యా మ్రుగ్గులో నా మంత్రము నుచ్చరించుచుఁ బండుకొనినఁగాని పులి కాఁడేమో! తత్పూర్వ మేదైన నోషధిని సేవించ వలయునేమో! మఱల మానిసి యైనతరువాత తదోషధి సేవనము చేసినగాని మఱలఁ దాను మానవునివలెఁ బ్రవర్తించుట కష్టమగునేమో! ఇతఁ డిప్పు డా యోషధిసేవనమునకై యేగెనేమో! అట్టి యోషధులం దితఁడు ప్రవేశముకలవాఁడనుటకు నీ గుహలోని యీ తీవలగుంపు సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. ఆ తీవ యొకటి యిందులో లేదేమో! అతఁడు నేనీనాఁడు వత్తునని కలఁగనెనా? పూర్వమునకువలెనే యథేచ్ఛముగా నుండవచ్చు ననుకొనెను. నా రాక వానికి వాని యొక్క సహజ సంచరణమునకు వీలులేకుండఁ జేసెను. ఇట్లునుకొనుచుండఁగా దూరమునుండి యా పురుషుఁడు వచ్చుచుండెను. అతఁడు మంచి తేజశ్శాలివలె కనిపించుచుండెను. బలిష్ఠునివలె కనిపించుచుండెను. ఔను. ఇతఁడు

తద్దోష నివారణార్థ మేదియో చేసివచ్చుచున్నాఁడు. ప్రతి క్రియగా నేవో యోషధాలను సేవించినాఁడు. మొగము కూడ తేజోవంతముగ నున్నది. ఇందాఁక బలహీనునివలె వృద్ధునివలె క్రుంగిపోయినవానివలె బడలినవానివలెనున్నాఁడు. ఇప్పుడా యే లక్షణములునులేవు. ఇతఁ డోషధీ సిద్ధుఁడు కావలయును. ఇతనితో విరోధము పెట్టికొనిన లాభము లేదు. వీనితో మంచిగానే యుండవలయును. అయినను వీని ఖడ్గవిద్యాప్రవేశ మెంతవఱకుో తెలియదు. వట్టి యడవి మృగములను వారించుకొనుటకే యీ ప్రయత్నమా? లేక యావిద్యయందు వీనికి గాఢమైన ప్రవేశము కలదా? ఇంతటి యోషధీసిద్ధునకు వన్యమృగములను వధించుటకు కరవాలు ములు గావలయునా? ఇతని ఖడ్గములు మృగములను చంపిన లక్షణములు కనిపించుటలేదు— అంతలోఁ బురుషుఁడు బాగుగా సమీపించెను. అతఁ డిట్లనెను. “ఓయీ! నా గుహాయంతయుఁ జక్కగాఁ బరిశీలించితివి. గుహలో నే మున్నవి? ఏమియునులేవు. నీకాశ్చర్యము కలిగించు వస్తువులు రెండే. మొదటి దా వన్నియలధూళి. రెండవది నా ఖడ్గములు. నీ వెవరవో చెప్పితివికావు. రాజవా! మంత్రివా! సేనాపతివా? వట్టి రాజపురుషుఁడవా? ఒక సామంత ప్రభువవా? నీ వెవరవో చెప్పినచో నీతో నేను కత్తియుద్ధమాడెదను. రాజ:-నేను రాజనైనచో నాడెదవా? సేనాపతి నైనచో నాడెదవా? పురు:- నీవు నా లెక్కప్రకారము యోగ్యుఁడనైనచో నాడెదను. నీయోగ్యత యెట్టిదో నిన్నుఁగూర్చి నీవు చెప్పినచో నాకుఁ దెలియును. రాజ:-

నేను మగధరాజ్యమునకు మంత్రిని. సేనాపతిని. పురు:-
ప్రధానమంత్రివా? మహాసేనాధిపతివా? రాజ:- అవును.
పురు:- ఇందాక నీవు నాతో మాటాడుచు నొకమాటయంటివి.
ఈ మగధరాజ్యముల దుస్థితి యేమోకాని పదునేను పదు
నాఱు వందల యేండ్లనుండి రాజును సేనాపతి చంపుటయు
వాఁడు రాజ్యము నపహరించుటయు జరుగుచున్నది. రాజ:-
అవునన్నాను. పురు:- నీకుఁగూడ నట్టియూహ యున్నదా?
రాజ:- మీ రడిగిన ప్రశ్న నా కర్థమగుటలేదు. పురు:- ఎందు
కగుటలేదు? నీవు సామాన్యమంత్రి వైనచో సామాన్య
సేనాపతివైనచో నీ యడవులందు తిరుగుట యెందులకు?
ఏవో విద్యలు సంపాదించుమనియేకదా? కృత్రిమముగా
రాజును పధింపనలయుననియేకదా! రాజ్యము మనకెట్లు పశ
మగునన్న యూహయేకదా! ఆశయేకదా! నీమనస్సునందు
శాంతిలేకుండ చేయుచున్నది. రాజ:- నాకట్టి యూహలేదు.
పురు:- అందఱకును తమకుఁగల యూహలు సర్వవేళల
యందుఁ దెలియవు. ఆ యూహ లంతరాంతరములయం దుం
డును. ఏయూహయైనను మనస్సుచేత సుపరామృష్టమై
నపుడుకాని మానవునకుఁ దన కాయూహ యున్నట్లు తెలి
యదు. మనస్సుయొక్క లోతులో వెనుక నొకయూహ
తారాడుచుండును. ఇదివఱకు నీవనుకొననిచో నేనీ మాట
యనిన తరువాత నీ కా యూహ మున్నే నీమనస్సులోనున్నట్లు
సుంత తోఁచుచున్నదికదా! అది యూహలక్షణము. అది
యాశాలక్షణము. అది యట్లుంచి నీరాజు పేరేమి? రాజ:-
సుశర్మమహారాజు. పురు:- అవును. ఇతఁడు నాల్గవవాఁడు.

శుంగవంశరాజులలోఁ జివరివాఁడైన దేవభూతిని వధించి వాసు
 దేవుఁడు రాజ్యమును స్వీకరించెను. వాసుదేవుని కుమా
 రుఁడు భూమిమిత్రుఁడు. భూమిమిత్రుని కుమారుఁడు నారా
 యణుఁడు. అతనికొడుకు సుశర్మ. మగధరాజ్యము కాణ్వా
 యనులవశమై యెనుఁబదియైదేండ్లైనది. ఇది వారికి రాజ్యము
 నశించెడుకాలము. నీపేరు సిముఖసాతకణ్ణి. రాజు:-అవున్దు.
 నాపేరు శ్రీముఖుఁడే. పురు:-నీవు శాతకర్ణివి. అనఁగా
 నేమో తెలియునా? నీ వాంధ్రుఁడవు. శాతవాహన వంశము
 వాఁడవు. పూర్వ మెప్పుడో నీపేరి మీ పూర్వుఁడుండెను.
 అతనికి సంతానములేదు. ఒకనాఁ డతనికి స్వప్నమున నొక
 దేవతతోఁచి యిట్లనెను. తే పుదయమున నీ వడవికిఁబొమ్మ.
 అచట నొక సింహముమీఁద నొకబాలుఁడు కనిపించును. ఆ
 సింహమునుచంపి యా బాలుని తెచ్చికొని పెంచికొనుము.
 నీవంశము తామర తంపరగా వృద్ధిపొందు నని. అతఁడు
 మఱునాఁడు కాంతారమునకేగఁగా కలలో నన్నట్లే కని
 పించెను. ఆ సింహము నతఁడు బాణముతోఁగొట్టెను. ఆ
 సింహమొక గంధర్వుఁడై రాజు! నాపేరు శాతుఁడు. నేనొక
 గంధర్వుఁడను. నా భార్యపేరు శుక్తిమతి. ఆమె యి
 పోయెను. ఈ పిల్లవానిని నీకోసమే తెచ్చుచుంటినని చెప్పి
 యంతర్హితుఁ డయ్యెను. నాఁటినుండి మీ యాంధ్రులు
 సింహధ్వజులు సింహము, పులియు రెండు నించుమించుగా
 నొకజాతివేకదా. అంగుచేత నీవు పులిని వెదకుచు వచ్చితివి.
 మీ పూర్వునకు సింహము కనిపించి కొడుకునిచ్చి మాయ
 మయ్యెను. నీకు పులి కనిపించి రాజ్యమిచ్చి మాయ

మయ్యెను. రాజ:-నాకు రాజ్యమియలేదుకదా! పురు:-
 పరమార్థముగా నిచ్చెను. తాకికముగా నిచ్చుట భవిష్య
 త్తులో జరుగును. రాజ:-నా కర్థముకాలేదు. పురు:-నీ
 కర్థము పనికిరాదు. సంపూర్ణముగానే కావలయును. దేవ
 భూతిని వధించి వాసుదేవుడు మగధరాజ్యమును స్వీకరించి
 వపుడు మగధములక్రిందనున్న భూభాగమునంతయు స్వీకరించ
 లేదు. ఆ వాసుదేవునకుఁ బుష్యమిత్రుడన్నచో నెంతయో
 గౌరవము. వారందఱును బ్రాహ్మణులు. వారి యభి
 మాన మట్లుండును. పుష్యమిత్రుని సంతానమైన దేవభూతిని
 సంపూర్ణముగా రాజ్యములేనివానిగాఁ జేయుట కిష్టములేక
 విదిశానగరము రాజధానిగాఁగల దశార్ణదేశములు, సుంహ
 దేశములు ప్రసున్న దేశములు వాసుదేవుఁ డాక్రమించకుండ
 వదలిపెట్టెను. అది నీ కిష్టములేదు. ఆ రాజ్యభాగములు
 కూడ నీవే కలుపుకొనవలయునని నీ కున్నది. సర్వ భారత
 దేశము నాక్రమింపవలయుననియు నీ కున్నది. ఇదికాక
 ప్రతిష్ఠాన నగరమున, ధాన్యకటకమున మీ యాంధ్రరాజు
 లున్నారు. వారు బలహీనులై యున్నారు. భోగ పరా
 యణులై యున్నారు. అసమర్థమైన వైదికమార్గమందున్నారు.
 వారికిని నీకునుఁ బడలేదు. నీవు రాజవంశీయుడవు. ఇప్పుడు
 రాజ్యము చేయుచున్నవాని తాతయు నీతాతయుసహోదరులు.
 మీతాతలనాఁడే రాజ్యముమీఁదియధికారమునుఁ గూర్చిన
 వివాదము జరిగినది. అతనితాత సేనాబలముచేత రాజ్యమును
 బలవంతముగా నాక్రమించెను. మీ తాత సాధునై యూర
 కున్నాఁడు. మీ తరము వచ్చునాటికి నేటి యాంధ్రరాజు

మీకు నొసంగు భృతికూడ వార్షికముకూడ సరిగా నిచ్చుట
 లేదు. నీ వతనితోఁ బోరాడితివి. రాచపుట్టువుఁ బుట్టితిని.
 నా చేతిలోని కత్తికి పదునున్నచో నేను బ్రతుకలేక పోవు
 దునా యని బయలుదేటి వచ్చితివి. ఆంధ్రులు పరాక్రమ
 వంతులు. ఆంధ్రుఁడైన సైనికుని యేరాజైనను కనుల కద్ది
 కొని తీసికొనును. ఈ సుశర్మ తండ్రియైన నారాయణుఁడు
 నీ కుద్యోగ మిచ్చెను. ఏడాది తిరుగకమున్న నీవు చమూపతి
 నైతివి. నీవిచట నుద్యోగములోఁ జేరితివనియుఁ బైకి వచ్చు
 చుంటివనియు నాంధ్ర సైనికులు మగధములకుఁ జేరిరి.
 వారిదే యొక పెద్ద సేన యయ్యెను. నారాయణుఁడు భోగియై
 రాజనీతి యెఱుంగనివాఁడై తన దేశయులను విశ్వసించని
 వాఁడై నీ యాంధ్రసేనకు నిన్ను సేనాధిపతినిఁజేసి సర్వరాజ
 కార్యములు నీ చేతఁ జేయించుచుండెను. సర్వాధికారము
 నీ చేతిలోనికిచ్చెను. దానికి తెలియకుండ నీకు తెలియకుండ
 నీవు మహాసేనాధిపతి నైతివి. ఆంధ్రసైన్యము లన్నచో మగధ
 సైన్యములకు భయముపుట్టెను. అప్పుడు నారాయణుని మంత్రి
 యైన జీవలుఁడు వృద్ధుఁడై చనిపోయెను. నీ రాజనీతిజ్ఞతకు
 సంతోషించిన నారాయణుఁడు నిన్నే మంత్రినిగా నిన్నేమహా
 సేనాధిపతిగా నియమించెను. అంతలో నారాయణ మహా
 రాజు చనిపోయెను. సుశర్మ రాజ్యమునకు వచ్చెను.
 ఇతఁడు నీవు కూర్చుండుమనుచోఁ గూర్చుండును. నిలు
 చుండుమనుచో నిలుచుండును. నీరు త్రావుమన్నచో నీరు
 త్రావును. అతనికి నలుగులు భార్యలు. ఆ నలుగులు
 నతని నాల్గుప్రాణములను తీసివేయుచున్నారు. మిగిలిన

దొక్కటేప్రాణము. ఆ ప్రాణమును నీవు తీసివేయవలయునా! వలదా యని నీకాందోళనగానున్నది. నీచేతిమీఁదుగాకాకుండ నాప్రాణము దానియంతట నది పోయినచో నీవు సుంహ ప్రసుమ్న దశార్ణ దేశములమీఁద గరుడి తనరెక్కలను చాచి నట్లు నీయధికారమునుచాతువు. ఆంధ్రదేశమును జయింతువు. అపు డాంధ్రములను జయించుట నీకు సులభమైనపని, మగధ సేనలు దశార్ణ సేనలు సుంహప్రసుమ్న సేనలు నీయధీనములో నుండును. వంగదేశము బలహీనముగా నున్నది. దాని నాక్రమించినచో నీ కాంధ్రములమీఁదికి దండెత్తి పోవుట చాల సులభమగును. కోసలములు, కళింగములు, పుండ్ర దేశములు నీముందు నిలువలేవు. ఆంధ్రములను తేలికగా కైవసము చేసికొనవచ్చును. బలిమహారాజుయొక్క కొడుకు లీ భూభాగమును పంచికొనకముందు నీ సముద్రతీర ప్రదేశ మున కంతకు ప్రాచ్యక దేశమని పేరు. అదియే అంగవం గాంధ్రాదులుగా విభజింపఁబడినది. సదానీరానదీ ప్రదేశము నుండి భారతమున కొనవలకు నీ దేశమంతయుఁ బ్రాచ్యక దేశము. నీవు దీనికంతకు రాజవగుదువు. ఆ పిదప మఱల మగధములకువచ్చి పశ్చిమదిశకు విజృంభింపవచ్చును. నిన్ను భారతదేశ చక్రవర్తిగా మన్నించనివాఁ డుండఁడు. శ్రీముఖుఁడు:- అయ్యా! ఇంత పెద్ద చదువు చదివితిరి. నాకీ యూహలేమియును లేవు. మీరు నాకు శాజద్రోహము నుపదేశించుచున్నారు. సుశర్మను నేను చేతులార నభిషేకించితిని. అతనిని నేను సంహరించను. అతని రాజ్యము నే నాక్రమించను. మీది వట్టి యూహగానము. పురు:-

కానిప్పు నీవు మహా సేనాధిపతివికదా ! నాతోఁ గత్తి
యుద్ధము సేయుదువా ? శ్రీముఖుఁడు:- నీకు కత్తియుద్ధము
తెలియునా ? నీ కెట్లు తెలియును ? నీ వొక సన్యాసివి.
జయద్రథుఁ డిట్లనెను:- నా గుహలో నైదు ఖడ్గములను
చూచితివికదా. నాకా విద్య తెలియనిచో నైదు ఖడ్గము
లెందుకుండును ? అదికాక నీవు మనసులో నాతోఁ గల
హించి నాతోకత్తియుద్ధ మాడవలయు ననుకొంటివికదా”--
శ్రీముఖుఁడు దిగ్భాంతిఁ బొందెను. వీఁడెవఁడు ? నా మన
సులో వచ్చిన యూహ వీని కెట్లు తెలియును ? మఱల
జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “ఓయీ ! నిన్వేషింపుము. నాకు
నెదుటివారి మనసులోని యూహలు తెలిసికొనెడి శక్తి కలదు.
నీవు తొలుత నిరువది యేండ్లక్రింద మగధరాజ్య సేనలో
నుద్యోగమును సంపాదించితివి. ఎట్లు సంపాదించితివి ? నీకు
జ్ఞాపకమున్నదో లేదో. నలువురు మంత్రులు, నలువురు
సేనానులు, ఆనాఁడు నీకు పరీక్షకులుగా నుండిరి. నీవు పది
మంది చమూపతులతో యుద్ధము చేయవలయును. ఆ పది
యుద్ధములలో కనీస మైదింటిలోనైన నీవు జయము పొంది
నచో నారాయణుఁడు నీ కుద్యోగ మిత్తునన్నాఁడు. ఆ
నారాయణుఁడు చిత్రమైన ధరాపతి. అతని కాంధు
లన్నచో ద్వేషము. వారి పరాక్రమ మన్నచో గౌరవము.
ఆంధ్రులు కుత్సితులు. న్యాయమైన యూహ చేయనివారు.
వారి వివేకము గొప్పదేకాని వారి మనస్సు కుటిలమైనది.
వారు పరాక్రమవంతులే కాని తమ పరాక్రమము నుపయో
గించుకొనుట వారికి తెలియదు. మొదలైన యెన్నో

యూహలు మిమ్ముఁగుఱిఁచి నారాయణున కుండెడివి. మీరు
 ద్రోహులని యతనియుద్దేశ్యము. ఆంధ్రు లాత్మద్రోహులు.
 సంఘద్రోహులు. వేదధర్మ ద్రోహులునని నారాయణుని
 యూహ. అతనియూహయేకాదు. భారత దేశమునందలి
 సర్వప్రాంతములవారు మీయాంధ్రులనుఁగుఱిఁచి యట్లే యను
 కొనెదరు. దానికి తగినట్లు మీరు ప్రవర్తింతురు. ఏయితిర
 దేశములలోనైనను వట్టి యెడారిలో నొక దర్భమోడు లేచి
 నచో నది మహావృక్షమని మన్నింతురు. మీ యాంధ్రులు
 మహావృక్షములను దర్భమోడులని చెప్పుదురు. మీజాతి
 లక్షణమది; మీజాతియన్నచో నాకెంతయో యభిమానము.
 మీది నాకిష్టమైనజాతి. నాకభిమతమైనజాతి. ఆ పది
 యుద్ధములలో నీవు కడతేలుదువని నారాయణుఁ డనుకొనెను.
 నీవు చావలేదు. పదియుద్ధములయందును గెలిచితివి. వట్టి
 గెలుచుటయేకాదు. నీ కెదురుతీర్చిన పదిమందిని నీవుచంప
 కుండ వదలిపెట్టితివి. వారు మాగధులు. వారిలో నొకనిని
 నీవు చంపినను నారాయణుఁడు నీ కుద్యోగమిచ్చుమాట
 యట్లుఁచి నిన్ను సంహరింపించెడివాఁడు. నీ పరాక్రమము
 నకు నీ యశాదార్యమునకు నతఁడు మెచ్చికొని యాంధ్రు
 లన్నచో నతనికున్న ద్వేషమునుఁగూడ తొలఁగించికొని నీ
 వృత్తముఁడవని భావించి నీ కుద్యోగ మిచ్చినాఁడు. ఆ పది
 యుద్ధములలో నీవెట్లు గెలిచితివో చెప్పఁగలవా? రాజ:-ఇన్ని
 తెలిసినవాఁడవు నీవే చెప్పుము. జయ:-నేనే చెప్పుదును.
 నీకు చిన్నప్పుడు ధాన్యకటకమున నొకఁడు ఖడ్గవిద్యా గురు
 వుగానుండెను. వానిపేరు జయద్రథుఁడు. వాఁడునేర్పిన

విద్యనీది. ఆవిద్య లోకోత్తరమైనవిద్య. ఆవిద్యాబలము చేత నీ వుద్యోగమును సంపాదించితివి. శ్రీముఖుడు:- బాగుగానున్నది. ఒప్పికొంటిని. కాని యాజయద్రథుడు తన విద్యనుగూర్చి నాతోఁ గొన్నిమాటలుచెప్పెను. నీ వా మాటలను నా కప్పజెప్పినచో నేను విశ్వసించును. జయ:- ఇన్ని చెప్పినవాడ నది చెప్పలేనా? ఆవిద్య రెండువేలయైన నందల యేండ్లనుండి యా జయద్రథుడు భిన్నదేశములందు, భిన్నకాలములందు సంపాదించితిని చెప్పినాడు. శకయవన హూణదేశములలో రెండువేల యేండ్లక్రింద నొక విలక్షణ మైన ఖిడ్గవిద్య యుండెడిదనియు కొన్ని శాబరమంత్రముల సాహాయ్యముతో నావిద్య యొక్కొకపుడు శత్రుమారకము చేయఁగలిగి యుండెడిదనియును జెప్పెను. మఱియొక విశేష మును జెప్పెను. బార్హద్రథవంశ మంతరించు చున్నది. ప్రద్యోతునితండ్రి మునీకుడు. వాడు మంత్రియు సేనాపతియు. వాడు మహాఖిడ్గవిద్యానిపుణుడు. అనాడు గంధవాహుడన్న యొక మహాసేనానికలడు. వానిఖిడ్గవిద్యముందు నిల చెడివా రుండెడివారుకారు. వారివిద్యలోని యంశలనుకూడ జయద్రథుడు తాను గ్రహించితిని నీతోఁజెప్పెను. శ్రీముఖుడు:- స్వామీ! నీవే నాగురువవు. నీవే ఆ జయద్రథుడవు. నేను గుర్తుపట్టలేకపోయితిని. ఇప్పుడు లీలగా నీముఖ లక్షణములు సన్న సన్నగా గుర్తుకు తగులుచున్నవి. కాని తమరెంతో మాటిపోయినారు. పూర్వము నీకన్నులలో దయ్యములు కనిపించెడివి. అనాడు తమతోనే నీమాట యంటిని. మీరునవ్వి యూరకున్నారు. జయ:- ఇప్పుడు

నాకన్నులలో దయ్యములు కనిపించుటలేదు. పులులు కనిపించుచున్నవి. నిజమేనా? శ్రీముఖుడు:-స్వామీ! నిజమే కాని ఈపులియేమి? మీరు పులియగుట యెట్లైనది? ఈ మ్రుగ్గు నెచ్చటనేర్చితిరి? ఆముగ్గువేయుట సంపూర్ణముగాఁ గుదిరినట్లు లేదే. మీ పృష్ఠభాగమునకు మనుష్యలక్షణము పోలేదే. ఈవిద్య యెచ్చట నేర్చితిరి? ఎందుకు నేర్చితిరి? దీని ప్రయోజనమేమి? ఇది యెట్లునేర్చితిరి? జయ:- ఓయీ! ఈ సర్వసృష్టియుఁ జాల విచిత్రమైనది. ఎవఁడీసృష్టి నేక దేశమునందు భావించునో వానికి దీనిరహస్యమేమియుఁ దెలియదు. వాఁ డేకదేశమునందు గగ్గోలుపడుచుండును. వానికి మొదలు తుద తెలియదు. ఆట్టిమూర్ఖుఁడు దానినే జ్ఞాన మనుకొనుచుండును. నీకు సులభముగా నొకటి చెప్పెదను. వినుము. ఈసృష్టియున్నది. ఆకాశమున్నది. భూమియున్నది. గోళములున్నవి, కాలమున్నది; భావమున్నది; శబ్దములున్నవి; రేఖలున్నవి; పదార్థములున్నవి; గణితమున్నది; జాగ్రత్తగా విచారించినచో నన్నియు నొక్కటియే; ఇవి యొకదానియందొకటి యభివ్యాప్తములై యున్నవి; ఈరహస్యము తెలిసినవాఁడు సృష్టిరహస్యము తెలిసినవాఁడు; ఒక్కటి యేవస్తువు భిన్నదేశముల, భిన్నకాలముల భిన్నాకృతులతో నుండుచున్నది; వృద్ధిబొందుచున్నది; కొంత సహజముగా దానియంతట నది మాలుచున్నది; నీకీ రహస్యము తెలియ నిదికాదు. నే నిచ్చటికి రాకముందు నీవీ యూహచేసితివి. భావము శబ్దముగాఁ బరిణమించినచో నింకొకటి యింకొకటిగా నేల పరిణమించదు? మనసులోనున్న భావము శరీర

యంత్రముద్వారా శబ్దముగాఁ బరిణమించుచున్నది. అట్లే
 యాకాశగతగోళములు మానవులుగాఁబరిణమించుచున్నారు.
 కాకపోయినను ఆ గోళములయొక్క నడకనుఁబట్టి మానవుల
 జీవితములు నడచుచున్నవి. వాని ననుసరించి నడచుచున్నవి.
 మానవులేకాదు. దేవతలుకూడ తన్మహావియత్కటాహ
 గతనక్షత్రాదుల యాకృతులు గమనములు ననుసరింతురు.
 అనుసరించుటకాదు. అవియే యివిగా భాసింతురు. ఇది
 సృష్టియొక్క రహస్యము. ఇది మహావిషయము. ఇందులో
 నల్పవిషయము లేన్నియోకలవు. మనసులోని భావము
 శబ్దాకృతిగా వినిర్గమించినపుడు మనసులోనున్నవాంఛ
 శక్తిమంతమై మంత్రముగా నేల బహిర్గమించదు.
 ఆ మంత్రముయొక్క వేటొక స్వరూపము యంత్ర
 మెందుకు కాదు? కాని వియత్కటాహమునఁగల గోళ
 ములు భూమియందు జంతువులుగా, వృక్షములుగా
 మాఱుచున్నపుడు జరిగినపుడు వానియంతట నవి జరిగినవా?
 కొన్నిటి సాహాయ్యమువలన నా పరిణామము జరిగినదా?
 దానియంతట నది జరుగలేదా? ఈ విషయమును విచా
 రించినచో కాలమునుఁబట్టి సందర్భములనుఁబట్టి తత్తద్భావ
 ముల యొక్క యభివ్యాప్తి లక్షణమునుఁబట్టి యొక్కొక్కపు
 డొక్కొక్కటి జరుగుచున్నది. సర్వథా జరుగుటలేదు. ఈ
 సాహాయ్యకములైన హేతువు లన్నియు మంత్రయంత్రముల
 దగ్గఱకు వచ్చునప్పటికి తంత్రము లగును. ఈ పులియగుటకు
 యంత్ర మున్నది. ఆ యంత్రమును కనుగొనవలయును.
 మనుష్యుఁ డేజంతువైనను కావచ్చును. ఏ జంతువైనను

మచుష్యుఁడు కావచ్చును. జీవులు చనిపోవుచున్నారు. దుష్కర్మ ఫలితముగా జంతువులై పుట్టుచున్నారు. ఎల్లు పుట్టుచున్నారు. ఆలోచించుము. . వట్టివాని జీవలక్షణము నందలి సంస్కార బలముచేత హాఁడు జంతునై పుట్టు చున్నాఁడు. ఆ జంతునై పుట్టుటకు లోకమునందు జంతువు లున్నవి. స్త్రీ జంతువులు, పురుష జంతువులు సంగమించు చున్నవి. పురుషజంతు రేతోనిహితమై యీ జీవుఁడు ప్రవర్తించుచున్నాఁడని యందువు. ఇది అంతయును పసర లక్షణము. సర్గవేళ నెట్లు జరిగినదందువు? జీవుఁడే తన్నుఁ దాను తన బుద్ధి కనుకూలముగా జంతు శరీరమును భావించి భావనా బలముచేత నట్లైనాఁడని చెప్పక తప్పదుకదా? సృష్టి సిద్ధాంత వాదులలో నీ రెండు విస్పష్టములైన భేద ములు కలవు. ఒకరు నేను చెప్పినది చెప్పుదురు. మఱియొకరు పరిణామమును చెప్పుదురు. పరిణామమును చెప్పెడివారైనను తొట్ట తొలుతఁటి యా స్థితిలో తదాకృతి యెట్లు కలిగినదో చెప్పవలయునుకదా? తొలుత మత్స్య ముదయించినది. ఎల్లుదయించినది? మొదట చేప; తరువాత తాఁబేలు; తరువాత నడవిపంది. తరువాత సగము మనిసి సగము సింహము; తరువాత మానవాకృతి పొట్టిది. ఈ రీతిగాఁ బరిణామము జరిగినదందుము. ఆ మొట్టమొదటిచేత యెట్లై నది? ఒక భావము తదాకృతి వహించినదని చెప్పవలయును గదా? ఒక తీవ్రతరమైన భావనాపథమున తద్భావమునకంటె యీ యాకృతి భిన్నమని చెప్పుటకు వీలులేదుకదా? ఈ విషయ మెంతచెప్పిన నింతే. వివేకికి తెలియును. అవివేకికి.

తెలియును. నీ వనుకొంటివికదా ! విశ్వాసమనఁగా నెట్టిదో, అవిశ్వాసమనఁగా నెట్టిదో. అదే రహస్యము. నీ కెక్కువగాఁ జెప్పవలసిన యవసరములేదు. నేను విచారించితిని. రెండు వేల మూఁడువందల యేండ్లనుండి— మూఁడు వంద లేవి ? ఇంకను ముప్పది యాతేండ్లున్నవి. అప్పటినుండి నా ప్రకృతి యెట్టిది ? నాది వ్యాఘ్రప్రకృతి. నాకుఁ దెలియును. కూరజంతువుయొక్క ప్రకృతి. నేను జంతు వుగా నెందుకుమాటలేదు? మాటుటయెట్లు? దీనికై పెద్ద తపస్సులు చేయనక్కఱలేదు. మంత్రవర్ణములను దర్శించ నక్కఱలేదు. కొంత తీవ్రమైనభావన చేయవలసినమాట నిజమే. చేసితిని. ఇది యంత్రతంత్రములకు నెక్కువ సాధ్య మైన విషయము. ఇచట మంత్రము కించిత్కారి. విద్యలు ఊద్రములైనకొలది యంత్రతంత్రముల నాశ్రయించుకొని యుండును. ఇంకను ఊద్రములైనచో వట్టి తంత్రములను, ఓషధులను సమాశ్రయించుకొనియుండును. ఓయిసిముఖా! నీ విరువదియేండ్లు నీ పరాక్రమముచేత రాజనీతిజ్ఞతచేత చిన్ని దళపతి యధికారమునుండి మంత్రవియు సేనాపతివియు నైనావు. రాజవు కాలేదు. నేను ఈ యిరువదియేండ్లు నిత్యప్ర సుత్నముద్వారా నీపులి నైనాను. నాకుఁ గాళ్లు మిగిలియున్నవి. నీకు రాజ్యము రావలయును. నాకీప్రప్త భాగముకూడ, ఈ పిక్కలుకూడ పులికాళ్లు కావలయును. నీకది మిగిలినది, నాకిది మిగిలినది. నీవెప్పుడు రాజవగుదునో, నేనెప్పుడు సంపూర్ణముగా పులి నగుదును. లేదా నేను సంపూర్ణముగా నెప్పుడు పులినగుదునో నీవెప్పుడు రాజవగుదువు.

శ్రీముఖుడు:-దాని కాలమునుగూడ నిర్ణయించి పెట్టితిరా?
 జయ:-ఆదినములు దగ్గటకు వచ్చినవి. శ్రీముఖుడు:-మీ
 యింతప్రయత్నము వృథా. నేను రాజ్యము వాంఛించుట
 లేదు. సుశర్మను నేను సంహరించను. జయ:-దేవభూతిని
 వాసుదేవుడు సంహరించలేదు. వానిమీదికి నేనొక విష
 కన్యను ప్రయోగించితిని. ఈ సుశర్మను నేనే వధింతును.
 అందుకనియే యీప్రయత్నము. నీవూరకే చక్రవర్తివై
 కూర్చుందువు. ఓయీ! నిన్ను సర్వభారత చక్రవర్తిని
 చేయుటకు రెండువేల మూడువందలయేండ్ల క్రిందనుంచి
 ప్రయత్నము చేయుచుంటిని. జనమేజయ మహారాజు
 పాలించువేళ నీ ధాన్యకటకమునఁ బ్రవేశించితిని. ఈ నా
 ప్రయత్న మప్పటినుండి. ఈనడుమ నీ శుంగవంశీయులు,
 కాణ్వాయనులు బ్రాహ్మణులువచ్చిరి. వారిని రాకుండ
 చేయుట నాకు సాధ్యము కాకపోయెను. మీరు బౌద్ధులు.
 మీరు శూన్యవాదులు. నాకు ప్రయత్నములు. మీచేత
 నీ సర్వభారత సామ్రాజ్యము నైదువందలయేండ్లు పాలింపఁ
 జేయుదును. మీ కెదురులేదు. సర్వభారత నాగరకళచు
 ఆంధ్రనాగరకతా ముద్రితమునుఁ జేయుదును. నా కాంక్షల
 కంటె నిష్టులెవ రున్నారు?—జయద్రథుడు శ్రీముఖునితో
 గత్తియుద్ధము చేసెను. కొన్ని క్రొత్తమెలకువలు నేర్పెను.
 పడవ కొయ్యమీదఁ దీసికొనిపోయి తోహారువద్ద దించెను.
 తాను మఱల తిరిగిపోయెను.

నాస్థితి నాకే చమత్కారముగా నున్నది. ఈలోకము నందు నాకేశ్వర విరక్తి గలిగినదో చెప్పలేను. ఏది యేమైనను సరే. నాకేమియు పట్టదు. రాజ్యముమీఁదనే యాశలేదు. జనము పుట్టుచున్నారు. బ్రతుకుచున్నారు. చచ్చుచున్నారు. ఇది యనంతకోటి సంవత్సరములనుండి జరుగుచున్నది. ఇట్లే మఱి యెన్నికోట్ల సంవత్సరములు జరుగునో మనకుఁ దెలియదు. ఎందుకు పుట్టుచున్నారు? పుట్టిన ప్రతి జీవియు తానేదో శావుకొనవలయునని ప్రయత్నించుచున్నాఁడు. ఇచట శావుకొనుట కేమున్నది? మనుష్యుఁడు మిక్కిలి బ్రతికినచో నూటయేఁబది సంవత్సరములు బ్రదుకవచ్చును. కాలము గడచినకొలఁది మానవుల యాయుర్దాయము తగ్గునని వారి శక్తులు తగ్గునని వారి బుద్ధులుకూడ పెడమార్గమునఁ బట్టినని మన గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఆ సంగతి యట్లుంచుడు నూటయేఁబది యేండ్లలో నిజానికి చిన్నప్పడు పదునెమిదేండ్లైనను శాల్యముక్రింద తీసివేయవలయును. తుది యేఁబదియేడులు వార్ధక్యమనియే చెప్పవలయును. ఒక యెనుఁబదియేండ్లు వ్యాధులు మొదలైనవి లేనిచో కరచరణాద్యవయవములు సరిగా నాడుచున్నచోఁ గొంత సుఖ మనుభవింపుచున్నా మనవచ్చును. ఇందులో సుఖమేమున్నది? నీ లోకదానిని కోరుదువు. దానికొఱకు ప్రతీక్షించుచుందువు. దాని యిష్టమువచ్చినపుడది సమకూడును. సమకూడిన తరు

వాత దానియందలి యనుభవ మెట్టిదో దెలియదు. దానిని తృప్తియందుము. ఆ తృప్తియొక్క స్వరూపమేమి? తృప్త మైన మనస్సుయొక్క లక్షణమెట్టిది? ఆ తృప్తి యెంతసే పుండును? ఇది యేమియు చెప్పరాదు. ఈ తృప్తికంటె నా యూహకొఱకు ప్రతీక్షించు సమయమే అధికమైనది. తృప్తి నిమేషకాలభాసమైనది. లేదా యొక్కడు మఱియు మూర్ఖుడై యా తృప్తివేళను పొడిగించుకొనవచ్చును. పొడిగించుకొనుట యనఁగా తిరిగి తిరిగి దానిని భావించుట. తిరిగి తిరిగి భావించుటలో నధికాధికమైన తృప్తి యున్న దనుటకు వీలులేదు. తదధిగమన ప్రథమ నిమేషమునందే తృప్తి యున్నది యుండును. తరువాత వచ్చునది తత్తృప్తి యొక్క భావనగాని తృప్తి యనుటకు వీలులేదు. తద్భావన చేత నొక సంతోషమో, యొక సుఖమో, కలుగునని చెప్పవలయును గాని యదిగూడ తృప్తి యనుటకు వీలు లేదు. ఆ భావించిన సర్వకాలమును తృప్తి క్రిందనే జమ కట్టినచో చెప్పనదిలేదు. కాని తృప్తియన్న నస్తువు మాత్రము నిమేష పరిదీపనావధి. ఇట్లుండఁగా నా కోరిక సమకూఁకునా సమకూడదా యన్న విచారణాకాలము బహు దీర్ఘమైనది. అది సమకూడునన్న యాస యున్నచో ప్రతీక్షా భావమునం దొక మాధుర్య మున్నదని చెప్పవచ్చును. నిరాశా సహితమైన బుద్ధితో దానినిఁ బ్రతీక్షించినచో దాని యందు వైధుర్యమేయున్నది. మాధుర్యమో వైధుర్యమో జీవితములోని సారాంశము మాత్రము ప్రతీక్షాగతములైన యా భావములే తప్పఁ దక్కినవి లేవు ఇదియంతయు ప్రతి

వ్యక్తియుఁ దనకుఁ వాన పొందవలయునన్న యభిలాషయు నితగుల యనుభూతి తనకు రుచించక పోవుటయు దానియందు విశ్వాసము లేకపోవుటయుఁ దానే యనుభవించవలయు ననుటకు మొదలైన పానవుని విచిత్ర స్వభావముమీఁద నీ సృష్టి సాగుచున్నది. అందఱును జన్మించుచున్నారు. ప్రతివాఁడును తన యనుభవమును తనదే యనుకొను చున్నాఁడు. ఇది చమత్కారముకదా ! అందఱును మనుష్యులే. అందఱును కరచరణాద్యవయవ విశిష్టమైన దేహ మాలు ధరించినవారే. అందఱికిని బాల్యమున్నది. బాల్యమునం దందఱును పశుతుల్యులే. వార్ధక్యమునందు శరీర దార్ధ్యముమాలి వట్టి యాశాజీవులుగ బ్రతుకుచున్నారు. ఆ యనుభవమన్న వస్తు వేదైన నున్నచో నడిమికాలమునం దున్నది. అది మహాగర్తము. మహావర్తము. అచ్చటికిఁ బోయి వాఁడు నశించి పోయినాఁడు. అని మనముచెప్పినచో నీ మానవునిబుద్ధి యేమి బుద్ధియో, ఆయావర్త మెట్లు న్నదో ఆ నశించిపోవుట యెట్టిదో తాను చూడవలయు ననుకొనును. తా ననుభవించవలయు ననుకొనును. అనుభవించున దేమున్నది ? చనిపోవుటయేకదా ? అట్లు చనిపోవుటయు నొక యనుభవముకాఁబోలును. ఈమానవజాతి యింత విచిత్రమైనది. ఇది యిట్లుండఁగా నీ యాకాశమేమి ? ఈ సముద్రములేమి ? ఈ దిక్కులేమి ? ఒక దేశమేమి ? ఈ జనమందఱు నిట్లు పుట్టుచుండుటయేమి ? ఎవనికి వాఁ డీ సృష్టి నంతయు నేదో తలక్రిందులు చేయుచున్నా ననుకొనుట యేమి ? వాఁడు తలక్రిందులుసేయుట యంతయుఁ గలిపి

ముప్పది నలుబది యేండ్లు. కాదా యఱువది యేండ్లు. ఇంకను వీలు మిగిలినచో వందయేండ్లు. అంతకంటె మించి లేదుకదా ! దానికొఱకు వాని యారాటమెంత ఈ యనంత కాలములో వందయేండ్లకే సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన కాలము. పాతికయేండ్లు, సరకయేండ్లు, లోకమునాని పట్టికొని సంఘోషించెడివారిసంగతి ఇంకనేమి చెప్పవలయును? అందఱును లోకమున కుపకారము చేయవలయు ననెడివారే. 'స్వయంతీర్ణః పరాంస్తారయతి' అన్నారు. ఎవ్వఁడును తాను తరించెడివాఁడులేడు. ఇతరులను తరింపజేయవలయు ననెడి వాఁడే. పెద్దలు లోక మజ్జానదూషిత మని చెప్పుదురు. ఆ యజ్ఞానము వేయివిధములుగా నుండవచ్చును. సర్వవిధములైన యజ్ఞానములలో మహతాయమానమైన యజ్ఞానము పరులను తరింపజేయవలయునన్నది. అది నిజముగా లోకోపకారబుద్ధికాదు. స్వోపకారబుద్ధి. నా కాశ్చర్యమువేయును. నా మంత్రి యున్నాఁడు, సిముఖశాతకర్ణి. అతనికి చెప్పరానంత నురాశ. ఈ రాజ్యమంతయు తానే చేయవలయునని, మా ముత్తాత వాసుదేవుఁడు శుంగవంశ రాజులనుండి యీ రాజ్యమును గ్రహించెను. శుంగవంశ మూలపురుషుఁడు మహానుభావుఁడైన పుష్యమిత్రుఁడు. ఆయనగాని, ఆయన కుమారుఁడైన యగ్నిమిత్రుఁడుగాని వైదికధర్మాచలంబమునకు పెట్టిన మణిదీపములు. ఆ మహానుభావులరాజ్యమును మా ముత్తాతయైన వాసుదేవుఁడు తీసికొనక తప్పినది కాదు. అందుచేత వారి రాజ్యమునంతయు నాయన గ్రహించలేదు. దశార్ణములు, సున్నదేశమును వారికి వదలిపెట్టెను.

నా మంత్రియు సేనాపతియు నైన శ్రీముఖుఁడు దశార్ణములు కూడ మగధములోనివే మనక్రిందనే, యుండవలయును. మహా రాజా! నీ వాజ్ఞయుమ్ము, నేను వాని నాక్రమింతుననును. మేము బ్రాహ్మణులము. పుష్యమిత్రుడైన శుంగవంశీ యులును, వాసుదేవ్నాదులైన కాణ్వులము. మేమును బ్రాహ్మ ణులు. మా కీ రాజ్యమెందులకు? వైదికధర్మము చెడిపోవు చున్నదని లోకము బాధ్యమతముచేత దూషితమై పోవు చున్నదని వర్ణద్వేషములచేత కలుషితమై పోవుచున్నదని మా బ్రాహ్మణ లీరాజ్యమును స్వీకరించిరి. ఇది యనంత యుగచరిత్రము. ఎప్పు డెప్పుడు క్షత్రియులు దుర్జనులై, క్రూరులై, పరాభూతచిత్తులై, ముషితేంద్రియులై, లోకము నకు విరోధముగాఁ బ్రవర్తించిరో, ప్రజాసుఖమును మన్నిం చక స్వాధికారమును తమవాంఛలను సమధికముగాఁజేసి ప్రవర్తించి లోకకంటకు లైనారో, అప్పు డప్పుడు మహావీరు లైన బ్రాహ్మణులు వారిని తొలగించి రాజ్యమును వారు తీసికొని మంచినడక నడిపించి మఱల వారికిచ్చుచు వచ్చి నారు. పుష్యమిత్రుఁడు తత్పూర్వమునందలి మశార్వవంశము నుండి రాజ్యము నట్లుగ్రహించినాఁడు. తత్పూర్వము క్షత్రి యులు దుర్జనులై దురహంకారులై, దుర్నితిషులై, భోగ పరాయణులై క్షత్రియేతరమైన వర్ణములను నిందించుచు తిరస్కరించుచు నవమానించుచుఁ బ్రవర్తించుటచేత నందుఁడు వారిని సంహరించి తాను రాజ్యమును స్వీకరించెను. ఆ నందులు దుర్జనులైరి. చాణక్యుఁడు వారిని సంహరించెను ఇది యొక విచిత్రమైన జీవపరంపర. ధర్మస్రోతసి. నిజముగా

రాజ్యము క్షత్రియులది. వారందఱు బాద్మలైపోయిరి. ఇది వేదభూమి. ఇది కర్మభూమి. ఈ క్లిష్టసమస్యలోపడి భారత దేశము కలిలో పండ్రెండువందల యేండ్లు గడచినప్పటి నుండియు సతమతమగుచున్నది. నాకిదియేమియు పట్టదు. నిజముగాఁ బట్టదు. ఈ శ్రీ గుఖశాతకర్ణి యాంధ్రుఁడు. ఇతఁడు తనచుట్టాలతోఁ గలతపెట్టికొని సామాన్యపై నికుఁ డుగా నిచ్చటికి వచ్చినాఁడు. రాజనీతివేత్త. పరాక్రమ వంతుఁడు. ఆశాపరుఁడు. పైకి వచ్చినాఁడు. నేను రానిచ్చి నాను. మాతండ్రి రానిచ్చినాఁడు. కానిమ్ము, ఎవఁడో యొకఁడు మహామంత్రి కావలయును. వాఁడు సమర్థుఁడు కావలయును. ఇతఁడు సమర్థుఁడు. ఇందులో దోషమేమియు లేదు. దోష మెచ్చటనున్నది? సామర్థ్యము కలిగియుండు టలో దోషములేదు. ఆ సామర్థ్యముతోకలిసి దురాశయు, దుర్నితయు, దుశ్శీలమును నున్నచో నప్పుడు దోషము పుట్టును. ఇంతకు నేను చెప్పునదేమనఁగా నీయనంతకాల ములో వంద వందయేండ్లొక్కొక్కతరముగాఁ దీసికొందము అట్టి వందయేండ్లు జరిగిన విన్నియని యెవఁడైన చెప్పఁగలఁడా? చెప్పఁగలనన్న వివేకి యున్నచో యుండనిమ్ము. అట్టివానిని విశ్వసించెడి యధికవివేకులున్నను నుండనిమ్ము. ప్రశ్న యది కాదు. ఈసృష్టియేమి? ఇట్లే జరుగుటయేమి? దీనికి మొదలును తుదయును లేకపోవుటయేమి? జరిగినదే జరుగుటయేమి? అనంతమైన యీ మర్త్యలోకమున కొన్నికోట్లజీవులు బ్రతుకు చుండఁగా ప్రతిజీవియు సర్వజగత్తును తనచుట్టే తిరుగుచున్న దని యనుకొనుటయేమి? గ్రహముల సంచారమువలన మాన

వుని జీవితము నిర్ణయింపఁబడునని వేదాంగమైన జ్యోతిషము చెప్పుచున్నది. అట్లేందుకు జరుగవలయును? అట్లుకానిచో మఱి యెట్లు జరుగుచున్నది? నాకేమియు తోచదు. ఆలోచించిన కొలఁది నంతయు నా కగమ్యగోచరముగా నుండును. ఈ కాలమేమి? ఈ దేశమేమి? ఈయనంతా కారమున యీ భూగోళమున్నది. సక్షతములన్నియు వేఱగోళములు. అవి యొక్కొక్కఁడెంతదూరాన నున్నవో తెలియదు. ఇంతదూర మాకాశమేనా? అన్నిటికంటె దూరాననున్న యొక సక్షతముయొద్దకు మన మేగినచో అచ్చటినుండి, అంత దూరాననుండి మఱియొక సక్షతము కనిపించునా? ఈ యాకాశమున కవధి యున్నదా? ఈ యాకాశ మిట్టిదని తెలియుటకు వీలున్నదా? తలఁచినచో గుండె బేజారగుచున్నది. ఈ యాకాశమునకును దిశలకును భేదమేమియు లేదే? మనము మనమున్నచోట నిలుచుండి చుట్టును గిరిగీసికొన్నటుల ప్రాకృశ్చిమాది నిర్ణయము చేసి కొన్నాము. అంతకంటె నింకేమియు లేదు. ఇది దిశాకాలముల వ్యవహారము. రెండవది కాలము. దానిని గుఱించి యెట్లు చెప్పవలయును? ఈ యాకాశ మెంత నిరవధికమో! ఆ కాలము నంత నిరవధికముగా నున్నది. అయ్యయ్యో! నన్నేమి చెప్పుమందువు. నన్నేమి చేయుమందువు. నా కేమియును తోచుటలేదు. ఇన్ని మహావిషయముల నొక చోటికిఁ జేర్చి యొక ముడివేయవలయునన్నచో సాధ్యమగు నట్లు లేదు. ఊహించఁగా నూహించఁగా నా ముడి నేనే; అనఁగా నెవనికి వాఁడే ఎప్పటి కప్పుడే ఎచ్చటి కచ్చటే.

ఇది యీ ముడియొక్క స్వరూపము. ఇన్ని ముడులు ముడులా? వీనిని ముడులనవచ్చునా? నాకింత తెలియును. నేనింత యూహ చేయుచును. ఈ జనుర్వైయర్థ్యము నాకు తెలిసినంత మఱియొకరికి తెలియదు. అనఁగా బాగుగా తెలిసినవారిలో నేనొకఁడనని యర్థము. కాని నా మనస్సు ద్విధాభూతమై వెలుఁగు చీకటులయందు చెఱిసగముగాఁ బ్రయాణము చేయుచున్నది. నా జన్మలోని దోషమంతయు నిదే. ఇవతల నా కెంత జ్ఞానమున్నదో నవతల నంత యజ్ఞానమున్నది. నా కాశయున్నది. ఆశలేదు. కోరిక యున్నది. దానిని సాధించవలయునన్న పెనగులాట లేదు. లేదనఁగా సంపూర్ణముగా లేదనుటకు వీలులేదు. యత్కించి త్రప్తయత్న మున్నది. ఆ ప్రయత్నముకూడ నిజముగాఁ బ్రయత్నమని చెప్పటకు వీలులేనంత సూక్ష్మదశలోనున్నది. ప్రయత్నముమాత్ర మస్తి నాస్తి విచికిత్సా హేతువుగా నుండును గాని తద్గతమైన యభిలాషమాత్రము మహా ప్రయత్నము చేసెడివారి యభిలాషకు వందరె ట్లెక్కునగా నున్నట్లుండును. ఆ కోర్కెయంతయు దేనినిగుఱించి? చెప్పటకు సిగ్గుపడవలయును. నా యాత్మాపరిణతికి నా జ్ఞానము యొక్క స్వరూపమునకు నా యీ కోర్కె లక్షణమునకు సంబంధ మేమియును లేదు. ఈ రాజ్యము నేడు నీన్న పరిత్యజించిపోవును. నా కేమియు లెక్కలేదు. పోయినచో పోనిమ్ము. ఇదివఱ కెంతమంది రాజులు రాజ్యము చేయ లేదు. ఈ రాజ్య మెంతటిది? ఇంతటి భూమండలమున భారతదేశ మొక ఖండము. అందులో మగధము లొక

యణువు. అడ్డముగాఁ జూచినచో నిది నిలువుగాఁ జూచినచో నీ యనంతకాలములో నీ కాలము చిన్నది. అడ్డమునకు నిలువునకుఁగూడ సరిపోని నా యీ రాజ్యకాలము నాకు నివ్వెఱఁ గొలుపదు. నాకు లెక్కలేదు. ధనము పోనిమ్ము. భోగములు పోనిమ్ము. అన్నియునుఁ బోనిమ్ము. నా కేమి యునుఁ బట్టదు. పలుమంది సౌందర్యవతు లున్నారు. వారి తోడి భోగము చాల శుష్కమైనదని వ్యర్థమైనదని ఊణిక మైనదని నాకుఁ దెలిసినంత యెందఱికో తెలియదు. మఱల నట్లే యనుచున్నాను. అనఁగా యోగులకుఁ దెలిసినంత నాకునుఁ దెలియునని యర్థము. అన్నిటినుండి నామనస్సును మఱలించుకొన్నాను. వానియందు నా మనస్సు ప్రవ ర్తించదు. ప్రవర్తించఁ బోయినను సులభముగా మఱలించు కొనుచున్నాను. ఈ స్త్రీ విషయకమైన వాంఛ యొక్కఁడు నన్నుఁ బట్టికొని పాలార్చుచున్నది. అంతకంటె వ్యర్థమైనది లేదని నాకు తెలిసి దానియందు నేను రమించుచున్నాను. దానినుండి నా మనస్సును మఱలింతును. మఱలించుట యెంతసేపు? మఱల దానియందది ప్రవర్తించుట కెంత కాలము పట్టును? అరరే ఇది యెన్ని పూర్వజన్మల దుష్టచిత్త సంస్కారమో తెలియదు. సృష్ట్యాదియందు ప్రజాపతియొక్క మనస్సులో స్త్రీవాంఛ యుదయించునది. నేను నా యుదయ కాలమునందు దానితోఁగూడి జన్మించితి నాయన్నట్లున్నది. ప్రజాపతియొక్క అప్పటి చిత్తవృత్తియే నా కాశ్చర్య మని పించును. అతఁడు ప్రజాపతి సర్వజ్ఞుఁడు. సర్వాధికారి. సర్వ జ్ఞానముయొక్క మూలస్థానము. ఆయన మనస్సులో స్త్రీ

భావము కలిగినది. స్త్రీభావమనఁగా సర్వసృష్టియననియర్థము. నాకు దీనినిఁగూర్చి యాలోచించినకొలఁది నామనస్సు విడ్డూరముగా నుండును. స్త్రీయనఁగానేమి? సృష్టిలోని యాశ్చర్యములలో నన్నింటికంటె యాశ్చర్యకరమైనది స్త్రీయొక్క గర్భకోశము. దానిని ప్రజాపతిభావించినాఁడు. ఆగర్భకోశమునందు పిండమేర్పడి, అది వృద్ధిపొంది, అందులో జీవుఁడు ప్రవేశించి పండి జన్మించి లోకమును నడపుచున్నాఁడు. అచట పిండమేర్పడుట యెందులకు? ఎందుకో చెప్పవచ్చునుగాని ఎట్లొక చెప్పలేము? ఆ పిండము పెరుగుటయేమి? పరిణతమగుటయేమి? ఆలోచన నేమిజరుగుచున్నది? ఎట్లు జరుగుచున్నది? ఈ మహారహస్యమునకు సమాధానములేదు. అది యంతే. దాని నెవ్వఁడు నేమియు చెయలేడు. అది యీ సృష్టియొక్క పరమరహస్యము. అది ప్రజాపతియొక్క సంకల్పబీజము. దానినిఁబట్టి ఎన్నిచమత్కారములు వెలసినవి. ఎన్ని యూహలు? ఎంతభావన? ముచ్చెవాఁడు మట్టిని తీసికొని దానికి ముక్కులు, చెవులు, కాళ్ళు దిద్దుచున్నాఁడు. అప్పటికి నది వట్టి దిసబొమ్మ. అదియు నీకు నాస్థాదము కలిగించదు. దానికి రంగులు వేయనారంభించినాఁడు. అదివఱకు ముక్కులు కాళ్ళు చెవులున్నను బొమ్మ బొమ్మ యనిపించలేదు. రంగులు వేసినంతనే బొమ్మ యనిపించుచున్నది. అది బొమ్మయన్న లక్షణము ఆకృతియైన మట్టిలోనున్నదా? రంగులోనున్నదా? ఆకృతిలోనున్నది. కాని యది బొమ్మయనిపించుటకు రంగు ప్రధాన మనిపించుచున్నది. స్త్రీగతమైన మోహముయొక్క స్వరూపమిది. గర్భస్థమైన పిండము

తదభివృద్ధి దానియందు జీవుని ప్రవేశము, తజ్జన్మము మొద
 లైనవి ప్రధానమగుచుండఁగా తదాదియైనస్త్రీపురుషసంయో
 గము లోకమునందుఁ బరమమోచ్ఛస్థానముగానుండుచున్నది.
 ఆమోహము నన్ను పట్టి బాధించుచున్నది. నేను ధరా
 పాలకుఁడను. పేరునకు రాజను. రాజు శ్రీముఖుఁడే.
 అతఁడు నన్ను నేఁడు నీవు రాజవు కావన్నచో నేనుకాను.
 నీవు తొలఁగిపోవ్వున్నచో నేను పోదును. ఆసంగతి యతనికిఁ
 దెలియును. అతఁడు నన్ను పోవ్వునఁడు. నన్ను తేలికగా
 వధించవచ్చును. వధించఁడు. ఎందుకు వధించఁడు? ప్రజలతని
 కెదురుతిరుగుదురని భయమా? ఆభయ మక్కఱలేదు. రాజ్య
 పాలనా సూత్రములన్నియు వానిచేతులలోనే యున్నవి.
 దారములతో మూతి బిగించుసంచివలె రాజ్యము వాని
 చేతిలో నున్నది. అతఁడు నన్ను వధించఁడు. రాజ్యము
 నపహరించఁడు. కాని నేను మరణించవలయును. రాజ్యము
 తనకు రావలయును. సామాన్య సంసారములలో వృద్ధులై
 వ్యాధిగ్రస్తులైన తలిదండ్రులలో మేనత్తలోయెవరోయుందురు.
 వారికి పరిచర్య చేయలేక వయస్సులోనున్న వారిప్రాణములు
 విసివిపోవుచుండును. వారిని చంపరు. వారియంతటవారు
 చావవలయును. వారు చచ్చినచో పీరు సంతోషింతురు.
 సంతోషింతురా? చెప్పలేము. పైకి దుఃఖింతురు. తమబాధ
 వదలిపోయినదన్న భావము తప్పకుండ నుండును. ఈమనస్సు
 యొక్క సంఘటి విచిత్రమైనది. అదియొక్క వన్నెలమెకము.
 పెద్దపులియొక్క మేనియొక్క వన్నె యెఱుపా? నలుపా? ఆకు
 పచ్చనా? పసిమియా? బూదినన్నియయా? ఏమియు చెప్ప

లేము. ఒక రత్నకంబళ మున్నది. దానిని దారములతో
 నేయుదురు. పైన నున్ని యదికింతురు. దూరమునుండి
 చూచినచో నొక లతయో యొక పుష్పమో దానియందు
 భాసించును. అచ్చటనున్న యరభ్రలోహములను పరిశీ
 లించి యీలతయొక్క యాద్యంతము లివియని చెప్పలేము.
 ఈ పుష్పముయొక్క యెల్లలివియని నిరూపించలేము. ఆ
 నేసినవాఁ డెట్లునేసెనో తెలియదు. ఒకదానినుండి యొకటి
 విడదీయలేము. మనస్సటువంటిది. ఇదియొక రత్నకంబ
 శము. ఇదియొక పెద్దపులిమేని చారలవంటిది. నన్నుచంపి
 శ్రీముఖుఁడు నారాజ్యము నపహరింపవచ్చును. ప్రజలెదురు
 తిరుగరు. తిరిగిన నది కొనగోటిమీఁదిపని. అతఁడెట్లు
 చేయఁడు. ఎందుకు చేయఁడు? మలమూత్ర విసర్జన మంచ
 ములో చేయుచు పరిచర్యచేయుటకు మహాబాధ పడుచున్న
 కొడుకులు కూతుండ్రు తల్లితండ్రుల నెందుకుచంపరో అందుకు
 చేయఁడు. వారు బ్రతుకవలయునని వారియాశ. వారి
 వార్ధక్యము వారిని మరణాభిముఖులనుగాఁ జేసినది. వారు
 బ్రతికి బట్టకట్టునది లేదు. కాని బ్రతికినన్నాళ్ళు వ్యాధులు
 లేకుండ బ్రదికి సుఖముగానుండి వారూరకే మాటాడుచు
 చనిపోయినచో వారు సంతోషింతురు. వారికిఁ గావలసినది
 తమ పరిచర్యాక్షేపము లేకపోవుటమాత్రమే. ఆవృద్ధులు
 మాత్రము నిస్సందేహముగాఁ జనిపోవలయును. వ్యాధి
 గ్రస్తులగుటచేత నధిక పరిచర్య చేయవలసి వచ్చినదిగాని
 నింటిలో నూరకకూర్చుండి వారు తినుటయు వారికిఁ బెట్టు
 టయు నదియు నొకబాధయే. అయినను బాధపడుదురు

గాని వారు శ్రీఘ్రముగా మరణించినచో బాధ వదలిపోవు నని యెందుకుగాని వారిని చంపకు. నన్నుఁగూఁటించిన శ్రీముఖ శాతకర్ణియొక్క యూహ యిట్టిది. ఇంక నేను. నా కిది యంతయుఁ దెలియునుగదా? ఆ శ్రీముఖునకు నే నడ్డముగా నెందుకు నిలుచుండవలయును? రాజ్యము చేయ వలయునన్న కోరిక నాకు లేదుకదా? నేను వృద్ధుఁడనుకాను. నేను వయసులో నున్నాను. నా తండ్రి వయసులో చని పోయినాఁడు. శ్రీముఖుఁడే నన్ను రాజును చేసినాఁడు. అప్పుడే కాదన్నచో నింతమారము రాదు. నే నాత్మహత్య చేసికొనవలయును. అది చేయుటకు ప్రాణమొప్పదే. నాదాక నెందులకు? మహావ్యాధిలోఁబడి బ్రతికియున్న ప్రతి నిమేషము ఘోర నరకముగా మనుచున్న జీవులు 'దాని దుంప తెగ, ఆ చావైనను రాదు' అందురే కాని తాము చావరే. ఆ చావు దానియంతట నది రావలయునట. ఇది యీ సృష్టి లోని యొక చమత్కారము. ఆ చావు వచ్చుటకుఁ బ్రయత్నము కూడఁ జేయకు. ఒకవేళఁ బ్రయత్నము చేసినను ఆ ప్రయత్నము ఫలించకుండ నుండుటకు కొన్ని యెడము లట్టి పెట్టుకొని చేయుదురు. ఆ చావు దానియంతట నది వచ్చుట లోని రహస్యమేమి? దానియంతట నది వచ్చుటయేమి? ఎందుకు వచ్చును? ఎట్లు వచ్చును? ఒకనికి చావు వచ్చి నది. అందుకు వచ్చినది. అట్లు వచ్చినదని మనకుఁ దెలియును. కాని అదిరాకముందు నది అందుకు వచ్చును. అట్లు వచ్చునని తెలియదు. ఇది మానవునియొక్క యజ్ఞాన మను డబ్బుసంచికి మూతి కట్టివేసిన ముద్ర. ఆ ముద్ర తెఱువఁ

బడచు. నేను వైరాగ్య వంతుడను. జ్ఞానిని. లోకముయొక్క-
 వైయర్థ్యము తెలిసినవాడను. మరణము నర్థించెడివాడను.
 కాని యా మరణమును నేను పిలువను. దాని యంతట నది
 సిద్ధించినచో నా కభ్యంతరము లేదు. ఉన్నదో లేదో నాకు
 తెలియదు. నా యూహమాత్ర మిట్లుండును. నా కింకొక
 యాశ యున్నది. ఆ మరణము వచ్చువఱకు నాకు భోగము
 లక్కఱలేదు. రాజ్య మక్కఱలేదు. ఏమియు నక్కఱలేదు.
 స్త్రీసంయోగము కావలయును. ఇది యేమి యజ్ఞానము?
 నే నొక్కడను నుంచముమీదఁ బండుకొందును. నేను
 రాజను. నాకు పలుమంది భార్యలు కలరు. అందకత్తెలైన
 పరిచారికలు కలరు. అశేషధన మున్నది. నేను పలుమంది
 స్త్రీలను వాంఛించి రప్పించినచో రప్పింపఁగలను. వారితో
 రమించఁగలను. నేను వారిని కోరుటమేకాని వారు నన్ను
 కోరుటలేదే. నన్ను కోరెడిస్త్రీ కావలయును. నన్ను
 కోరెడి స్త్రీలే నా భార్యలందఱు ననిపించుచున్నది. వారు
 నన్ను కోరుచున్నారా? నిజముగాఁ గోరుచున్నారా? నేను
 రాజునని యశావనవంతుడనని ధనమిత్తునని నావలన భోగ
 ములు సిద్ధించునని వారు కోరుచున్నారు. మఱి యెట్లు
 కోరవలయును? లోకమునం దేస్త్రీ యైననుఁ బురుషునిఁ
 గోరినచో నిట్లేకదా కోరును. కామవాంఛ యున్నది. దాని
 యంతట నది ప్రవర్తించునా? యశావనముతోఁ గూడి
 ప్రవర్తించును. వాంఛ దానియంతట నది ప్రవర్తించుటకు
 యశావన మక్కఱలేదు. యశావనము లేనిచో నా వాంఛకు
 సాఫల్యములేదు. కనుక నీ వాంఛ యశావనముతోడిది. కాని

యావనము లేకుండ ప్రవర్తించును. అట్లే యావనముతోఁ బాటు కొన్ని భోగములు పురుషునియొక్క సౌందర్యము నాని ధనము, వాని కొన్ని పురుషలక్షణములు మొదలైనవి కూడ సాహాయ్యకములై యుండవలయును. ఇవియన్నియుఁ గలిసియున్నపుడు వాంఛకు సాఫల్యము కనుక నచ్చమైన వాంఛ యన్నది విచిత్రమైన వస్తువు. దాని యనికి దానికే తెలియదు. ఈ వాంఛ యెన్ని విధములుగాఁ బరిణమించునో తెలియదు. స్త్రీయందు నీకు వాంఛ లేకున్నది. అది నిన్ను వాంఛకొఱకు వాంఛించుటలేదు. ఇతరముల నాశ్రయించి వాంఛను సఫలపఱచుకొను చున్నది. అయ్యో! పాపము. ఆ వాంఛను చూచినచో నాకు జాలియగుచున్నది. అచ్చమైన వాంఛాపూర్తి యెచ్చట నున్నది? మానవులయందుండదు. పశువులయందుండును. ఉండుననవచ్చును. రెండులేళ్ళు, రెండు వానరములు, రెండు గజములు. రెండు పులులు సంయోగము చేసినచో వాని యందలి వాంఛ యచ్చమైన వాంఛ యగునేమో! అచటమాత్రము పరవిషయములయొక్క సంపర్క ముండదాయని ప్రశ్న. రెండు మగ యేన్లులు ఒక యాడయేన్లు వెంటఁ బడినచో నాయాడ యేనుఁగు వానిలో నొకదానియందు దధికమైన పక్షపాతము నెఱపుట దృశ్యమాన మగుచున్నది. అచటఁగూడ వాంఛ వాంఛగాఁ బ్రవర్తించునట్లు కనిపించదు. అయినను ఈ మానవ సంయోగముకంటె పశుసంయోగమే వాంఛయొక్క స్వచ్ఛత్వమునకు దగ్గఱగా నున్నట్లున్నది. ఏమైనను నాకును నా ముక్తికిని నా యీ స్త్రీవాంఛ యడ్డముగా

నున్నది. ఇది యేవో దుష్టసంస్కారము నా మోక్షమార్గమున కడ్డుతిగులుచున్నది. ఈ యడ్డంకి తీరుట యున్నదా?"

నేను నిన్నంతసేపు మాటాడితిని. నీవు బగులుమాట పలుకలేదు. నీవు పండితుడవని, సిద్ధుడవని యోగివని మా పద్మరాణి చెప్పినది. పద్మరాణిని నీ వెఱుఁగుదువట కదా! ఆమె క్షత్రియస్త్రీ. ఆంధ్రరాజవంశపు పడుచు. నీకు నామెకు నేమైన బంధుత్వమున్నదా? నీవును క్షత్రియుడవే నట. మీఁది పాంచాల దేశమా? కాదు కాదు. సింధుదేశమని యామె చెప్పినది. నీవు సిద్ధుడవటకదా? మంత్రసిద్ధులు మీకడఁ జాల యున్నవట. నాకు సిద్ధులతో నేమియు పనిలేదు. నేను మోక్షార్థిని. నేను శ్రీకృష్ణదేవుని భగవద్గీతలో నెట్లు చెప్పఁబడినదో అట్లాచరించువాడను. భగవద్గీతకు పలుమంది దుర్వ్యాఖ్యానములు చేయుచున్నారు. భారతములో శ్రీకృష్ణుఁడు భగవద్గీత నుపదేశించెను. గీతార్థమును పలువురు పలు విధముల దుర్వ్యాఖ్యానము చేయుదురనియే భగవంతుఁడైన వ్యాసుఁడు బ్రహ్మసూత్రములను వ్రాసెను. బ్రహ్మసూత్ర తాత్పర్యమే గీతా తాత్పర్యమని యర్థము. ఉపనిషత్తులయం దేది చెప్పఁబడెనో బ్రహ్మసూత్రములయం దదియే చెప్పఁబడెను. అదియే గీతల

యంనును చెప్పబడెను. అవునులే. గీతలకు దుర్వాఖ్యానములు చేసినవారు బ్రహ్మసూత్రములకుమాత్ర మేలచేయరు? మీది యుపనిషత్సతము. ఉపనిషత్తులలో నేది చెప్పబడెనో అది మాకు మంత్రవ్యము; శ్రోతవ్యము; నిదిధ్యాసితవ్యము; నీవు క్షత్రియుడవు; నీవును మావలెనే బ్రహ్మసూత్ర రహస్యభావన చేసెడివాడవు. ఇంకొక్కటి చూచితివా? మీ క్షత్రియులలో మహానుభావులు కలరయ్యా; ఛాందోగ్యములో పంచాగ్ని విద్యయని యొకడున్నది. అది క్షత్రియ విద్య; తరువాత బ్రాహ్మణుల కుపదేశింపబడినది; నీవును గొప్పవాడవే యైయుందువు; ఇంత మాన వ్రతావలంబివి నీవు సిద్ధుడ వగుదువు; నాతో నీకేమి పనియున్నది! నన్ను దర్శించుట కేల వచ్చితివి? నాకేదైన బోధ సేయవలయునని వచ్చితివా? నాకేమియు నుపదేశము లక్కఱలేదు; బోధ లక్కఱలేదు; నాకుఁ గావలసినది సద్యోమరణము; దాని యంతట నది సులభముగా, శీఘ్రముగా, శాంతముగా చావు రావలయును. చావనఁగా నేమి? అది యెట్లు వచ్చును? దాని రహస్యమేమి? నచికేతుఁడు యమునివద్దకుఁ బోయెను; యముఁడు నాచికేతము వాని కుపదేశించెను; నాచికేతాగ్ని మృత్యు తరణోపాయమని చెప్పెను; అది యుపాసకుల మార్గము; నే నుపాసకుడనుకొను; ప్రణవమునుకూడ నే నుపాసించను; ప్రపంచకమంతయు మిథ్య దీని స్వరూపము నిన్న చెప్పితినిగదా? ఇందులో నేమున్నది? ఏమియునులేదు; మృత్యువుయొక్క రహస్యము తెలిసినచో నీ ప్రపంచమును గెలిచినట్లే. మృత్యువనఁగా నేమియని? మృత్యువే ప్రజా

పతి; మృత్యువే హిరణ్యగర్భుడు; అజ్ఞానులు మృత్యువునకు
 దూరముగాఁ బోదురు. పోవుచున్నా మనుకొందురు. ఆ
 మృత్యువు నీడవంటిది. దానికి దూరముగాఁ బోవుటలేదు.
 నీడయైనను వెలుఁగుయొక్క సన్నిధానమునందు కలదు.
 వెలుఁగు లేనప్పుడు నీడలేదనిపించును. అంతరమైన వెలుఁగు
 నిత్యముగానున్నది. దానినీడయే మృత్యువు. సూర్యుడు
 నడిమింటనున్నపుడు నీ నీడ నీలోఁ గలిసియుండును. అదియే
 జీవితము. అదియే మృత్యువు. ఆమృత్యువు నీకు నెప్పుడు
 భాసించును? ఉదయకాలము మొదలు మధ్యాహ్నము
 వఱకు, మధ్యాహ్నముమొదలు సాయంకాలమువఱకు నానీడ
 నీకుఁ గనిపించును. మధ్యాహ్నమునందుఁ గనిపించదు.
 సూర్యదేవుడు ధగధగాయమానముగా నడిమింట తన వేయి
 కిరణములునుకూడఁ బట్టుకొని యగ్నిగోళమువలె నున్నప్పు
 డానీడ నీకుఁ గనిపించదు. అట్లే మృత్యువు నీలోనుండి
 లేనట్లు కనిపించును. నీయశావనవేళ, నీ వారోగ్యముగా
 నున్నసమయమున నీవు లౌకికములైన యల్పసుఖములయందు
 నిమగ్నుడనై తద్భావనచేయనివేళ మృత్యువు నీలోనుండి
 పరమసన్నిహితమైన స్థితిలోనుండి మృత్యువు లేదనిపించును.
 ఇది యెంతచిత్రమో చూచితివా? మృత్యువు నీయం దంత
 స్త్రీనమైయున్న వస్తువెట్లు కనిపించును? అది కనిపించుటలేదు.
 కనుక నదిలేదనిపించుట యెంతబౌద్ధమతము. చార్వాక
 మతము. ఇది శూన్యవాదమువలె నున్నది. బౌద్ధులకుఁ
 దమయందు సన్నిహితమైయున్న మృత్యువు భాసించుటలేదు.
 మామంత్రి శ్రీముఖుడు బౌద్ధుడు. ఆంధ్రులందఱు

బాద్ధులాయేమి? మాపద్మరాణి తొట్టతొలుత బాద్ధురాలే.
 క్రమక్రమముగా నా సంపర్కముచేత మాటిపోయినది. ఎంత
 మాటిన నామెయందు బాద్ధమత వాసనపోలేదు. నీవు
 బాద్ధుడవుకాదుకదా? కావచ్చును. నీవెవ్వరవైననాకేమి?
 మాపద్మరాణికి నీయందభిమానము. ఆమె నీకు దర్శన
 మిస్తున్నది. ఇచ్చితిని. నీవు మంత్రసిద్ధుడవు కావచ్చును.
 ఈ జడలు ఈ మీసములు ఈ గడ్డములు, ఈ శుష్కించిన
 శరీరము నీవొక యోగివలె నున్నావు. నీపేరేమంటివి? నీపే
 రేమి? అన్నట్లుగా నీవేమియు ననలేదుగదా? అనవుగదా?
 నీపేరు పద్మరాణి చెప్పినది. ఏమని చెప్పినది? జయద్రథు
 డని చెప్పినది. నీకన్నులు చూచినచో భయంకరముగా
 నుండును. ఎఱ్ఱగా నిప్పులుగ్రక్కుచుండును. ఎందుచేత?
 కొందఱు రెప్పపాటు వేయకుండ నిశ్చలముగా చూచుచు
 తపస్సుచేయుదును. వారినేత్రము లిట్లుండవచ్చును. హఠా
 త్తుగా విన్ను చూచినచో భయము కలుగవచ్చును. పసి
 పిల్లలు భయపడవచ్చును. నాకేమిభయము? నాకేమియు
 భయములేదు. మఱియొకసంగతి చెప్పుదునా? అర్ధరాత్ర
 మున చీకటిలో నిన్నుచూతురనుకొనుము. మొగమంతయు
 కనిపించదు. కన్నులుమాత్రము కనిపించును. అప్పుడు నీకన్ను
 లెల్లుండునో తెలియునా? పెద్దపులి కన్నులవలె నుండును.
 నీవు పెద్దపులి వైనచో నెంత బాగుగా నుండును. నీవు
 కాదయ్యా మా పద్మరాణి ఆడుపులి కావలయును. ఆమెయం
 దప్పుడు నేను రమించవలయును. అప్పుడు నాకున్న యీ
 స్త్రీమోహ మంతయు పెడఁబోయి ననుకొందును. అచ్చమైన

స్త్రీకామయుయొక్క చారిత్రార్థ్య మప్పుడు కలుగు ననుకొందును. నీవు మంత్రసిద్ధుడ వైనచో మా పద్మరాణి కావిద్య నేర్పి పొమ్ము. నీ మొగమున సన్నగా నేదో నెక్కిరింపు రేఖగాఁ గనిపించుచున్నది. ఆమె యాడుపులి యైనంత మాత్రమున నేమి లాభము? నీవు మగపులివి కావద్దాయని నీ వనుకొనుచుంటివా? కాదు కాదు. ఒక యాడుపులియు నొక మగపులియు సంగమించినచోఁ గామ తృప్తి యేమి కలదు? అది సహజమైపోవును. జంతులక్షణ మైపోవును. జంతులక్షణమునందు సహజత్వము తృప్తిని సంఘటించదు. అసహజమైన దానియందు తృప్తి యధికముగా భాసించవచ్చును. తృప్తికంటె వైరాగ్యము భాసించవచ్చును. దానియందు నొక వైషరీత్య ముండునుకదా? ఆ వైషరీత్యము జగుప్సను కలిగించును. ఆ జగుప్స వైరాగ్యము నుదయింపఁ జేయును. అందుచేత నేను నేనుగనే యుండవలయును. పద్మరాణిమాత్రము పులి కావలయును. ఇందులో నింకొక్క యాపద కలదు. ఆమె పులియగును. నన్ను చూచినంతనే మీఁదఁబడి కలుచును; వధించును; కామతృప్తి యెల్లు జరుగును? అందుచేత నీవేమిచేయవలయుననఁగా నామె పులియైనను నాయందు భర్తృభావ ముండునట్లు చేయవలయును. అప్పుడు నీవు నా కుపకారము చేసినవాడ నగుదువు. తరువాత నన్నామె పులియై చంపి తినుననుకొందము. ఈ చావులో నొక చమత్కారమున్నది. మనకు తెలియకుండ చచ్చిపోవుదు మనుకొమ్ము. మనకేమియు నూహరాదు. వట్టి భయమే ప్రధానముగా నుండును. ఆ చావును మనము

కోరి తెచ్చుకొన్నాము. చావబోవుచున్నామని మనకు తెలియును. ఆ చావును మనము వాంఛించుచున్నాము. లోకమునందలి కష్టముల ననుభవించలేక వ్యాధిబాధ పడలేక కోరిన చావు కాదది. చావనఁగా నెట్లుండునో తెలిసికొంద మని తెచ్చికొన్న మృత్యువు. అప్పుడు మృత్యువుయొక్క యాగమనమునుఁగూర్చి విస్పష్టముగా వివిచ్యమానముగాఁ బరిశీలించవచ్చును. చావనఁగా నెట్టిది? పద్మరాణి నా ప్రియురాలు; నా భార్య; నేను బ్రాహ్మణుఁడను; ఆమె ష్టత్రియస్త్రీ; ఆమెయందు నేను రమించుచున్నాను. ఆమె నాయందు రమించుచున్నది. మా యిద్దఱి మరణము కొంత విలక్షణమైనది. నాకు బ్రాహ్మణస్త్రీలు భార్య లున్నారు. ఈమె ష్టత్రియస్త్రీ. ఈమె ష్టత్రియురాలగుటచేత నాకామెయందొక విలక్షణమైన యనురాగము కలదు. నా వర్ణముకాని వర్ణముగలస్త్రీతోడి సంబంధము సనర్థురాలితోడి సంబంధము కంటె నధికసుఖదాయయన్న యూహకలదు. ఆమెకును నాయందట్టి యూహయేకలదు. నిన్నఁజెప్పితినికదా? వాంఛ యొక్క స్వరూపము. ఆ వాంఛచుట్టు నెన్నిపొరలుండునో. ఒక్కొక్కపొర యొక్కొక్క విచిత్రమైన మోహభావమును కలిగించును. వాంఛయన నొకయుల్లి పాయనంటిది. అన్నియుఁ బొరలే. లోన సన్నఁగా నొక పాయయుండిన నుండవచ్చును. ఆపాయయు విడఁదీయని పొరలకూడికయే. తాత్పర్య మే మనఁగా వాంఛయను వస్తువులేదు. కొన్ని వాంఛ లుల్లి పొరలవలె కూడుకొని కూడుకొని యది కామమువలె భాసించును. యథార్థమునకు కామమునకు రూపములేదు. స్థితి

లేదు. అది ద్రవ్యముకాదు. గుణమునుకాదు. అది యల్లుండు నిమ్ము. పద్మరాణియందు నాకు నామెకు నాయందు నట్టి యనురాగముకలదు. ఆమె పులియై నన్ను వధించుననుకొందము. ఆమె నన్ను వధించుటకే నేనామెను పులిగాఁ జేసిపెట్టుమని నిన్నడుగుచున్నాను. ఆమె నన్ను వధించును. వధించువేళ భర్తను వధించుచున్నానని యామెకుఁ దెలియును. ప్రేమతోడనే వధించుచున్నానని యామెకుఁ దెలియును. ఆమెకు నన్ను వధించవలయుననిలేదు. అప్పుడామె పులియైయుండును. ఆమె నన్నుచంపి తినుట యామెకు సహజలక్షణముగానుండును. తల్లికి పిల్లయందు కోపము వచ్చును. కోపముతోఁగొట్టును. కొట్టెడు సమయమునందు కూడ కొట్టుచున్నానని తెలియును. కొట్టుట కిష్టములేదు. కొట్టును. కోపము కొట్టించుచున్నది. అట్టిస్థితిలో నామె నన్ను వధించును. నేను జాగ్రత్తగా నప్పుడు మృత్యువును పరిశీలింతును. అది యెట్లువచ్చును? నాకది కావలయును. స్థూలదృష్టితోఁజూచినచో మృత్యువనఁగాఁ బ్రాణము లీశరీరమునుండి లేచిపోవుట. ఎందుకువచ్చినవి? ఎందుకు లేచిపోవుచున్నవి? ప్రాణములు పంచవిధములై నఖిశిఖాపర్యంతము వ్యాపించియున్నవి. మెడనఱకినచో తద్గతప్రాణములు పోవలయును. శరీరమునం దభివ్యాపించియున్న సర్వవాయువు నొక్కటియేనా? అయినచోఁ జేతులు నరకినపుడు కాళ్లునరకినపుడు ప్రాణములేలపోవు? కంఠము నఱకినపుడు, గుండెలో పొడిచినప్పుడు మాత్రమే ప్రాణములకు సద్యోనిష్క్రమణ మెందులకు? ఒకబంతినిండ గాలిపోసెదము. దానికొక బెజ్జము

పోడుతుము. ఆగాలి నెమ్మది నెమ్మదిగా సన్నని సవ్వడి చేయుచు వెలికివచ్చును. దానికిఁగలము పట్టును. శరీరములోనున్న ప్రాణములయొక్క లక్షణమట్టిదై నచో మృత్యువు క్రమక్రమముగా రావలయును. అట్లు వచ్చుటలేదే? ఒక్కసారిగాఁ బ్రాణములు నిష్క్రమించుచున్నవి. ఈగాలి శరీరమునందు వ్యాపించియున్న లక్షణము లోకమునందు సాదృశ్యములేనిది. దీనివలె దేహమునందుఁ బ్రాణములున్నవియని నిరూపించుట కేమియు వీలులేదు. ఇది సాదృశ్య ప్రమాణమున కతీతమైన విషయము. ప్రాణములెట్లు పోవును? ఎచ్చటికి పోవును? ఎచ్చటికి పోవునన్న ప్రశ్నకు సమాధానమేలేదు. ఎచ్చటికిపోవునో తెలియదు. ఎట్లుపోవునో తెలియదు. మనుజుని మట్టిలో పూడ్చిపెట్టుదుము. వానిప్రాణములు పోవుచున్నవి. ఎక్కడికి పోవుచున్నవి. శరీరమును వదలిపెట్టి పోవుటకు వీలులేదు. వాని శరీరముచుట్టును మట్టిని దట్టించిపెట్టితిమి. ప్రాణములెట్లు పోవును? ఎక్కడికిపోవును? కనుక మృత్యువనఁగా ప్రాణములు పోవుటకాదు. ప్రాణమాడకుండుట. ఆశరీరములో ప్రాణమాడుటకు వీలులేకపోయెను అందము. అదికూడ యనుటకు వీలులేనట్లున్నది. శరీరమున్నది. దానిలో నాడనచ్చును. అదికాదు రహస్యము. ఆ రహస్యమిది. శరీరములో గాలియున్నది. బయట గాలియున్నది. ఈరెండుగాలులకు సంబంధమున్నంత వఱకుఁ బ్రాణమాడును. సంబంధము లేనిచో నాడదు. దానిపేరు మృత్యువు. దీనిని నీ నొప్పుకొందువా? ఖడ్గముతో కంఠమును నఱకినపుడు మనసూత్రము పట్టదే. శరీరము

నందలి వాయువునకు బహిర్వాయువునకు సంబంధము చెడలేదే. పూడ్చిపెట్టినప్పుడు చెడినది. ఇప్పుడు చెడలేదుగదా? కనుక మృత్యువునకు మఱియొక లక్షణము చెప్పవలయును. ఆవాయువు కంఠస్థమై హృదయస్థమై యుండును. ఆవాయువు చెడినప్పుడే మానవుడు చనిపోవును. అనఁగా హృదయగత కంఠగత ప్రాణమునకు నేవిధమైన భంగముకలిగినను మృత్యువు వచ్చునని యర్థము. అవి రెండును ప్రాణపుగూళ్ళు. హృదయమును కంఠమును ప్రాణస్థానములు. ఇట్లనుకొనుచున్నాను. ఇదియే నాకు నిజమనిపించుచున్నది. అది యెందుకు వచ్చుచున్నది? ఎట్లువచ్చుచున్నది? నే నిన్నాళ్ళనుండి మరణమును వాంఛించుచుండఁగా నదియెందుకురాదు? ఇన్నాళ్ళనుండి వాంఛించుచుండఁగా ననఁగాఁ గొంతకాలము గడచినదని యర్థము. కనుక మృత్యువు కాలమును ప్రతీక్షించును. మృత్యువుచితకాలమునందుండును. తత్సూర్వమందురాదు. ఎందుకు వచ్చుననఁగా నది వచ్చినకాలమునందు దానిరాకకుఁ గారణములనుఁ బరిశీలించవలయునని యర్థము. నేనిదియంతయు వేదాంతము మాటాడుచుంటి ననుకొనుచుంటివి కాబోలు. నీవెందు కనుకొందువు? నీవు యోగివి. ఎవఁడో అబుద్ధిమంతుఁడు తన నీడ తాను చూచికొనలేనివాఁడు తన భాగధేయమన్న మార్తాండుఁడు నడిమింట వెలుఁగు చుండినవాఁడు, తన మృత్యువునుఁగూర్చి తా నూహించఁడు గాని తక్కినవారూహింతురు. అవివేక లక్షణమునకు మూలస్థానమైన యీ ప్రపంచములో వారి సంఖ్యయే యెక్కువ. వారినిఁ

గూర్చియే మృత్యువునకు దూర దూర ముగాఁ బోవును
రని చెప్పితిని. మృత్యువునకు దూరముగాఁ బోవుట
యనఁగా దానినిఁ గుఱించి భావింపకుండుట. ఇందాకఁ
జెప్పితినిగదా. ఆ మృత్యువు వచ్చుటకు నొకవేళ యున్నదని.
ఆవేళ దానికే తెలియును. ఆవేళ రానంతసేపు మూర్ఖుఁడు
దాని నెంతైన నిందించును. దానినిఁ గుఱించి యూహించెడి
వారి నెంతైన నీసడించును. నేను చెప్పెడి మాటలు నీకు
విసుగు కలిపించుచున్నవా? అయినచో నెడలిపొమ్ము. నీ
బదులు పద్మరాణిని పంపించుము. నీ వున్నంతసేపు నే నిట్టి
మాటలే మాటాడుదును. పద్మరాణి వచ్చినచో మా ప్రసం
గము వేఱుగా నుండును. అది శృంగారరసము; ఇది శాంత
రసము; ఈ రెంటికిని సంబంధములేదు. నాయం దీవిషరీత
లక్షణములుగల రెండు రసములు విచిత్రముగా సంయోగము
పొందినవి. ఇంకొక్కటి చూచితివా? నా యాత్మయందు
శాంతరసమున్నది; నా మనస్సునందు శృంగారమున్నది;
నా నాంఛయందు భీభత్సరస మున్నది; పద్మరాణియందు
శృంగారరసమున్నది; నాయందు శాంతరసమున్నది; నీ
యందు భీభత్సమున్నది; నీ కన్నులే దానికి నిదర్శనము.
ఓయి జయద్రథుడా! నేనును మా పద్మరాణియు, నీవును
మువ్వరముఁ గలిసి యీ మూఁడురసములను ముప్పేట
పేనుదము. ఇదియొక విచిత్రమైన రజ్జువుగా నుండును. నీకు
మాటలు వచ్చునా? మానవ్రతమా? నీకుఁ గల మంత్ర
సిద్ధులను నేను చెప్పిన సిద్ధి నీకుఁ గలదా? ఆమెను పెద్దపులిని
చేయఁగలవా? నీ వనేక మృగములుగాఁ గాగలవని నాకామె

చెప్పినది. అందుకనియే నీకు నేను దర్శన మిచ్చితిని. నిన్ను
 దీని నభ్యర్థింప నెంచితిని. నీవు నిరంతరము మృగములుగా
 నగుటచేత నీకు వాళ్చక్తి పోయినదాయేమి? పోదు. ఎట్లు
 పోవును? వాళ్చక్తి యనఁగా నాభినుండి వచ్చుచుండఁ
 గాలి గుండెనుండి కంఠమునుండి తాల్యాది స్థానములనుండి
 వెలువడుటయేకదా? జంతువులయొక్క తాల్యాది ప్రదేశ
 ములు మానవు లుపయోగించు శబ్దములను వెలివడుచుటకు
 యోగ్యములైనవి కావు. ఇప్పుడు నీది మానవాకృతియే.
 నీవు తకారాదుల నుచ్చరించఁగల వనుకొందును. నీవు నా
 దర్శనమును వాంఛించితివని పద్మరాణి చెప్పెను. ఎందుకు
 వాంఛించితివి? నా కెట్టయెదురుగా బెల్లముకొట్టినతాతివలె
 కూర్చుండుటకు వాంఛించితివా? నాచేత మాటాడించి విన
 నెంచితివా? నేను మాటాడఁగా మాటాడఁగా నాస్వరూ
 పము నీ కవగతమగును. తదవగతి నాధారముచేసికొని
 యేదైన రాజ్యకార్యము నిర్వహింప నెంచుచుంటివా? ఎవఁ
 డైన పరరాజు నిన్ను గూఢచారిగాఁ బంపించెనా? నామీఁద
 నీ కేమైన పగయున్నదా? నేను నా రహస్యములన్నియు నీకుఁ
 జెప్పివేయుచుంటిని. నాయందు దాపకమేమియునులేదు.
 నేనెట్లు పుట్టితినో అట్లున్నాను. నీవునన్నుఁ జంపవలయునని
 వచ్చినచోఁ జంపుము. చెప్పిచంపుము. నేను మృత్యువును
 పరీక్షచేయుదును. ఈ ప్రాణములయొక్క స్వరూపము నేను
 గుర్తుపట్టనలయును. ఈ దేహమునందుఁ బ్రాణములు
 ప్రవేశించి యాడుచుండుటచేతకదా ఈ జీవుఁడిందులోఁ బ్రవేశి
 శించినాఁడు. వానియాటలు వాఁడాడుచున్నాఁడు. ఈ

దేహమువదలినచో మఱియొక దేహములోనైన వాఁ డీప్రాణ
 ముల నాధారముచేసికొనియే నాట్యముచేయును. అడును.
 గంతులువేయును. కేకిసలుకొట్టును. తందనాలు త్రొక్కును.
 వాని యీ యాటను ప్రాణములనుఁబరిశీలించి నేను కట్టింతును.
 ప్రాణములను నియమించుటచేత, ప్రాణముల నరికట్టుటచేత
 ప్రాణములయొక్క స్వరూపము తెలిసికొనుటచేత జన్మరాహి
 త్యము సాధింతును. ఇదియొక మార్గము. ఇది పూర్వ
 మెవ్వరు నుపదేశించలేదు. నేను లోకములకుఁ జెప్ప
 చున్నాను. పలుమంది మహర్షులు పలువిధములుగా
 మోక్షమార్గ ముపదేశించిరి. వ్యాసుఁడు బ్రహ్మసూత్ర
 ములయందొకరీతిగాఁ జెప్పెను. జైమిని మఱియొకవిధ
 ముగాఁ జెప్పెను. కపిలుఁడు తన సాంఖ్యసిద్ధాంతమును
 వేఱుగాఁ జెప్పెను. పతంజలి ప్రాణములమీఁదఁ గొంత
 ప్రాధాన్యమునుంచెను. కాని అతనిమార్గము ప్రాణముల
 నియమించుటమీఁద నాధారపడియున్నది. ప్రాణస్వరూప
 పరిజ్ఞానముమీఁదలేదు ఈ దేహమునందుఁ బ్రాణములెట్లు
 ప్రవేశించుచున్నవి? ఎట్లు వదలిపోవుచున్నవి? ఎట్లు ప్రవేశి
 ంచుచున్నవో చెప్పట సాధ్యముకాదు. శిశువు మాతృ
 గర్భస్థమై యున్నప్పుడు ప్రవేశించుచున్నవి. వాఁడుశిశువు-
 జ్ఞానరహితుఁడు. ఆలోచనాహీనుఁడు. ఏవిధమైన యిక్కట్టు
 లేకుండ విచారణకు తావులేకుండ మొక్కనీళ్లుపీల్చుకొన్నట్లు
 చెట్ల యాకులలో గాలిప్రవేశించినట్లు పూలరేకులలోనికి
 రంగు వచ్చినట్లు ప్రాణము లాగర్భస్థశిశువునందు ప్రవేశించు

చున్నవి. అచట దీనినిఁగూర్చి విచారణచేయుటకు వీలు లేదు. పురుషుఁడు పెద్దవాఁడైన తరువాత, జ్ఞానవంతుఁడైన తరువాత మరణించుచున్నాఁడు. వాఁడు దీనిని గుర్తుపట్ట వచ్చును. గుర్తుపట్టుటకు వీలున్నది. ఖడ్గముతో కంఠ ముత్తరింపఁ బడినపుడు గుర్తుపట్టలేము. కత్తితో గుండెలో పొడిచినచో ప్రాణములు పోయినచో నపుడు గుర్తుపట్టలేము. వ్యాధిగ్రస్తుఁడై తెలిసియుండి యొకని ప్రాణములు పోవువేళ వాఁడు వివేకి యైనచో వానిని గుర్తుపట్టవచ్చును. అయ్యో చనిపోవుచున్నానని వాఁడు దుఃఖపడుచు ప్రాణములను గుర్తు పట్టఁడు. అది వానికి పునర్జన్మహేతు వగుచున్నది. ఇవిగో ఈ ప్రాణము లిట్లు పోవుచున్నవని తెలిసికొని గుర్తుపట్టితివేని మృత్యువువలని భయము నశించుచున్నది. చాని భయము నశించినదనఁగా మోహము పోయినదన్నమాటే. నీకు మఱల జన్మలేదు. జన్మ వచ్చి యేమి ప్రయోజనము? పాటలీపుత్ర నగరముయొక్క వీధులన్నియు నీకు సుపరిచితములు. ఈ మహానగరమున నీవు తప్పిపోవు. ఇచ్చట నిన్నెచ్చటఁ బార వేసినను నీకు భయములేదు. ప్రాణములయొక్క రాకపోకల తెరువు తెలిసికొన్నప్పుడుకూడ నట్లే యుండును. అవి వచ్చును; పోవును. నీకు లెక్కలేదు, ఇది మోక్షమునకొక మార్గము. ఎందుకయ్యా! పూర్వార్థులు చెప్పిన సర్వ మార్గ ములను వదలి నీ వీ క్రొత్తమార్గమును పట్టుకుంటివని నన్న డుగ వచ్చును. ఈ లోకమంతయు వ్యర్థమైనదని కర్మాను గుణ మైనదని జీవుఁడు నిత్యముక్తుఁడని మాయాపిహితుఁడని

కామాదులయందు రమించుచున్నాడని ఆ రమణమే బంధ
 హేతువని యుపనిషత్తులు చెప్పును. వైయాసికి బోధించును.
 ఆ మార్గమున మోక్షమునుఁ బొందవచ్చును. నా మనస్సు
 కామమునందు పాతుకొని యున్నది. నాకు వేద వేదాంగ
 ములలోని రహస్యములు తెలియును. పురాణేతిహాసములలోని
 మర్మములు తెలియును. ఉపనిషదర్థములు నాకుఁ గరతలా
 మలకములు. కామమునందు రూఢమైయున్న నాకామార్గ
 మాచరణీయము గాలేదు. అందుచేత నే నింకొక మార్గమును
 చూచికొనవలయును. జై మినీయమైన మార్గము కలదు.
 యజ్ఞ యాగాది క్రతువులు చేయవలయును. ఆచారమును
 పాటించవలయును. నిష్ఠగా నుండవలయును. దీక్షావలంబనము
 చేయవలయును. బ్రాహ్మణులకు భూరిదక్షిణ లీయవలయును.
 దీక్షావేళయందు స్త్రీకామమును వరించరాదు. నా కది
 సాధ్యముకాదు. అందుచేత జై మినీయమార్గము కూడ
 నాకు పరిహరణీయ మైనది. ఎవరో మహానుభావులు
 పుష్యమిత్రాగ్నిమిత్రులవంటివారు మహా యజనశీలురౌ
 తస్మాగ్గ మవలంబింతురు. అది యందఱకు సాధ్యమైనో
 విషయముకాదు. నాకదియుఁ గిట్టదు. కపిలుని త్రోవ
 యున్నది. ప్రకృతి పురుషులయొక్క వివేకముమీఁద న్నది.
 యాధారపడియున్నది. ప్రకృతినుండి పురుషుని విడదీయగ
 వలయును. మూలప్రకృతి మహత్తు తజ్జనితాహంకారాదుత్కర
 త్రైగుణ్యము, వాని కలయికచేత నీసృష్టియొక్క సమావిశ్వాస
 వము, పురుషునియొక్క వీనితోడి యంటు సొంటులేనితనము

మొదలైన పరిజ్ఞానమువలన మోక్షమును సాధించవలయునని కపిలాసురి పంచశిఖాదుల వాదము. అదియు నాకునచ్చదు. నచ్చదనఁగా నాకు సాధ్యముకాదు. నాకెట్లు సాధ్యమగును? నేనింతఁ దెలిసినవాఁడను. పద్మరాణి నామనస్సులోఁ బీట వెట్టికొని కూర్చున్నది. ఆమె యచటినుండి తొలఁగిపోదు. అచట నెట్లు కూర్చున్నది? గంగానది ప్రవహించుచున్నది. అందులోనుండి యొకకాలువ పెడగా తొలఁగి గుమ్ములైన జీడిమామిడితోటలో నిసుకతిన్నెలనడుమగాఁ బ్రవహించుచున్నది. తజ్జలముచేత చెమ్మగిలిన యొక యిసుకదిబ్బమీఁద నొక జీడిమామిడిచెట్టు వ్రాలి కమ్ముకొని పొదరిల్లువలె నేర్పడినది. ఆమె యచట సన్నని వలిపంపుచీర కట్టుకొని కూర్చున్నది. ఆచీర యంచతెక్కలవలె నున్నది. ఆచీరకు పొడుగున బెత్తెడు వెడల్పున బంగరుటంచుకలదు. ఆచీర పైఁటచెంగు జేనెడు వెడల్పున సన్నని యెఱ్ఱపూవులు కుట్టిన జరీయంచుకలదు. ఆమె లోనధరించిన గాగరావలన నాచీర తెల్లగానున్నదికాని లేనిచో నామెయొడలి బంగరుపసిమి చేతఁ జీరయంతయు బంగారమే యగునట్లుండెడిది. ఆమె యొకతైక ధరించినది. అతైక గోధుమవన్నెకల చిక్కని. పట్టుతో నేయఁబడినగుడ్డ. ఇంతటి రమణీయమైన చేలము నామె శరీరసౌందర్యమునకు లొంగిపోవుచున్నది. ఆమె యచటఁ గూర్చుండి వీణవాయింపుచున్నది. చెవుల వద్దనున్న నెడమచేతి వ్రేళ్ళకుఁగాని మీటుచున్న కుడిచేతి వ్రేళ్ళకుఁగాని యుండిన యుంగరములు వానిలోఁ బొడుగఁ

బడిన మరకతములు మాణిక్యములు కలవగుటచేత నంగుళీ
 యక భావముకలుగుచున్నది. కాని వాని కనకమయత్వము
 వృథాయగుచున్నది. ఆవీణలో నేనున్నాను. ఆతంత్రుల
 సవ్వడిలో నా ప్రేమయున్నది. ఆ పద్మరాణిని నే నారా
 ధించుచున్నాను. ఓయీ జయద్రథుడా! నా కింకరగపిలుని
 సాంఖ్యమేమి యెక్కును? ప్రకృతినుండి పురుషుని నే నెట్లు
 విడఁబఱచఁగలను. నాకదియు సాధ్యమైనపనికాదు. ఇంకఁ
 బౌతంజలమున్నది. ప్రాణములను నియమించుట. ఇందాక
 చెప్పితినికదా! ప్రాణము లాడకుండుట మృత్యువని. పతం
 జలి యిచ్చట నేమి రమణీయమైన మనోహరమైన యాశ్చర్య
 కరమైన ప్రయోగము చేసినాఁడు. ప్రాణము లాడనిచో
 మృత్యువున కొకవేళయున్నదని చెప్పితినికదా! ఆవేళ
 రాలేదు. ఈలోపుగా నీవు ప్రాణముల నాడనీయవు.
 కనుక నేమగుచున్నది? ప్రాణములుపోవు. నీవు వాని నాడ
 నీయవు. ఈరీతిగా పతంజలి మృత్యువును సాధించెను.
 ప్రాణముల నచట బిగఁబట్టియుంచెను. అవి యేమిచేయును?
 గిలగిల కొట్టుకొనును. కొట్టుకొని కొట్టికొని యాగిపోవును.
 అప్పుడు వానిస్థితినిఁ బరిశీలించవచ్చును. కాని నా కాస్థితి
 తెలియదు. నామార్గమదికాదు. దానికోసము ప్రయత్నము
 చేయవలయును. అభ్యాసము చేయవలయును. ఇంకొక్కసంగతి
 చూచితివా? ఇన్నిమార్గములును మార్గములేకాని యన్నియు
 సూక్ష్మముగా విచారించినచో నొక రహస్యముమీఁద నాధార
 పడియున్నవి. ఆరహస్యమేమనఁగా మనోనిగ్రహము. అది

భావనామూలము నాకు చేతకానిదది. . కనుక నా కా యే మార్గమును సాధ్యముకాదు. అందుచేత నే నీ నూతనమైన మార్గమును విచారించితిని. అన్నిచదువులు చదివితిని. నా మనసుమాత్రము స్త్రీనుండి దూరముగాఁ బోవుటలేదు. అట్టి వానికి ముక్తియెక్కడ? స్త్రీమూర్తిని పరమేశ్వరీరూపమున భావించి ధానించి యుపాసించికొందఱు ముక్తులగుదురు. కొంత సూక్ష్మముగాఁ జూచినచో నది సాంఖ్యమువంటిదే. ప్రకృతి నుపాసించుట స్త్రీయందు రమణబుద్ధిమాని దేవతా బుద్ధి పెట్టుకొనవలయును. అనఁగా మనోనియమము; అది చేతనైనచో నింతదూర మెందులకు? నాకు నాకే యాశ్చర్యముగా నుండును; నాయంతటి పండితుఁడు నాయంతటి స్త్రీ బుద్ధియగుటయేమి? వెన్నెలలో నంధకారము వ్యాపించి యుండును; నీకు తెలియునా? అంధకారము వ్యాపించి యున్న వెలుఁగే కొంత చల్లదనముతోకూడి వెన్నెల యని పించుకొనును; అంధకారస్పర్శలేని వెలుఁగు సూర్యుని వెలుఁగు; ఆ సూర్యునివెలుఁగు తనలోని యంధకారమును నీడగా వెలికిఁద్రోసినది; నా జీవితము వెన్నెలవంటిది, వెలుఁగున్నది; అంధకారము దాని ప్రత్యేకపునందు సూక్ష్మముగా వ్యాపించియున్నది; నీవు నా స్వరూపమునుఁ దెలిసి కొనుటకు వచ్చితివేని చెప్పితినిగదా! సంకోషించుము;”

ఒకరాజున కిద్దలు కొడుకులుందురు; మువ్వకుందురు; నలువ్వుకుందురు. ఎందఱున్నను పెద్దవాఁడు రాజు. తక్కిన వారు రాజపుత్రులు; రాజసహోదరులు. తరువాతి తరములో తాతాసహోదరులు; తరువాతి తరములో జ్ఞాతులు, మఱియు నొక తరము గడచినచో వారెవరో వీరెవరో. కాని యేక వంశీయులు. ఇట్టివాగు ప్రతి రాజకుటుంబములోన నుందురు. వారిలోఁ గొన్ని కుటుంబములు రాజధానిని వదిలిపెట్టి వెడలి పోవును. ఎచ్చటనో యుద్యోగములు సంపాదించుకొందురు. ఇట్టివారు ధాన్యకటకమునందునుఁ గలరు. ధాన్యకటక మాంధ్రరాజ్యమునకు రాజధాని. పోయినవారు పోఁగా ధాన్యకటకమున నిట్టి కుటుంబములు వందకు తక్కువ లేవు. వారందఱు రాజవంశీయుల క్రిందనే లెక్కయైనను తరములు రెండుఁమూఁడు గడచినవారు మాత్రమే రాజబంధువులుగా మన్నింపఁబడుదురు. కాని యొక్కటే కుదురగుటచేత మర్యాదలో నందఱు సమానులే. చుట్టరికము దూరమైనను వరుసలు వాళ్ళంతో వారు వారు సాగుచుందురు. ఇందులో బరిధుత్వము దూరమైనను కొందఱి కొందఱి నడుమ స్నేహము దట్టముగానుండి బంధుత్వము దగ్గఱదే యన్నట్లు నటించురు. ఈ ధాన్యకటకమున నిప్పటికి నలుఁబది రేండ్ల క్రింద నొక పరదేశ రాజవంశీయుఁడు వచ్చెను. ఆ మహా నగరమునందే చాలదినములుండెను. అతఁడును క్షత్రియుఁడే

కావున వారతనిని గౌరవించుచుండిరి. వట్టి క్షత్రియుఁడేకాక
యతఁడు 'వచ్చిన కొన్నాళ్ళకుఁ దాను ఖడ్గవిద్యా నిపు
ణుఁడుగాఁ, దెలిసికొనఁబడి రాజకుమారులకుఁ దద్విద్యయందు
నధ్యాపకుఁడుగా నియమింపఁబడెను; రాజతనికిఁ గొంత వేతన
మిచ్చుచుండును; అతఁ డేకాకిగానే వచ్చెను; ఏకాకిగానే
యుండుచుండెను; కాని రాజపుత్రులకు గురువుగా నియ
మింపఁబడిన తరువాత వానికొక ప్రత్యేక నివాసగృహ
మీయఁబడెను; ఊరిలో నతఁడు బంధువు కాకపోయినను
వానికి బంధు మర్యాద లన్నియు జరుగుచుండెను; అతఁ
డచ్చట నించుమించుగాఁ బదియేండ్లు నివసించెను; తొలుత
నతఁ డచ్చటికి వచ్చినపుడు వానికి ముప్పదియేం డ్లుండ
వచ్చును; ఉదయములయందు రాజపుత్రులకు ఖడ్గవిద్య నేర్పుట
తప్ప వాని కింకొక పనిలేదు; ధాన్యకటక రాజవంశములో
భిన్న వయస్కులైన పలుమందికి వానితో భిన్నములైన
సంబంధములు కలవు. కొందరు వృద్ధులైన రాజవంశీయులు
వానిని గౌరవించరు; అతఁ డనినచో నెడమొగము పెడ
మొగముగా నుంచురు; వారు ఖడ్గవిద్యా నిపుణులు;
వారిని వదలి రాజు పీనిని విద్యా గురువుగా నేర్పాటు
చేయుట వారి కనభిమతమైన విషయము; వారు
వానితోఁ గత్తియుద్ధము చేయుట వారి మర్యాకుఁ దగినపని
కాదు; ఇతఁ డనఁడుగాని ఈతని శిష్యులందురు; ఏమనఁగా
మా గురువు సామాన్యుఁడు కాఁడు; వారు వృద్ధులైనను
మహాయుద్ధములయం దాటిలేటినవారైనను మా గురువుయొక్క
ఖడ్గవిద్యముందు వారి ఖడ్గవిద్య నిలువదు; ఖడ్గవిద్యయం

దెన్నో సంప్రదాయములు కలవు; ఆవృద్ధుల కాంధ్రక్షత్రియ సంప్రదాయమే తెలియునుగాని యితర దేశములయందలి యితర రాజవంశముయందలి ఖిష్టవిద్యా సంప్రదాయములు తెలియవు. మా గురువున కన్నియుఁ దెలియును.” ఈ మాటలు వారనఁగా నావృద్ధులు విని చప్పరింతురు. పిల్ల కాకి కేమి తెలియునురా యుండేలుదెబ్బ యందురు. ఒక్కొక్క పుడు ఖిష్టవిద్యా ప్రదర్శనలు జరుగును. వానిలో నా క్షత్రియుఁడు పాల్గొనఁడు. అతఁడు దూరముగా నిలుచుండును. అతని శిష్యులే పాల్గొందురు. ఆవృద్ధులైన వారందఱు వత్తురు. ఆ శిష్యుల చాకచక్యమునకు మనస్సులో నివ్వెఱుపోదురు. పైకి మాటాడకుండ నూరకుందురు. ఈ నూతన గురువు విచిత్రమైన మనుష్యుఁడు. అతని పేరేమియో యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. గురువుగారనియే వయసులోనున్న క్షత్రియులందఱు నందురు. గురువుగారన్న యా మాట పెద్దలకుఁ గంట గింపుగానుండును. అతనికి గురువుగారని పిలుచుకొనఁదగినంత వయస్సేలేదు. కాని రాజతనిని విద్యా గురువుగా నియమించెను. కాదనుటకు వారి కేమియధికారమున్నది? ఇంతకును రా జతనిని విద్యాగురువుగా నెందుకు నియమించెను? అన్న ప్రశ్నకు సమాధాన మెవ్వరు నెఱుఁగరు. అదియొక రహస్యము. ఈరహస్యము తెలిసినవారు కొలఁదిమందియే కలరు. ఒకప్పుడు రాజు వేటకు వెళ్లెను. ఇచ్చట నొక విచిత్రమైన సంవిధానము జరిగెనట. ఆవేటకు వెళ్ళకముందటెరాత్రి రాజున కొక స్వప్నమువచ్చెను. నీవు జేపు వేటకు వెళ్ళుదువు. నిన్నుఁ జంపుటకొక యోధుఁడు

వచ్చును వానిని నీవు గెలువలేవు. నీవు వానిని రక్షించు
 మని బతిమాలుము. అప్పుడు బ్రతుకుదువు. అని కలలో
 నెవఁడో చెప్పెను. ఆరాజునకు జ్ఞాతులు కలరు. మాతృ
 ర్యముకల జ్ఞాతులుకలరు. ఈ మాతృర్యము రాజ్యాధికారము
 తమ కుదురునం దుండవలయునా వేఱొక కుదురునం దుండ
 వలయునా యన్న విషయము - ఈ మాతృర్యము మూఁడు
 తరాలుగా నట్లేవచ్చుచున్నది. మూఁడు తరాలక్రిందటి
 యాంధ్రరాజునకు సంతానములేదు. అతఁ డొకనిని పెంచు
 కొనెను జ్ఞాతులయందే పెంచుకొనెను. ఆ పెంచుకొనఁ
 బడినవాఁడు దూరపుజ్ఞాతి. అంతకంటె దగ్గఱివారు కలరు.
 వారిలో నొకఁడు మిక్కిలి దగ్గఱిజాతి. అతనిని పెంచుకొన
 వలయునని రాజవంశములోనిమాట. రాజు దూరపుజ్ఞాతి
 యొక్క యొక చిన్నకుమారునియందు మమకారముగలిగి
 వానిని పెంచుకొనెను. పెంచుకొనుటలో నియమ మేమున్నది?
 మూఁడు తరా లైనతగువాత రాజ్యమునకు నధికారియగు
 ధర్మసూత్రము వంశ మర్యాదనుబట్టి ప్రవర్తించదు.
 రెండు కుదుళ్ళును మూఁడు తరాలు దాటిపోయినవే.
 అందులో దూరపుతనము దగ్గఱితన మేమున్నది? అప్పటి
 నుంచి ఈ మూఁడు తరాలుగా నీ వైమనస్యము రాజ
 వంశమునందు వరుసగా సాగుచున్నది. ప్రస్తుతమున్న
 రాజుపేరు చంద్రశేఖరశాతకర్ణి; రాజ్యము మాకు రావలయు
 నన్న వంశమువారిలో నిప్పటి ప్రధాన పురుషుఁడు గోముఖ
 శాతకర్ణి; గోముఖశాతకర్ణికి కుమారుఁడు కలఁడు. అతని పేరు
 శ్రీముఖుఁడు; ఈ శ్రీముఖుఁడు చక్రవర్తి యగునని సర్వ

భారతదేశమును జయించునని జ్యోతిష్కులు చెప్పుచువచ్చిరి. అప్పటికి శ్రీముఖుఁడు పదియేండ్లవాఁడు.. అతనిని గోముఖుఁడు విద్యాగురువైన యీతనివద్ద నభ్యసింపఁ జేయుచుండెను. ఇది తరువాతిమాట; రాజునకుఁ గల వచ్చిన నాటికి శ్రీముఖుఁడు పదియేండ్ల పిల్లవాఁడు. గోముఖుఁడే యీ రాచవానిని దూరదేశమునుండి పిలిపించెనని చంద్రశేఖరుని నానిచేత వధింపించవలయునని పన్నాగము పన్నెనని కొందఱు అందురు. కాని గోముఖుఁడు భూతవైద్యుఁడుకాఁడు; మంత్రవేత్తకాఁడు; అతఁడు రాజున కిట్టి స్వప్నము నెట్లు తేగలఁడు? ఆ స్వప్నము వచ్చినదికదా! రాజు వేటకుఁ బోవుట మానివేయవచ్చును; కాని వేటయనఁగా నేమి? రాజు వేటకుక్కలతో, బోయవాండ్రతో, వలలతో, సిబ్బందితో, నాయుధములతో వేటకు బయలుదేటి పోవును. అడవిలో నొకచోట గుడారములు వేయును. అచ్చటనే వారము పదిదినము లుండును. అచ్చట నున్నప్పుడు రెండు మూన్నాళ్లు వేట జరిగిన తరువాత మఱి నాలుగైదు దినములు వేట జరుగునని మున్నే నిర్ణయింపఁబడిన తరువాత నడుమ నొకనాఁడు స్వప్న మిట్టిది వచ్చినచో రాజుపసంహరించును. నిర్ణయింపఁబడిన మఱి నాల్గు దినముల వేట యాపుటకు హేతువేమి చెప్పవలయును? ఈ స్వప్నమును చెప్పినచో నలువురునుఁ బరిహసించురు. రాజు పిటికివాఁడందురు. ధైర్యహీను డందురు. రాజుగా నుండుటకు తగని వాఁడందురు. అంతకంటెఁ జంద్రశేఖరుఁడే యీ స్వప్నమును లెక్కసేయలేదు. ఎవఁడో తన్నెదిరించుటకు వచ్చుటయేమి?

వానికిఁ దానుఁగొంగిపోవుటయేమి? ఇది యెట్లు సంభవము? తనచుట్టు సామంతులున్నారు. సేనాపతులున్నారు. ఒంటరిగాఁ దెవ్వఁడువచ్చి తన్నెదిరించుటకు సాహసించును? నంద పిచ్చి కలలు వచ్చుచుండును. అందులో నిది యొకటి మఱునాఁడు రాజు వేటకు వెళ్లెను వేట యనేక విధములుగా నుండును. సామాన్యముగా మృగములనుఁ బటవఁదోలించి నలలోచిక్కుకొనియున్న వానిని వధించుట యొకవిధమైనవేట. మఱి యొకవిధమైన వేట పులియో సింహమో తత్ప్రదేశమునందు సంచరించుచున్నదని తెలిసికొని యది నీరుత్రావుటకు వచ్చుచోట మాటువెట్టి కూర్చుండి దానిని సంహరించుట. మఱి యొక విధమైనవేట, యొకలేడినో పులినో వెంటఁబడి తరుముచుపోయి దానిని వధించుట. ఈ మూడవ విధమైన వేటయందు నా నాఁడు రాజు తనకుఁ దెలియకుండఁ నిమగ్నఁ డయ్యెను. దూరముగా నొకమృగము గనిపించెను. అది లేడియో పులియో తెలియలేదు. దూరముగానున్న పొదలలోఁ గనిపించెను. రాజు దానివెంట పడెను. ఇతరులందఱు దానిని లేడియే యనుకొనిరి. రాజున కది పులిగాఁ గనిపించెను. లేడిని వెన్నాడెడు రాజును మృగయు లను సరించలేదు. రాజు దానివెంటఁబడి యెంతోదవ్వుపోయెను. ఇతఁడు గుఱ్ఱముమీఁదఁ బోవుచుండెను. పోను పో నది పులియే యనిపించెను. పోఁగా పోఁగా నొకపర్వతము, పర్వతము రెండుగా చీలియుండుట, ఆమృగ మా రెండుపర్వతముల నడిమి లోయలోనికిఁబోఁగా రాజు స్వప్నమును మఱచి పోయి గుఱ్ఱము వెళ్లుటకు వీలులేని త్రోవయగుటచేతఁ దాను

గుఱ్ఱము దిగి యామృగము ననుసరించెను. కొండలెక్కిను. పెద్దపెద్ద తాళమీఁద దూకవలసివచ్చెను. రా జా మృగమును పగలు జాముప్రొద్దెక్కి యనుసరించెను. అప్పటికి జాముప్రొద్దుమిగిలినది. అట్టిస్థితిలో రాజున కచట నొక గుహ కనిపించెను. ఆ గుహలోనుండి యొక పురుషుఁడు వచ్చెను. అతఁడు దృఢకాయుఁడు. నిత్య వ్యాఘ్రమును చేత కఠినీకృతమైన దేహయష్టికలవాఁడు. మొగమున క్షత్రీయలక్షణము లున్నవి. అతనినిచూచి రాజు “నీ వెవ్వ రవు? ఇట్లొక మృగమువచ్చినది. అదియొకపులి. నీ కది కనిపించినదా” యనెను. ఆ పురుషుఁడు రాజుతో ధూర్తముగా మాటాడెను. నీ వెవఁడవు? అమర్యాదగా మాటాడెదవేమి? నన్ను నీ వనెదవేమి? అనఁగా రాజు తా నాంధ్రక్షమామండల భర్త నని చెప్పెను. ఆ పురుషుఁడు వికావిక నవ్వి యిట్లనెను. ఓయీ! ఆంధ్రక్షమామండలమైనను సర్వభారతమైనను ముల్లోకముల కాధిపత్యమైన యింద్రత్వమైనను రాజధానిలో నున్నప్పుడురాజు. తన పరివారము చేత సేవింపఁబడుచున్నప్పుడు రాజు. నట్టడవిలో మహా పర్వతమధ్యమున నేకాకిగా నున్నప్పుడు రాజు కాఁడు. వాఁడు వట్టి మనుష్యుఁడు. వాని యొడలిలో నెంతశక్తి యున్నదో అంతమాత్రమే కలిగిన యొకవ్యక్తి. తక్కిన వారి వంటివాఁడే. ఈ యడవిలో వాఁడు రాజని పంచభక్ష్య పరమాన్నములు తినలేఁడు కదా? ఇచట దొరకెడి కందమూలములే తినవలయును. కనుక నీవు ధాన్యకటకమునకుఁ దిరిగిపోయినపుడు రాజు వగుదువు.

ఇచ్చట సామాన్యుడవే. నే నెటువంటివాడనో నీవు నటువంటివాడవే. —కనుక వ్యర్థముగా రాచరీతిని ప్రదర్శించకుము. అనఁగా రాజునకుఁ గోపము వచ్చి వానిని వధించవలయునని కత్తి దూసెను. వాఁడు నవ్వుచు నిట్లనెను. ఓయి రాజా! నేను నిరాయుధుడను. నీవు సాయుధుడవు. ఇది రాజలక్షణముకాదే. దీనినిఁబట్టికూడ నీవు రాజవు కాదని తెలియుచున్నది. నీయందు నిజముగా రాజలక్షణము లేదు. రాజైనవాఁడు తనకంటెఁ దక్కువవానితో యుద్ధము చేయఁడు. అనఁగా రాజిట్లనెను. “రాజు ధూర్తులను శిక్షించును.” పురుషుడు:— తన చేతితో శిక్షించఁడు. రాజు:— ఇప్పుడు విపరీత పరిస్థితులు వచ్చినవి కనుక నీవు మర్యాదాతిక్రమణము చేయుచున్నావు కనుక నిన్నునేను సంహరింతును. పురు:— రాజా! నాచేతి కొక ఖడ్గమిమ్ము. అప్పుడు తులాయుద్ధము చేయుదము. లేదా ఈ గుహలో నా ఖడ్గమున్నది. నేనా ఖడ్గమును తెచ్చికొందును. నీవంతవఱ కాగుము — అనఁగా రాజు నీవు గుహలోనికిఁబోయి ఏమార్గమునుండియో పరిాయనసూత్రము పఠింతువేమో! పురు:— అట్లే కానిమ్ము. నీకు వచ్చిన నష్టమేమి? నేను ని న్నమర్యాద చేసితిని. పాతిపోయితిని. నీ యాధిక్యమునకు భంగము లేదుకదా? నీచేత నవమానింపఁబడి పాతిపోయినచో నేను నీచుడను. నీవు కావు. —అనఁగా రాజు వానినిఁ బోయి ఖడ్గమును తెచ్చికొమ్మనెను. వాఁ డాగుహలోనికిఁబోయి ఖడ్గముతోఁ దిరిగి వచ్చెను. రాజుతో నిట్లనెను. చూచితివా? నేను నీచుడను కాను. నీవన్నచో నాకు భయములేదు. ఇప్పుడు నన్ను

శిక్షింపుము—అనఁగా రాజు కొంచెము తటవటాయించెను. ఈ సన్నివేశము చిత్రముగా వచ్చినది. స్వప్నములో జరిగినట్లే వచ్చినది. వీఁడు తన్ను వధించునా? ఊరుపేరు లేనివాఁడు మహారణ్య నివాసి యెవఁడో తనతోఁ గత్తియుద్ధము చేసి తన్ను వధించునా? తా నిచటఁ జనిపోయినచో తన రాజ్య మేమి కావలయును? తనకుఁ బురుష సంతానము లేదు. గోముఖుఁడు రాజగును. వాఁడు వేదమతమునకు దూఁగుఁడు. వారి వంశములో బౌద్ధమతాభిమానము మొదటినుండియుఁ దీవ్రముగా నున్నది. అందుకనియే మూఁడు తరాలక్రిందటి రాజు తన వంశములోని పిల్లవానినే పెంచుకొనెను. ఈ మూఁడు తరాలనుండి తండ్రినుంచి కొడుకు కొడుకునుండి మనుమఁడుగా వేదమతము పరిత్యజించరాదన్న వాగ్దానముల మీఁద రాజులగుచున్నారు. ఈ గోముఖుఁడు సర్వాంధ్రము బౌద్ధమునందుదింపును. బౌద్ధమతమునకు వచ్చిన సేఁగియేమియు లేదు. మేమువారినివిహారములనునిర్మించుకొననిచ్చుచుంటిమి. వారి విద్యాశాలలు వారికి సాగుచున్నవి. బౌద్ధభిక్షువులను మేము హింసించుటలేదు. బౌద్ధులే రాజులైనచో మావలెఁ జేయరు. మేము రాజులమగుట యెందుల కనఁగా బౌద్ధు లీదేశమునందు వేదమతమును సర్వనాశనము చేయకుండ చూచుటకుమాత్రమే; ఇట్టిస్థితిలో నేను వీనిచేత సంహరింపఁ బడినచో వచ్చెడునష్టము నాకుకాదు; వేదమతమునకు వచ్చును; ఇది గోముఖుని పన్నాగ మనవలయునా? ఆ గోము ఖుఁడు నాకిట్టి స్వప్నము నెల్లు తెప్పింపఁగలఁడు? ఇదియేదో దైవికమైయుండవలయును. లేదా యీపురుషుఁడు పర్వత

గుహాయందు నివసించుచున్నాఁడు. వీఁడు మాయలమారి కావచ్చును. వీఁడే యాస్వపన్నమునకు హేతువుకావచ్చును; వీనికి నామీఁద విరోధమెందులకు? వీఁడు వైదికమతమునకు విరోధియా? వీఁడెవఁడు?”—అని రాజు వానితో నీ నెవఁడవు? నేను నిన్ను గౌరవముగా మాటాడలేదనిమాత్రమే నీకు నామీఁదఁ గార్పణ్యమా? మఱి యింకేమైన హేతువున్నదా? అనఁగా నాపురుషుఁ డిట్లనెను; “చూచితివా? నీవు మొదట పెద్ద రాజువలె మాటాడితివి; ఇప్పుడు నీకు చచ్చిపోవుదు నేమోయన్న భయము పుట్టినది; నే నెవ్వఁడ నైన నీకేమి? రాజు:-నీవు గోముఖు నెఱుఁగుదువా? పురు:-నేను సింహముఖుఁడను; గోముఖులతో నాకుఁ బనిలేదు; రాజు:-నీవేమైన యోగివా? పురు:-నేను వట్టి జోగిని; రాజు:-నాకు రాత్రి యొక కలవచ్చినది; పురు:-పలుమందికి పలువిధములైన స్వప్నములు వచ్చును; కొన్ని జరుగును; కొన్ని జరుగవు; రాజు:-రాత్రి నాకువచ్చిన స్వప్నము జరుగు నన్నట్లున్నది; పురు:-ఆ స్వప్నమేమో నాకు చెప్పుము; రాజు:-ఓయీ! నీవు ధూర్తుఁడవు; నీతో నింతసేపు మాటాడుటయేతప్పు; రమ్మ నిన్ను సంహరింతును; పురు:-ఓయీ రాజా! సంహరింతుననఁగా నర్థమేమి? నన్ను చంపవలయునని నీకున్నదని యర్థము; నీవు నన్ను చంపలేక పోవచ్చును; నేనే నిన్ను చంపవచ్చును; కాని నిన్ను చంపుట నాకిష్టములేదు;—అనఁగా రాజునకుఁ గోపమువచ్చెను; ఓరి యాటవికుఁడా! ఓరి కిరాతుఁడా! ఓరి చెడిపోయిన క్షత్రియుఁడా! ఓరి యడవిలో పర్వతగుహలో నివసించు క్రూర

మృగవృత్తీ! నిన్ను సంహరించుటకూడ నొక పెద్దపనియా!
 అని రాజు వానిమీఁదికి దూకెను. వాఁడు సులభముగా
 వెనుకకు లంఘించి యిట్లనెను. “రాజా! తొందరపడకుము.
 నీచేతనైనచో నన్ను సంహరింపుము. అది నీ చేతకాదు.
 నీ చేతనే కాకపోవుట యనిలేదు. భారత యుద్ధమునాఁడు
 పాండవులలోని నకులుఁడు మహాఖిడ్గవిద్యావేత్తయని ప్రతీతి.
 అతఁడువచ్చి నాయొదుట నిలచినను నన్నేమియుఁజేయలేడు.
 ఇంతకు నా పాండవు లదృష్టవంతులు కనుక నేనా నాఁడువారిని
 తలఁబడలేదు. అప్పటికి నాకింత ఖిడ్గవిద్యయురాదు. అది
 యిట్లుంచుము. నేను నిన్ను వధించను. రమ్మనెను—ఇద్దఱును
 కత్తియుద్ధమాడిరి. చంద్రశేఖరుఁ డెంతసేపటికి వానిని
 వధించవలయునని తీవ్రముగాఁ బోరుచుండెను. అతఁడు
 నవ్వుచు రాజయొక్క ఖడ్గాఘాతముల నన్నింటికి నొడ్డు
 కొనుచు వానినిఁ దొలఁగఁద్రోయుచు నపగత శ్రముఁడై
 యుద్ధమాడుచుండెను. చాలసేపటికి రా జలసిపోయెను. ఈ
 దెబ్బతో నీపని పూర్తియని రాజు వానిపైకి లంఘించెను.
 అది యాంధ్రరాజవంశమునందలి యొక రహస్యమైన మహా
 ప్రయోగముతోఁగూడిన లంఘనచాతుర్య సహితమైన యొక
 ఖడ్గాఘాతము. దానిముందు శత్రువులు నిలువనేలేకు అట్టి
 ఖడ్గాఘాతమును పురుషుఁడు బెట్టిదముగానైన నేమి, తొలఁ
 గించుకొనెను. అట్లు తొలఁగించుకొనుటలో నాతఁ డింకొక
 ప్రయోగము చేసి రాజుచేతిలోని ఖడ్గమును దూరముగా విసరి
 వేయుటయు, రాజు నేలఁబడిపోవుటయు, నతనిఁజొమ్ముమీఁద
 నీ పురుషుఁడు నిలఁబడుటయు, నతనిచేతిలోని ఖడ్గము రాజు

కుత్తుకమీఁద నొక్కఁబడియుండుటయు జరిగెను. రాజేమి
చేయును? ఆ పురుషుఁ డిట్లనెను. ఓయి రాజా! నిన్ను
నేను వధించను. నేను చెప్పినమాటకు నీ వంగీకరించినచో
నేను నిన్నువధించను. లేనిచో నిస్సంశయముగా వధిం
తును. నేను పరశేశపు రాజకుమారుఁడను. నన్ను నా
తలితండ్రులు వెడలకొట్టిరి. నేను మళ్ళీలుఁడను. ఏదో
యొక రాజవంశమున నేను నాకత్తితో బతుకనెంచితిని.
చాల రాజవంశములనుఁ బరీక్షించితిని. కాని యవి నా
పరీక్షకు నిలువలేదు. నీ యాంధ్రరాజ్యముమీఁద నాచూపు
పడినది నా ఖడ్గవిద్యావైపుణ్యమును చూచితివికదా! నాయం
తటి ఖడ్గవిద్యావేత్త సృష్టిలో నుండఁడు. నే నీవిద్యయంతయు
నీ యాంధ్రరాజ్యమునందు వినియోగపఱచఁ దలచితిని.
మీదేశములో నీవిద్య నందఱకు నేర్పుదును. మీరాజ
కుమారులందఱు నాయంత ఖడ్గవిద్యావేత్తలు కావలయును.
నాకొక యూహయన్నది. భారతయుద్ధమునాఁడు హస్తినా
పుర సామ్రాజ్యముకలదు. మకుటాధిపతులు కౌరవులు భారత
యుద్ధము జరిగినతరువాతఁ గొన్నాళ్ళ కీసామ్రాజ్యాధిపత్యము
మాగధులకుఁ జేరినది. ఆ మాగధులలోఁగూడ సమర్థుఁ
డైనవాఁడు వచ్చినపుడు సామ్రాజ్యాధిపత్యము వహించు
టయుఁ దక్కినపుడు చిన్న చిన్న రాజులు స్వాతంత్ర్య
మవలంబించుటయుగా నున్నది. ఎఱ్ఱైనను మగధరాజ్యము
యొక్క యాధిక్యము గడచిన రెండువేల మూఁడువందల
యేండ్లుగా మాసిపోలేదు. చినుగుపట్టలేదు. ఎల్లపుడు
నొత్తరాహులే భారతదేశ చక్రవర్తు లగుచుండిరి. దాక్షిణా

త్యులకు నట్టి యోగ్యత పూర్వ మెప్పుడును పట్టలేదు. నే నాలోచించఁగా నాలోచించఁగా మీ యాంధ్రజాతి లక్షణ ములును స్వభావమునుఁ బరిశీలింపఁగా మీరు సర్వ భారత దేశ చక్రవర్తిత్వము పొందుటకు యోగ్యమైనవారని నాకుఁ దోచినది. ఈ భారత సామ్రాజ్యము మీ యాంధ్రు లేల వలయును. ఏలుటకు మీరు ధనుర్విద్యా నిపుణులు కావల యును. ఖడ్గవిద్యానిపుణులు కావలయును. మీ యాంధ్రుల యొక్క ధనుర్విద్యా పాండిత్యము జగద్విదితమైనదేకదా. తుములయుద్ధము వచ్చినపుడు మీరు వెనుకఁబడిపోవుచుండిరి. అందుచేత మీ జాతిని నేను ఖడ్గవిద్యా నిపుణమునుఁ జేయుదును. మీరు చక్రవర్తు లగుదురు. నేను నిన్నిప్పుడు వదలిపెట్టెదను. నీవు పోయి నీ సైన్యముతోఁ గలిసికొనుము. నేను కొన్నాళ్లకు ధాన్యకటకమునకు వత్తును. నీవు నన్ను నీ రాజ్యములో ఖడ్గవిద్యా గురువుగాఁ జేయవలయును. ఆ వాగ్దానము చేసినచో నిన్ను వదలిపెట్టెదను” అనఁగా రాజు వేల మీఁద నట్టి దుస్థితిలో నుండియు నిట్లాలోచించెను. వీనికి మా యాంధ్రులమీఁద నింతయభిమానమెందుకు? అనుకొని యిట్లనెను. “సరే, నామీఁదనుండి నీవు లెమ్ము. నాచేతిలోఁ గత్తిలేదుకదా. నీవు చంపవాయెను. నీ విద్యా నైపుణ్య మునకు నన్ను చంపుట మిక్కిలి సులభమైన పనికదా. నీకు వాగ్దానము చేయకముందు నీతో నేను సావకాశముగా మాటాడవలయునుగదా!”—అనఁగా పురుషుఁడు రాజును వదలి దూరముగాఁ బోయెను. ఇద్దఱును సన్నిహితములైన రెండు శిలలమీఁదఁ గూర్చుండిరి. ఆ పురుషుని చేతిలో

ఖడ్గ మట్లే యున్నది. రాజయొక్క ఖడ్గము నతఁడు మార
 నుగా నున్నదానిని దెచ్చి రాజుచేతి కిచ్చెను. ఇట్లనెను
 “నేను నిన్ను వదలిపెట్టితిని. మన మాటలయొక్క ఫలిత
 ముగా నిన్ను నేను వధింపవలసి వచ్చినచో నిరాయుధుని
 నిన్ను నేను వధించను. కనుక మాటాడుము. ఏమి మాటాడఁ
 దలఁ చితివో మాటాడుము.” రాజు:- ఓయీ! నా సైనికులు
 నన్ను వెదకుచు వత్తురు. అప్పుడు నీవు నన్నేమి చేయఁ
 గలుగుదువు? పురు:-వారి కీ స్థలము తెలియదు. ఇచ్చటికి నీవు
 వచ్చితివని యనుకొనుటకే వీలులేదు. ఇదియట్టి గహ్వరమైన
 ప్రదేశము. రాజు:- నా గుఱ్ఱమును కొంతదూరాన వదలిపెట్టి
 వచ్చితిని. నా సైనికులకది కనిపించినచో వారు రావచ్చును.
 పురు:-అట్లేకాదు. నీ వనుకొన్నట్లు వారు వచ్చినచో
 నీవు నన్ను బంధించుము. శిక్షించుము. నీవు మాటాడుట
 పూర్తియై మఱి మనము యుద్ధమాడవలసివచ్చి వారు రాక
 ముందే నీవు నాకు వాగ్దానము చేయుటయో నేను నిన్ను
 వధించుటయో జరిగినచో వారువచ్చి చేయునదేమియులేదు.
 నిన్ను చంపి నాదారిని నేను పోయెదను. కనుక నంతయు
 కాలముమీఁద నాధారపడియున్నది. ఆకాలము నీ కను
 కూలమో నా ననుకూలమో తెలియదు. నా కనుకూలమని
 నే ననుకొనుచుంటిని. నే ననుకొనుటకు వంద హేతువులున్నవి.
 నీ వనుకొనుటకు హేతువులులేవు. నీది వట్టి యాశ, నాది
 తర్కమై. తర్కితమై సిద్ధాంతింపఁబడిన విషయము. మీ
 యాంధ్రులు భారతదేశ చక్రవర్తులగుట సిద్ధమైన విషయము.
 అది జరుగక తప్పదు. నాకుఁ దెలియును. అందుచేత నేను

తదభిముఖముగాఁ బ్రవర్తించుచున్నాను. రాజు:- ఓయీ! మా యాంధ్రజాతిమీఁద నీ కెందు కింత యభిమానము? మా యాంధ్రులయందున్న సుగుణములు నినాకర్షించినవేని? అది తెలిసికొనవలయునని యున్నది. పురు:- అవి సుగుణము లని నేను చెప్పను. భారతదేశమున నితర జాతులలో లేని యొక లక్షణము మీయందున్నది. మీజాతి వివక్షలేనిజాతి. దేనివెంటఁబడిన దానివెంట పోయెడు జాతి. సృష్టిలో సర్వమైన వివేకము మీ జాతియందున్నది. సర్వమైన యవివేకమును మీ జాతియందే యున్నది. మఱియొకజాతి మైనచో వివేకమైనది. లేనిచో నవివేకమైనది. అదియో యిదియో యేజాతిలోనైన నెక్కువపాళ్లుగా నుండును. మీ జాతిలో రెండును సరిసమానముగా నుండును. మీ జాతిలో నింకొక లక్షణమున్నది. ఇంతటి వివేకము కలిగి మీ యవివేకము మీ వివేకమును భాసించనీయదు. ఇది మీలోనున్న విశిష్టత. అందుచేత మీ జాతియందు నా కభిమానము. రాజు:- దీని వలన నీకేమి ప్రయోజనము? పురు:- నేనొక కాలాకృతిని. అవివేకమును భాసింపఁజేయుటయే నాకు పరమమైన ఇష్టము. మీ జాతిద్వారా దానిని భారతదేశమునం దంతటను వ్యాపింపఁ జేయవలయునని నా యుద్దేశ్యము. రాజు:-ఓయీ! వివేకము వేదమతము నాశ్రయించియుండును. అవివేకము తదితరమతముల నాశ్రయించియుండును. పురు:- ఇతర మతములలో వివేకమే లేదందువా? రాజు:- ఓయీ! వివేకము రెండువిధములు. ఒకటి జాతిసంబంధమైనది; ధర్మసంబంధమైనది. రెండవది వ్యక్తిసంబంధమైనది. అధర్మ సంబంధ

మైనది. తెలివితేట లున్నవనుకొమ్ము; ఆలోచన యున్నదనుకొమ్ము; ఆలోచన సద్విషయము నందునుఁ జేయవచ్చును. అసద్విషయమునందునుఁ జేయవచ్చును. రెండు నాలోచనలే; రెంటియందును తీవ్రత యుండును. సూక్ష్మత యుండును. కాని సద్విషయమునందు జరిగెడి తీవ్రవాలోచన లోకమునకు ఔమంకరముగా నుండును. అసద్విషయమునందు చేయఁబడెడు నాలోచనలుకూడ కొన్ని లోకఔమమునకు హేతువులుగాఁ గనిపించవచ్చును. కాని కావు. ఇది యొక యగాధమైన విషయము. పురు:- నీవిట్లచుకొందువు. మే మింకొక విధముగా నచుకొందుము. రాజు:-అందుకనియే భగవంతుఁ డున్నాడందుము. నాని కెప్పుడేది యిష్టమో, అట్లు జరుగును. పురు:- మీ భగవంతుఁడు అధర్మమునుఁ గూడ సాగనిచ్చునా? రాజు:- మీ భగవంతుఁ డనుచున్నావు. నీవు నాస్తికుఁడవా? పురు:- నా ప్రశ్నకు సమాధానము చెప్పుము. రాజు:- అధర్మమును సాగనిచ్చును. కాస్త కూస్త సాగనీయఁడు. సంపూర్ణముగా ధర్మము నశించిపోయిన దనునంతవఱకు సాగనిచ్చును. అప్పుడు కాని దానిని నాశనము చేయఁడు. పురు:- కానిమ్ము. నాకు వాగ్దాన మిచ్చెదవా? రాజు:- ఇత్తును కాని నేను రాజును గదా! నీ యాటలేమి సాగును? పురు:- ఆసంగతి నీకెందుకు? అది యెల్లుసాగునో ఎప్పుడు సాగునో నాకుఁ దెలియును. రాజు:- నీవు ధాన్యకటకమున కెప్పుడువత్తువు? పురు:- కొన్నాళ్ళు పోయిన తరువాత వత్తును. రాజు:- నా వాగ్దానమును నేను పాలించకపోయినచో నేమి చేయుదువు? పురు:-

ఓయి రాజా! నీవు పాలింతువు, నాకుఁ దెలియును. నీవు నైదికుఁడవు. అందుచేత పాలింతువు.—రాజు - నవ్వి సరే! నీ యిష్టమువచ్చినపుడు రమ్ము. ఆ భవిష్యత్తు నాకుఁ దెలియదు. నీవు నాకంటెఁ దెలిసినవాఁడవు. నీవు నాకంటె వయస్సుకలవాఁడవు. అయినను నీకింత కాలజ్ఞాన మెట్లు కుదిరెనో నాకుఁ దెలియదు. నేను చనిపోవుటకు నేను భయపడలేదు. కావలసినచో మఱల యద్ధమాడుదము, రమ్ము. నీవో నేనో. నిన్ను చంపగలుగుదునన్న ధైర్యము నాకులేదు. జయము దైవాధీనము. ఆదైవము నీయందే యున్నట్లున్నది. ఎందుకనఁగా నింత ప్రొద్దు క్రుంకికూడ నా పై న్యములు నన్ను వెదకికొనుచు రాలేదు. నీవే గెలిచితివి. పురు:—

రాజా! ఇంకొక వాగ్దానమిమ్ము. నేను మీ రాజ్యములోఁ గొంత యధేచ్ఛముగఁ బ్రవర్తింతును. నన్ను శిక్షించుటకు మీ రాజపురుషులు నిన్ను ప్రోత్సహింతురు. నీవు నన్ను శిక్షించరాదు. నేను నీకు ప్రాణదాతనుకదా! మీ ధర్మములోఁ బ్రాణదాత యెట్టి విపరీతములు చేసినను వానిని మన్నింతురు. రాజు:— ఓయీ! కాని నీ వదేపనిగా దుర్వృత్తి నవలంబించినచో రాజైనవాఁడు శిక్షించకుండుట యెట్లు? పురు:— అంతగా వాఁడు మితిమీరినచో వానిని దేశమునుండి బహిష్కరించవచ్చును. ప్రాణదాతను చంపరు. మఱియు నా దుర్వృత్తి మితిమీరిపోదు. ఏ దైన నొకానొక విషయమున నాచేసిన పని కొందఱకు రుచింపకపోవచ్చును. అప్పుడు మీ బంధువులు నిన్ను బల సంతము చేయుదురు. అందుకని చెప్పాచున్నాను. రాజు:—

అట్లే. అంత మితిమీరినచో నిన్ను దేశమునుండి బహిష్కరింతును. నిన్ను వధించను. పురు;- మహారాజా! మీరింక వెళ్ళవచ్చును. మీ కీదారి తెలియదు. ప్రాద్దుక్రుంకినది. ఇది వెన్నెలరాత్రి యగుట మీకుఁ గొంతలాభము. మనము వచ్చినత్రోవ మిక్కిలిగడ్డైనది. నా పశ్చాద్భాగము నుండి పర్వతావరోహణము సులభము. కొండ దిగినంతనే మీ గుట్టము కనిపించును. ఈకొండ కప్రదక్షిణముగాఁ బోయినచో పెద్దవాగు తగులును. అచ్చట నొక మహావట వృక్షమున్నది. ఆ వటవృక్షము ప్రక్కగా నొక కాలిబాట కనిపించును. అది నీ సైన్యముయొక్క స్థావరమువద్దకుఁ బోవును. — అని యాపురుషుఁడు తాను తనగుహలోనికిఁ బ్రవేశించెను. రాజున కంతయు నాశ్చర్యముగా నుండెను.

ఏది యెఱుఁగిననేమి? ఆ పురుషుఁడు ధాన్యకటకములోఁ బ్రవేశించుటయు, అచటఁ బదేండ్లుండుటయు రాజకుమారులందఱకు ఖడ్గవిద్యా గురువగుటయు నతనినిఁగూర్చి వృద్ధ రాజ శ్రంశీయులు జుగుప్సవహించుటయు జరుగుచుండఁగా గోముఖశాతకర్ణి యా పురుషుని మిక్కిలి దగ్గఱకు తీసెను. గోముఖశాతకర్ణికిని చంద్రశేఖరునకును మనసులో సౌహార్దము లేదు. రాజున్నచో గోముఖునకు మాత్సర్యము కలదు. కలదని రాజునకుఁ తెలియును. అంతమాత్రాన నతనిని రాజేమియుఁ జేయలేదు. ఈ వచ్చిన నూత్నపురుషుఁడు గోముఖ శాతకర్ణియింటిలోననే యుండును. రాజుతనికిఁ బ్రత్యేకముగా నేర్పాటుచేసిన గృహములో నుండుట తక్కువ.

గోముఖుని యింటిలోనుండుట యెక్కువ. ఈ పురుషుఁడా
 గోముఖుని యింటిలో బాగుగాఁ బరిచయము సంపాదించు
 వేళకు గోముఖుని కుమారుఁడైన శ్రీముఖునకుఁ బండ్రెండు
 పదుమూఁడేండ్లు. నాఁటినుండి శ్రీముఖుఁడు వాని యదు
 పులో వాని డక్షతతోఁ బెరుగుచుండెను. గోముఖుఁడు
 బౌద్ధమతాభిమానియైనను వేదమతమునకు వ్యతిరేకి కాఁడు;
 రాజ్యములోఁ బ్రధానముగా వేదమతము గౌరవింపఁబడుట
 చేత గోముఖుఁ డే యెండ కా గొడుగు పట్టుచున్నాఁడని
 యనెడివారు కలరు; కాని యా పురుషుని శిక్షణలో
 శ్రీముఖుఁడుమాత్రము సంపూర్ణముగా వేదదూషకుఁడయ్యెను;
 బహిరంగముగా బౌద్ధమతమునుఁగూర్చి ప్రశంసించును;
 శ్రీముఖునకు పదునెనిమిదేండ్లు వచ్చినవి; అతనియంతటి
 ఖడ్గవిద్యానిపుఁ డా రాజ్యములోలేడు; ఆ రాజ్యములో
 నతనిని గురువును మించినవాఁడని చెప్పుదురు. ఇంకను
 తద్గురువుయొక్కవిద్య యెట్టిదో యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. వాని
 విద్యారహస్య మెఱిగిననా రా రాజ్యములో నిద్దతే చంద్ర
 శేఖరశాతకర్ణియు, శ్రీముఖశాతకర్ణియును. శ్రీముఖుఁడు
 వాని ఖడ్గవిద్యనుఁ బ్రశంసింపఁగాఁ బలుబంది లోలోన నవ్వు
 కొందురు. పైకి నవ్వుటకు వీలులేదు. ఎందుకనఁగా ప్రత్య
 ష్టముగాఁ జేతిలోఁ గత్తి యున్నదిగదా! శ్రీముఖుఁ
 డున్నాఁడు. అందుచేత మానవజాతి విచిత్రమైనది. మంచిని,
 చెడ్డను రెంటిని నిందించును. ప్రత్యక్షమైనదానినిఁ గూడ
 నిరాకరించును. ఆనిరాకరణము చమత్కారముగా నుండును.
 ఒప్పికొందురు. ఒప్పికొనరు. ఒప్పికోనితనము లోలోపల.

ఓప్పికొనెడితనము బయట. ఇది ప్రత్యక్ష విషయముల
యందలి సంగతి. అప్రత్యక్ష విషయములలో నొప్పికొననే
యొప్పికొనరు. వాఁడు లక్షాధికారి. ఏడ్చినాఁడులే యందురు.
కాని లక్ష రూపాయలు కనిపించుచున్నవిగదా? అచట నా
యాటలు సాగవు. అప్రత్యక్షవిషయమున సంపూర్ణముగా
సాగును. ఈ ప్రత్యక్షములమధ్య నింకొక విషయమున్నది.
ప్రత్యక్షము ధనమును లోకమును. అప్రత్యక్షమును భగవం
తుఁడును పరలోకములును. ఈ రెంటినడుమ సుకుమార
విద్యలు కలవు. సంగీతము, సాహిత్యము, శిల్పము, నాట్యము
మొదలైనవి. మానవునియొక్క పారిహాస్యము భవంచన
వానియందు ఫలించినట్లు ప్రత్యక్ష ప్రత్యక్షములయందు
ఫలించవు. ఈ లోకము దాని యిష్టము వచ్చినట్లు వాని
యందు ప్రవర్తించును. ఆనాటికొక మహారాజుండి
తద్విద్యా పారంగతునియందు నభిమానమును ప్రకటించినచో
నావిద్యలు భాసించవలయునేకాని లేనిచో లోకము భాసించ
నీయదు. ప్రతిమానవునియందు వాఁడెంత యాస్తికుఁడైననుఁ
గొంత నాస్తికత యుండనే యుండును. ఆ నాస్తికత యీ
విద్యా విషయమునందుఁ బ్రవర్తించును. ఇంక నీ గురువు
కంటె నఖండ ఖడ్గవిద్యావేత్త. లేడనెడు రెండవవాఁడు
చంద్రశేఖర శాతకర్ణి. ఆయనకూడ నితనినిఁగూర్చి గొప్పగాఁ
జెప్పును. మీ కెట్లు తెలియునని యడిగెడువాఁడు రాజు విష
యములో నుండఁడుగదా! అంత చనవుకలవాఁ డెవ్వఁడైన
నడిగినచో నాయన ఇట్లు సమాధానము చెప్పును. “అతనిచేత
శిక్షింపఁబడెడు వారిని చూచుచున్నాముకదా. వారి విద్య

చాల గొప్పది. అందుచేత వారి గురువుకూడ నఖిందుడు కావలయును.” అప్పుడు కొందఱు వానివిద్య తరువాతఁగదా తెలిసినది. తొలుత మీరతనిని విద్యాగురువుగా నియమించు నపుడు తమకీసంగతి యెట్లు తెలియును? అనఁగా రాజ్యస్థానము. “ఏదో వచ్చినాఁడు, ఉద్యోగము నడిగినాఁడు. చిన్న పిల్లల కైనను జెప్పఁగలఁడుకదా యని యుద్యోగ మిచ్చితిమి. తరువాత నతఁ డింతవాఁడని తెలిసినది” అనును. ఇట్లుండఁగా శ్రీముఖుడు తన ఖడ్గవిద్యా నైపుణ్యముచేత రాజ్యములోని సర్వ శూరులను గెలుచుటయు రాజునందు నిరాదరణము వహించుటయు పరోక్షముగాఁ దిరస్కరించుచున్నాఁడని నిందించుచున్నాఁడని వినఁబడుటయు జరుగుచుండెను. ఎన్నోసార్లు రాజున కతనిమీఁద నిందారోపణలు చేయఁ బడెను. రాజతనిని శిక్షించలేదు. శిక్షించినచో గోముఖుని మీఁదఁ గోపము కలదు. అతని కుమారుని శిక్షించెనని యందురని యొక భయము. మరియు రాజవంశములో నొక ప్రసిద్ధుఁ డైనవాని కుటుంబమునందు రాజునకుఁ గోప మున్నను దానికిఁ బ్రాకట్యము నెఱపినచో రాజవంశమునందొక యలజడి పుట్టునని యాయన భావించెను. ఇట్లుండఁగా నీనూతనపురుషుఁడువచ్చి ఎనిమిదేండ్లకుఁ బైననైనది. రాజున కిప్పటికిని సంతానములేదు. అతనితోఁ బర్వతాగ్రమున యుద్ధము చేయునాఁటికే రాజు నలువదియవ వయస్సిలోనుండెను. ఇప్పు డేబదియవవయస్సి సాగుచున్నది. అతనికి సంతానము లేదు. తన ముత్తాతను పెంచికొన్న యాంధ్ర రాజువలెఁ దానుకూడ నెవనినైన దత్తత తెచ్చికొనవలయునా యన్న

సందేహము రాజునకుఁ గలదు. దత్తత యనిన వెంటనే తొలుతటి యిబ్బంది యిప్పుడును కలుగును. తన కుదుటిలోని యొక పిల్లవానిని తాను తెచ్చి పెంపకము చేసికొన్నచో మఱల నా గోముఖుని వ్యవహార మట్లే యుండును. వాని కొడుకు మహాశూరుఁడు. తీవ్రప్రకృతి కలవాఁడు. దేశము లోని, రాజ్యములోని, రాజధానిలోని పలుమంది ఖడ్గవిద్యా నిపుణులై నవారికి శ్రీముఖుఁడన్నచో గౌరవము, మమకారము. పరిస్థితులన్నియు శ్రీముఖుని రాజును చేయవలయు నన్నట్లున్నవి. కాని రాజు పక్షమునందు నొక్క విషయమే బలవత్తరముగా నున్నది. గోముఖునకు శ్రీముఖుఁడొక్కఁడే కుమారుఁడు. అతనిని గోముఖుఁడు దత్తత యియ్యఁడు. పదునెనిమిదేండ్ల పిల్లవానిని దత్తత తెచ్చి కొనుట కూడ లోకమునందు లేదు. ఇది యొక్కటియే రాజున కనుకూలముగా నున్నది. ఆ శ్రీముఖుఁడు రాజున కెదురు తిరుగవచ్చును. రాజధానిలో నంతర్యుద్ధము జరుగ వచ్చును. ఆ విషయములో రాజునకు భయమేలేదు. ఆంధ్ర సేనలోనున్న ధానుష్కులు చండప్రచండులు. ఒకవేళ నట్టి యెత్తుగడ గోముఖ శ్రీముఖులు చేసినను ఫలించుటకు వీలు లేదు. ఆంధ్రరాజ దుర్గములోనున్న సర్వ సైన్యము రాజునకు వశంవదమై యున్నది. రాజవంశీయులు పలుమంది దుర్గ బహిర్నగరమునందే యున్నారు. అట్టి విప్లవము జరిగినచో కోటను ముట్టడి వేయవలయును. కోట గోడల మీఁదినుండి ధానుష్టు లీ ఖడ్గవిద్యావేత్తలను చించి చెండా

డుదుగు. ఎదురుబడి యుద్ధముచేయుటనటకు రానేరాదు. అప్పుడుగదా శ్రీముఖుఁడు తన స్నేహితులతో తన సామర్థ్యము నెఱపుటకు వీలు. ఈ రహస్య ముభయపక్షము లకునుఁ దెలియును. అందుచేతఁ దాత్కాలికమైన యెద్దడి రాజ్యమునందు లేదు. శ్రీముఖుఁడు మఱియుఁ దెగించి మాటాడినచో మర్యాద నుల్లంఘించి ప్రవర్తించినచో రాజ వానిని వాని తండ్రిని దేశమునుండి వెడల నడవవచ్చును.

ఇట్లుండఁగా ధాన్యకటకమున నొకరాజనంశముకలదు. అనఁగా వారు రాజవంశీయులు. ఏతరములోవారు రాజు సోదరులో తెలియదు. అతనిపేరు నీలాంబరశాతకర్ణి. అతని కొక్క కూతురు కలదు. ఆమెపేరు జయద్రధి. ఆమెకు నాఁటికి పదునెనిమిదేండ్లు. శ్రీముఖుఁడు నామెయు నొక్క దినమునందే జనన మందిరి. ఆమెను ప్రసవించి యామె తల్లి మరణించెను. నీలాంబరుఁడు మఱల వివాహమాడలేదు.. ఆడుట కెవ్వరును పిల్ల నీయలేదు. అతఁడును వాని కూతు రును పరంపరగా వచ్చుచున్న యొక యింటిలో నివసించుదురు. ఆమె పెద్ద యందకత్తె కాదు. ఆమెకు వివాహము చేయు టకు నీలాంబరుఁ డెంత ప్రయత్నించినను సాధ్యము కాలేదు. నీలాంబరునకు నీ నూత్నపురుషుఁ డన్నచో నెంతయో గౌరవము. అతని ఖడ్గవిద్యయం దెంతో యభిమానము. అతఁ డితనిని కడచిన మూఁడేండ్లుగాఁ దన యింటికిఁ దీసికొని పోవుటయు, నతనికి జయద్రధికి మిక్కిలి పరిచయ మేర్పడు

టయు నామె క్షత్రియ స్త్రీ కనుక ఖడ్గవిద్యయందుఁ దా నభి
మానము చూపుటయు, ఆమె కితఁడు గొంత ఖడ్గవిద్య నేర్పు
టయు, ఆ నేర్పుటలో నతనియం దామెకుఁ గొంత ప్రేమ
కలుగుటయు, ఆ ప్రేమ కొంతదవ్వు సాగుటయు, మర్యాద
గల కుటుంబములోని తండ్రిమేర మీటిపోవుచున్నదని యాప
వలసిన పరిస్థితి వారి నడుమఁ బరిహరించవలసిన యవసరము
కలిగినప్పుడుకూడ నీలాంబరుఁ డూరకుండుటయు, వారి
చెలిమి ముదిరి కొంత విపరీతమార్గమునుఁ బట్టెను. వారిద్దఱి
నడుమ ప్రేమ యేర్పడెను. ఆమె వానినిఁ దన్ను పెండ్లాడు
మనెను. అతఁడు నిరాకరించెను. అప్పుడామె గర్భవతి.
ఆమె స్థితి యేమికావలయునో దెలియలేదు. ఆమె మగ
సంతానమును కనెను. ధాన్యకటకమంతయుఁ బూక్కిపోయినది.
వారిని వెలివేసిరి. ఆమె కేమిచేయవలయునో తెలియలేదు.
ఇద్దఱును భార్య భర్తలవలెనే యుండుచుండిరి. ఆతనియం
దామెకు మహానురాగము కలిగించిన కొన్ని విషయములలో
నొకటి యేమనఁగా నతఁ డామెతోఁ దనపేరు జయద్రథుఁడని
చెప్పెను. ఆ ధాన్యకటకమున వాని పేరు జయద్రథుఁడని
తెలిసినవా రిద్దఱే. అతని భార్యయైన యీ నీలాంబరుని
కుమార్తెయు, శ్రీముఖశాతకర్ణియును. తనపే రిదియని
వారిద్దఱు నెవ్వరితోఁ జెప్పరాదు. వారిచేతఁ బరమములైన
ప్రమాణములు చేయించుకొనెను. అతఁడు తనపే రెందుకని
దాచుకొనుచుండెనో యెవ్వరికినిఁ దెలియదు నీలాంబరుఁడు
తన కూతునుఁ బెండ్లాడుమని వాని నెంతయో బతిమాలెను.

రాజుతో చెప్పి శిక్షింప చేయుదు ననెను. అతఁ డంగీకరించ లేదు. చివరకు రాజవంశమున కీ వ్యవహారము బరువై పోయెను. రాజునకు దినదినము వానిని శిక్షించక తప్పనంత యొత్తిడి కలుగుచుండెను. రాజప్పుడు వానికి వార్త నంపి నిన్ను బహిష్కరించుచున్నాను. నీవు దేశమునుండి వెడలి పొమ్మనెను. అతఁడు భార్యను పుత్రునిగూడ వదలి వెడలి పోయెను. తన గురువును వెడల నడిచెనని శ్రీముఖుఁడు రాజధానిలో నొక విష్ణవమును లేవఁదీసెను. రాజా విష్ణవము నణఁచి శ్రీముఖునిఁగూడ దేశమునుండి బహిష్కరించెను.

జయద్రథుని కొడుకున కిప్పు డిరువదియేండ్లు. అతఁడు తండ్రిని వెదకుచు దేశ దేశములు తిరిగెను. చివరకు మగధ రాజ్యపు టడవులలో నున్నాఁడని తెలిసి మగధదేశమునకుఁ బోయెను. అచ్చట వానికిఁ దోహదతోఁ బరిచయ మయ్యెను. ఇద్దఱును బలిమఠముచుట్టుఁ దిరుగుచుండిరి. ఆ చెఱువు వద్దకుఁ బోవుచుండిరి. అంతకు మించి వారి కేమియుఁ దెలియదు. వాఁడును తన పేరు జయద్రథుఁడనియేఁ చెప్పును.

శ్రీ

మానవ లోకమునకు నాత్మాను సంధాన మెంత తక్కువో
 బహిరనుసంధాన మంత యెక్కువ. అంతర్వివేక మెంత
 తక్కువో బహిర్వివేక మంత యెక్కువ. ఆత్మ విషయ
 పరిశీలన మెంత తక్కువో పరవిషయ పరిశీలన మంతయెక్కువ.
 లోకమనఁగా వీడని చెప్పలేము. ఆ తెలివి యెచ్చటపుట్టునో
 యెందుకు పుట్టునో తెలియదు. ఆ వార్త లోకమునందు
 వ్యాపించిపోవును. ఎంత పరమ రహస్యమైన విషయమైన నిసు
 మంతలో వీధి కెక్కును. అది యెట్లు పుట్టునో, యెట్లు వ్యాపిం
 చునో తెలియదు. శ్రీముఖశాతకర్ణియొక్క జాతకము చక్ర
 వర్తి జాతకమని, అతఁడు మగధరాజ్య సింహాసనాసీనుఁ డగు
 నని, వచ్చినయా నూత్నపురుషుఁడు తత్ప్రయత్నముమీఁద
 వచ్చినాఁడని, చంద్రశేఖరుఁడును జయద్రథుఁడును పర్వతము
 మీఁద యుద్ధము చేసిరని మొదలైన సర్వ విషయములు
 జయద్రథుఁడు వెళ్ళిన కొలది దినములలో ధాన్యకటకమున
 వార్తలుగా వ్యాపించెను. రూఢములయ్యెను. ఇది జరిగి
 యిరువదియేండ్లు గడచినవి. మఱికొంత తక్కువ గడచినవి.
 శ్రీముఖశాతకర్ణి మగధసేనలో చేరుటయు క్రమక్రమముగా
 వృద్ధిబొందుటయు నేడతఁడే ప్రధానమంత్రియు మహా
 సేనాధిపతియు నగుటయు నానాఁడు పుట్టిన వార్తలకు క్రమ
 క్రమముగా ప్రోద్బలకములై ధాన్యకటకమునందలి రాజ
 సంశయముల దృష్టి మగధముల వై పునకు మఱలినది. ఆంధ్రులు

మగధముల నాక్రమింతురని శ్రీముఖుఁడు చక్రవర్తి యగునని ఆంధ్రుల యద్మష్టము పండెనని యందఱును పెందలకడ మేల్కొనవలయునని సర్వజనులయం దొక జాగ్రత్త రేకె ట్టెను. వేలకొలది యాంధ్రులు మగధ దేశమునకుఁ బోయి మగధ పైన్యములయందు చేరిరి. ఆనాఁడు మగధ పైన్యములో సగానికి సగమాంధ్రపైన్యము. రాజనంశీయులు సామాన్య పౌరులు గూటికి లేనివారు మహా పదవులను వాంఛించినవారు నైన సహస్రములుగా నాంధ్రులు మగధ రాజ్య సేనలయందు భటులుగా ప్రవేశించిరి. ఇది యొక చమత్కారము. 'ఏకా క్రియా ద్వ్యర్థకరీభూవ' అన్నట్లుగా శ్రీముఖుఁడు వారి నందఱును పైన్యములోఁ జేర్చికొనెను. వారివలన శ్రీముఖునకు బలము సంప్రాప్తించెను. అవసరము వచ్చినచో నీ యాంధ్ర పైన్యముతో శ్రీముఖుఁడు మగధముల నాక్రమించఁగలఁడు. కాని యంత యవసరమేలేదు. రాజు గంగిగోవు. వాని నేమియుఁ జేయనక్కఱలేదు. ఒక వేళ రాజుయొక్క యనంతరమున మాగధు లెవరైన శ్రీముఖుఁడు రాజ్యము నాక్రమించుట కభ్యంతర పెట్టినచో నతఁడు తన యాంధ్ర పైనికులతో సులభముగా రాజ్యము నాక్రమించఁగలఁడు. ఇది సామాన్య జనుల పరిస్థితి. ఆంధ్రముల నుండియు మగధములవఱకు నాంధ్రులు ప్రవాహముగా నటునిటు తిరుగుచుండిరి. ఈ తిరుగుటలో నమమచున్న రాజ్యములు ఆంధ్రులకు నసివారుగా నేగునట్టి బయలైనవి. ఈ ఆంధ్రుల పరాక్రమమునందు నడిమిరాజ్యము లుండియు లేనట్లే యెపోయినవి. ఒకటి తొకేకమైన మానవ సహజమైన

యాశ. రెండవది శ్రీముఖుడు చక్రవర్తి యగునన్న యొక్క
 దైవజ్ఞ విషయమైన నిబ్బరము. దీనితో నాంధ్రులు గిరి
 వ్రజము వఱకుఁ బోవుచుండఁగా నడుమగున్న పుండ్రములు,
 కళింగములు, ఓడ్రములు, నుత్తరకోసలములు త్రిపురవంగ
 ములు యాతాయాతులైన యాంధ్రపైనికుల నడ్డుపెట్ట లేకుం
 డిరి. అడ్డుపెట్టలేకపోవుటతోనే ధాన్యకటకము మొదలు
 గిరివ్రజపురమువఱకుఁగల దేశములు ననాక్రాంతములఁగూని
 సమాక్రాంతములవలె భాసించుచుండెను. పోను పోను నడుమ
 నున్న దేశముల రాజులకును, జంధ్రశేఖరునకును నొక సందే
 హము ప్రబలముగా నుండెను. శ్రీముఖుడు రాజగుటయే
 యాలస్యము. ధాన్యకటకాంతము సర్వదేశము శ్రీముఖుని
 యొక్క-యధికారముక్రింద నుండిపోయెడిదే. ఆ చంద్రశేఖ
 రున కింతవఱకు సంతానము లేదు. శ్రీముఖుడు మగధరాజ్య
 ముల నింతవఱ క్రాక్రమించలేదన్న మాటయేగాని వాని
 యధికారమే మగధములయందు నిండియున్నది. అతఁడు
 మగధముల నాక్రమించిన నెఱుటనే యాంధ్రముల నాక్ర
 మించుట నిస్సంశయమైన విషయము ఆంధ్ర పైన్య
 ములోనున్న మేలైన దుముదారులు చమూపతులు పూర్వమే
 మగధసేనలో పోయి చేరిరి. ఆంధ్రపైన్య మిప్పుడు బలహీ
 నముగా నున్నదని చెప్పవచ్చును. శ్రీముఖుడు దండెత్తి
 రానక్కఱలేదు. దండెత్తి రాకుండఁగనే సర్వాంధ్రము పానికి
 వశమైనట్లుండెను. ఇది బాహిరమైన పరిస్థితి. ధాన్యకటకము
 నందలి రాజవంశీయములైన కుటుంబములలో నాంతరమైన
 పరిస్థితి మఱియొక్క డున్నది. కడచిన పదియేండ్లుగా నాంధ్ర

రాజవంశీయులలో నుండి యెంతమందియో మగధములనుఁ జేరిరి. సైనికులుగాఁ జేరలేదు. ఉద్యోగులుగాఁ జేరిరి. రాజకులమునందుఁ బలుకుబడి సంపాదించుటకు వేయిమంది వేయి ప్రయత్నములు చేయుచుండిరి. అందఱును శ్రీముఖునకు ననుయాయులు కారు. కొందఱు స్వతంత్రముగా భరత రాజ్యాంగమునందు మహాన్నత పదవులను సంపాదించుటకు ప్రయత్నము చేయుచుండిరి. అట్టి ప్రయత్నములలో నొక విలక్షణమైన ప్రయత్నము పద్మరాణి సుశర్మయొక్క భార్యయగుట. ధాన్యకటకమునందున్న నుత్తమ రాజకుటుంబములలో గంగాధర శాతకర్ణి కుటుంబముకూడ నొకటి. గోముఖ శాతకర్ణి కుటుంబమునకు గంగాధర శాతకర్ణి కుటుంబమునకు నంత శ్వేత్యము తెన్నియో కలవు. పరస్పరము వారి కుటుంబములకు పడదు. ఆ పడకపోవుట విలక్షణముగా నుండును. ఒక గాయకుఁడో ఒక పండితుఁడో యాఞ్ఞార్థము వచ్చును. తొలుత గోముఖ శాతకర్ణి వద్దకుఁ బోదురు. ఆయన నాల్గు దినారము లిచ్చును. తరువాత గంగాధర శాతకర్ణి వద్దకుఁ బోదురు. అతఁడు గోముఖునికంటె నధికుఁడ ననిపించుకొన వలయునని తా నాఱు దీనారము లిచ్చును. మొదట నిచటికి వచ్చి పిదప నచటికి వెళ్ళినను జరిగెడి దింతియే. ఆ రెండు కుటుంబముల నడుమకున్న మాత్స్ర్య మిట్టిది. గోముఖుఁడు బౌద్ధమతమునం దభిమానము కలవాఁడు. అందుచేత గంగాధరుఁడు వేదమతమునం దభిమానము కలవాఁడు. ఒకవేళ గంగాధరునకు వేదమతమునందుఁగల యభిమానము సహజ సిద్ధమైనను గోముఖ కుటుంబమునందలి మాత్స్ర్యముచేత

వా యభిమానభావము సహజత్వమునుఁ గోల్పోయి కృత
కత్వమునే సంపాదించుకొనును. ఇప్పుడు శ్రీముఖుఁడు మగధ
రాజ్యమున తారామండలమునం దున్నాఁడు. అతఁడు ఊపు
చక్రవర్తి యగునని వదంతి కలదు. అతఁడు చక్రవర్తి
యైనచో గంగాధరుని కుటుంబము తన తలను తీసి నేలవేసి
కొట్టుకొనవలసినదే. శ్రీముఖుఁడు మగధరాజ్యములకు చక్ర
వర్తి కారాదు. గిరివ్రజమునం దతనికి ప్రతిస్పర్ధిగాఁ దమ
కుటుంబము వాఁడొకఁ డుండవలయును. గంగాధరునకు మగ
సంతానము లేదు. ఆయన కొక్కర్తుకయే కుమార్తె.
ఆమెయే పద్మరాణి. ఆపద్మరాణిని శ్రీముఖునకు ప్రతిస్పర్ధిగా
నిలువఁబెట్టవలయును. ఎట్లు? ఆమెను సుశర్మకు భార్యను
చేసినచో నామె శ్రీముఖునకు సర్వధా మార్గము నడ్డగించు
నదై వాని కోర్కులు ఫలించుటకు వీలులేకుండ సమర్థముగా
నభ్యంతర వైట్టఁగలదు. పద్మరాణి శాల్యము నుండియు
మిక్కిలి తెలివితేటలు కలది. మమకారముతో నామెతండ్రి
యామెకు విద్యా బుద్ధులు చెప్పించెను. ఆమె విద్యావిష
యమున మంచి నీటికిఁ జేపవలె నెక్కెను. రాజనీతి యుద్ధనీతి
సాహిత్యము శాస్త్రములయందలి పాండిత్యము నామె యపా
రముగా సంపాదించెను. ఆమె శ్రీముఖునికంటె చాలచిన్నది.
గంగాధరునకు వయస్సు మల్లినతరువాత నామె జనన
నందెను. అలాభార్య గర్భవతి యైనపుడు పుత్రుఁడు కలుగ
వలయునని గంగాధరుఁ డెంతో యాశించెను. పుత్రుఁడే
కలిగినచో శ్రీముఖుని కెదురుగా నిలువఁబెట్టెడివాఁడే.
శ్రీముఖుఁ డెంత వీరుఁడో వానికంటె నెక్కువ వీరునిగాఁ దన

కొడుకును చేసెడివాఁడు. చేయుటకు గంగాధరునకు సామర్థ్యము కలదు. గంగాధరుఁడు మహాధానుష్కుఁడు. ధాన్యకటక రాజ్యములోనున్న ధానుష్కులైన సేనకు నతఁ డధికారి. అతఁ డగ్గునునంత విలుకాఁడని ధాన్యకటకమునఁ జెప్పుకొనుట కలదు. అతని ధనుర్విద్యావేత్తృత్వాతిశయముయుందు వాని ఖడ్గవిద్యా నైపుణ్యము పనికిరాలేదు. అనఁగా లోకము వాని ఖడ్గవిద్యకుఁ బ్రాధాన్యమిచ్చి మాటాడదు. అతఁడు ధనుర్విద్యలో నెంతవాఁడో ఖడ్గవిద్యలో నెంతవాఁడు. జయద్రథుఁడు ధాన్యకటకమునం దున్నప్పుడు రాజకుమారుల ఖడ్గవిద్యా ప్రదర్శనములు జరుగుచున్నప్పుడు తద్విద్యాప్రదర్శనము వేళల శ్రీముఖాదులు ప్రకటించు విద్యా నైపుణ్యమునకు సర్వజనులు నివ్వెఱిపోవుచుండఁగా నీతఁ డెన్నఁడు నివ్వెఱిపోలేదు. తనకుఁ దెలియని యొండురెండు మెలపులు వారి విద్యలో భాసించినను వారికిఁ దెలియని మెలపులు తనవద్ద పది పండ్రెండున్నవని వానికిఁ దెలియును. ఇదియొక చమత్కారము; భీముఁడు గదాయుద్ధమునం దెంత నిపుణుఁడో ధనుర్విద్యయం దెంత నిపుణుఁడు కావచ్చును. కాని యతని యభిమానము గదాయుద్ధమునందు. అతఁడు సులభముగా గద కొరుగును గాని వింటి కొరుగఁడు. అందుచేత నతని ధనుర్విద్యను లోకము బాటించదు. సరిగా గంగాధరుని ఖడ్గవిద్యా పాండిత్య మట్టిది. ఆయనకుఁ బుత్రోదయము కాలేదు. కూతురు పుట్టినది. అతఁడేమి చేయును? ఆనాఁ డతడు దుఃఖించిన దుఃఖమునకు నాంధ్రరాజ్యరమయునుస్ఫురన్నదని చెప్పవచ్చును. కడుపు తీసిగదా! పద్మరాణి

పెలుగఁ జొచ్చినది. ఆమె మహా పండితురాలైనది. తండ్రి
 కెంత ఖడ్గవిద్యవచ్చునో యామెకంత ఖడ్గవిద్య వచ్చును.
 జయద్రథుఁడునుఁ బద్మరాణియు నెదురుపడి కత్తి యుద్ధము
 చేయవలయునుగాని కొన్ని వేలయేండ్ల సంస్కారముతోఁ
 గూడిన తన ఖడ్గవిద్యా నైశిత్యము బేలువోవుచున్నదని
 జయద్రథుఁ డనుకొనక తప్పదు. మఱియు నామె విల్లు
 చేఁబూనినచో నామె లక్ష్మశుద్ధి యింతయని చెప్పటకు
 వీలులేదు. ఇట్టి పద్మరాణి నేమిచేయవలయును? మగధ
 రాజ్యాధిపతియైన సుశర్మకు నీమెను భార్యగాఁ జేసినచో
 శ్రీముఖుని యాటలు కట్టును. సుశర్మ బ్రాహ్మణుఁడు.
 తాము క్షత్రియులు. అతఁడు పద్మరాణి నంగీకరించునో
 యంగీకరించఁడో తెలియదు. శ్రీముఖుఁడు కుత్సితుఁడు.
 దురాలోచనాపరుఁడు. వాడు మంత్రికాఁడు. సేనాపతియు
 కాఁడు. పొంచి రాజ్యమును గ్రహించుటకు సిద్ధముగానున్న
 పులివంటివాఁడు మొదలైన బోధ రాజునకుఁజేసి రాజయొక్క
 బోగపరాయణత్వమువిరిచి శ్రీముఖునకుఁ దీతైనప్రతిస్పర్ధినిగాఁ
 గూతును సమాయత్తపఱచవలయుననియు, నట్లుఁ జేసినచో
 రెండులాభములు సిద్ధించుననియు, మొదటిది గోముఖ
 కుటుంబము నందలి తమ విరోధమును సాధించుటయు,
 రెండవది శ్రీముఖునివలన ధాన్యకటక రాజ్యమునకు రాఁ
 బోవు నాపద వారింపఁబడుననియు గంగాధరుని యుద్దేశ్యము.
 శ్రీముఖుఁడే చక్రవర్తియైనచోఁ దన కుటుంబముమీఁద వాఁ
 డెల్లును పగతీర్చుకొనును. పరమేశ్వరుఁడు తద్విరోధ
 నిర్యాతనమునందు తన కింతమాత్రమే సాయపడుచున్నాఁడు.

తన కూతును రాజునకు భార్యగాఁ జేయుటతప్పమఱియొక తెన్ను లేదు. ఈ గంగాధరుఁడు పలుమంది బ్రాహ్మణులచేత తన కూతుయొక్క సౌందర్యాదులు పాండిత్యాదులు సుశర్మతోఁ జెప్పించెను. సుశర్మ పద్మరాణీయందు మక్కనకలవాఁ డయ్యెను. సుశర్మ కామయొక్క పాండిత్యాదులు రాజ నీతియు నక్కఱలేదు. అతని యభిలాషయంతయు నామె యొక్క సౌందర్యముమీఁదఁ గేంద్రీకృత మయ్యెను. ఆ పద్మ రాణీయొక్క సౌందర్యమింతయని చెప్పుటకు వీలులేదు. సంధ్యాకాలమున శరదృతు ప్రారంభమున విచ్చిన నల్లమబ్బు లైనవేళ తెల్లని మబ్బులు ప్రతీచీదిశా లలనా సితప్రానా రాంచల రమణీయములై తిరుగాడుచున్నపుడు, మందమారు తములు సన్నని యీలలు వేసికొనుచు వెదుళ్ల పొదలలో బృందావన విహారియైన శ్రీకృష్ణునియొక్క లీలాభినయము జేయుచున్నపుడు, తెల్లనిమబ్బులు నదులలోఁ బ్రతిఫలించు చున్నపుడు నువ్వుచేను పూసినట్లున్న ప్రతీచీదిశాంగనావ దాత మధురాపాంగములు ప్రసరించినచో నామె కాలపురు షుని తా నభిసరింపఁ బోవుచున్నదా యన్నట్టి వేళయందలి యొకానొక కుట్టమితము పద్మరాణిగా నవతరించినదని చెప్ప వచ్చును. ఆమె నిలుచున్నచోట నచ్చరలు నిలుచుండు టకు వీలులేదు. ఆమె నవ్వినచోటఁ దామరలు వికసించు టకు వీలులేదు. ఆమె పయ్యెద యాడినచోట నేన్దుతోండ ముచేత కదలించఁబడిన వెన్నెలతీన చివళ్ళుకదలుటకు వీలు లేదు. అంచఱెక్కలు పొడిచేసి చెట్లలోఁబోసి చెరిగినచో దూగరపోఁగా మిగిలిన మెత్తని తద్దధత్పత్ర చిక్కణపదార్థ

ములోని సౌకుమార్య మామె శరీరకాంతులను గుత్తగొన్నది. ఆమెయందు రెండు లక్షణములు సమానముగాఁ దులదూగు చున్నవి. ఒకటి యామె శరీరసౌందర్యము. రెండవది యామె పాండిత్యము. పరమేశ్వరుఁ డామె నంతపండితు రాలినిచేసి యామెకు సౌందర్యము కొంత తక్కువయిచ్చి నచో నెంతయో బాగుగా నుండెడిది. లోకమునకు సౌంద ర్యము కావలయునా? పాండిత్యము కావలయునా? సౌంద ర్యమే కావలయును. పాండిత్య మాంతరమై యుండనక్కఱ లేదు. బాహిరమై యుండవలయును. అప్పు డప్పుడు వినోదమున కయ్యెడిది పాండిత్యము. ఆనభూతి కయ్యెడిది సౌందర్యము. లోకముమాట యట్లుంచి నైయక్తికముగాఁ బురుషుఁడుగాని స్త్రీగాని తమ సౌందర్యమును మన్నించు కొన్నట్లు పాండిత్యమును మన్నించుకొనరు. ఇది జీవుని యొక్క లక్షణము. ఒక పురుషుఁడు మహాపండితుఁడు. వానిని లోకము బ్రహ్మరథము పట్టుచుండును. ఒకఁడు మహాధికారి. వానివెంట పగఁటిదివ్విటీలు నడచును. ఇంకొ కఁడు రాజు. వాఁడు సకల ధరాతలపతి మాళిరత్నరంజిత చరణుఁడు. ఇంతయయ్యు వారికి శరీరసౌందర్యములేదు. వారినిఁజూచి వలచెడి స్త్రీలేదు. ఏ స్త్రీవంక వారు సాభిలాషములైన దృక్కులు ప్రసరింతురో ఆ స్త్రీయొక్క కను రెప్పలు లాలసలేని నైరాశ్య సూచకములైన, అపేత వాంఛ ములైన కదలికతో వ్రాలిపోయినచో వానిగుండె చివుక్కు మనును. తన యింతటి పాండిత్యము, తన యింతటి యధికారిము, తన యింతటి రాజ్యము వృథాయనిపించును.

పురుషులుగాని స్త్రీలుగాని తమ దేహములయందు సౌందర్యమును కోరుదురు. ఒక నిమేషములోని తత్సఖమునకు వారు జీవితాంతము పొందిన గౌరవమును పణముగా నొడ్డుదురు. సౌందర్య మనఁగా నటువంటిది. అంత సౌందర్యముకల పురుషుఁడుకాని స్త్రీకాని తమ సౌందర్యమునకు చారితార్థ్యము గడించుకొనుటకుఁ బ్రయత్నింతురు కాని పాండిత్యమునకు చారితార్థ్యము గడించుకొనుటకు సంతగాఁ గోరరు. కాని లోకములో నదియున్నచోట నిదియుండదు. ఇదియున్నచోట నదియుండదు. రెండునుఁ గలసియుండెడి చోట్లు చాల తక్కువ. పురుషులలో నొక నలమహారాజు మాత్రమే రెండును సమానముగాఁ గలవాఁడు. ఆయన పడిన కష్టములు సర్వజనులకు విదితమైనవే. రెండు మహాగుణములు సమానమైన కోటి నధిరోహించినచో నచట సుఖమునకంటె దుఃఖమే యెక్కువయుండును. గంగాధరునకుఁ దనకుమార్తె మగధరాజు భార్యయై శ్రీముఖుని ప్రతిస్పర్ధినియై మగధరాజ్యమును శ్రీముఖునినుండి రక్షించి కులక్రమాగతమైన జ్ఞాతివైరమును సాధించుటకు సాధనమగునని యాశ. ఎట్లుఫలించునో తెలియదు. బ్రాహ్మణుల వార్తలవలన సుశర్మ పద్మరాణియందుఁ బ్రేమకలవాడయ్యెను. అంగీకరించెను. గంగాధరుఁడు తనకూతుఁడు మగధములకుఁ బంపించెను. సుశర్మ పద్మరాణినిఁ జూచెను. ఆచూచినవేళ యిట్టిదని యింత సుమనోహరమైనదని యింత పూర్ణిమా జ్యోత్స్నాసుషీమ తరంగాభిరామమైనదని, పిదపింత కుహూకుహూగా నినదాంత సూక్ష్మసుకుమార రేఖామంజులమని చెప్పెను.

టకు వీలులేదు. ఆవేళ యట్టిది. పద్మరాణి రాజును చూచినది. ఆమె తండ్రిచేత బోధింపఁబడి గిరివజమునకుఁ బోయెను. తానొక మహారాజ కార్యముమీఁదఁ బోవుచున్నానని, కులక్రమాగతమైన యొక మాత్స్యర్యభావమునకు ఫలితము సంపాదించుటకుఁ బోవుచున్నానని, యామెకుఁ దెలియును. ఆమె మనస్సులోఁ దండ్రికోరిక చెల్లించవలయునని నిశ్చయము చేసికొన్నది. తొలుత నామెకు రాజదర్శనము కలిగినవేళ మధ్యాహ్నవేళ. గిరివజపురమున పెద్ద రాచసావడిలో సుశర్మ గూర్చుండియుండెను. అతఁడు బెత్తెడు వెడల్పు జరీగలధోవతి కట్టుకొనియుండెను. అతఁడు కూర్చున్నవైఖరి యెట్టిదనఁగా నతని పాదాంచలములందు మణులుపోదిగిన నెమళ్ళయాకారముగల యా ధోవతియంచు ఎడమకాలి మడమలమీఁద గోధుమవన్నెత్రాచు పడగవిప్పి యాడుచున్నట్లుండెను. కుడిపాదముమీఁద నీయంచు మోకాటివఱకే తాండవించుచు తత్పాదమునకున్న గండపెండెరము మరకతమాణిక్య వజ్రవైడూర్యములచేత తళతళలాడుచుండెను. అతని యొడిలో నొకవిపంచి యున్నది. ఆ విపంచిమీఁద నాయన సుకుమారములైన యంగుళులతో స్వరములు పలికించుచుండెను. అతనిఱొమ్ము విశాలమై ముత్యాలహారములతో పచ్చల హారములతో లక్ష్మీనివాస స్థానముగా నుండెను. అతని శిరోజములు రెండుపాయలుగాఁ దీయఁబడి రాజత్వమును సౌందర్యాధిదేవతాత్వమును సరిగా నడిమికి విభజించి పాలించుచున్నట్లుండెను. అతని నేత్రములలో శివుని కంటిమంటలోఁ దగులఁబడిపోయి మఱల

నొక మధురవేళ క్రొత్తగా నాకు వదలిన మన్మథవృక్షము
 భాసించుచుండెను. అతనిని చూచుటకు పద్మరాణి సిగ్గు
 పడెను. కాని చూచెను. సిగ్గు తెరలుతెరలుగా వచ్చు
 చుండెను. కాని తెరను తొలగఁజ్రదోసి యతనివంకఁజూచు
 టకు పద్మరాణికి లేబరమైనోమెను. ఇద్దఱునుఁ బరస్పరము
 తలకించుకొనిరి. పద్మరాణివెంట నామె బంధువులెవరో
 వచ్చిరి. ఆ సమాగమము చిత్రముగా నుండెను. పెండ్లి
 కాలేదు. ఆతతంగము జరుగలేదు. వారిద్దఱును నొకరి
 నొకరు చూచికోనుట కాసమాగమ మేర్పఱుపఁబడెను.
 చూపు లైనతరువాతఁ బద్మరాణినిఁ దెచ్చినవారు మఱల
 విడిదికి తీసికొనిపోవలయునని వాంఛించిరి. పద్మరాణి కదల
 లేదు. రాజు చేయెత్తి వారించెను. ఏమిచేయవలయునో
 కొంతసే పెవ్వరికినిఁ దెలియలేదు. రాజు వీణమీఁద
 వాయించుచుండెను. ఆగానము రాచసావడిని తనలో
 నిముచ్చుకొనెను. గంగాధకుఁడు కూతునకు సర్వవిద్యలు
 నేర్పెనుగాని సంగీతము నేర్పించలేదు. కాని యామె
 సంగీతమునువిని యానందించఁగలదు. ఒకవిద్య నానందించు
 టకుఁ బ్రధానమైనది తద్విద్యా సంప్రదాయాభిజ్ఞత. అది
 లేకుండ యథార్థముగానే విద్యయొక్క లోతులును తెలియవు.
 విద్యాప్రదర్శనము, రసాస్వాదనము రెండు విషయములున్నవి.
 రెండును భిన్నవ్యక్తులకు సంబంధించినవనియే స్థూలముగాఁ
 జెప్పవచ్చును. విద్యాప్రదర్శకునకు తద్విద్యాగత సర్వ
 సూక్ష్మవిషయ పరిజ్ఞాన మెంతయవసరమో రసాస్వాదకునకుఁ
 గూడ నవి యంత యవసరము. గాయకుఁడు తీవ్రమైన

స్వరములను ప్రయోగించుచు నొక రాగము నాలపించుచు నడుమ తొలగి తద్రాగానుచితమైన యింకొక స్వరమును ప్రవేశపెట్టినట్లు కనిపించుచు తత్ప్రయోగ నైపుణ్యముచేత నింకొక జన్యరాగమును స్ఫురింపజేయుచు నట్టి మార్పు చేయుటవలన భావములో నొక విఘటన నొక యుయ్యారిము నొకసుకుమారమైన యనుభవరేఖలు భాసించునట్లు గానము చేసినచో తత్స్వరాభిజ్ఞతలేని శ్రోత గాయకుఁ డుద్దేశించిన యా భావమును పట్టుకొనలేడు. ఈ లోకమునందంతయు సాంఘికముగాఁగాని, మత విషయముగాఁగాని, విద్యా విషయకముగాఁగాని, ఆ యా జాతీయందలి పూర్వరులు మానవుని యొక్క ప్రవర్తనలోనను జ్ఞానములోనను తీర్చిదిద్దుటకు శాస్త్రములను విలిఖించిరి; ఆ శాస్త్రములయందలి పరమ విజ్ఞానమే మానవులకు ధ్యేయము, నుపాధ్యేయమునై యున్నవి. పదివేలమంది మానవులున్నారు. వారిలోఁ గొందఱు దేనిని పనికిరారు. కొందఱు పరమ వివేకులు. వారిని వీరినిఁ దొలగించినచో నడుమనున్నవారందఱి కొఱకు నీ శాస్త్రము లేర్పడినవి, చాతుర్వర్ణ్యమున్నది. సంఘమీ తీరున నడువవలయునని భగవంతుఁడు శాసించినాఁడు. 'చాతుర్వర్ణ్యం మయాసృష్టం' అని యాయనయే చెప్పినాఁడు కదా. ఈ చాతుర్వర్ణ్య మెవరికొఱకు? ఒక నీచకులుఁడు పరమభక్తుడై పరమేశ్వరుని దయ పొంది మోక్షమును పొందినట్లు పురాణములే చెప్పుచున్నవి. చాతుర్వర్ణ్యము వానికొఱకు కాదుకదా! వాని మోక్షమునకు వాని నీచకుల మఱు రాలేదు. ఎందుచేత? పూర్వజన్మ సంస్కార

వశమై వాడు నీచకులమునందు జన్మించినను వాని యాత్మ
 పరమేశ్వర భావమునందు లగ్నమై యుండెనని యర్థము.
 ఇట్లందఱి యాత్మలు లగ్నమై యుండవు. ఉన్నచో లోక
 మేమున్నది? మదమాత్సర్యము లెందుకుండును? కామాది
 భావ ల విజృంభణ యెందులకు నాగును? చాతుర్వర్ణ్య
 మనునది బహుసంఖ్యాకులైన సామాన్యజీవులకు కేర్పడినది.
 అందులో తరతమ భావములనుబట్టి వారి వారి వర్ణముల
 నిశ్చయము జరుగునని చెప్పవచ్చును. అట్లే యొక విద్య
 యున్నది. కవితావిద్య యున్నది. సుష్టుశబ్ద పరిజ్ఞానముకలిగి,
 శబ్దశక్తి వేత్తయై, సర్వశాస్త్రాభిజ్ఞతకలిగి భావమునందు రమిం
 చెడి లక్షణము కలిగి, ధ్వన్యాది వివేకముతోఁ గవి వ్రాయు
 వలయును. ఆ కవిత నానందించెడివాఁడుకూడ నేతాదృశ
 గుణసహితుడైననే యానందించఁగలఁడు. ఈ యానం
 దించెడి వారిలో నట్టి లక్షణము పూర్వము చెప్పిన బహు
 సంఖ్యాకులయందుండినకాని తదనుభూతి జరుగదు. భగవ
 ద్విషయమున నీచకులుడై సంస్కార రహితుడైనవాఁడు
 బహుజన్మ పరీపాకాత్తమైన యొక యాత్మ లక్షణముచేత
 తపము లేకుండ జపములేకుండ నాచారములేకుండ భగవ
 ద్దర్శనము చేసినట్లే యొకానొక జీవుఁడు, తన పూర్వజన్మ
 పరీపాక విశేషవశమున కవితాసరస్వతి ననుభవించుటకుఁ
 గావలసిన పూర్వోక్త గుణములు లేకుండఁగనే రసానుభూతి
 పొందఁగలఁడు. అట్టి జీవులసంఖ్య చాల తక్కువ. అట్టి
 యుత్తమ జీవులు సంఘమునందున్న దుర్వ్యవసాయములకు
 వారి కిదివఱకే సమృద్ధిగానున్న మాత్సర్యాది గుణములు

ప్రబలము లగుటకు హేతువు లగుచున్నారు. ఆ నీచకులుఁడు
 మోక్షము పొందినాఁడని తక్కిన యందఱు మోక్షార్హులు
 కారు. ఎవఁడో యొక యుత్తమజీవి పాండిత్యాదులు
 లేకుండ కవితానుభూతిని సమగ్రముగాఁ బొందినాఁడని
 పామరు లందఱునుఁ బొందలేరు. పామరులు తదుత్తమ
 జీవులను చూపించి శాస్త్రమర్యాదల నుల్లంఘించి విశ్వం
 ఖిలముగాఁ బ్రవర్తించుటకు భగవంతుఁ డేర్పఱచిన యొక
 మోసమని చెప్పవలయును. అదియట్లుంచి పద్మరాణియొక్క
 జీవలక్షణము సంగీత విద్యావిషయమునఁ దాదృశమైనది.
 సుశర్మ వీణావాదనమునందు సిద్ధహస్తుఁడు. అతఁడు వీణ
 మీఁద వాయించుచుండఁగా నెమళ్ళు కూయును. మబ్బు
 లురు ॥ ను. కోయిల లాలపించును. క్రింద గులకరాళ్లు కలిగిన
 సీలమండలలోతు తెలిసీటివాగు పల్లమునందు ప్రహించు
 నపుడు చేసెడి సన్నని సవ్వడులు చేయును. అర్ధరాత్రము
 మఱలినవేళ సంతవఱకు బిగించియున్న గాలి సన్నగా సాగి
 నపుడు చెట్లకొమ్మ చివరి చివునుజొంపముల యందలి సన్నని
 యులివు సలుపును. అతని ప్రవేశ్యలో సంగీత సరస్వతి చతుర్థా
 ప్రవేశించి నాట్యమాడును. అతఁడిప్పుడు తనయొడలు తనకుఁ
 దెలియకుండ నున్నాఁడు. తానేమి వాయించుచున్నాఁడో
 తనకుఁ దెలియదు. పద్మరాణియొక్క సౌందర్యమును స్వర
 ములుగా మఱలించి వీణాతంత్రులలోని కెక్కించున్నాఁడా?
 ఆ మధురస్వరము వినిగ్గతమై తత్స్వరమునకు తనకునుఁ బద్మ
 రాణి యవినాభావముగా భావించుచున్నదా. వారిద్దఱు నట్టి
 తన్మయస్థితిలో నున్నారు. పద్మరాణి వయసు నాటికి పదు

నెనిమిదేండ్లు. రాజు వయస్సు నలుఁబది కావచ్చును. వారి నడుమ వారి వర్ణ భేదముకాని, వయోభేదముకాని కనిపించ లేదు. అట్లు కాలము గడచిపోవుచున్నది. సంధ్యాకాలము సమీపించుచున్నది. పరిచారకులుగాని తదితర శ్రోతలుగాని పద్మరాణివెంటవచ్చినవారుగాని మాటాడుటకు వీలు కలుగలేదు. సంజ యెఱ్ఱచీకట్లు సానడిలోనికి వచ్చెను. ఇంతలో దీపములు వెలిగింపఁబడెను. ఆ చీకట్ల యెఱ్ఱ దన మును దీపముల వెల్లఁదనపు పులి పంజాతో లేడి నెత్తుకును చఱచినట్లు గొట్టెను. సహజముగాఁ జానడిలోనికిఁ బ్రవేశించిన యెఱ్ఱచీకటి వెలుతురులను వారిద్దఱునుఁ బరామర్శించలేదు. కృతకముగా వచ్చిన దీపకాంతులచేత నా యెఱ్ఱ వెలుగులు తాడింపఁబడినవేళ వారిద్దఱును తమ తన్వయత్వ స్థితినుండి విశ్లేషభావమును భజించిరి. రాజు దీపములవంకఁ జూచి నవ్వి వీణ ప్రక్క నుంచెను. పద్మరాణినంకఁ జూచెను. ఆమెయు నతనివంకఁ జూచుచునే యుండెను. రాజు లేచి నిలుచుండెను. ఆమెయును లేచి నిలుచుండెను. రాజామె వద్దకు నెమ్మదిగా నడచి పోయెను. ఆమె కుడిచేయి తన యెడమచేతితో గ్రహించెను. ఇద్దఱు నంతిపురములోనికి నడచిపోయిరి. అందఱును నివ్వెఱపోయిరి. ఇది వారి ప్రథమ సమాగమము. తరువాతఁ గొన్ని నెలలవఱకుఁ బద్మరాణియను నొకయువతీమణి యంతిపురములో నున్నదని గాని రాజామెయందు బద్ధప్రేముఁడనిగాని యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. కాలము గడచిపోవుచుండెను. ఆ పద్మరాణికి తాను రాజునకుఁ బ్రియురాల నైతిని తెలియదు. తాను గంగాధర

శాతకర్ణి కుమార్తెనని తెలియదు. తానొక మహాకార్యమును
 భుజాస్కంధములయందు మోచికొనుచు వచ్చితినిని తెలి
 యదు. సుశర్మకు పద్మరాణి యొక యువతీమణియని తా
 నామెను ప్రేమించితినిని తా నామెతో కొక సుఖ మనుభ
 వించు చున్నానని మొదలైన సంగతులు తెలియవు. ఇతఁడు
 పద్మరాణివద్దకుఁ బోవుచు ఆమెకు వీణాగానవిద్య బోధిం
 చును. పరిష్ట తొకరినొకరు చూచుకొనుచుఁ గూగు
 చుందురు. ఆ పరిస్థితి యిదమిత్థమని నిర్ణయించుటకు నీలు
 లేకుండెను. అట్టి ప్రేమ ముసురు పట్టనే పట్టదు. లోకమునం
 దట్టిది సంభవించదనియే చెప్పవచ్చును. ప్రేమ యనునది
 భావనామూలక మైనది. వారీయం దాభావనలేదు. వట్టి
 రమణ మున్నది. ఆమెనుఁగూర్చి యాయన భావించఁడు.
 ఈయననుఁగూర్చి యామె భావించదు. ఇద్దఱునుఁ గలసి
 కొందురు. తత్పూర్వమందుఁ గలసి లేకున్న యూహ లేదు.
 ఇప్పుడు కలిసితిమన్న యూహలేదు. కలియనప్పుడుకూడ వా
 రొకరియం దొకరు నున్నట్లే యున్నది. కలిసినప్పు డెట్లుం
 డెనో దూరగులై యున్నప్పుడు నట్లే యుండెను. అతఁడు
 తాను రాజు కాఁడు. ఆమె తాను పండితురాలు కాదు.
 వా రిరువురినడుమ మన్నఁడుఁ దుండెనా? వాఁడు భావజుఁడు.
 మనోజుఁడు. వా రిద్దఱినినడుమ వాఁడనంగుడై యుండెను
 గాని మనోజుఁడుగా లేఁడు. కొన్ని నెలలు వారి సంయోగ
 మిట్లుండెను. అప్పటికి పద్మరాణికి తాను గంగాధరుని
 కుమార్తెనని తెలిసెను. దానికిఁ గారణము తండ్రివద్దనుండి
 యామెవద్దకుఁ గొందఱు బ్రాహ్మణులు వచ్చి యామెతోఁ

బలుమాటలు చెప్పట. వారిట్లనిరి “ఓయమ్మా! నీతండ్రి
 నీతో నిట్లనుమన్నాడు. మీ యిద్దరినీను వివాహము
 జరుగలేదు. నీవు రాజున కుంపుడుకత్తైగా నైతివి. ఇది మన
 కుటుంబ మర్యాదకు భంగమైన విషయము. నిన్ను నే
 నెందుకుఁ బంపించితినో ఆ సంగతియే నీవు మఱచిపోయితివి.
 ఓసి తల్లీ! మాకిది విష్ణురముగానున్నది. నీయం దిట్టిప్రకృతి
 యున్నదని మాకుఁ దెలియదు. నీవు పాండిత్యమును రాజ
 నీతియుఁ బ్రధానముగా జీవితము గడపెడి యొక మహావ్యక్తి
 వగుదునని మే మనుకొంటిమి. నీ వీ వలపు టున్నాదపు
 మహావర్తమునఁ దలమున్న లుగా నైనావు. ఈ లక్షణము
 మాకుఁ దెలియనే తెలియదు. నీ చిన్ననాఁడు నీలో మా కా
 రేఖ గోచరించలేదు. పోనిమ్ము. మా కిచట నీ స్థితి తల
 వంపులుగానే యున్నది. నీవు రాజునుఁ బెండ్లియాడినదానవు
 కానైతివి. మీ వివాహమునకుఁగూడ మించిపోయిన యొక
 పరమ మధురమైన దశలో నీ వున్నావని కొందఱినలన
 మేము విన్నాము. మా కట్టి స్థితి యెట్లుండునో తెలియదు.
 మా కర్థముకాలేదు. నిన్ను నిందించుటకు నీ వ పండితురాలవు
 కావు ఈ సృష్టిలో నే విచిత్రమైన భావరేఖ యెట్లు పరిణ
 మించునో తెలియదు. ఆ స్థితినుండి వెలికిరమ్ము. నీ భర్త
 యైన సుశర్మయొక్కస్థితి దీనముగా నున్నది. అతనిని శ్రీము
 ఖుఁడు తన చేతులలోఁ బెట్టికొని కీలు బొమ్మనలె నాడించు
 చున్నాఁడు. మేమేదో చేయఁబోయితిమి. ఇంకేదో యైనది.
 నీవు రాజునకు భార్య వైనప్పటినుండి నీ భర్త తొలినాఁటి
 రాజ్యాంగమునందలి శ్రద్ధకూడ వదలినాఁడు. నీతోనే మనికి

గా మనుచున్నాడట. అతనికి వాని దుస్థితియు శ్రీమంతుని దురూహలును బోధించి నీవు నీ రాజనీతిజ్ఞతను వెల్లడించి బాగుచేసికొనుము. ఇది నీ విధి." ఇట్లు రెండు మూడుసార్లు ధాన్యకటకీయులైన బ్రాహ్మణులచేత బోధింపబడి బద్ధరాణి యా ముంపులోనుండి కొంత వెలికి వచ్చెను. ఎన్నినాళ్ల రాజుతో చెప్పవలయునని యనుకొనును. అతడు వచ్చినంత నంతయు మఱచిపోవును. వారిద్దఱుఁ గలసియున్నపుడు వారి కింకొక యూహ రాదు. ఇద్దఱును కలిసి యున్నామన్న యొక విచిత్రమైన తృప్తి సర్వలిప్తలయం దభివ్యాప్తమై యుండి యొక విధముగా మెలఁగుచుందురు. అతడున్నప్పు డామె యేమియు నూహించలేదు. ఆమె యున్నప్పు డేమి డేమియు నూహించలేదు. ఒకరి నొకఁగు చూచుకొని చుందురు. అటునిటు తిరుగుచుందురు. వీణ వాయిండు చుందురు. ఎందుకో నవ్వుకొంచుందురు. గాటపు కౌఁగి లింత లుండవు. వేడి చుంబనము లుండవు. మృదుకరస్పర్శ లుండవు. భావనాసహితమైన హేలా మాధుర్యములుండవు. ఉన్నను వానికిఁ బ్రాధాన్యములేదు. ఇట్టి యొక విలక్షణమైన సంసారమును వారు చేయుచుండిరి. అట్టి జీవితములో రాజ్యములు పోయిననేమి? ప్రాణములు పోయిననేమి? అట్టి జీవితములో సుశర్మకు తన వీణావాదన వైపుణ్యముతోడి కించి దహంకార భావసహితమైన యూహ లేదు. ఆమెకు తన పాండిత్యము తన రాజనీతిజ్ఞత మొదలైనవాని యూహలేదు. రాజు విషయములోఁ బద్ధరాణితోడి యీ సంబంధముతోఁ గూడి వైరాగ్య మొకఁడు నిత్యము భాసించుచుండును.

పద్మరాణితోడి కూడుటకు యతని నైరాగ్య భావమునకు దోహదమయ్యెను. అతఁడు పద్మరాణితోఁ గలిసియున్నపుడు పద్మరాణియొక్క సౌందర్యమునుఁ గూర్చిన యభిలాషతోఁ గూడిన యొక తన్మయత్వరేఖలో మునిగియున్నాఁడో తాను చదివిన యుపనిషత్తులలోని మర్మమైన యొక తన్మయత్వరేఖలో మునిగియున్నాఁడో రెంటికి నభేద ప్రతిపత్తిగా మనుచున్నాఁడా? ఈ రెండు ప్రోతస్సులు సమానలక్షణము లగుటచేత నొకదానియందు మజ్జనము చేసినప్పుడు రెండవ దానియందు మజ్జనము చేసిన ట్లుండుటవలన నా రెండును భూశులయందున్న పరమసూక్ష్మమైన భేదము తెలియకుండ నున్నాఁడా? తెలిసి దేనికి దానిని విడిగా ననుభవించు చున్నాఁడా? అట్టి స్థితి యొక యేడాది ప్రబలినది. తరువాత నా స్థితిలోఁ గొంత మాపు వచ్చినది. ఆ స్థితికి భంగము లేదు. కాని యితరములైన విషయములను మన్నించుటకు వారి మనస్సులలో నెడ మేర్పడినది. ఈ యెడము తత్త్వితికి భంగకారి కాదు. వారి మనస్సులలోని పొలములలోఁ గొంత మేరనాస్థితికి వదలిపోయి యచట నితరభావములు ప్రవేశించి నట్లు కాదు. ఆ మనస్సులోని పొలమే మఱికొంత పెరిగి పొలమును గదుముకొన్నది. ఆ గదుముకొనిన పరంబోకల యందు వారియొక్క యితర భావములు సంచరింప నారంభించెను. వారిరువురూ సమాగమమైన తరువాత నొకయేడాది యేమియు లేదు. తరువాత నింకొక యేడాది. మఱియు నేడాది. మఱియు నింకొక సంవత్సరము. ఇట్లు నాలుగేండ్లు గడచినవి. ఈ నాలుగేండ్లలో వారు తమ తన్మయత్వస్థితిని

దాటి పెరివిషయములను భావించిన వేళలు కలవు. ఒకప్పుడు పద్మరాణి యిట్లన్నది. “రాజ్యమంతయు శ్రీముఖుని యగ్ని నములో నున్నది. అతఁడే మంత్రి, అతఁడే మహాసేనాధిపతి. నీవు నేను జీవితముగా బ్రతుకుచుంటివి. అతఁడీ రాజ్యమునుఁ గైవసము చేసికొన్నచో నేమగును? సుశర్మ యిట్లనెను. “ఏమగును? మనము గిరివ్రజములో నుండము. ఈ మాహాభోగము లనుభవించుచుండము. వీణ యుండదు. రత్న కంబళము లుండవు. మాణిదీపము లుండవు. జిలుగువలున లుండవు. నీకు నేనుందును. నాకునీ వుందువు.” పద్మ:- అతఁడు మనలను సంహరించినచో నేమగును? సుశర్మ:- ఏమగును? నీవొక జీవుఁడవు, నేనొక జీవుఁడను. జీవునకు స్త్రీత్వ పురుషత్వవిభేద ముండదు. కాని జీవసంపృక్తియొక్క తజ్జీవోద్దేశ్యముప్రకారము తద్భావముండవచ్చును. ఉండును. కనుక నపుడుకూడ నీవు నాకుందువు. నేను నీ కుందును. పద్మ:- జీవునకు లింగవివక్ష లేదుకదా? అపుడు మన మిద్దఱ మొకరి కొకర ముండుటలోని ప్రయోజనమేమి? సుశర్మ:- ఇప్పుడు నీవు స్త్రీవి. నేను పురుషుఁడను. అయిన ప్రయోజనమేమి? నీవు నాయందు లోకదృష్టియందుఁగల కామముతోఁ బ్రవర్తించుచుంటివా? నీయందు నాకాసన్నతోఁచలేదు. నేను నీయం దట్లు ప్రవర్తించుటలేదు. నిన్ను సంతోష పెట్టవలయునని నే నెన్నడును ప్రవర్తించినట్లు నాకు జ్ఞాపకములేదు. నన్ను సంతోష పెట్టవలయునని నీవును ప్రవర్తించినట్లు నా కెప్పుడు ననిపించలేదు. మన మిద్దఱము స్త్రీ పురుషులవలెఁ బ్రవర్తించుచునే యున్నాము. కాని మన

యిద్దటి నునుగడలో దానియందు ప్రాముఖ్య మున్నట్లు
 నాకు భాసించుటలేదు. అందుచేత నిప్పు డెట్లో అప్పుడునట్లే.
 పద్మ:- ఒకవేళ శ్రీముఖుడు నిన్ను సంహరించును. నన్ను
 సంహరించడు. నే నాడుదానినిగదా! అప్పుడు మనజేవుల
 పరస్పర సంబంధ మెట్లుండును? సుశర్మ:- అప్పుడు నిష్టే
 యుండును. మన మిద్దఱము కలిసియున్నపుడు కలిసియున్నా
 మన్న తృప్తి యంతర్నిహితమై యున్నది గాని బహిరావి
 రూఢి పొందుట లేదుకదా! ఈ యాంతరమైన స్థితి జీవ
 లక్షణమునందు బ్రతికియున్నను చనిపోయినను సమానము
 గానే యుండును. పద్మ:-నేను నిన్ను మొదటిసారి చూచితిని.
 మన యిద్దఱకు నొకరియం దొకరి కనురాగ ముదయించెనా?
 లేదా? తత్పూర్వ మా యనురాగము లేదుకదా! ఆ యను
 రాగోదయమునకు మనమిద్దఱ మొకరి నొకరు చూచుకొనుట
 హేతువుకదా! చూచుకొనుట పరస్పర సౌందర్య భావనా
 లక్షణము కలదిగదా! మన ప్రేమ నీ నా సౌందర్యముల
 పరస్పర భావనాజనితము. ఒక శరీరము లేదు. తద్భావనా
 హేతుకమైన శరీర సౌందర్యము పోయినది. ఉపాధియైన
 శరీరము లేనపుడు తదాశ్రయమైన సౌందర్య గుణమునకు
 స్థితి యుండదు. మూలకారణమే పోయినపుడు కార్యము
 నశించును. సుశర్మ:- అట్లు కాదు. అది లేదు. అది అన్న
 మాట యెట్లు పుట్టినది? అది యున్నదిగనుక పుట్టినది. లేక
 పోవుట తత్ప్రత్యేకోపాధి సంబంధ భావము. ఉండుట నిత్య
 భావము. అదివలకే మన యిద్దఱకు ప్రేమ యున్నది. ఆ
 ఉన్నది మన మొకరి నొకరు చూచుకొన్నప్పు డున్నదియన్న

యభిజ్ఞ సంపాదించుకొన్నది. అదివఱకున్నది యని మనము
 తెలిసికొనలేదు. అప్పుడు తెలిసికొంటిమి. తెలిసికొనుట
 తగువాత లేకపోవుట యన్నది లేదు. ఇది యొకనాటి
 ప్రసంగము. ఎన్నిప్రసంగములైనను పద్మరాణి శ్రీముఖునితో
 మొదలుపెట్టెను. అతఁడు రాజ్యము నపహరించునన్న
 మాటలతో మొదలుపెట్టును. అన్నియును వేదాంతముల
 లోనికే దిగును. ఆమె రాజనీతి మఱచిపోవును. లోకమును
 మఱచిపోవును. అతఁడు లేనపుడు తీవ్రముగాఁ జింతించును.
 తనకున్న చాకచక్యమునకు తాను గిరిప్రజపురమునందలి
 యధికారమునంతయుఁ దన చేతిలోనికిఁ దీసికొనఁగలడు.
 వేయి మార్గముల నధికారము చేయఁగలడు. కాని తన కా
 యూహ పుట్టెను. సుశర్మ వచ్చును. అతనితో నీ ప్రసం
 గము చేయుటకే కొంత ప్రయత్నముచేసికాని సంభాళించు
 కొనలేకుండ నున్నది. ఈ రాజ్య మెట్లు పోయిననేమి? ఆ
 శ్రీముఖుఁడు వాఁడు లోకనిష్ఠుఁడు. వానినే బావుకొననిమ్ము.
 తా నిచటికి నచ్చెను. స్త్రీ న్యాజమున వచ్చి పురుష వృత్త
 మును మఱచిపోయెను. స్త్రీవృత్తము నవలంబించుచుండెను.
 తన వృత్తి స్త్రీ వృత్తియుకూడ కాదు. ఇది యొక లింగా
 తీతమైన యొక స్థితి. ఈ రాజు తన్ను మార్చివేసినాఁడు.
 తాను వేదాంత మెఱుంగదు. అతనితోడి మనుగడ నిత్య
 వేదాంతాభ్యాసముగా నున్నది. లోకములోఁ బురుషుఁడు
 స్త్రీయందు కామభావమును వృద్ధిపొందించును. ఇతఁడు
 వేదాంతభావమును వృద్ధి పొందించుచున్నాఁడు. ఇందులో
 కామభావనలేదా? ఉన్నది. తగినంత యున్నది. దాని

నతిక్రమించి యొక వైరాగ్యభావన యున్నది ఆమె తన స్థితినిగూర్చి యాలోచించినది. ఆస్థితి యిట్లున్నవనుకొనెను. తనయొక్కయు, రాజయొక్కయు వలపున్నది. దానికి కొన్ని యావరణము లున్నవి. ఆ యావరణములతోసహా నా వలపు ప్రకాశించుచున్నది, ఈ యావరణములు తొలగిపోవునేమో యన్న భయములేదు. పోయినచో పోవనిమ్ము. ఇది యిట్లున్నంతవఱకు దీనియందు రమించును. ఇది పోయినచో విచారణ లేదు. దానిని నిలబెట్టుటకుఁ బ్రయత్నములేదు. ఈ స్థితియందు తన పాండిత్య మంతయు తన ధనుర్విద్యా వైశారద్య మంతయు తన ఖడ్గవిద్యా నైపుణ్య మంతయు తన నీతివేత్తత్వ మంతయు వ్యర్థమైపోవుచున్నది. అది వ్యర్థమైపోవుట యనిపించుటలేదు. కాని తన మనస్సులో నితరములైన భావములు లేవా? ఉన్నవి. వచ్చుచున్నవి. వాని దారిననవి పోవుచున్నవి. వానికి నిలుకడలేదు. వానికిఁ బట్టింపులేదు. ఇంతకును శ్రీముఖునియందు రాజ్య మపహరించు వలయునన్న ప్రయత్నము భాసించుటయే లేదు. వానియం దట్టి దోషము భవిష్యత్తునందు సమావిర్భవించు నన్న యొక నిర్హేతుకమైన భయమును పురస్కరించుకొని వాని కపకారమును చేయుట యెందులకు? తమ రెండు కుదుళ్ళకుఁ బడనిచో తానా యా విరోధమును కొనసాగించ వలసినది? తాను రాజునకు పరమ ప్రియురాలని శ్రీముఖునకుఁ దెలియును. అతఁడు తన విషయములో నెన్నడు జోక్యము కలిగించుకొనలేదు. ఆ పురాతన జ్ఞాతినైరము తన విషయములో లీలగానైన నతనిమనస్సులోనున్న సన్నలేదు.

వానిమీదఁ దన కెందు కీ వైరము? సుశర్మకు సంతానము లేదు. నిరపత్యుడై సుశర్మపోయినచో రాజ్యము శ్రీముఖునకు వచ్చునేమో! కాలమునం దట్లు వ్రాసియున్నచో కానిమ్ము. తానేమి చేయఁగలదు? సుశర్మ యన్నప్పుడు తన కీ యూహలు రావు. ఒకవేళ శ్రీముఖుఁడు సుశర్మ కపకారము భావించినచో దాను ప్రతిక్రియ చేయలేదు. తన నీతి వేయి ముఖములుగా ప్రజ్వలింపఁ జేయగలదు. శ్రీముఖుఁడేమి? సుశర్మ కెవ్వఁ డపకారము చేయునో వానిని తాను వేయివిధముల హింసించును. శ్రీముఖుఁడదృష్టవంతుఁ డైనచో వాఁడు నిజముగా మగధ సామ్రాజ్యమున కధిపతి గానలసి యున్నచో వాఁడు సుశర్మ తలవెండ్రుకకూడ ముట్టకొనఁడు. ఆమెకు నిన్ని యూహలనడుమ పలుసార్లు నవ్వు వచ్చుచుండును. ఆ నవ్వునకుఁ గారణము చంద్రరేఖ. చంద్రరేఖ తనకు బంధువు. కొంత దూరపు బంధువు. ఆమె తండ్రి చంద్రరేఖను గిరివజ్రపురము బంపించెను. పద్మరాణి రాజునకు ప్రియురాలు. ఈమె చంద్రరేఖకు మంచి సంబంధము చూచి విహవాము చేసిపెట్టుటకు సాయపడును. ఏరాజపురుషునకో చంద్రరేఖ భార్య యైనచో తమ బాధ్యత తీయును. చంద్రరేఖయొక్క యదృష్టముకూడ మఱియునని యామె తలదండ్రులు చంద్రరేఖను గిరివజ్రపురము పంపించిరి. చంద్రరేఖ పద్మరాణితోడనే యుండును. చంద్రరేఖ వయసు వచ్చిన బాలిక. ఆమె వచ్చి రెండేళ్లైనది. ఆమె రాజునుఁ జూచి వలచినది. రాజునకు నిత్య పరిచర్య చేయుచుండును. రాజు తనతో నున్నప్పుడు చంద్రరేఖ తన్ను వదిలిపోదు.

మహారాజున కిట్టి పరిచర్య చేయవలయును. ఇట్లు గౌరవించ
వలయును మొదలైన యుపదేశములు తనకుఁ జేయును.
రాజు చంద్రరేఖవంకఁ జూడఁడు, ఆ చంద్రరేఖనుఁ దలఁచు
కొన్నప్పుడెల్లఁ బద్మరాణికి నవ్వు వచ్చుచుండును. ఆమె
పెద్ద యందకతై కాదు. విద్యావతి కాదు. అచ్చముగాఁ
జదువనిదికాదు. ఆమె శరీరమునందు యశావనము సమా
రూఢమై మన్మథుఁడు వింటి త్రాడెక్కు-వింటి చెవిదాక లాగి
బాణము వదలుటకు ప్రతిక్షణ ప్రతీక్ష చేయుచున్నట్లుండును.
అంతటి యశావనము రాజు మనస్సాహించలేదు. రాజునకు
మనస్సులేదు. రాజున కున్నది యొక్క యంతఃకరణమే.
అచ్చట తానున్నది. తనతో నొక సువర్ణజ్యోతి యున్నది.

కలియుగము పదుమూఁడువందల యేబదినాల్గు సంవ
త్సరములు గడచిన తరువాత శిశునాగవంశమునొని యెనిమి
దవ రాజైన యుదయనుఁడు భాగీరథీ దక్షిణ తటముగందు
కుసుమపురమును నొక పట్టణమును నిర్మించెను. అదియే
క్రమక్రమముగా పాటలీపుత్రమునకు పిలువఁబడుచువచ్చెను.
శిశునాగవంశము, సందవంశము, మౌర్యవంశము, శుంగ
వంశము, కణ్వానవంశముయొక్క రాజులందఱును గిరివజ్ర
పురమునకే రాజధానిగా మగధములనుఁ బాలించిరి. మగధ

రాజ్యమునకు గిరివ్రజమే రాజధాని. పాటలీపుత్రము కాచే
 కాదు. కాని చాలమంది రాజులు మఱియు తత్త్వద్వంశముల
 చివరి దినములలో భోగపరాయణులైన రాజులు పాటలీ
 పుత్రమునందుఁ బోయి యుండుచు వచ్చిరి. పాటలీ పుత్రము
 నందు నశోకుని కాలములో ననఁగా కలి ప్రవేశించిన తరు
 వాత పదకొండువందల యేండ్లకు బుద్ధసంఘ పరిషత్తుండెడిది.
 పాటలీపుత్రముయొక్క ప్రాశస్త్య మంతటివఱకే కాని
 మగధరాజు విలాసార్థము పోయి పాటలీపుత్రమునందు నిని
 సించుట కలదు. ఆయా వంశముల చివరిరాజులు వివాహ
 పురుషులై రాజ్యపాలన భారమంతయు మంత్రులమీఁద
 వదలిపెట్టి పాటలీపుత్రమునందు నివసించుటకలదు. శృంగ
 వంశపు చివరిరాజు వారవిలాసినీ ప్రియఁ డగుటచేత పాటలీ
 పుత్రమును వదలి విదిశానగరమునందు నివసన మేర్పఱచు
 కొనెను. భోగపరాయణులైన రాజులకు గిరివ్రజపురమునం
 దుండుట యిక్కట్టుగా నుండెను. మంత్రియో సేనాపతియో
 మాటిమాటికిఁ బోయి యీ వ్యవహార మేమిచేయవలయునని
 యడుగుచుందురు. రాజున్నాఁడు గనుక నడుగక తప్పదు.
 నిరంత సుఖశీలురకు మాటిమాటికి నీ దర్శనముమాత్ర
 మెందులకు? పోయి పాటలీపుత్రమునం దున్నచో నీ బెడద
 కూడ యుండదు. అట్లే యీ కాణ్డాయన వంశపు చివరి
 రాజైన సుశర్మకూడ పాటలీపుత్రమునందే యుండుచుండెను.
 కడచిన నాల్గైదేండ్లుగా నతఁడు గిరివ్రజపురమున లేడు.
 ఈ రాజులు తమ రాజధానియందు లేకపోవుటయు వారి

మంత్రులలో సేనాపతులలో రాజ్యమును సులభముగాఁ గైవసము చేసికొనుటకు వీలిచ్చుచుండెను. రాజధానిలో రాజు లేడు. సర్వాధికారములు నా మంత్రులలో సేనాధిపతియొక్క యెయ్యిండును. అతఁడే రాజస్థానీయుఁడు. ప్రజలకు రాజుమీఁదఁగల యభిమానము రాజు రాజధానినుండి దూరముగా నున్న కాలము గడచినకొలది క్రమముగాఁ దగ్గుచుండును. ఆ మంత్రులందఱు, ఆ సేనాపతియందఱు భక్తితాత్పర్యములు వృద్ధిపొందుచుండును. ఈ భావములకు మంత్రులు సేనాపతుల కిట్లు నొక్కఁడే యైనచో ముబ్బడిబలము. ఇట్లుండఁగా జయద్రథుఁడు అనఁగా పులిముగ్గు సాధించినవాఁడు, పాటలీ పుత్రమునకుఁబోయి సుశర్మను గిరివజ్రపుర సమీపాటవులకుఁ దీసికొని పోవలసిన యవసరము కలిగెను. ఇది యేమి మానవ ప్రకృతియో సూటిగా, సులభముగాఁ జేసినచో గోరితో తీరిపోయెడి పనికి మొగమోటములుపోయి బెరుకుపొంది యేదో తెలియని యొక మనోవికారమునకు లోనై “అసావాదిత్యో బ్రహ్మ” యన్నట్లుగా నీ ముక్కేదిరా యనఁగా తలచుట్టు వ్రేలు త్రిప్పి చూపించినట్లు సూటిని వదలిపెట్టి యంచె లంచెలుగా వారిచేత వారిచేత నిట్లు తొలఁగి యట్లు మలగి గొడ్డంటితో తీర్తురు. జయద్రథుఁడు సులభముగా సుశర్మను సంహరించవచ్చును. శ్రీముఖశాతకర్ణి సంహరించవచ్చును. అట్లే మాటాడినచో నడిగెడివాఁడు లేడు. శ్రీముఖుఁడు తానాపని చేయఁడు. దానియంతట నది జరుగవలయును. అప్పుడు రాజ్యమును సుఖముగా గ్రాసించుటకు వాని కభ్యంతరము లేదు. ఈ జయద్రథుఁడు వేయి సంవత్సర

మారి. అశః దొకని వధించవలయునన్నచో నన్నికాలములు
 యందు, నన్ని దేశములయందు, నన్నివిధముల సంహరింపఁ
 గలఁడు. ఆకాశమునందు సంహరింపఁగలఁడు, భూమియందు
 సంహరింపఁగలఁడు, పాతాళమునందు సంహరింపఁగలఁడు,
 భూత భవిష్యద్వర్తమానములయందుఁ జేయఁగలఁడు అతనికి
 సుశర్మ మరణించవలయును. రాజ్యము శ్రీముఖునకు రావల
 యును. ఆంధ్రులు మగధరాజ్యమునకు చక్రవర్తులు కావల
 యును. సర్వభారతదేశము వారు కైవసము చేసికొన నల
 యును. అతని పదకము ప్రకారము, అతని యిష్టము ప్రకా
 రము, ఈ పనికి చంద్రశేఖర శాతకర్ణి పనికిరాఁడు. అతఁడు
 వైదికుఁడు. వేదమతాభిమాని జయద్రథునకు వేదమతము
 గిట్టదు. ఆంధ్రులు రావలయును, ఆయాంధ్రులు వేద
 మతావలంబులు కాకూడను. పాప మతః పని మిక్కిలి
 చిక్కు-లో పడినది. ఒకనిని సృష్టించుకొనవలసి వచ్చెను.
 వానిని సృష్టించుటకు సుమా రిరువదియైదేండ్లు పట్టెను.
 వాఁడు సృష్టింపఁబడినాఁడు. కాని వానియందొక లోప
 మేర్పడినది. వాఁడారాజును వధించఁడు. ప్రతివానికి ముద్ద
 కలిపి నోటిలో పెట్టవలసి వచ్చెను. ఇదిగోరా పంచభక్ష్య
 పరమాన్నములతో విస్తరి, వడ్డింపఁబడినది. నీ ముందు
 పెట్టితి ననఁగా వానికి నా భోజనము చేయవలయునని యెంత
 యాశయున్నదో మనసులోఁ దనంతట తానది తినవచ్చునో
 తినరాదో యన్న పెద్ద సంశయము. ఈ విప్రరి మనదికాదు.
 ఇది యెవరికొఱకో వడ్డింపఁబడినది. వాఁడు రాలేదు. ఈ
 లోపుగా మనము తినరాదు. వాఁడు రొండని గట్టిగా తెలిసి

నచో నప్పుడుగాని వాడు విస్తరిని దాటడు. అట్టి స్థితిలో నున్నది. ఈ భోజనము వీనిచేతఁ దినిపింపవలయునని వంట చేసినవాని యూహ. వాడేమి చేయఁగలడు? ఎవనికొకకా విస్తరి వడ్డింపఁబడినచో వాడు రాకుండ చేయుటయో లేదా వీడే ముద్దలు కలిపి వాని నోటిలోనికిఁ ద్రోయుటయో చేయవలసిన బాధ్యత యా సూదకునకుఁ బట్టినది. అట్టి యవస్థలో జయద్రథుఁడు తగుల్కొనెను. ఆరాజును చంపుట యెట్లు? తాను శ్రీముఖునిచేత రాజ్యమును దొంగిలింపఁ జేయలేడు. రాజుతో నేదో యొక కృత్రిమ వ్యూహము పన్ని వానిని కత్తివిద్యతో సంహరింపవలెనన్నచో మొదటికే మోసమగును. తన యేశిష్యుఁడు తాను ద్వేషించిన భారత మహాసామ్రాజ్యమునకు చక్రవర్తి కావలయునని తానాశించు చున్నాఁడో ఆ శిష్యుఁడే తనకు విరోధి యగును. తాను నేర్పిన కత్తివిద్యతో వాడు తన్నెదిరించును. ప్రత్యక్షముగా సుశర్మను జయద్రథుఁడు చంపరాదు. చంపినచో శ్రీముఖుని విరోధినిఁ జేసికొన్నట్లే. తాను చంపినట్లు కాదు. సుశర్మ తనయంతట తాను జచ్చినట్లు చూపింపవలయును. ఎట్లు చూపింపవలయును. ఏదో యొక పన్నాగము పన్న వలయును. పరమ కుత్సితుఁ డైనవానికి వంద పన్నాగములు తెలియును. పైగా నటువంటివాడు తాను చేసెడి పన్నాగ మును విచిత్రముగా సంతరించును. దానినొక తెన్నువెంట మలయించును. వాడొక శిల్పి. భీముఁడు కీచకుని సంహరించెను. కీచకుని ప్రాణములు పోయెను, వాడు శవమై యుండెను. వానిని గుండగాఁ గొట్టుట యెందులకు? ఒకఁ

దొకనిని సంహరించును. గుండెలో పొడిచిన పోటుతో వాని ప్రాణము లిదివఱకే పోయినవి. పైన మఱి వంద పోల్లెందుకు? ఇందులో రెండు కారణములున్నవి. మొదటిది కసితీటక చేయుదురు. రెండవకారణము మఱియొకటి. కసితీటక చేసెడి వాఁడు వట్టి యుద్వేగి. వట్టి యుద్రేకి. రెండవవానికి యుద్రేకమును; నుద్వేగమును తక్కువ. తక్కువ యనఁగా దాని ప్రాకట్యమునందు భేదమున్నది. మొదటివానికి నుద్రేకము ప్రత్యక్షముగా వచ్చి వాని యెదుటఁ గూర్చుండును. వాని మనస్సుయొక్క యుపరిభాగము నావరించి యుండును. రెండవ వాని యుద్రేకము మనస్సుయొక్క లోఁబొరలలోనుండి సద్యః క్రియారూపము పొందక యాకసిని వన్నెలు వన్నెలుగా తీర్చవలయు ననిపించును. వీఁడొక శిల్పి. ఇది రెండవ మార్గము. జయద్రథు డీ విద్యలో శిల్పి. అతఁడు సుశర్మను వధింప నెంచినాఁడు. ఎట్లు వధించవలయును? రహస్యముగా వధించవలయును. రహస్యముగా వధించుటకు వేయిమార్గము లున్నవి. కాని వానికి దానియందొక వైలక్షణ్యము సంపాదించవలయును. అందుకొఱ కతఁడు పులిముగ్గును నేర్చెను. దానియందు నిష్ఠాతుడయ్యెను. ఇది నేర్చుట కతనికి నిరువది యేండ్లు పట్టినది. ఈ విద్య యాంధ్రదేశములోనిది. అతఁడు ధాన్యకటకమునందుండఁగా తద్దేశాటవులలో సంచరించు శబరులయందు దీని ప్రసక్తి వినెను. తెలుఁగుదేశమున నన్ని యడవు లతఁడు తిరిగెను. కాని వారందఱు నట్టివిద్య సాధ్యమగునని చెప్పిరేకాని యెవ్వరును దానిని చేసి చూపించలేదు. వారు చెప్పిన మాటలు వారా విషయములో చేసిన ప్రయ

త్నములు సర్వము నతఁడు ప్రోవుచేసికొని మఱియు నితఁ
దేశములకు పోయి బహు మహాటవులు సంచరించి యనేకు
లైన యాటవికులవద్ద చిన్న చిన్న యంశములు నేర్చికొని
గాలిలోనున్న యీ భావముల కన్నింటికి రూపకల్పనచేసెను.
ఇంచుమించుగా నా విద్య యతనికి స్వాధీనమైనది. శ్రీముఖ
శాతకర్ణి తోహాతుతోఁ గలిసి యీ పులిని వెన్నాడి తన
గురువుచు తెలిసికొనువఱకు నతనికి వెనుకాళ్ళయందు మాన
వత్వము లేకుండఁ జేయుట చేతకానంతవఱకే యావిద్యయందు
సిద్ధిపడసెను. శ్రీముఖశాతకర్ణి తనతో మాటాడి వెడలిపోయిన
తగువాత సుశర్మను వధించవలయునన్న భావము వానియందు
మఱియు సముద్బీప్తమయ్యెను. వాని కోరికయందలి యీ
సముద్బీప్తితో వాని బుద్ధికొక సముద్బీప్తి భాసించెను. మిగిలిన
లోపము వానికి స్ఫురించెను. కొలఁది దినములలోననే
యతఁడు సంపూర్ణముగా వ్యాఘ్ర మయ్యెను. కాని యీ
వ్యాఘ్రమై పాటలీపుత్రమున కెక్కడఁబోవును? ఈ సుశర్మ
పోయి పాటలీపుత్రమునందుఁ గూర్చుండెను. అతని స్వరూప
మేమో అతని మనోవృత్తి యెట్టిదో, ఆతని యాశలెట్టిదో
వానికి తెలియదు. అందుకోసము పాటలీపుత్రమునకుఁ
బోయెను. పద్మరాణికి తానెవరో తెలిపికొనెను. పద్మరాణి
తండ్రికి జయద్రథునకు స్నేహములేదు. అతని భావములకు
గంగాధర శాతకర్ణి భావములకు సంబంధములేదు. జయద్ర
థుని పద్మరాణి సరిగా స్వీకరించలేదు. అతఁడు కుత్సితుఁడని
సత్పురుషుఁడు కాఁడని తన యింటిలోఁ దనకు తెలిసిన
విషయము. కాని యతఁడు దుర్మార్గుడు. వేయి యెత్తు

తెత్తంగలవాడు. అట్టివానితో ప్రత్యక్ష విరోధము పాటిం
చుట కంటె తన సంగతి యేమియు వాని కందించకుండ
నైతొలగిపోవుట మంచిది. పద్మరాణికి తన భర్త మహా
పురుషుడని తెలియును. పరమ వైరాగ్యవంతుడని తెలి
యును. జయద్రథుడు రాజును తన వలలో వేసికొనవలె
నన్నచో రాజుని కొక తీవ్రమైన యాశ యున్నచోగదా
పీని యాటలు సాగును! కనుక నామె జయద్రథుని సుశర్మ
వద్దకుఁ బంపించెను సుశర్మ జయద్రథునితో నొకవిధముగా
మాట్లాడెను. అట్టి మాటలు రాజు పద్మరాణితో నెప్పుడు
మాటాడి యెఱుంగడు. అట్టి విచిత్రమైన భావములు సుశ
ర్మకుఁ గలవని పద్మరాణికి తెలియదు. జయద్రథుడు వచ్చి
పద్మరాణితో నీ సంగతి చెప్పెను. పద్మరాణి యాశ్చర్య
పోయెను. భర్త వద్దకుపోయి యాతనితో నీ సంగతి ప్రస్తావన
చేసెను. ఆయనయు నవ్వుచు 'పద్మా! స్త్రీజాతిలో నీవంటి
యందఁకఁజే మానవులలో నుండదు. ఒక లేడివి నీ నైనచో
నా యాడులేడి ఇంత యందముగా నున్నదని చెప్పుటకు
పీలుండువా? నీ నొక యాడుపులి నైనచో నిన్ను చూడ
వలయునని యున్నది. కాని యగుటకు పీలేలేదు. ఇది యొక
యూహ. నే నెంత విరాగినో అంత లాలసుడను. నాకు
స్త్రీభోగమునందుకంటె స్త్రీగత సౌందర్య దిద్పక్ష వేయిరె
ట్లెక్కువ యని నీకుఁ దెలియునుగదా?' అనఁగా పద్మరాణి
స్వామీ! ఇది యేమి కోరిక? నాకు చిత్రముగా నున్నది.
నే నానులేడి నైనచో మీరు మగలేడి కావలయును. నే
నాడుపులి నైనచో మీరు మగపులి కావలయును. అనఁగా

రాజిట్లనెను. “నీనీ! నీవు లేడిగా నున్నప్పుడు నేను నిన్ననుభవించవలయునని కాదు. నీ వాడుపులిగా నున్నప్పుడు నేను నిన్ననుభవించవలయుననికాదు. నీ సౌందర్య మెట్లుండునో చూడవలయుననిమాత్రమే. శుచ్ఛమైన సంభోగమునందేమి యున్నది? సౌందర్యమును చూచి యూహించి మననముచేసి యొక సుఖపారవశ్యము పొందుటలో నున్నంత సౌఖ్యము నాకుఁ దెలిసినంతవఱ కనుభవవేళ నుండదు” అనఁగా బద్మరాణి యిట్లనెను. ప్రభూ? నేను నిజముగా నాడుపులి నైనచో నాకు మీరు భర్తయన్న యభిజ్ఞానము లోపించు నేమో! నేను మీమీఁదపడి మిమ్ము సంహరింతునేమో! భర్తను చంపిన పాపము నాకప్పుడు కలుగునుగదా యనెను. రాజిట్లనెను. “ఓసి పద్మా! నీవు నిజముగా పులి కాదగిన శక్తి కలదానవువలె మాటాడుచున్నావు. ఆ వచ్చిన సిద్ధుఁడు నీకేమైన మందుఁద్రూఁకు లుపదేశించెనా?” అనఁగా బద్మరాణి యిట్లనెను. స్వామీ! అతనిని నేను విశ్వసించుటలేదు. అతనికంటె మృషావాది సృష్టిలో నుండఁడు. వాఁడనుములు తినుచు మినుములు చేతిలో పెట్టెడివాఁడు. అంతకంటె తడి గుడ్డలతో గొంతులు కోయఁగలవాఁడని చెప్పినచో యథార్థమగును. వాని కావిద్య తెలియుననుచున్నాఁడు. నాకా నమ్మకములేదు. కాని వాడేదో యెత్తుమీఁద వచ్చినాఁడు. వానితో మీరిట్టి ప్రసంగము చేయుదురని నే ననుకొనలేదు. అతఁడు దానిని సులభముగాఁ బట్టుకొన్నాఁడు. అతఁడు మీకొక మైకము కలిగించినాఁడని నాయుద్దేశము.” సుశర్మ:- నాకుఁ గలిగించినవాఁడు నీకుమాత్రము కలిగించలేడా?

పద్మ:- నాకు గలిగించలేడు. అతనిని నే నెఱుఁగుదును. అతనిని నే నెఱుఁగుదునని యతనికి తెలియదు. అతఁడు పూర్వము ధాన్యకటకములో నుండెడివాఁడు. అప్పటికి నేను చిన్న పిల్లను. కాని రాజధానియంతయు వాని వాగ్దలతో నిప్పటికిని ప్రత్యగ్రముగానే యున్నది. తమరికిఁ దెలిసియుండు వచ్చును. ఆంధ్రరాజు చంద్రశేఖరశాతకర్ణి: గోముఖశాతకర్ణియని యొకాయన కలఁడు. ఆయన రాజనంశీయుఁడు. ఆయన కుమారుడే యీ శ్రీముఖశాతకర్ణి నీరి కుటుంబమునకును రాజకుటుంబమునకుఁ బడెను. మా నాయన రాజభిక్తుఁడు. ఆ రాజ్యము గోముఖశాతకర్ణికి రానలయునని వారి యూహ. తమ మంత్రియైన శ్రీముఖుఁడు చిన్నప్పుడు రాజద్రోహిగా నుండెను. అందుచేత మహారాజుని దేశ నిష్కాసితునిఁ గావించెను. సుశర్మ:- శ్రీముఖశాతకర్ణి చానత్పురుషుఁడు. అతనికి రాజ్యాశలేదు. నే నన్నచో నతని కెంతయో శౌరవము. ఎంతయో భక్తి. అతఁడు మా రాజ్యము నపహరించఁడు. అతనియందున్న దోష మొక్కటియే. అతఁడు బాధ్యుఁడు. అది దోషమైనచో నది యొక్కటియే వానియందుఁగల దోషము. పద్మ:- తమరు చెప్పిన మాటలు కాదనుటకు వీలులేదు. శ్రీముఖుఁడు చాల మాటి పోయినాడు. మాకును వారికిని ధాన్యకటకమునందుఁ బడెను. కాని నే నిచ్చటికి వచ్చినతరువాత నతఁడు నాయందు చూపెడి శౌరవముగాని యింకొక భావముకాని వానియందు నేను దోషారోపణ చేయుటకు వీలుగా లేదు. కాని యీ సిద్ధుఁడు--వాని పేరు జయద్రథుఁడు--అతఁ డేమి పన్నాగము

పచ్చుచుండెనో నాకు తెలియదు. అతఁడు నాతో నిట్లు
 చెప్పెను. ఓయమ్మ పద్మరాణీ! నాకును నీకును విరోధము
 లేదు. మీ నాయనగారు నన్ను నిష్కేశకముగా శత్రుపక్ష
 మువాఁడనుకొనిరి. మీ రాజునకు నే నన్నచో నెంత
 యిష్టము. అది యందఱకుఁ దెలిసిన విషయమేకదా? నే నొక
 విధమైన సన్న్యాసిని. నీలాంబరశాతకర్ణి కూతునందు నేను
 సంతానము కనినమాట నిజమే. అదియొక దుష్టమైన కామ
 వేళ. ఆమెను వివాహమాడి నన్నా రాజధానిలో నుండు
 మన్నచో నే నుండఁగలవాఁడనా? నాకు నీ భర్తయైన
 సుశర్మ మహాతాజుమీఁద నొక యభిమానము కలిగినది.
 అట్లు కలుగుటకుఁ గారణము శ్రీముఖశాతకర్ణి. అతఁడు
 నాకు శిష్యుఁడు. నీ భర్తయన్నచో నాతని కెంతభక్తియో
 చెప్పలేను. భార్యగానుండి యొక స్త్రీకి భర్తమీఁద నింత
 గౌరవ ముండవలయునని యొక ప్రమాణ మున్నచో రాజు
 నందు నీకుఁగల భక్తి యాప్రమాణములోనున్నది. మంత్రిగా
 నేనాపతిగా నుండి రాజుమీఁద నొక వ్యక్తికి నే ప్రమాణ
 ములో భక్తి యుండవలయునని యుండునో ఆ ప్రమాణ
 ములో శ్రీముఖునకు సుశర్మమీఁద భక్తి యున్నది. ఆ
 శ్రీముఖునియందలి ప్రేమచేత నే నతనికొక వాగ్దానము
 చేసితిని. మీ రాజునకుఁగల యొక లోకాతీతమైన వాంఛ కు
 అట్టి వాంఛ యతని కున్నచో—నే నది తీర్చిపెట్టఁగలను. అని
 చెప్పితిని. అందుచేత నిచ్చటికి వచ్చితిని. ఆ కోరిక నీ భర్త
 వెల్లడించెను. నీ కిష్టమైనచో నీకు నాయందు నమ్మక
 మున్నచో నేను నిన్నాడుపులిగాఁ జేమఁ గలుగుదు.

అప్పుడు నీ భర్త నిన్నచుభవించునో నిన్ను చూచి సంకోచించునో గాకుండా దెలియదు. అనగా నేనిట్లంటిని. “నేను పులివైనాను నేను పద్మరాణిని మఱచిపోయి యాయన విస్మరించి నే నాయనకు నష్టకారము చేసినచో నేనుగును? అనగా జయద్రథుడు “నీ కాభయమక్కఱలేదు. నీ కా జ్ఞానముపోదు. నేను పలుసార్లు వ్యాఘ్రము నైతిని. నా కన్నులు పెద్దపులి కన్నులవలె గనిపించుచున్నవి. చూచి తివా? నీవు ధాన్యకటకములో నే నున్నప్పుడు చిన్న పిల్లవు. నన్నెఱుంగవు. ఎఱిగినచో నప్పటి నా కన్ను లిట్లుండెడివి కానని నీకే తెలిసియుండెడిది. పెద్దపులి యైనంతనే నన్ను నేను మఱచిపోయినచో మఱల మనుష్యుడే నెట్లగునును? అందుచేత మనలను మనము మఱచిపోము. నీ భర్త వట్టి మానవుడుకాడు. ఆయన దేవతా పురుషుడు. ఆయన కీ కోరిక కలదు. ఆయన కోరికను తీర్చవలసిన బాధ్యత నీకు గలదు. ఇది నా కెందుకనగా శ్రీముఖునితో నేనీ వాగ్దానము చేసితిని. అతడడిగినాడు. నేను చేసిపెట్టుదు నంటిని. తరువాత నీ యిష్టమనెను. అంతట రాజు పద్మా! అతడు చెప్పిన మాటలన్నియు న్యాయముగా నున్నవి. సందేహించ తగినట్లుగా లేవు. నీవు నిజముగా నాడుపులి వైనచో నిన్ను నీవు మఱచిపోవు. నన్ను మఱచిపోవు. మఱచిపోవుటకు వీలులేదు. మనము చనిపోయి వేటొక జన్మ యెత్తుదుము. అప్పుడు పూర్వజన్మ విషయములు మఱచిపోవచ్చును. ఆశలు మొదలైనవి మాత్రమే సంస్కారములుగా నుండును. ఒక జన్మకు రెండవజన్మకు నడుమ చాలకాలము గడచును.

ఆ నడిమికాలము బహు పరభావములుచేత ముద్రితమై
 వెనుకటివానిని విస్మరింపఁ జేయవచ్చును. ఇంకొక ప్రశ్న
 తంత్రములు, ఇంకొక ప్రదేశము, ఇంకొక బ్రదుకు. కొన్నాళ్లు
 బాల్యము. బాల్యమంతయు నా రెండవజన్మకు సంబంధించిన
 భావములయందే మనస్సును బుద్ధియు చర్వణము పొందు
 టయు మొదలైన హేతువుచేత పూర్ణ జన్మముయొక్క
 జ్ఞానము నశించిపోవుటకు పెద్ద హేతువున్నది. అతఁడు
 చెప్పెడి విద్య నిజముగా నతనికిఁ దెలిసినచో నీ విష్ణుడు
 స్త్రీవి, పది నిమేషములలో కావచ్చును, నీవు పులి వగు
 చున్నావు. ఈ పదినిమేషముల కాలములో నిది యంతయు
 మఱచిపోవుటకు వీలులేదు. ఈ జీవునకు ధారాసంస్కృతియని
 యొకటి కలదు. ఆ ధారాసంస్కృతిలో నెడములేదు. కనుక
 ధార తునిగిపోవుటకు వీలులేదు. పద్మ:- అయినచో నేమం
 దురు? సుశర్మ:- అతఁడు చెప్పినట్లు చేయుము. పద్మ:-
 అతఁడు మన మిచటినుండి గిరివ్రజమునకు పోవలయు నను
 చున్నాఁడు. గిరివ్రజమునకు కొంత దవ్వన బలిమరమును
 నొక పెద్ద కొండగలదు. అవి యన్నియు నడవులు. ఆ
 ప్రాంతములందు మీరు వేటకు వెళ్ళవలయుననియు, నచట
 కొన్ని తాత్కాలిక నివాసయోగ్యములైన సౌధములు
 నిర్మించవలయు ననియు, అచట మనమందఱము పోయి
 యుండవలయు ననియు నట్టి వెసులుబాల్లు కలిగినచో నతఁడు
 నాకా విద్య నేర్పి నీకా తృప్తి కలిగించఁగలననియు చెప్పు
 చున్నాఁడు. సుశర్మ:- అట్లే నేనును వేటాడి చాల దినము
 లైనది. శ్రీముఖునకు వ్రాయుదును. ఆ బలిమరమును నే

నెఱుఁగుదును. ఆ యడవులలోఁ బులులుండవు. సివంగులు, చిఱుతపులులు, నల్లచిఱుతపులులు, వేఁగొలములు, భల్లూకములు, లేళ్ళు, మొదలైన జంతువులే యా మహారణ్యమున నుండును. అది చాల యందమైనయడవి. వేటపులు లుండవు. మన కాభయమక్కఱలేదు. ఉన్నను నేనుండఁగా నీ కేమి భయము? నేనొకసారి ఖడ్గహస్తఁడనై వేట యడవిలో నొక పులి నెదురుఁబడి వధించితిని. నాకు భయములేదు. నీ కంతకంటె భయములేదు.—అనఁగాఁ బద్మరాణి నెడలి పోయెను. రాజును పద్మరాణియు మాటాడినంతసేపి చంద్ర రేఖ చాటుగానుండి విచుచునేయుండెను. పద్మరాణి నెడలి పోయినతరువాత చంద్రరేఖ తానుపోయి రాజుతో మాటాడ వలయునని యూహించెను. తానిదివఱ కెన్నడు మాటాడ లేదు. తాను రాజుతో మాటాడినచోఁ బద్మరాణి యేమను కొనునో యని యామెకు భయము. నీవు రాజుతోఁ బోయి ప్రత్యక్షముగా మాటాడవద్దని పద్మరాణి యెప్పుడును చంద్ర రేఖతోఁ జెప్పలేదు. కాని యామె ప్రవర్తనము తాను రాజుతో ముఖాముఖి మాటాడుట యిష్టములేని దానివలె తోచును. చంద్రరేఖకు పద్మరాణి సుశర్మల యాంతరమైన విచిత్రమైన స్త్రీపురుష సంయోగ సంబంధము వంటి సంబంధము లేని సంబంధముయొక్క రహస్యము తెలియదు. అది యెవ్వరికిని తెలియదు. రాజుతో చంద్రరేఖ యెదురుపడి మాట్లాడినచోఁ దన యశావనమునకు సుశర్మ ముగ్ధుడై పోవునని యామె యుద్దేశ్యము. అది పద్మరాణికీ మాత్స్ర్య హేతువు కావచ్చును. ఇన్నాళ్ళును చంద్రరేఖకు రాజు

మీఁది వాంఛ యొక్కటియే బలముగా నుండెను. పురుషగత
యైన స్త్రీవాంఛ యెంత బలముకలది యైనను బలము లేనిదే.
ఒక హేలచేత, ఒక యాకేకర ప్రసారముచేత, యొక కిలికించిత
స్ఫూర్తిచేత, యొక విసురు నడకచేత, యొక పయ్యెదచెంగు
యొక్క విదలించుటచేత, యొక నడకలోని తిర్యక్ప్రసారము
చేత సూచింపఁ బడవలసినదే కాని యా వాంఛ క్రియాభి
ముఖము కానేకాదు. అంతకంటె సాహసించనులేదు.
ఇప్పుడు చంద్రరేఖకు రాజయొక్క జీవితమునుఁ గూర్చి
భయము కలిగెను. ఈ భయము తద్వాంఛకంటె బలము
కలది. ఆమె సాహసించి రాజునెదుట రెండు మూఁడుసార్లు
నటు నిటు తిరిగి చివరకు రాజుతో నిట్లనెను. “మహారాజా!
నే నప్రస్తుత ప్రశంస చేయుచున్నానేమో నాకు తెలియదు.
నా కంట్రాటి యధికాగము లేదని నాకు తెలియదు. ఈ సంగతి
నేను పద్మరాణితో చెప్పినచో నామె నన్ను పరిహసించును.
ఆమెకులేని యాదుర్దా నా కుండవలసిన యవసరములేదని
తమ రందురేమో నాకు తెలియదు. కాని నా మనస్సులో
నున్న యావేగము నాది. అందుచేతఁ జెప్పవచ్చితిని.
సుశర్మ:- నీ మనస్సులోని యావేగమెట్టిది? చంద్ర:- నేను
చెప్పఁబోయెడి విషయము ప్రభువులు చిత్తగించకుండఁగనే
నన్ను విషప్రశ్న వేయుచున్నారు. సుశర్మ:- నేను వేసెడిది
విషప్రశ్నయైనచో నీ యావేగములో నొక యమృత ముండ
వలయును. —రాజిల్లు మాటాడువఱకు చంద్రరేఖ నిలువలేక
పోయెను. ఈ రాజున కెంత వాక్చాతుర్యముకలదు? ఆ
రాజును పద్మరాణి యంత ప్రేమించుటలో దోషమేమి

యన్నది? ఆతనియందుఁ దనకుఁగల ప్రేమకూడ సయోగ్య
స్థాన ప్రవర్తితముకాదు. కాని రాజునకుఁ దానేమి సమా
ధానము చెప్పవలయును? అనుకొని యిట్లనెను. “మహారాజా!
ఈ జయద్రథుఁడన్న పురుషుఁడు విశ్వసనీయుఁడు కాఁడు.
అతఁడు తమరికేదో యాపదనెంచి యీ యెత్తు నెత్తిగాఁడు.
నేను పరిచారికను కాను. కాని నా స్థానము పరిచారికా
స్థానమునకంటె మించినది కాదు. నా తండ్రి పేదవాఁడు.
పద్మరాణితో మాకు చుట్టరికము కలదు. ఆమె దయావంతు
రాలు కనుక నన్నిచ్చట నుండనిచ్చుచున్నది. నన్నశిగినచో
నే ననెడుమాట తమరికిఁ గోపహేతువు కానిచో మీ మహా
మంత్రికూడ యీ వ్యూహమునందు సంపూర్ణముగా లేని
వాడని చెప్పటకు వీలుండదు. ఆ యిద్దఱు కలిసియే యీ
యెత్తుగడ యెత్తిరని నా యాహ. కానిచో జయద్రథుఁడే
దీనిని భావించినను శ్రీముఖుఁడు దీని నెఱుఁగనివాడని యను
కొనుటకు మాత్రము వీలుండదు. మా తండ్రి పేదవాఁడైనను
మేమును శాతకర్ణులమే. గోముఖశాతకర్ణి వంశముయొక్క
లక్షణములు నాకునుఁ దెలియును. జయద్రథుఁడు మంచి
వాఁడు కాడని మా నగరములో పసిబిడ్డబాలాదికిఁ దెలి
యును. నీలాంబర శాతకర్ణియని యొక సత్పురుషుఁడుకలఁడు.
ఆయన కూతు నీజయద్రథుఁడు మోసము చేసెను. ఆమెయం
దితని కొక కొడుకు కలిగెను. ఆమెను వివాహమాడలేదు.
అందుకనియే రాజునిని వెడల నడచెను. ఇతఁ డట్టివాఁడు.
తెన్ను నమ్మిన స్త్రీని యర్థాంతరముగా నట్టడవిలోదించి వదలి
పెట్టి పోయెడివానికంటె దుర్జనుఁడని స్పష్టమే నుండునా?

నాని కొక మంచి యూహ వచ్చునని యనుకొనుటకు వీలుండునా? అతనిని నమ్ముటకు వీలులేదు. నే నీ మాటలు తమరితో నన్నాననికాని తమరితో నెదుటఁబడి మాటాడితి నని కాని మా పద్మరాణిగారికి తెలిసినచో నామెకుఁ గోపము రావచ్చును. మీరు నా మాట మన్నించక బలిమతమువద్ద నిర్మింపఁబోయెడు మృగయాసౌధములకు వెళ్ళి నచో నే నచ్చట నుండ వాంఛించుచున్నాను. ఈ మాటలు పద్మరాణికి తెలిసినచో నన్నంతిపురమునుండి వెడలఁగొట్టును. నేనుకూడ బలిమతమువద్ద నిర్మింపఁబడఁబోవు సౌధములకు పద్మరాణితో రావలయును. మీయొద్దనే యుండవలయును. నా చేతనై నంతవఱకు మీ కతఁడు చేయఁబోవు నాపదనుండి మిమ్ము రక్షించుటకు దైవదుర్విపాక వశమున నతఁ డేదైన నాపద కలిగించినచో దానికిఁ బ్రతీకారము చేయుటకు నే నచ్చట నుండితీరవలయును. ఇది నా యభ్యర్థన. ఒకవేళఁ దమ రచ్చటికిఁ బోవునపుడు పద్మరాణి నన్ను గిరివ్రజమున దిగవిడిచి పోదు నను నేమో! కాదు. చంద్రరేఖ మనల ననుసరించి రావలయునని తమరు చెప్పవలయును. సుశర్మ:- నే నట్లు చెప్పినచో పద్మరాణికి నేను నిన్నెఱిగినట్లు తెలియును కదా?—అనఁగాఁ జంద్రరేఖ ఈ రాజు విచిత్రమైన వాగ్వృత్తి కలవాఁడు. ఇతఁ డేమాట మాటాడినను మూల రహస్యమును వెలికిఁ దీయుచున్నట్లు మాటాడును.—అనుకొని యిట్లనెను. “మహాప్రభూ! ఆమె యట్లన్నచో నామెతో నేను మహారాజున కెదురుపడి నేనే యభ్యర్థింతు నందును. అప్పుడు తమరిని వచ్చి నేను మఱల యభ్యర్థింతును. అప్పుడు

తమరు చెప్పసచ్చును. ఆ యనుమాన ముండదు. సుశర్మ:-
 ఇంతకు నీ మనస్సులోనున్న యావేగ మెందుకు కలిగినది?
 నా ప్రశ్న విషప్రశ్న యగుటకు నీ హృదయములోని
 యమృత మెట్టిది? నీవు నా రాణియొక్క చుట్టమవు. నీ
 పేరేమి? చంద్ర:- నా పేరు చంద్రరేఖ. సుశర్మ:- నీ పేరు
 చంద్రరేఖకాదు. చంద్రరేఖ నీయంత బిగువుగా నుండదు.
 అది బిగువో సడలో దూరపు టాకాశమున తదియ చతుర్థి
 నాఁడు కనిపించెడిదానినిబట్టి మన కెట్లు తెలియును? ఏదో
 సన్నని తెల్లని మొయిలు వంకర తిరిగినట్లున్న జాబిల్లిని నీ
 శరీర సౌష్ఠవమునకు పోల్చుట నా కిష్టములేదు. నీ వొక
 బంగరు శలాకవంటిదానవు. నీ సౌందర్యము నేత్రాభిరామ
 ముగా నున్నది. నీవు సాక్షాచ్ఛ్రీదేవివి.—అనఁగాఁ జంద్ర
 రేఖ కళవళంపడెను. మడమలు విఱుగఁగ్రొక్కుకొను
 చుండెను. నిలువలేకపోయెను. రాజిట్లనెను. “నేను నిన్ను
 ప్రేమించుచుంటి ననుకొనుచుంటివా? ప్రేమించుటలేదు.
 కాని ప్రేమించుచున్నాను. నీది సౌందర్యముకాదు. నీది
 యశావనము. అందుకనియే నిన్ను శ్రీదేవివంటిని. శ్రీ
 యనఁగా సమృద్ధియని యర్థము. యశావనముయొక్క సమృద్ధి
 నీయం దున్నది. శ్రీదేవి యశావనమున నీ విషయములో
 సంపూర్ణావతారము తాల్చినది — చంద్రరేఖ యచటనుండి
 పాటిపోయెను.

నీలాంబరశాతకర్ణి దౌహిత్రుఁడు జయద్రథి కుమారుఁడు తానుకూడ శాతకర్ణిగానే చెప్పికొనుచుండెను. తండ్రి యెవఁడో వాని వంశమేదో ధాన్యకటకములో నెవ్వరికినిఁ దెలియదు. అతఁడు క్షత్రియుఁడు. సింధుదేశస్థుఁడు నన్న సూటయే యందఁ జెఱిగినది. గురువుగారన్నపేరు సర్వతో వ్యాప్తి పొందినది. అతనిపేరు జయద్రథుఁడన్న సంగతికూడ యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. శ్రీముఖశాతకర్ణికిఁ దెలియును. జయద్రథికిఁ దెలియును. జయద్రథి తన కుమారునకు జయద్రథుఁడని నామకరణము చేసెను. నామకరణము చేసెననఁగా నది యొక సంస్కారము జరుగలేదు. తనపేరే కొడుకునకు పెట్టికొనెనని జనులనుకొనిరి. కాని వాని తండ్రిపేరు జయద్రథుఁడై యుండునని యెవ్వరు నూహించలేదు. ఈ చిన్న జయద్రథునకుఁ బదు నాలుగేండ్లు వచ్చినవి. తత్పూర్వము కొంచెము కొంచెముగాఁ దెలిసిన తన తండ్రియొక్క యవిజ్ఞతయు, తనయొక్క సాంఘిక దుర్బలత్వమును వానికి నాటికి దృఢపడి తండ్రినిఁగూర్చి సరియైన వర్తమానము దెలిసికొనవలయునని యతఁ డెచ్చట నుండెనో కనుఁగొన వలయునని ప్రయత్నములు ప్రారంభ మయ్యెను. ఆ ప్రయత్నములు దగ్గఱలోనున్న గ్రామములకుఁ బోవుట సమీపారణ్యములకుఁ బోవుటతో మాత్రము నాల్లేండ్లు గడచినవి. ఈ నాలుగేండ్లలో నతనికిఁ బలు విషయములు తెలిసినవి. అతని తండ్రి యెక్కువ శబరులతోఁ

దిరిగెడివాడు. వారి గూడెములలోనే యెక్కువ యుండెడి వాడు. వారి మాయలు మందలు మ్రాకులు వానికిఁ బాగుగాఁ దెలియును. అతఁడన్నచో వారందఱకు మిక్కిలి శౌరవము. వా రతనివద్ద నెన్నియో విద్యలు నేర్చుకొనిరి. కొన్ని పెద్ద సవరగూడెములలో వానికిఁ బ్రత్యేకమైన నినాస గృహములు కలవు. కాని యతనినిఁ గూర్చిన నిశ్చయమైన వార్త వానికిఁ దెలియలేదు. ఎచ్చటికిఁ బోయెననఁగా నచ్చటికిఁ బోయెనని చెప్పెడివా రెవ్వరు లేరు. వారికి చెప్పట కిష్టములేదా. ఇతనికిఁ జెప్పఁగూడదని యున్నదా. ఇట్లుండఁగాఁ జిన్నజయద్రథునికి పదునెనిమిదేండ్లు వచ్చినవి. ధాన్యకటకములో నతనిస్థితి బాగుగాలేదు. అతఁడు శాతకర్ణి నంశములోనివాడే. తండ్రి యెట్టిదైనను తల్లి రాజవంశీయురాలే. నీలాంబరశాతకర్ణి పేదవాఁ డగుటవలన వారు వెలి వేయఁ బడుటవలన వారి బ్రదుకు ధాన్యకటకమున దుర్భరము గానే యుండెను. కాని జయద్రథుఁడు పెరుగుచున్నకొలఁది వాని పట్టుదలయు వాని సూక్ష్మమైన వివేకమును వాని యంతట వాఁడు చదివి తెలిసికొనిన విషయములలోని తీవ్రతయు నతఁ డన్నచో ధాన్యకటకమునఁ గొంత శౌరవము కలిగెను. అతఁ డందఱి యిండ్లకుఁ బోవును. అందఱు నతనిని శౌరవింతురు. సామాన్యమైన ప్రేమ ప్రకటింతురు. అతనితోఁ గలిసి భోజనము చేయరు. అతని తల్లి సమాజము లోనికిఁ బోదు. అతని తాతగారు వృద్ధుఁడు. ఏదో యున్న గతిని త్రావుచు బ్రదుకుదురు. జయద్రథుఁడు వయసు వచ్చినకొలఁది నాజానుబాహువు. వృషస్కంధుఁడు, విశాల

నక్షత్రములు, తీవ్రదృష్టి, యంతర్భావనా నిశిత నేత్రతాం
 శుడునై యుండెను. అతని నెవ్వరు సులభముగాఁ దిరస్కరించుటకు సాహసించరు. వీనితోఁబాటతఁడు కాంతారము
 లందఁ దిరుగుటయ శబరులవద్ద నున్న మందుప్రమాకులు
 నేర్చుటయు వానితో నష్టపడు వ్యాధిగ్రస్తులకు గాలిచేష్ట
 తగిలిననారికి సహాయపడుటయు వానికి సంఘమునం దొక
 శాఖలో మంచి గౌరవమే యేర్పడెను. సత్కులములందు
 కూడ శిశువులకు చిన్న చిన్న రుగ్మత లేర్పడినచో నతని
 చికిత్స ఫలవంతముగానుండి నతనికి సర్వ గృహములయందు
 స్వాగతి నెఱపఁబడుచునే యుండెను. అతని పరోక్షమునఁ
 బలుబంది వానినిఁగూర్చి ప్రశంసించికొందురు. ఏనాఁడో
 జరిగినదానినిఁ గూర్చి వానికి వెలి యేమందురు. అయినను
 పదిమంది పెద్దవాండ్రు కలిసి యా వెలిని తిరస్కరించి ప్రవ
 ర్తించినచోఁ గాదనెడువారుండరు. ఆ సాహస మెవ్వరును
 చేయలేదు. నిజాని కతని వెలి వెలిగా లేదు. ఇంతియేకాక
 చిన్న జయద్రథుఁడు ఖడ్గవిద్యలో నెట్లు నేర్చెనో చాల
 నైపుణ్యము సంపాదించెను. అతఁడు వానివద్ద నేర్చికొనెను
 అని చెప్పుటకు వీలులేదు. వారితో వారితోఁ గలిసి యభ్యా
 సము చేయు వేళల నతనికి సహజముగానే యావిద్య వచ్చెను.
 అతని తోడివారు కత్తివిద్యలో వానిముందు నిలువలేకుండిరి.
 అందఱును వానికావిద్య తన తండ్రివద్దనుండి యనభ్యస్తము
 గానే సంక్రమించినదని చెప్పికొనఁజొచ్చిరి. అతనికిఁ గ్రమ
 క్రమముగాఁ దాను ఖడ్గవిద్యా నిపుణుడనని తెలిసెను. తన
 వలన సంఘమునకుఁ గొంత మేలు జరుగునని తెలిసెను

తనకు సంఘములో తన స్వశక్తి హేతువున గౌరవము కలదని తెలిసెను. ధాన్యకటకములో నింకొక సంగతి తెలిసెను వాని తండ్రి సుందరాకృతికాఁడు. ఇతఁడు సుందరాకృతి. తండ్రి యెవ్వరితోడను మాటాడెడివాఁడుకాఁడు. ఇతఁ డింద్రునితో కలిసికట్టుగా నుండును. తండ్రి కన్నులలోఁ గ్రైశ్యము కనిపించు చుండెడిది. ఇతని కన్నులలో నైశిత్యమున్నను దాని కిబ్బడిగా ప్రసన్నత యుండును. ఇతనికి శాతకర్ణి వంశలక్షణములు వచ్చెనుగాని యా సైంధవుని దుర్లక్షణములురాజేను. ఇతఁడు తన ఖడ్గవిద్యచేత నప్పుడప్పుడు ధనముకూడ సంపాదించెడివాఁడు, ఇతఁడుపోయి యేదైన నడిగినచో లేదన్న మాట లేదు. చంద్రశేఖరశాతకర్ణి వీనినిఁ బిలిపించి యొక యుద్ధోగ మీయనలయుననికూడ యనుకొనుచుండెనన్న వార్త పుట్టినది. అట్టి స్థితిలో నతని మనసులో నిదినటకున్న వాంఛ తీవ్రమయ్యెను. ఆ వాంఛ యేమనఁగాఁ దన తండ్రిని కనుఁగొన వలయును. అతఁడు తన తల్లికిచేసిన యవమానమునకుఁ బ్రతిక్రియ జరుపవలయును. ఆ ప్రతిక్రియయొక్క స్వరూపము వానికిఁ దెలియదు. అతఁడు సర్వదా యిట్లునుకొనెను. తన్ను చూచి తన తండ్రి సంతోషించును. తనతో ధాన్యకటకమునకు వచ్చును. తన తల్లి సంతోషించును. తన పలుకుబడి వలన తన కులముమీఁదఁగల యాంక్ష తొలఁగిపోవును. తమయందలి దోషము పరిసిపోవును. అతని కెప్పుడు దీనినిఁ గుఱించి యోజించినను వానియూహ లిట్లే యుండును. ఎప్పుడైన నొకసారి తన తండ్రి వచ్చుటకు నిరాకరించినచో నేమి చేయవలయునని యూహ. తాను తనతండ్రితో నుండిపోవును.

ఇదియొక యూహ. తండ్రిని బలవంతముచేసి తా నింటికిఁ దీసికొని పోవచ్చును. ఇదిమఱొక యూహ. తండ్రి రానిచో వానినిఁ గత్తి యుద్ధమున నోడించి జయించి జితుడైన తండ్రి నింటికిఁ గట్టితెచ్చి వాని క్షమాపణము తానుకోరును. అప్పుడు తండ్రి తన్ను క్షమించును. ఇది వేఱొక యూహ. తన తండ్రి మహా ఖడ్గవిద్యా వేత్త యందురు. అతని రక్తము తన రక్తనాళములయందు ప్రవహించుచున్నది కనుకనే తన కీ విద్య యింత సులభముగా వచ్చెను. అట్టి తండ్రిని తాను గెలువఁగలఁడా? గెలువలేడు. అప్పుడేమి చేయవలయును? తండ్రి విద్య నేర్చికొన్నది. తన విద్య సహజముగా వచ్చినది. తాను తన తండ్రిని నిస్సంశయముగా గెలువఁగలఁడు. లవ కుశులు రాముని యుద్ధములో గెలిచిరని కథలు చెప్పుదురు. రామునియొక్క విద్య నేర్చికొన్నది. గాధిజుడు చెప్పినది. లవకుశులవిద్య స్వతస్సిద్ధమైనది. అందుచేత కుశుని యాయుధ విద్యముందు రాముఁడే నిలువలేకపోయెను. అట్లే తన తండ్రి తనముందు నిలువలేడు. ఇదియొక యూహ. మహారాజైన చంద్రశేఖరశాతకర్ణి వాని నొక చిన్న సేనా నిగా నియమించినట్లు వార్త వచ్చెను. అతఁ డుద్యోగములో చేరవలయును. అతఁడప్పు డుద్యోగములోచేరి లోకసామాన్య ముగా నుండిపోవుటయా? తండ్రిని వెదకుటకొరకు తన ప్రతిభచేత దర్శన మిచ్చుచున్న యీ సుఖమైన లోక యాత్రకు స్వస్తిచెప్పి వెళ్ళిపోవుటయా? చివటి కతనికి తండ్రిని వెదుకఁబోవుటయే యుత్తమ మార్గమని తోఁచెను. ఒకనాఁటి రాత్రి తల్లికి జెప్పకుండ నెడలిపోయెను.

ధాన్యకటకమునకు చాల దవ్వుననున్న — దవ్వున ననుగా
 గోదావరీనది దాటి మహేంద్ర తనయను దాటిపోయిన యొక
 మహాటవిలో నొక వృద్ధుడైన కోయవాడు కలడు. వానికి
 దన తండ్రివార్త వాడు చెప్పినదానికంటె నెక్కువ తెలియు
 నని యితఁ డనుకొనెను. వాడు చెప్పుటలేదు. ఎందుకు
 చెప్పుటలేదో వీనికి తెలియలేదు. అందులోని రహస్యము
 తెలిసికొనవలయునని యితఁడు చాలసాగు బ్రయత్నించెను;
 ఎంతసేపటికి వాడి ట్లనును. “నీకెందుకయ్యా? నీవు సుఖముగా
 నున్నావు. క్రమముగా నిన్ను నీ రాజవంశములో నొకఁడుగా
 స్వీకరింతురు. మీ తండ్రి యొక బైరాగి. అతని బ్రతుకు
 వేళు. నీ దారిని నీవు పొమ్ము.” అనుటయే వాడు చెప్పు
 చుండెను. ఇన్నాళ్ళును చిన్న జయద్రథుఁడు దానినిఁగూతించి
 పట్టించుకొనలేదు. ఇప్పుడు వానినుండి యీ రహస్యమును
 తెలిసికొని తీరవలయునని నిశ్చయించుకొనెను. ఉద్యోగ
 ములోఁ జేరినచో నతనికి బాల్యమునందుండియు నున్న యీ
 యూహ తండ్రిని తెలిసికొన వలయునన్న యూహ సంపూ
 ర్తిగా వెనుకఁ బట్టును. ఇది పరీక్షాకాలము అందుచేతఁ
 నతఁ డుద్యోగమును వదిలి, తల్లిని వదిలి తానేమనికీగా మను
 చున్న తాతను వదిలి వెడలిపోయెను. కృష్ణానదిని దాటెను.
 గోదావరిని దాటెను. వంశధారను దాటెను. మహేంద్ర
 తనయను దాటెను. అక్కాంతారములోనికి బోయెను.
 నా తండ్రినిఁగూతించి చెప్పము. నాకు రాజుద్యోగ మిస్తు
 నన్నాడు. నేను దానిని వదిలిపెట్టి వచ్చితిని. నా తండ్రి
 యొక్క వార్త తెలిసికొనిగాని నేను తిరిగి యింటికిఁ బోను.

అవసరమైనచో నింటికేపోను. నా తండ్రితోడనే యుందును. నా తండ్రి యేమి చెప్పినచో నది చేయుదును. అనఁగా నా వృద్ధుఁడైన శబరుఁడు నీ తండ్రి యేమి చెప్పినో నీవు చేయుదువని నాకు ప్రమాణము చేయుము. అప్పుడు నీ తండ్రివారై నీకు చెప్పెదను అట్టి ప్రమాణము నీవద్ద తీసికొని నీ తండ్రి తన వారై నీకు చెప్పుమని నా కాదేశించెను.”

అనఁగా చిన్న జయద్రథుఁడు తటపటాయించెను. తండ్రి యట్లు చెప్పుటకుఁ గారణమేమి? అతఁ డేమి చెప్పును? తా నాచరించరానిది తన తండ్రి చెప్పినా? ధాన్యకటకమునఁ దన తండ్రి పదియేండ్లు పైన నుండెను. అతఁడు చేసిన దుర్వృత్తి యేమియులేదు. తన తల్లినిఁ బాడుచేసె నందురు. ధాన్యకటకమున నతఁ డింకొక స్త్రీ నెఱుఁగఁడు. అతఁడు జారుఁడు కాఁడు. మహాయోధుఁడు. అతనికి వేతే దుర్వృత్తి యెట్లుండును? అతనివలన నున్న దోష మొక్కటియే. తన తల్లిని పెండ్లాడి ధాన్యకటకములోనుండి పోయినచో నతఁ డెంతటి గౌరవభాజనుఁ డియ్యెడివాఁడు. ఏదో వైరాగ్యము వాని హృదయమును పట్టి లాగియుండును. తాను చూడ లేదా? అచట రాజోద్యోగము స్థిరముగాఁ గనిపించు చుండఁగా దానిని వదిలి తన తండ్రినిఁ దెలిసికొనవలయునని బయలుదేఱలేదా? అట్లే యా తండ్రికే తీవ్రమైన యాశ కలదో ఒక దైనదుర్విపాకవశమున వానికిఁగూడ దనతండ్రినిఁ గూర్చి యిట్టి యాపదయే కలదేమో? ఇది వంశ పరంపరగా వచ్చుచున్న దోషమేమో! — ఇంత విచారించి చిన్న జయద్రథుఁడు తచ్చబర వృద్ధునకు తండ్రి చెప్పినట్లు

చేయుదునని వాగ్దానము చేసెను. ఆ వాగ్దానము వట్టి వాగ్దానము కాదు. అదియొక యాటవిక సమయము. ఆ ప్రతిజ్ఞకు దొలగినచో వాని శవమును అడవి కుక్కలు పీకికొని తినును. శవమును కాదు, వానినే యడవి కుక్కలు బ్రదికి యుండగనే పులిని తఱిమినట్లు తఱిమి చీల్చి ముక్కలు చేయును. ఇంత తీవ్రమైన ప్రతిజ్ఞ యెందుకని జయద్రథుఁ డడిగెను. అతఁడు 'నీ తండ్రి నన్నిట్లు చేయుమన్నాడు. చేసినచో నీ వంగీకరించినచోఁ దన వార్త నీకు చెప్పుమన్నాఁడు. అంతకంటె నాకు దెలియదు. ఆ శబరుఁడు వానిచేత నీ ప్రమాణము చేయించుటకుఁ బెద్ద తతంగము చేసెను. అటవిలోని కొన్ని యోషధులు మనుష్యాస్థులు శ్మశానగత భస్మము కపాలములు, కేశఖండములు. ఎఱ్ఱనీళ్లు, సున్నము, పసుపు, వాని గుడిసెలో నేలమీఁద గీసిన కొన్ని వికారపు బొమ్మలు వాని నడుమ నీ జయద్రథుని కూర్చుండఁబెట్టి యీ ప్రమాణములు చేయించెను. జయద్రథునకు వీని యన్నిటియందు జుగుప్స కలిగెను. ఇట్టి దుర్వ్యవసాయముచేత నిట్టి ప్రతిజ్ఞ చేయించిన తండ్రి ప్రవృత్తి యెట్టిది? ఇది యీ కోయవాఁడు చేసిన దేమో! తండ్రి ప్రమాణము చేయించుమన్నాఁడు. ప్రమాణము చేయుటయనఁగా వీని యుద్దేశ్య మెట్టిది? ఈ దోషము తండ్రిది కాకపోవచ్చును. ఇంత దవ్వు వచ్చెను. తానా ముగ్గులోఁ గూర్చుండెను. వెనుకాడుట యెందులకు? అతఁడు యిందునకు దూగెను. ప్రమాణ మైపోయెను. ఆ కిరాతుఁడు జయద్రథునితో నిట్లు చెప్పెను. "ఈ ప్రమాణమైన తరువాత నీవు మఱల ధాన్యకటకమునకుఁ బోరాదు. నీ వడవుల

లోననే యుండవలయును. నీ తండ్రి నీ కింక మూడేండ్లకుఁ గనిపించును. మగధదేశమునందు గిరివ్రజపురమునఁ గొంత దవ్వున బలిమరమను నొక పర్వతముకలదు. దాని పైనఁ బడిపోయిన కోట గోడలు కలవు. తత్ప్రాంతమంతయు మహాటవీ ప్రదేశము. ఆ యడవులలో నీ తండ్రి తిరుగుచుండును. నీ తెలివితేటలనుఁబట్టి నీ వచ్చటకుఁబోయి వానినిఁ గనుఁగొనవలయును. ఆ తండ్రి మానవుఁడుగా నుండునో మఱియొక మృగముగా సంచరించుచుండునో తెలియదు. మృగ మనఁగా నొక పెద్దపులి కావచ్చును. సింహము కావచ్చును.” అనఁగా జయద్రథుఁడు మనుష్యుఁడు పెద్దపులి యెట్లగునయ్యా? నీ వన్నమాటలు నా కర్థమగుటలేదు. అడవులలో ననేక వ్యాఘ్రము లుండును. వానిలో నొక వ్యాఘ్రము నా తండ్రియని తెలిసికొనుట యెట్లు అనఁగా శబరుఁడు “ఆ యడవిలో వ్యాఘ్రము లుండవు. ఉన్నచో మీ తండ్రి యొక్కఁడే యుండును. అతఁడే వ్యాఘ్రముగా నుండును. అనఁగా నా యడవిలోనున్న యొక్క పెద్దపులియు మీ తండ్రియన్నమాట. అనెను. అనఁగా జయద్రథునకుఁ గోపము వచ్చెను. “ఓరి ముదివగ్గా! నన్ను మోసముచేయుచున్నావా? పులియేమి? నా తండ్రియేమి? నీవు నాచేతఁ జేయించిన ప్రమాణమేమి? నే నెవ్వఁడ ననుకొన్నావు? నే నచ్చమైన సూర్యవంశ క్షత్రియుఁడను. వేద వేదాంగ వేత్తలైన శాతకర్ణుల రక్తము నా శరీరములోఁ బ్రవహించుచున్నది. కత్తితో నీ తల తఱిగెదను. నిజము చెప్పుమనెను. ఆ వృద్ధుఁడు నవ్వి యిట్లనెను. “నాకుఁ చెలిసినంతనటకు

నీకును నీ తండ్రికినిఁ బొసఁగదు. నీవు చేసిన ప్రమాణము నీ కాపద్ధేతువగును. నిన్ను రేచుకుక్కలు పీకికొని తినును” అనఁగా జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “ఓరీ! నేనేమి యాటవికుఁ డను కాను. శబరమంత్రములు నన్నేమియు చేయలేవు. వానియందు నాకు విశ్వాసములేదు. విశ్వాసము లేనివాని నిట్టి వేమియుఁ జేయలేవు. ఇట్టి క్షుద్రవిద్యలు నామీఁదఁ బనిచేయవు. నా సంగతి నీ కేమి తెలియును? నిజముగా నా తండ్రియే నిన్నిట్లు చేయుమని యాజ్ఞాపించినచో నా తండ్రికిఁగూడ నా సంగతి తెలియదు.” అని జయద్రథుఁడు వెడలిపోయెను. ఆంధ్రదేశము దాటి కళింగములయందు కొన్నాళ్ళు వసించెను. కొన్నాళ్ళోఁ ధదేశ కాంతారములందుండెను. మఱికొన్నాళ్ళు వంగదేశపు టడవులలో నివసించెను. మూఁడేండ్లు లెక్కచూచికొనెను. అప్పుడు మగధ దేశములకుఁ బోయెను. బలిమఠమును వెదకెను. ఆ కాంతారములు చేకెను. అతనికి నచ్చోటఁ బెద్దపులియని కనిపించలేదు. వాఁడు చెప్పినది నిజమే. ఈ యడవిలోఁ బెద్దపులులు లేవు. ఒక పెద్దపులి కనిపించినచో నది తప్పకుండ తన తండ్రి కావలయును. అతఁ డాశ్చర్యపడుచుండెను. ఇదియేమి చిత్రమైన సన్నివేశము. అతఁడు కడచిన మూఁడేండ్లుగా నడవులలోననే నివసించుటచేత వానికి బలిమఠకాంతారము ననుండుట కష్ట మనిపించలేదు. అడవులలో నేది యేది తిన వచ్చునో వానికిఁ దెలియును. ఎచట సురక్షితముగా నిదుర పోవచ్చునో వానికిఁ దెలియును. వలసిన వస్తువులు దూరము నందున్న కొన్ని పల్లెలనుండి కొని తెచ్చికొనవచ్చునని

వానికిఁ దెలియును. దానికి ధనము కావలయునని వానికిఁ దెలియును. ఆ ధనము సంపాదించుమార్గము వానికిఁ దెలియును. 'ఎండబెట్టిన యిప్పపూవులు, ఇప్పపూఁదేనె, దుప్పి కొమ్ములు, చాయపప్పు మొదలైన వస్తువులు తీసికొనిపోయి యరణ్య ప్రాంతములందున్న పెద్ద పల్లెలలో నమ్మినచోఁ గొంత ధనము వచ్చును. అతని చేతిలోఁ గత్తికలదు. అతఁడు పగునెత్తు దుప్పి వెంటఁబడి పులివలె దానిమీఁద లంఘించి దానినిఁ బొడిచి చంపఁగలఁడు. ఎదురుపడిన భల్లూకము నోటిలో నెడనాచేతిలోనున్న కట్టను చొప్పించి దాని ముంగాళ్ళ నఖములు ఖండించఁగలఁడు. అతనిని వనజంతువు లేమియుఁ జేయలేవు. ఆ యడవిలో వానికి పులి కాలిగుర్తు లెచ్చటను కనిపించలేదు. రేచుకుక్కల, లేళ్ళ, సివంగుల, వేఁగొలముల, మనుబీళ్ళ, మహిషముల గిట్టల గుర్తులు సమృద్ధిగా నెచ్చటఁబడిన నచ్చట నున్నవి. మానిసి పాదచిహ్నము కనిపించదు. వ్యాఘ్ర పాదచిహ్నము కనిపించదు. ఒకనాఁడు తన కాలి గుర్తులుకానిమానిసి కాలిగుర్తులు వానికి కనిపించెను. చిన్న జయద్రథుడు తా నడవులలో మూఁడేండ్లు తిరిగెను. అతనియం దొక వనజంతు స్వభావము వృద్ధిపొందెనని చెప్పవచ్చును, అడవి మృగములు కొన్ని పెరిగి మృగముల కాలి గుర్తులను మూఁజూచుచు వాననబట్టి యా మృగము పోయిన దారి ననుసరించి దాని పడక వద్దకు పోగలవు. అట్టి లక్షణము చిన్న జయద్రథునకుఁ గలిగెను. అతని కష్పాడప్పు డనిపించును. ఈ లక్షణము తనయం దెల్లు సమకూడెను? తనకుఁ బదునెనిమిదేండ్లు వచ్చువఱకు తాను

పట్టణవాసి. చిన్నప్పటినుండి యడవిలో నున్నవారి కిట్టి పసి
కుదురునేమో? తన కెట్లు కుదిరెను? తనకింత కత్తి విద్య
వచ్చుటకు తన తండ్రి నెత్తురు తన నెత్తు నాశములయందుఁ
బ్రవహించుట హేతువని కొందఱు జిందురు. తాను నిజమే
యనుకొనెను. ఈ కాంతార మృగ స్వభావము తన తండ్రి
యందుఁ గలదేమో. ఆలస్యముగానైన నిప్పుడది తనయందు
సంక్రమించెనేమో! ఆ తండ్రి యడవిమృగమా! కానిచో
నతఁడు పెద్దపులి యగుటయేమి? అతని కేయూహము
నిశ్చయముగా నుండుటలేదు. అతఁ డప్పుడప్పు డిట్లనుకొనును.
“నేను చివరి కడవిమృగమ నైపోనుకదా. నేను పోను.
నే నడవిమృగమను కాను. నా మాతామహునియొక్క
దయా విశేషమున నే నగుటకు వీలులేదు. నే నడవిలో
నున్నను సూర్యోదయముకాకముందు స్నానము చేయుదును.
సంధ్యా వందనము చేయుదును. నా తాత నా కుపదేశించిన
మంత్రమును నిత్యము జపించుచున్నాను. నే నడవి మృగ
మను కానేకాను. నా తండ్రి నా కీ యుపకారము చేసెను.
నేను ధాన్యకటకములోనుండఁగా నింత తీరికగా జపముచేయు
టకు వీలుండెడిది కాదు. ఇప్పుడేమిపని యున్నది? నా
యాచారమునకు భంగములేదు. నేను మేల్కొని యున్నంత
సేపును మా తాత చెప్పిన మంత్రము నా నోట నాడుచునే
యున్నది. మా తాత నా కుపనయనము చేసెను. ధాన్య
కటకములోని క్షత్రియు లెవ్వరును రాలేదు. నాకు గాయత్రీ
మంత్ర ముపదేశించెను. వేట మంత్రము నుపదేశించెను.
నేనీ మూఁడేండ్లలో మా తాతచెప్పిన మంత్రము తొంబది

తొమ్మిది లక్షలు చేసితిని. ఇంకొక్క లక్ష చేసినచో నాకా
మంత్రము సిద్ధించునని మా తాతగారు చెప్పిరి. ఈ లక్ష
పూర్తికాకముందు నా తండ్రి నాకు కనపడకుండుఁగాక.
ఇట్లునుకొనుచు తన కాలి గుర్తులుకాని కాలి గుర్తులవెంట
నతఁడు కాంతారమున పరిభ్రమించుచు నా గుర్తులు కాంతా
రమును దాటిపోయి ఏదో యొక పల్లెకు దారితీయుట తెలిసి
కొని కొంత మేరనుండి గుర్తు లంతర్హిత మగుటచేత తన
మనస్సులోని యొక యనూహితమైన యొక యతర్కితమైన
యొక సహజమైన యూహబలముచేత నా పురుషుఁడా పల్లెలో
నుండునని యనుకొని యా పల్లెకుఁబోయి యా యింటికిఁ
గూడఁ బోయెను. ఆ పురుషునిపే రతనిలో స్ఫురించెను.
జయద్రథున కాశ్చర్యమువేసెను. గడప ముంగిటకుఁ బోయి
“ఇంటిలోఁ దోహారున్నాఁడా? యని యడిగెను. తోహారు
వెలికి వచ్చెను. తోహారునకు జయద్రథునిఁ జూచినంతనే
యిట్లునిపించెను. “వీడే పెద్దపులి. వీడే తాను నేర్చిన యొక
మంత్రముచేతఁ బెద్దపులి యగుచున్నాఁడు. మఱిల మానిసి
యగుచున్నాఁడు. మహాసేనాధిపతి వాని సంగతి నాతోఁ
జెప్పలేదు. ఇతఁ డింతటి చిన్నవాఁడా? అయ్యో! మఱియు
వీని మొగము చూచినచో వీడట్టి మహార్యము చేయఁ డని
పించు చున్నది. కాని వీడే పెద్దపులి యనిపించుచున్నది”
అనుకొనెను. తన యూహ యగునో కాదో నిరూపించుకొన
వలయును. అని తోహారు వాకిట నిలుచున్న జయద్రథుని
కాశ్చమీఁద నిన్ని చెంబెడు నీళ్లు తెచ్చి పోసెను. జయ
ద్రథునిఁ గడలవద్దనెను. అతని పాదపుగుర్తు తడిసిన నేల

మీఁద నద్దుకొనిన తరువాత వానిని లోనికిఁ బిలచెను. కూర్చుండఁబెట్టెను. అతనికి రెండుమూఁడు ఫలము లారగింపఁ బెట్టెను. పనియున్నట్లు బయటకుఁబోయి వాని కాలి గుర్తును పరీక్షించెను. పులియొక్క వెనుకటి పాదపుగుర్తులు తోహారు చిన్న త్రాడుపెట్టి పొడుగు వెడల్పులు కొలిచి వ్రేళ్ళగుర్తులు పాదమునందలి రేఖలు సర్వమును గుర్తుపెట్టికొనెను. అవి యన్నియు నీ జయద్రథుని పాదమునందు సరిపోయెను. కాని యొక్కటియే భేదము కలదు. పులి వెనుకటి కాలి యెడమ పాదమున బొట్టనవ్రేలును సరిసమానముగా నుండి పాదపు రెండవవ్రేలు బొట్టనవ్రేలునకు కొంత తగ్గి యుండెను. ఇతని కుడిపాదమున రెండవ బొట్టనవ్రేలుకంటె మించి యుండెను. ఈ భేద మొక్కటి తక్క తక్కిన దంతయు సరిపోవుచుండెను. ఈ భేదము భేదమా కాదా? పొట్టివ్రేలు నడకలో పొడుగు వ్రేలు కాదు. ఇది భేదమే యని నిర్ణయించెను. మఱి వీఁడెవఁడు? లోనికిఁబోయి నాపేరు నీ కెట్లు తెలియు ననెను. జయద్రథుఁడు తనకు స్ఫురించినదని చెప్పెను. తోహారున కర్థము కాలేదు. ఇతనినిఁ జూచినచో బ్రాహ్మణుఁడో సుక్షత్రియుఁడో యన్నట్లుండెను. తనతో నేమి పనియుండి వచ్చెనని యడిగెను. జయద్రథుఁడు మొదటినుండి చివరి వఱకుఁ దన కథ యంతయుఁ బూస గ్రుచ్చినట్లు చెప్పెను. తోహారు జయద్రథుని పాదములమీఁదఁ బడెను. 'ఓ దొరా! నీ వెక్కడి కొడుకవు? అతఁ డెక్కడి తండ్రి?' అని మనసుల్లోఁ దుకతుక లాడెను. ఆ నాఁటినుండి యిద్దఱును కలసి యా మానిసి పులికొఱకు వెదకుటకు యారంభించిరి. ఇట్లుండఁగా

బలిమతమువద్ద ననుకోని యొక విష్ణూరము జరుగ నారంభించెను. వందలకొలది జనము వచ్చిరి. వాస్తవ శాస్త్రజ్ఞులు, పునాదులు త్రవ్వెడివారు, గోడలుకట్టెడివారు సున్నపుబండ్లు తోలెడివారు, తాపీపనివాండ్రు, వారిమీది యధికారులు వచ్చిరి. ఎవ్వరును గృహనిర్మాణము జరిగెడిచోట తప్పదక్కిన యడవితో మార్గములు పాడుచేయరాదు. చెట్లు నకుకరాదు. అడవియొక్క శోభ నశించుటకు హేతువులు కారాదు. అచ్చటికి సామగ్రి పోవలసిన బండ్లు చుట్టు తిరిగి యైననుసరే తాయి కదల్చకుండ చిన్న మొక్కయైననుసరే నకుకకుండఁ బోవలయును. మొదలైన రాజాజ్ఞలతో నెల తిరుగకముందు బలిమత పర్వతమునకు నంటికొనియున్న కాంతార ప్రదేశమునందు రాజసౌధము నిర్మించఁబడెను. ఆ సౌధము విశాలమైనది. ముందొక పెద్ద చావడి. వెనుక రెండు వరుస గదులు ప్రతి గదియు విశాలమైనదే. అనఁగా సౌధము మూడు సావడుల వెడల్పున నుండును. నడిమి సావడి మేరలో దక్షిణపు దిక్కుననున్న గదిలో రాజయొక్క శయనాగారము. దాని వెనుక మఱియొకగది యున్నది. ఆ గది పద్మరాణి నివసించుట కేర్పడినది. దాని నంటికొని యుత్తరముగా వెనుకటి వరుసలో మూడు గదులు, రెండవ వరుసలో మూడుగదులు కలవు. వంటశాల యీ సౌధము నకు వెనుకభాగమున వేఱి యున్నది.

ఈ గృహ నిర్మాతలలోఁ బలుమంది తోహారు నెఱుఁగుదురు. జయద్రథు నెఱుఁగను. జయద్రథుఁడును తోహా

రును స్నేహితులు. వా రెవ్వరికి వారి స్నేహముయొక్క స్వరూపము తెలియదు. పైకి నిద్దఱును నాటవికులే. ఆ నిర్మాతలలో నధికారి కలఁడు. అతఁడు త్కృత్యుఁడు. చదివికొనిన వాఁడు. అతనికి జయద్రథునకుఁ గొంత పరిచయము కలిగెను. జయద్రథునియొక్క రూపము పరమాటవికుని రూపము. అతని జ్ఞానము సర్వ పురాణగత విషయస్పర్శకలది. ఆ యధికారి కాశ్చర్యము వేసెను. అతఁడు రెండు మూఁడుసార్లు 'నీ వెవ్వరవు? ఈ యడవిలో నెందుకిట్లు తిరుగుచుంటివని యడిగెను. కాని జయద్రథుఁ డా ప్రశ్న నెప్పుడును తొలఁగఁ ద్రోయుచునే యుండెను. మాటలలోఁబెట్టి యలయించును. అది యేదో రహస్యమని యతఁ డూరకుండును. ఈ రాజ సాధ నిర్మాణహేతువున జయద్రథునకుఁ దన రెండు ప్రయోజనములు దూరమైనట్లుండెను. మొదటిది - తన జపము పూర్వమువలె సాగుచుండుటలేదు. తోహారుతోడి పరిచయమే దానికిఁ గొంత యభ్యంతరము కలిగించెను. ఈ జనము వచ్చుట మఱియు నభ్యంతర మయ్యెను. ఇంతమంది యుండఁగాఁ దా నెచ్చటికోపోయి కొండ గుహలో నిద్రించినచో వా రేమనుకొందురు? అదికాక పదునెనిమిదేండ్లు మహానగరమున నివసించిన యతనికి పట్టణవాసులైన జనమును చూచినంతనే వారితోఁ గలసి యుండవలయునని పించెను. కనుకఁ బవలెల్ల జపములేదు. ప్రాతఃకాలమున నా కొండ మీఁదనున్న యొక చిన్ని నీటి తాళిపడెలో స్నానము చేయును. అచ్చట నేకాంతజపములోఁ గూర్చుండును.

అంతే—మఱి యతఁ డేప్రయోజనమును వాంఛించి యీ జీవితమును గ్రహించెనో యీ యడవులకు వచ్చెనో యీ తండ్రిని వెదకుట యన్నది పూర్తిగా మాటునఁ బడ్డ స్త్రీని పించెను. తోహారు వానితో వాని తండ్రిసంగతి చెప్పనేలేదు. చెప్పఁదలఁచుకోలేదు. తానొక పులిని చూచెనని దాని వెనుకటికాళ్లు మనుష్యుని పాదములని తోహారు జయద్రథు నకుఁ జెప్పలేదు. చెప్పినచో నా పాద చిహ్నములకొఱకు మఱల నిద్దఱు నడవిలోఁ దిరిగెడివారే. చెప్పకపోవుటకు హేతువుకూడ కలదు. కొన్నాళ్ళనుండి యీ యడవిలోఁ గాని యీ మహాతటాకముయొక్క యొడ్డునందుఁగాని యీ క్రొత్త గుర్తులు కనిపించుటలేదు. తోహారనేకరాత్రులందుఁ బోయి యీ చెట్టుమీఁదఁ గూర్చుండెను. అర్ధరాత్రము లంతయు వృథా గడచిపోవుచుండెను. పులి వచ్చినట్లు లేదు. నీటిలో దిగినట్లులేదు. ఆ రెండుచెట్ల నడుమనున్న కొయ్యను నీటిలోనికిఁ ద్రోసికొని చెఱు పీదికొని పోవుచున్నట్లును లేదు. మహాసేనాని తరువాతఁ దన్ను కలిసికొనలేదు. తనకు వార్త పెట్టలేదు. తనంతట తాను పోయి మహా సేనానితో నీ విషయము మాటాడుటకు వీలులేదు. సాధ్యమైన విషయము కాదు. ఆ వాఁడు సేనాని నెంటఁ దానుకూడ దిగి యీదికొని పోయినచో నేమయ్యెడిదో తెలియదు. సేనాని నివారించెడి వాఁడు. ఆ సేనాని యెచ్చటికి పోయెను? తిరిగి యెప్పుడు వచ్చెను? గిరివ్రజపుర మెప్పుడు చేరెను? ఈ సంగతు లేమియుఁ దోహారునకుఁ దెలియవు. తన కేమియుఁ దెలియని

యా విషయమునుఁగూర్చి జయద్రథున కేల చెప్పవలయును? సామాన్యముగా నాటవికులు రహస్య గోపనవిద్యయందు నిష్ణాతులు. వారు మాటాడనే మాటాడరు. అందులో నీ విషయము పరమ నిగూఢమైన విషయము. ఎప్పుడు మహా సేనాని తననుఁ గలసికొని మఱల నా పులివిషయము ప్రసంగించలేదో అప్పుడా విషయము మహా రహస్య మైనదని నిశ్చయమైనది.

ఈ రీతిగా చిన్న జయద్రథునకు తన తండ్రియొక్క యన్వేషణ దవ్వైపోయినది. తోహారుతోడి చెలిమి తన ప్రయోజనమునకు సాహాయ్యముగాలేదు. ఆ వార్త యంతయు నతనికిఁ దెలిసెను. రాజు తన భార్యతోఁ గొంత పరివారముతో వేటకు వచ్చును. ఈ సౌధమునందుఁ గొన్నాళ్ళుండును. అనుకొనుచుండఁగనే సౌధనిర్మాణము పూర్తియైనది. గుఱ్ఱములమీఁదఁ బల్కంకికలమీఁద శకటముల మీఁద రాజును, రాజపరివారమును వచ్చెను. రాజు వచ్చిన తరువాత నచట నొక నిలుకడ జీవితము సాగుట కారంభించుటకు నెలనాళ్లు పట్టెను, అప్పటినుండి మఱల నడవి యడవి యయ్యెను.

రాజవంశముతో జయద్రథుఁడు కలిసిరాలేదు. కాని రాజును పద్మరాణియు వారి పరివారమును వచ్చి యీ బలి మఠ పర్వతప్రాంత నిర్మిత మృగయార్థమైన భవనముల యందు వచ్చి నివసించుట యారంభించిన తరువాతఁ గొలఁది దినములకు జయద్రథుఁడు రాజభవనములకు వచ్చెను. అతని రాక పలుమందికి విడ్డూరముగనే గనిపించెను. రాజువెంట వచ్చిన పరిచారకులలో సగముమంది క్రొత్తవా రగుటచేత యీ జడల సదాశివయ్యను చూచినంతనే యతఁడు సూటిగా నంతిపురములోనికే పోవుటచేత తొలుతఁ బోవుటకు వీలు లేదని యభ్యంతరము చెప్పిన వారివంక నతఁడు చూచిన చూపులలోని బడబాగ్నిజ్వాల సోకినవారు గలరు. అందఱు కును వాని రాక క్రొత్త యనిపించెను. ఈ జటలేమి? ఈ కృశించిన తనువేమి? పెద్దపులి కన్నులవంటి యీ కన్ను లేమి? ఇతనికిని గిరిప్రజపురమునకును సంబంధమెట్లు? అచ్చటి వరిచయము కానిచో నిచ్చట నింత సూటిగా నంతి పురములోనికే పోవుట సంభవించదుకదా, మొదలైన ప్రశ్న లతోఁ గ్రొత్త పరిచారకులు తికమక పడుచుండఁగా ముఖ్య ముగా నాశ్చర్య పడఁదగిన యిద్దఱు వ్యక్తులకు నతని దర్శనము వాని మొదటి రాకయందే కలుగలేదు. ఇద్దఱికిఁగలిసి యొక్కసారి కలుగలేదు. తొలుతఁ దోహతున కతని దర్శనము కలిగెను. రాజకులములో నున్నవారికి నచ్చెగు వెక్కువ.

జానపదుల కంతకంటె తక్కువ. ఆటవికులకు మఱియుఁ దక్కువ. ఈ యెక్కువ తక్కువలు వారిలోఁగల వివేకులను సంబంధించి చెప్పినమాట. అందుచేతఁ దోహతు రాజకులము నందలి పరిచారకులుబొందినంత యాశ్చర్యముఁ బొందలేదు. ఇతఁ డెవఁడన్న ప్రశ్న యుదయించుటయు వెంటనే సమాధానము కలుగుటయు నైకకాలికముగా జరిగెను. మొగము యొక్క కవళికలును, శరీరచ్ఛాయయుఁ దొలఁగించినచో వాఁ డెవఁడో తెలిసిపోయెను. ఇతఁడు జయద్రథుని తండ్రి. సర్వశరీర నిర్మాణమునందు వారి పోలికలు సరిపోవుచుండెను. ఇతఁ డధిక తపస్వి యగుటచేత శరీరకార్య మధికముగా నుండెను గాని వేఱ భేదములేదు. కొడుకుయొక్క వయస్సు నందలి లేతఁదనము మాత్రమే విభేదముగాఁ గనిపించుచుండెను. వెనుకనుండి చూచినచో వాఁడే వీఁ డనుకొన వచ్చును. తోహతు వానినిఁగూర్చి రాజకులమునందు కొంత ప్రస్తావించెను, పరిచారకుల కెవ్వరకు వాని సంగతి తెలియదు. పరిచారకులకు తెలియదు. అతఁడు వెనుకఁ గాటలీ పుత్రమున రాజకుటుంబ మున్నప్పుడు . వచ్చినాఁడట. రాజుతో మాటాడినాఁడు. రాణితో మాటాడినాఁడు. మఱి యెవ్వరితోడను మాటాడఁడు. వానిని బలుకరించుటయు భయహేతువుగా నుండును ఈమాత్రము తెలిసిన తోహతునకు వానినిగూర్చి యంతును పంతును పట్టలేదు. ఏమి చేయవలయును? రాజుతో పోయి మాటాడవలయునా? ఆయన రాజుకాదు, సేనాపతి యైనచో దానువెళ్ళి మాటాడ వచ్చును తోహతు రీరాజు నెఱుఁగఁడు. ఈ రాజు మున్నె

ష్పడో నొకటి రెండుసార్లు వేటకు వచ్చెను, గాని ఈ రాజు
 యొక్క వేట స్వరూపమేవేలు. ఈ రాజు ధనుస్సును ఖడ్గ
 మును, జేతఁ గైకొని వెంట నొకరిద్దఱు సేవకులను, దీసికొని
 యడవిలోనికిఁ బోవును. కనిపించిన మృగము నెదిరించి
 చంపును. వానితో యుద్ధము చేయును. దవ్వననుండి
 గొణముతో వానిని సంహరించును. ఇది రాజులుచేసెడి
 వేటకాదు. రాజులు పటవ తోలింతురు. మాటు పెట్టుదురు.
 దొమ్మిగా వేట సాగింతురు. అట్టి సందర్భములలో నాటవి
 కుల యొక్క సాహాయ్య మర్థించుటకలదు. ఈ రాజున కది
 లేదు. ఉన్నను పూర్వ మెప్పుడో యాయన వేటకు వచ్చి
 నపుడు తోహారునకు నింతటి యటవీశాఖా పరిజ్ఞాన నైపుణ్య
 మును లేదు. లేకపోలేదు. అతనికికల యా విజ్ఞానమునకు
 నే డతనికి నచ్చిన ప్రసిద్ధి నాఁడు లేదు. అపుడు వాని
 సాహాయ్య మర్థించెడివారే లేరు. ఇతఁడు జయద్రథుఁ డని
 స్ఫూర్తి కలిగినంతనే తోహారు వాని యడుగు జాడలవెంట
 దవ్వ దవ్వనఁ బోయి విస్పష్టమైన పాదచిహ్నములు కల
 చోట వాని కొలతలు వాని రేఖలు వాని గుర్తులు సర్వమును
 కొలిచికొని పరీక్షించి నిశ్చయించుకొనెను. చిన్న జయద్ర
 థుని కాలిగుర్తునందు కలిగిన భేదము కనరాని పాదము
 తోహారు చూచెను. ఆహా ! ఇతఁడు వ్యాఘ్రము. వీనిని
 వెన్నాడిడవలయును. వీని నివాసస్థాన మెచ్చట ? ఇతఁడు
 మఱల చెలువు నీదికొని పోవునా ? వాని వెంటఁ బోవల
 యును. ఆనాఁడు తెలియని వీని నివాసస్థలము మఱల
 తెలియకుండుట జరుగదు. ఇతఁడు పులి యెట్లగును ? అడ

విలో నుండి యుండి యగునా? దానికి మంత్రమో, మాయయో యన్నదా? ఉన్నచో వాడు నివసించుచోట దాని నాచరణములోనికి బెట్టును. ఇతఁ డెప్పుడో యొకప్పుడు చెఱువు నీదికొని పోవలయును. అప్పుడు వీని వెంటఁ బోవలయును. వాని గుట్టు తెలిసికొనవలయును. మొదలైనది నిశ్చయించుకొనెను. ఇతఁడు ప్రౌద్ధుననే రాజకులమునకు వచ్చెను. ఎప్పుడు నిట్లే వచ్చునా? ఈ సమయమునందు వీని కొడుకునకు వీని దర్శనము కలుగదు. అతఁడు ప్రాతఃకాలముల స్నానముచేసి జపము చేసికొనుచుండును. ప్రౌద్ధెక్కిగాని తన గుహనుండి యతఁడు వెలికి రాడు.

ఆనాటి మధ్యాహ్నము తోహాదు చిన్న జయద్రథునితో నిట్లనెను. 'అయ్యా! నీ తండ్రిని నేను చూచితిని. ఆయన యిచటికి వచ్చెను. మఱి నెప్పుడువచ్చునో తెలియదు. ఇన్నాళ్ళు నీతో నీ తండ్రిని నే నెఱిగియున్న సంగతి చెప్పలేదు. యథార్థమున కాయనను నే నెఱుంగను. ఆయననుఁగూర్చి నాకుఁ గొన్ని విషయములు తెలియును. ఆ తెలిసిన విషయములు నాకు తెలియునో తెలియదోయన్న సంగతియే నాకు విస్పష్టము గాలేదు. అవి నాకు తెలియును అన్న విషయము నీ తండ్రిని చూచినంతనే నాకితనిఁగుఱించి తెలియు ననిపించినది. ఇది చమత్కారము. నీవు నాయందు నమ్మకముచేతనో నీ ప్రకృతిలో సహజముగానున్న మంచి తనము చేతనో నీ పూర్వకథ యంతయు నీ జన్మ వృత్తాంతము పితృన్వేషణము వననివాసము చేసిన ప్రమాణము మొలకవవన్నియు రేఖామాత్రమైనను దాచకుండ చెప్పితిని.

నాకు నీ తండ్రినిఁ గుఱించి కొంత తెలియును. ఆ సంగతి నీతో చెప్పలేదు. ఎందుచేతననఁగా నాకుఁ దెలిసిన విషయము సందిగ్ధముగా నుండెను. ఇప్పు డందలి సందేహము పటాపంచలైనది. నీకు దానిని నేను తెలియఁజేసెదను. నీకు నీతండ్రిసంగతి సంపూర్ణముగాఁ దెలియవలయునని యున్నచో నేమాత్రమును తొందరపడరాదు. తొందర పడినచో నీ పని పాడైపోవును. ఇందులో రెండు విషయములున్నవి. నీతండ్రిని నీ వచ్చటఁ జూడవచ్చునని చెప్పినవాఁడు నీచేత గడ్డైన ప్రమాణము చేయించుకొనెను. నీచేత వట్టి ప్రమాణము చేయించుకొని నీకుఁ దన స్థావరము చెప్పమని బోధించిన తండ్రి యెట్టివాఁడో తెలియదు. ఆ తండ్రినిఁగుఱించి జాగ్రత్తగా నూహించవలయును. అతఁ డెట్లు చెప్పిన నీ వట్లు నడువవలసిన ప్రమాణము చేసితివి. ఆ తండ్రి చెప్పెడి దేమియో దుష్టమైన విషయమో లోకా సామాన్యమైన విషయమో కానిచో వట్టి ప్రమాణము చేయించుకొన నక్కఱలేదు. ఇది మొదటి విషయము. రెండవది యేమనఁగా ఆ తండ్రిని నే నెఱుఁగుదును. ఎఱుఁగుదుననఁగా నతఁడే నీ తండ్రియని నిరూపించుకొనుటకు వీలైనది. నిరూపితమైనది. కొన్ని నెలలక్రింద నే నీ యటవులలోఁ దిరుగుచుండఁగా నే నొక యాశ్చర్యకరమైన విషయమును చూచితిని. ఈ మహాకాంతారమునఁ బులులు లేవు. అడప తడప నూటికి కోటికి నెప్పుడైన నొక పులి చెదరి వచ్చినచో నది యిచట నివాస మేర్పఱచుకొనుట జరుగలేదు. అందుచేత నీ యడ

పులలో పులి కాలి గుర్తు కనిపించదు. ఇట్లుండగా నొక నాఁడు నాకు పులియొక్క ముందటి కాలిగుర్తులు కనిపించినవి. రెండు మూఁడుచోట్ల కనిపించినవి. మూఁడు చోట్లను విచిత్రముగాఁ గనిపించినవి. ముందుకాళ్లు పులివి. వెనుక కాళ్లు మనుష్యునివి. ఇది యెట్లు పొసఁగును? ఎడమలు కొలిచితిని. మూఁడు స్థలములయందును సరిపోయినవి. ఈయన మహా రాజు. ఈయన సేనాపతి యున్నాఁడు. ఆయనయే మహా మంత్రి. వారిపేరు సిముఖుఁడు. ఆయనకు నాకునుఁ బరిచితి కలదు. వారితోఁ బోయి చెప్పితిని. మే మిద్దఱుము వచ్చితిమి. ఇచ్చటికి యోజనముమేర నొక మహా తటాక మున్నది. ఇచటనుండి యచ్చటికి నొక్కటియే కాంతారము. ఆ చెఱువులో నొకచోట గుండ్రని నీటిపడియ యొడ్డున నీ పులికాళ్లు చూచితిని. అచట నీటిపైకి వ్రాలియున్న చెట్టు కొమ్మలలో నొక రాత్రివేళ మేమిద్దఱుము కాపు కాచితిమి. ఆ చీకటిలో వచ్చినది మనుష్యుఁడో పులియో తెలియలేదు. కాని పులియని లీలఁగాఁ దెలియుచుండెను. మెఱయుచున్న కన్నులున్నవి. ఆ నీటిపడియలోఁ గొంత దూరము పోయిన తరువాత నీటిలోననే యున్న రెండు చెట్ల నడుమ నొక తెప్ప కొమ్మవంటిది కలదు. దాని నాధారముగాఁ జేసికొని యా పులి యా తటాకము నీదికొని పోయెను. సిముఖుఁడు దాని వెంటఁ బోయెను. నే గా చెట్టుపైననే యుంటిని. మఱునాఁడు ప్రొద్దెక్కువఱకు మంత్రి కొఱకు వేచియుంటిని. ఆయన రాలేదు. నేను చెట్టు దిగి యితర కార్యములు చూచికొని మఱల వచ్చి చెట్టుమీఁదఁ గూర్చుండి వాని కొఱకుఁ బ్రతీ

క్షించితిని. ఇట్లాలుదినములు చేసితిని. పులి జాడ లేదు. మంత్రి జాడలేదు. మంత్రి యేమైనాఁడో తెలియక చెఱువులో నటు నిటు నీది యెన్ని స్థలములో చూచితిని. నాకు గుర్తు తగులలేదు. అపుడు గిరివ్రజపురమునకుఁ బోయితిని. మంత్రి యచటనే యున్నాఁడు. నే నేమనుకొనవలయును? మంత్రి యా పులిని వెన్నాడెను. ఆ సంగతి తెలిసికొనియే మఱియుంటినికదా? ఆ పులి యితని నేమియుఁ జేయలేదు కదా! పులి యైనచో నెందుకు చేయదు? ఆ పులి నీతఁడు చంపలేదుకదా! చంపినచో వెనుకటికాళ్లు మానవుని పాదములైన పులిని మహాపట్టణమునందు చూపించుటకు దాని శవమును తెచ్చియుండును. దీని వెనుక నేదో అతి గహనమైన రహస్య ముండి యుండవలయును. నే నెవ్వఁడను? సామాన్యుఁడైన యాటవికుఁడను. నాతోఁ నెందుకు చెప్పును? చెప్పవలసిన యవసరమేమి? ఎచ్చటనో మృగయా యోగ్యమైన జంతు వున్నచో వేటయందు మమకారముకల యధికారులకు పోయి చెప్పుట మా ధర్మము. అంతకు మించి మావలన రాజులకు ప్రయోజనము లేదు. నేఁడు నీ తండ్రిని చూచితిని. అతని పాదములు కొలిచితిని. నీతోఁ జెప్పలేదు. తొలుత నిన్ను చూచినపుడు నీవే యతఁడ వనుకొంటిని. నీకు నా గుడిసెలో ఫలాహారమును పెట్టి నీ కాలిగుర్తును కొలిచి చూచితిని. నీ కాజ్ఞాపక మున్నదో లేదో నీవు తొలుత నా పక్షశాలకు వచ్చినపుడు నిన్ను వాకిట నిలుచుండఁబెట్టి నీ కాళ్ళమీఁద నీళ్లు పోసితిని. నీ కాలిగుర్తు నేలమీఁద విస్పష్టముగాఁ గనిపించుట కట్లు చేసితిని. నీ తండ్రి పాదము

నకును నీ పాదమునకును కొంచెము భేదము కలదు. ఆ భేదమునుఁ బట్టి నీ వదనారవిందమునుఁబట్టి నీవు పులిమానిసివి కావని నిర్ణయము చేసితిని. నేఁడు నీ తండ్రి కాలి గుర్తును కొలిచి పరీక్షించి నువ్వుగింజంతయైన భేదము లేకపోవుటను తెలిసికొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో నీ వేమియు ననుకొననిచో నే నొక మాట చెప్పెదను. అట్లు ప్రమాణము చేయించుకొనిన తండ్రిని పోయి యెదురుగా నిలిచి నీవంటివాఁడు నేను నీ కొడుకనని చెప్పుట న్యాయమా? ఆయన నిన్నేమి చేయుమనునో? దాని నూహించవచ్చునుకదా! ఒక్కటిమాత్రము నిశ్చయము. ఆయన నిన్ను చేయుమనెడిపని సాధునైనది యెప్పుడును కాదు. నీ వసాధుకార్యమును చేయలేవు. సుక్షత్రియునివలె జపతపాదులు చేయుచున్న నీ వెక్కడ? మానిసిగానుండి పులియగుటకు మందులు స్త్రావ్యలో, మాయ మర్మము లో యభ్యసించిన నీ తండ్రి యెక్కడ? ఆయన యీ మంత్ర మెందుకు నేర్చెను? ఈ మాయ నెందుకు కనిపెట్టెను? మా యడవులలో నందందు మఱియుఁ గుత్తితులైన కిరాతులు చెప్పికొనుట కలదు. ఏవో విద్యలచేత క్రూరహింస మృగములుగాఁ గావచ్చునని మీ తండ్రి యింతటి వట్టి కిరాతమైన విద్యలోని లోతుపాతులు పరిశీలించి దేని కిట్టెనాఁడు? ఏ మహాఘోరము చేయుట కిట్టెనాఁడు? ఏ మహాపాపము చేయుట కిట్లారంభించినాఁడు? ఎవరిని పాధించుట కీ దుష్టమంత్ర మభ్యసించినాఁడు? ఊహించినచో నీ రాజును వధించుటకుఁ దా నీపని చేసెనా యని పించు చున్నది. ఏల యనఁగా నిచ్చటి పరిచారకులు రాజు

పాటలీపుత్రమం దుండఁగా మీ తండ్రి యచ్చట దర్శన
మిచ్చెనని చెప్పుచున్నారు. ఇచటి యీ భవన నిర్మాణ
మునకు రాజ కుటుంబ మిచ్చటికి వచ్చుటకు మీ తండ్రియే
హేతువు కావలయును. ఏమి యూహించి రాజు నిచ్చటికిఁ
దెచ్చెను? ఏమి చెప్పి రాజు నిచ్చటికిఁ దెచ్చెను? ఆ రాజు
నకు నితనికిఁ గల సంబంధమేమి? అతని నుపాంశువధ చేయ
వలయునని యీయన యూహించెనా? అట్లు వధించుట
రహస్యముగాఁ జేయవలయునా? రాజునకు నితనికి చెలిమి
యున్నదా? మన కేమియునుఁ దెలియదు. ఆ రాజును
చంపుట కీ ప్రయత్నము చేయుచున్నాఁడని నే నూహించు
చున్నాను. నా యూహ నిజమైనచో నీవు వాని పుత్రుఁడ
నని చెప్పికొనినంతనే మీ తండ్రికి మఱల వ్యాఘ్రము
కావలసిన యవసరములేదు. ఆ రాజు నెనురుపడి చంపుటకు
మోమోటమి పడియేకదా యింత ప్రయత్నము చేసినది.
నీ వా నీ తండ్రి చెప్పిన మాట చేసితీరవలయును. లేనిచో
నిన్ను రేచుకుక్కలు పీకికొని తినును. ఆ నీ తండ్రి రాజును
వధించుమని నీతో చెప్పును. వధింతువా? నీవు ప్రత్యక్ష
ముగా పోయి నేను నీ కుమారుఁడనని చెప్పినంతనే యతఁ
డిదియే యనును. నా యూహ నిజమైనచో నిట్లే జరుగును.
ఇంకొక విధముగా నూహించుటకు వీలులేదు. అందుచేత
నీవు చేయవలసినది యేమనఁగాఁ దొలుత నీ తండ్రియొక్క
స్వరూపాభిజ్ఞానము సందిగ్ధేతరమైన పద్ధతిగా కలుగఁజేసికొన
వలయును. పాపము! కొన్ని యేండ్లు తండ్రిని చూడ
వలయునని కలవరించితివి. తండ్రి కనిపించెడి స్థితి వచ్చినది.

ఆస్థితి పరమసంకటముగా నున్నది. తండ్రి కనిపించును. తండ్రిని జూడవచ్చును. అన్న నిమిసములో నా తండ్రి నీ యూహకు నీ యాశకు నీ స్వప్నభావమునకు నీ పరిస్థితులకును వ్యతిరేకమైన లక్షణములు కలవాఁడుగాఁ దోచుచున్నది. అందుచేత నీ వాగి విచారించి యతని గూఢక్కడనో కనుఁ గొని అచ్చటి యతని ప్రవర్తనమునుఁ బరిశీలించి నేను నీ పుత్రుఁడనని చెప్పికొనుటకు యోగ్యమైన పరిస్థితి యేర్పడినచోఁ జెప్పవలయును. నే నాటవికుఁడను. నీవు వేషముచేత నాటవికుఁడ వైనను పెంపకముచేత బుద్ధి లక్షణముచేత నాగరుఁడవు. నాకు తోచిన యూహ నేను చెప్పితిని. ఇది యంతయు నీకంటె నూహశాలి ననిపించుకొనుటకు చెప్పలేదు. నాయందు నీవు ప్రకటించిన విశ్వాసమునకు ప్రతి ఫలముగాఁ జెప్పితిని. — ఆనాటి రాత్రి వారిగువుగును తటాకము నొడ్డున యా గుండ్లని నీటిపడెలో రెండు చెట్లనడుమ నున్న తెప్పకొయ్యమీఁద వ్రాసిన చెట్టు కొమ్మలో నాఁడు శ్రీమంతుశాతకర్ణియు తోహారును దాఁగికొనిరి. నేఁడు జయద్రథ శాతకర్ణియు తోహారును దాఁగికొనిరి. ఎవ్వరు రాలేదు. తెల్లవాఁతెను. అట్లు పది రాత్రులు జరిగినది. అన్నియు వృథా యైనవి. జయద్రథుఁడు తన తండ్రి యెల్లుండునో చూచుటకుఁగూడ వీలులేకపోయెను. అతఁడు బలిమతమువద్ద లున్న రాజమృగయా భవనమునకు నాఁడు ప్రొద్దుటవచ్చెను. ప్రతి ప్రాతఃకాలమునను వచ్చుచున్నాఁడేమో. ఇచటికి నచటికి నామడదవ్వున్నది. తెల్లవాఁటిచటఁ బ్రతీక్షించి ప్రొద్దున నే రాజభవనము ముందుఁ బ్రత్యక్ష మగుటకు

సాధ్యముకాదు. ఈ సందేహము చిన్న జయద్రథునకుఁ గలిగెను. తోహారు వాని నిచ్చటికిఁ దీసికొనిరానిచో నీ పది దినములలో యెప్పుడో యొకప్పుడు తండ్రిని చూచెడివాఁడు. జయద్రథుఁ డన్నాఁడుకదా “నేను దవ్వననుండి యాయనను చూచెడివాఁడను. నేను కనిపించినను పెద్ద దోషము లేదు. తన్నతఁ డెట్లు గుర్తు పట్టును? నేను నీ కొడుకునని చెప్పును. అతనికి తెలిసెడిదికాదు. నేను తండ్రిని చూచుట జరిగెడిది? అనఁగాఁ దోహరిట్లనెను. “అయ్యా! మీరనినమాట నాకు నాలోచనాసహితముగాఁ గనిపించుటలేదు. నీకింత వయస్సు వచ్చినపుడు నీవు నీ తండ్రిని చూడవలయు ననుకొందువు. అప్పటికి మూఁడేండ్లు దాటినచో మగధాటవులలో నీ తండ్రి యుండును. పులివలె నున్నచో నుండవచ్చును. ఈ లెక్క నీ తండ్రి కెట్లు తెలియును? నీకు పనునెనిమిదవయేట నీ కీ తీవ్రభావము కలుగునని యాయన యెట్లుఁబొంచెను? అప్ప టికి మూఁడేండ్లకు గదా బలిమత ప్రాంతాటవులకు నిన్ను రమ్మన్నది? ఆయన యీ పదకము నెన్ని యేండ్లనుండి వేసికొన్నాఁ డందువు? ఎట్లు వేసికొన్నాఁడు? నీకు పను నెనిమిదవయేట నిట్టి తీవ్రవేశము కలుగునని యాయన కెట్లు తెలియును? అంత తెలిసినవాఁడు నిన్ను చూచుట యోడనే గుర్తుపట్టలేఁడా? మతియు నిన్నిచ్చటికే యేల రమ్మనెను? ఆ రమ్మనుటలోఁ జేయించిన ప్రమాణమేమి? తెలిసినదా? అనఁగా జయద్రథునకుఁ దెలిసినది. అతఁడు నిజమే ననెను. మతి యేమి చేయుమందువు? తోహారు మఱల నిట్లనెను.” మన మిచ్చటఁ బది దినములు బ్రతీక్ష

చేసితిమి. ఫలితము కనిపించలేదు. పవళ్య బలిమత ప్రాంతా
 రణ్యములయందు ప్రతిదినము నేను పులికాలి చిన్నెలు
 కనిపించునేమో యని ప్రొద్దుకుంకువఱకు వెదకుచునే
 యుంటిని. అట్టి గుర్తులు లేవు. అనఁగా నాయన మఱి
 బులికాలేదు. ఎందుచేత కాలేదు. ఆతఁడు పులియగుటకుఁ
 గావలసిన మ్రాఁకులో మర్మములో యీ తటాకము నీదికొని
 పోయి యచట నెచ్చటనోగల యునికియందు నిక్షేపించి
 యుండును. ఎప్పుడో యొకప్పుడు తా నిచ్చటకు వచ్చితీరి
 వలయును. మనము రాత్రులందే యచట బ్రతీక్ష చేయు
 చుంటిమి. ఇది నిర్జనమైన ప్రదేశము. తన వృత్తిని సంశ
 యించువాఁ డెవ్వడు లేడు. అన్న ధైర్యముతో నాయన
 దివావేళలయందే యచ్చటికిఁ బోవుచుండెనేమో. ఆ పులి
 యగుటమాత్రము రాత్రులందే చేయును అని నే ననుకొను
 చుంటిని. ఆయన పులియై యీ యడవులలో తిరుగుటకు
 సంకల్పించెనే నేదో యొక రాత్రివేళనే యగును. మనకుఁ
 దప్పక కనిపించును. మన మోపిక పట్టుకొని నెలనాల్గైన
 నిట్లుండక తప్పదు. అనఁగా జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “నీవు
 చెప్పిన దంతయు నిజమైనచో నతఁడు పులి యగుట రాజ
 మృగయాభవనమునందలి వార్తలమీఁద నాధారపడి
 యుండును. అచటి వార్తలు తెలిసికొని వానినిఁబట్టి మన
 మిచటఁ గాపువేయుట సమంజసముగా నుండునుకదా. నా విని
 తోహా రిట్లనెను. “అయ్యా! నే నచ్చటి వార్తలు కనుఁ
 గొంటిని. పరిచారకులకుఁగాని, పరిచారికలకుఁగాని వీనినిఁ
 గుఱించి యేమియు తెలిదు. ఆ రాజునకే తెలియును. ఆ

రాణికి తెలియును. వారితో మనము మాటాడుటయన్నది లేదుకదా. అనఁగా జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “ఓయీ రాజు సరే. రాజునకు పలుమంది భార్య లుందురు. వార్తలనుబట్టి యిచ్చటి కొక్కభార్యయే వచ్చెనని తెలియుచున్నది. మాది ధాన్యకటకమని చెప్పితినికదా! మారాజధానిలో నున్న యొక గొప్ప సామంతుని కూతురు రాజునకు భార్య యైనది. ఆమె పేరిన్నాళ్ళును నాకు గుర్తునకు రాలేదు. నిన్న హఠాత్తుగా స్మరణకుఁ దగిలినది. ఆమెపేరు పద్మ రాణి. నే నామె నెఱుఁగుదును. ఆమె నన్నెఱుఁగును. మే మందఱ మొక వంశములోనివారమే. నేనుపోయి నేను పద్మరాణికి చుట్టమను. ఆమెతో మాటాడవలయునని చెప్పినచో నా కామె దర్శనము కలుగవచ్చును. అప్పటి కీ వ్యవహారము కొంత తేలిక పడినట్లగునుకదా!” ఆమాటలకు తోహారుకూడ నంగీకరించెను. కాని యిద్దఱిమనస్సులలో నొక సందేహముకలదు ఇన్నా శ్రీచెట్టుమీఁదనుండి ప్రతీక్షించిరి. ఈ ప్రతీక్షను నాలైదు దినములు మానినచో నీ నాల్గు దినములలో సతయ పులియై వచ్చుట జరిగినచో చేతఁ జిక్కిన యవకాశమును పోఁగొట్టికొన్నట్లగును. తోహా రడిగెను. ఆ పద్మరాణి నీతో మాటాడునా? వారి కుటుంబము నకు మీ కుటుంబమునకు సయోధ్యకలదా? అనఁగా నీ ప్రశ్నతో మఱల జయద్రథునకు సంశయ ముత్పాదిల్లెను. ఏమైనను పోయి పద్మరాణిని చూచుటకే నిశ్చయపఱచుకొనిరి. చివరకుఁ బోయిరి. అచ్చటఁ దోహారునకేమి పని

యున్నది? ఎందుచేతనో రాజపరిచారలు తోహారును సంశయించరు. జయద్రథుని సంశయింతురు. ఆ జటలవానికి వీనికిఁగల శరీర సామ్యముచేత వారిసందేహము లధికము లయ్యెను. వానివలె వీఁడుకూడ మాటాడకుండ సూటిగా రాజుకడకును రాణి కడకునుఁ బోయినచో వారేమియు మాటాడెడివారుకాదు. ఇతఁడు లోనికిఁబోవుట కనుజ్ఞ కొఱకుఁ బ్రయత్నించినంతనే యా యనుజ్ఞ దవ్వనకుఁ బో నారంభించెను. ఇతఁడు పద్మరాణిపేరుచెప్పెను. వారి కా పేరే తెలియదు. ఆమె చిన్నరాణి యనియే వారికి తెలియును. ఇతనికి దర్శనమెట్లు కలుగును? ఇట్లు నాల్గైదు దినములు గడచెను. ఇతఁడు వెళ్లును. భవనముచుట్టును తిరుగును. రాజసేవకు లెవరును వీనిని పలుకరించరు. వీనినిఁ జూడరు. అతనికి చివరను విసుగువేసి తోహారుతో “ఇది లాభములేదయ్యా, ఆచెట్టుమీఁదఁ గూర్చుండి ప్రతీక్షచేయు టయే మనము చేయవలసినపని యనెను. తోహా రిట్లనెను. మనము భయభ్రష్టులమైతిమి. చెట్టుమీఁద పది దినములు కూర్చుంటిమికదా. ఇక్కడఁ బది దినములుంద మనెను. అట్లేయుండిరి. ఉన్నను మఱియుఁ బ్రాతఃకాలమున జయద్రథుఁ డుండఁడు. తోహారు వాని తండ్రికొఱకుఁ బ్రతీక్షించును. అతఁడు కనిపించుటలేదు. ఏమైనాఁడో తెలియదు. ఇట్లుండఁగాఁ దరువాత మూడుదినములు జరిగిన తరువాత నొకనాఁడు రాజభవనము వెనుకతట్టున జయద్రథుఁడు దూరముననుండి చూచుచుండఁగా రాజభవనపు

వెనుకటి గదిలోనుండి యెత్తుగానున్న యొక గవాక్షము నందొక స్త్రీవదనము గోచరించెను. అతఁ డామెవంకఁ జూచుచుండెను. ఆమె వదనము నీడలోనుండెను. అంతః పురమునందున్న యొకస్త్రీ గవాక్షమునుండి చూచుచున్న దన్నంతమాత్రమే జయద్రథునకుఁ దెలిసెను. ఎవఁడో పురుషుఁడు గవాక్షమువంకఁ దనవంకఁ జూచుచుండఁగా నాస్త్రీ వెంటనే తొలఁగిపోవలయును. ఆమె యట్లు పోలేదు. ఇది యేమి యపాయకరమైన విషయమోయని జయద్రథునకు భయము కలిగెను. ఆమె చంద్రరేఖ. దూరాన నీ చిన్న జయద్రథునిఁ జూచెను. మొదట ననుమానము కలిగెను. బొనా కాదా యనిపించెను. అతఁ డిచ్చటి కెంగుకువచ్చు ననుకొనెను. పోయి పద్మరాణితో చెప్పెను. పద్మరాణి యిట్లనెను. ఎందుకుకాఁడు? అతఁడే యైయుండును. వీఁడు వాని కుమారుఁడేకదా! ఈ దుర్వ్యవసాయము తండ్రియు కొడుకునుఁగలిసి చేయుచున్నారు కాబోలును. తండ్రి యిచ్చట లేనప్పుడు కొడుకు నిచ్చటనుంచి పోవుచుండఁ గావలయును. ఓసి చంద్రా! మన రాజున కీపిచ్చి పట్టినది. ఇది యెట్లు పరిణమించునో తెలియదు.” అనెను. కాని చంద్రరేఖ మనసులో నీ చిన్న జయద్రథునిఁగూర్చి యనుమానములేదు. ఇతఁడు మున్ను తమయింటికి పలుసార్లు నచ్చెడివాఁడు. తమది మిక్కిలి పేదకుటుంబ మగుటవలన ధనవంతులైన శాతకర్ణుల యిండ్లకుఁ బోవుటకు వెనుదీసి నట్లుగా తమయింటికి వచ్చుటకు జయద్రథుఁడు వెనుదీసెడి వాఁడుకాఁడు. తనకు నతనికిఁ బరిచయముకలదు. వారందఱు

తొక్క- ఈదుటిలోనివారే. తరాలు తెగిపోయినను తమ
 యింటిలోని యాడుపిల్ల వానికి చెల్లలే. లేదా ఆమెమేనత్త
 యగును. లేదా పినతల్లి కావచ్చును. ఇట్టివరుసలేయుండును.
 తన్నుమాత్రము జయద్రథుడు సోదరివలెఁ జూచెడివాఁడు.
 అంత పెద్దపరిచయమునులేదు. పరిచయము లేకపోవుటయును
 లేదు. అందుచేత నామెకుఁ బద్మరాణికిఁ దెలియకుండ నీ
 జయద్రథునితో మాటాడవలయు ననిపించినది. కనీసము
 వానితండ్రియొక్క యూహ యెట్టిదో వాని యీ పన్నాగ
 మెందుకో కొంత కాకపోయినఁ గొంతయైననుఁ దెలియఁ
 గలదు. మూఁడేండ్లక్రిందటి మాట. ఈ జయద్రథుని
 కొడుకు తండ్రివంటివాఁడు కాఁడని తమ కులము
 నందు చెప్పికొనెడివారు. అది నిజమైనచో నితఁడు
 తండ్రితోఁ గలసివచ్చినవాఁడు కాఁడు. కలసివచ్చినవాఁ
 డైనచో బాటలీపుత్రమున కేల రాలేదు? గిరివ్రజమునం
 దేల కనిపించలేదు? పద్మరాణికి వానియందు ద్వేష
 ముండుట సహజమే. పద్మరాణి తండ్రియైన గంగాధరశాత
 కర్ణి రాజపక్షమునాఁడు. ఇతఁడు గోముఖశాతకర్ణి పక్షము
 వాఁడు. తమ క్షత్రియులలో ద్వేషముగాని స్నేహములుకాని
 మిక్కిలి తీవ్రముగా నుండును. చంద్రరేఖ యానాఁటి కూర
 కుండెను. ముఖనాఁడొక పరిచారకునిఁ బిలిచి వానితో నిట్లు
 చెప్పెను. “...యీ! నిన్న నాకొక పురుషుఁడు కనిపిం
 చెను. అతనిది ధాన్యకటకము. అతఁడు నన్ను చూచుటకు
 వచ్చియుండును మీరు లోనికి రానీయలేదు కాబోలు.
 అతనిని కనిపెట్టి నాయున్నచోటికి తీసికొనిరమ్ము” అనెను.

తరువాత మూన్నాళ్ళకు చిన్న జయద్రథునకు చంద్రరేఖ దర్శన మబ్బెను. చంద్రరేఖ పద్మరాణితోఁ గలసి యుండు మన్నదని వానికిఁ దెలియదు. అమ్మగారి చుట్టము ఆమెపేరు చంద్రరేఖ. ఆమెది ధాన్యకటకము. ని న్నెఱుఁగునట. రమ్మనుచున్నదనఁగా జయద్రథునికి చంద్రరేఖ స్ఫురించ లేదు. లోనికిఁ దీసికొనిపోయి యేమిచేయుదురో మూన్నాళ్ళ క్రింద నంతిపురమునుండి చూచుచున్న యొక రాజస్త్రీని తాను తెప్ప వాల్చక చూచెను. ఆ దోషమిట్లు పరిణమించు చున్న దేమోఅని భయమువేసెను. కాని యా సమయమునందే చంద్రరేఖ బయటకువచ్చుటయు, నామె నితఁడు చూచుటయు నామెయే పలుకరించుటయు, ఆమె గదిలోనికిఁ బోవుటయు ధాన్యకటకపు వార్తలు త్రవ్వకొనుటయు జరిగినది. కాని యితఁడు చంద్రరేఖను తన తండ్రినిఁ గూర్చి యెట్లుడుగును? ఏమని యడుగును? ఆమెకుఁ దెలియునుకదా? ఆమెయే యా ప్రసక్తి తేవలయును. ఆమె నోరెత్తలేదు. తరువాత పది దినములవఱకు నితఁడు చంద్రరేఖ నివసించు మృగయా భవనభాగమునకు నాలుగైదుసార్లు పోయెను. నాలుగవసారి చంద్రరేఖ యన్నది. “జయద్రథుఁడా, మన మైదాఱుసార్లు కలిసికొంటిమి. నీ వానాఁ డెట్లుంటివో యీనాఁడు నట్లే యుంటివి. నీలో మార్పు లేదు. అట్టివాఁడ విచ్చటికెందుకు వచ్చితివి? జయ:- అనఁగా నాలో మార్పున్న నేనిచ్చటికి రావలయుననియా? చంద్ర:- అవును. జయ:- ఎట్టి మార్పు? చంద్ర:- అది నీకే తెలియవలయును. జయద్రథుఁడు తా నింకను బయటపడనిచో తనకుఁ గలిగిన యీ యంతఃపుర

పరిచయము వృథా యగునని యిట్లనెను. “చంద్రరేఖా! నన్నుకూడ నీవు నా తండ్రి వృత్తివంటి వృత్తి కలవాడ ననుకొనుచుంటివా? అతని వృత్తి నా కింకను తెలియలేదు. అతనిని నే నింతవఱకు చూడలేదు. చూడవలయునని బయలుదేరితిని. మూడేండ్లైనది. ఇచ్చట నతని పొడ తెలిసినది. తెలియుటలో నొక వికార లక్షణముగాఁ దెలిసినది. అతనినిఁ గలసికొని నేను నీపుత్రుఁడను. నీదర్శనార్థము వచ్చితినిని చెప్పవలయునా చెప్పరాదా నాకు తెలియకుండనున్నది. ఇచటి కాయన వచ్చుచుండునట. ఆయనకు రాజుగారితో రాణిగారితో మాత్రమే పరిచయము కలదట. ఆయన యెందుకు వచ్చుచున్నాఁడో యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. నీ కేమైనఁ దెలిసినచోఁ జెప్పఁగలవా? చంద్ర:- నాకుఁ దెలియును. తెలియదు. పద్మరాణి యనుమతి లేకుండ నేను మాటాడుటకు వీలులేదు. జయ:-నన్నుఁ గుఱించి యామెతోఁ జెప్పుము. ఆమె నీకన్న పెద్దదికదా. ధాన్యకటకములో నాకు మంచిపేరే యున్నది. ఆమెనన్ను గుఱించి మంచిగానే వినియుండును. ఆమె ప్రసన్నురాలైనచో నే నామెతో మాటాడవలయునని యున్నది.— చంద్రరేఖ తరువాత నితనినిఁగూర్చి పద్మరాణితోఁ జెప్పెను. ఆమె యితనికి దర్శనమిచ్చుట కంగీకరించలేదు. లేదు సరికదా చంద్రరేఖతో నతనిని రాజభవనములోనికి రానీయవలదని యాజ్ఞాపించెను. చంద్రరేఖ యేమిచేయును? ఈసారి యతడు వచ్చినపుడు రానిచ్చుటయా? రానీయక పోవుటయా? ఒకసారి రానిచ్చి నీ విచ్చటికి వచ్చుట రాణిగారి కిష్టము

లేదని మందలించవలయు ననుకొనెను. అతఁడు వచ్చెను. చంద్రరేఖ యతనితో నామాట చెప్పెను. జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “చంద్రరేఖా! పద్మరాణి యట్లభిప్రాయపడుటలో దోషమేమియునులేదు. నాతండ్రి యడవులలోఁ బెరిగెను. నేను పట్టణములోఁ బెరిగితిని. నాశరీరములో శాతకర్ణుల రక్తము ప్రవహించుచున్నది. నాది యాంధ్ర రక్తము. నాతండ్రియొక్క శరీరములోని రక్తము సైంధవము. అతఁ డవిజ్ఞాత వృత్తాంతుఁడు. నా జన్మవృత్తాంతము సర్వజనులకుఁ దెలియును. నాతల్లి మోసపోయినది. కాని దుశ్శీలకామ. నీవు దాచుచున్నను నాకుఁ దెలియును. నాతండ్రి వ్యాఘ్రమయ్యెడి యొక మంత్రమోమాయయో నేర్చినవాఁడు. అతని వ్యాఘ్రత్వ మెట్టిదియో తెలిసికొనవలయునుననియే నే నిచ్చటికి వచ్చితిని. ఈరాజదంపతులలో నతఁడేమి మోసము తలంచినాడో నాకుఁ దెలియకుండ నున్నది. అది నీవలనఁ దెలిసికొనుటకు వచ్చితిని.— అనఁగాఁ జంద్రరేఖ యీ జయద్రథునితోఁ జవరిసారి మాటాడుటకు పద్మరాణి యనుమతియిచ్చిన స్వల్పవేళాపరిమితి మైపోగా దౌవారికుఁడువచ్చి వానిని వెడలి పొమ్మనెను. జయద్రథుఁడు వెడలిపోవుచు నామెతో నిట్లనెను “ఒక్కటే మాట. ఇంక నే నిచ్చటికి వచ్చుటకు ఖీలులేదు. నాబదులింకొకఁడు రావచ్చుచు. వానిపేరు తోహారు. వానిని రాజభటులు రానిత్తురు. నాకుఁ జెప్పవలసిన దేదైననున్నచో వానితోఁ జెప్పుము” అని యతఁడు వెడలిపోయెను. ఈసంగతి యంతయు తోహారుతోఁజెప్పెను. ఇద్దఱునుకలిసి యాలో

చించుకొనిరి. అంతిపురములోని వార్తలు తమ కేమి తెలిసినట్లు ఏమియు తెలియలేదు. చంద్రరేఖకు చిన్న జయద్రథునిమీఁద ననుమానము మాత్రము లేదు. ఆమె యొకవేళ నచటి రహస్యము వెలికిఁ జెప్పవలయునని యెంచి నచో తోహారుమాత్రము తిరిగి తిరిగి రాజభవనము చుట్టును మెలఁగుచుండవలయును. ఇంతియే తెలిసినది. ఇప్పటికి జయద్రథునకు నా తటాక తటవృక్షోపరి మఱలఁ బోయి రాత్రులందు కాఁపు కాయుటకు నభ్యంతరమేమియు లేదు. రాజ భవనమునందు తనకుఁ దెలిసెడి వార్తయే లేదుకదా ! పద్మరాణి తనకుఁ దెలిసియుఁ దెలియనట్లే యైనది. అహో ! మానవజాతీయందలి పురాణవైర మెంతపనిచేయును ? తన ములు గడచుచుండును. ఆ వైర మట్లే పనిచేయుచుండును. ఆతలివాఁడు సత్పురుషుఁడని తెలిసినను వానిని నమ్మరే. అదియుకాకఁ దన తల్లియందలి దోసమేమి ? తనయందలి దోసమేమి ? తానతనికిఁ గొడుకగుట దోసము. తన తల్లి యొక్క దోసమేమి ? వానినిఁ బ్రేమించుటయే దోసమా ? వివాహము కాకమున్నే వానినిఁ గలియుట దోసమా ? రెండును దోసములేనా ? వానినిఁ బ్రేమించుట దోసమా ? దోషమేమో ! ముక్కు మొగ మెఱుఁగనివానినిఁ బ్రేమించుట యెట్లు ? ఇది యిప్పుడు విచారించఁదగిన విషయము కాదు. నాఁటినుండి జయద్రథుఁ డొక్కఁడే యాచెట్టుమీఁద నిశావేళయంతయుఁ బ్రతీక్షించుచు కూర్చుండుచుండెను. తెల్లవాటలచటఁ గన్నులలో వత్తులువేసికొని కూర్చుండును. తెల్లవాటబోవుచున్నదనఁగా చెట్టుదిగి వచ్చును. ఈ యామడ

దూరము నడచి వచ్చును. తన స్నానము సంధ్యయు నెఱి
 వేర్చి కొనును. మఱల నా చెట్టువద్దకే పోవును. ఆ తటాకపు
 టొడ్డునందు తిరుగుచుండును. సాయంసంధ్య యా తటాకము
 నందే తీర్చును. చీకటి పడినంతనే మఱల వృక్ష
 మాఠోహించును. తోహా రేదో వార్త తెచ్చునని ప్రతీ
 ష్ఠించు చుండును. అతఁడు కనిపించుటయేలేదు. తన తండ్రి
 తనకుఁ గనిపించినచోఁ దోహారు చెప్పినట్లు తండ్రి తన్ను
 గుర్తుపట్టునేమో ! తా నెట్లు గుర్తుపట్టును ? అతఁ డెట్లుం
 డును ? ఇప్పటి యతని మూర్తినిఁగూర్చి తాను తోహారు
 నడుగలేదు. అతఁడు చెప్పలేదు. అందులో నిది రాత్రిపూట
 నెట్లు సాధ్యమగును ? ఇట్లుండఁగా నొకనాఁడు చెట్టుమీఁద
 జయద్రథ శాతకర్ణి కొన్నినాళ్ళ నిద్దురలేని తనపు బరువును
 పట్టుకొనలేక నిదురపోయెను. కొమ్మలలోనుండి పడకుండ
 భద్రముగాఁ జూచికొని నిదురపోయెను. తెల్లకు తెల్లవారి
 యతనికి మెలకువవచ్చెను. అతఁడు తత్ప్రాంతమంతయుఁ
 బరీక్షించెను. అంతయు నున్నదున్నట్లే యున్నది. కాని
 యిన్నాళ్ళుగా నీటిలోనున్న యా రెండు చెట్లనడిమి తెప్ప
 కొయ్యమామాత్రము లేను. ఆహా ! తన తండ్రి వచ్చెను.
 ఆ తెప్పకొయ్య నెక్కి యీదుకొని పోయెను. అయ్యో
 పాడునిద్ర సరిగా నీనాఁడే వచ్చెను. అతఁ డొడ్డునందు
 పరీక్షించెను. కొంత ప్రొద్దెక్కి తగినంత వెలుతురు వృక్ష
 ముల మధ్య భాసించుచుండెను. ఆ యొడ్డున నెచ్చట
 చూచినను తన కాలిగుర్తులు తోహారు కాలి గుర్తులు
 మాత్రమే కలవు. అతనికొక యూహ తోచెను. తన కాలి

గుర్తులును తన తండ్రి కాలిగుర్తులును కొంచెము భేదముతో సమానముగా నుండునని తోహారు చెప్పెను. తా నొకచోట రెండు పాదములు వేసి వాని గుర్తులనుఁ బరిశీలించికొనెను. ఆ భేదమేమియో తోహారు నడుగలేదు. నీటియొడ్డున తన కాలి గుర్తులవలెనున్న కాలి గుర్తుల నన్నింటిని పరిశీలించెను. ఒక కుడిపాదపు గుర్తులో భేదము కనిపించెను. ఒక గుర్తులో కాలి రెండవప్రేలు బొట్టన ప్రేలుకన్న పెద్దది. ఇంకొక కాలిగుర్తులో నది చిన్నది. అచ్చముగాఁ దన తండ్రి తన వలెనే యుండునా? మొగములలోమాత్రము భేద మున్నదని తోహారు చెప్పెను. ఆ కాలు మాటల తిరిగివెళ్ళినట్లు గుర్తు లేదు. ఎప్పుడో యొకప్పుడు తండ్రి తిరిగి వచ్చునుకదా? పది దినములైననుసరే. తన స్నాన సంధ్యలు వదలిపెట్టినను సరే, దివారాత్రములు తా నా స్థలమును వదలఁడు. అతఁడు పగలే వచ్చినచో తెప్పకొయ్య దూరమునకే కనిపించును. తాను దాఁగికొనియుండును. దూరముననుండి చూచును. రాత్రులందు వచ్చినచో సవ్వడినిఁబట్టి నీటిలోని యలికిడినిబట్టి గుర్తు పట్టును. పట్టి యేమిచేయవలయును? ఎదురుపడి నేను కొడుకనని చెప్పటకు వీలులేదుకదా! తానంతటి ప్రమాణ మును చేసెనుకదా! అతనివృత్తి సంపూర్ణముగాఁ దెలిసి కొన్న తరువాతఁగాని తాను బయట పడకూడదు. అతని వృత్తి సద్వృత్తి యైనచో తాను పుత్రుఁడనని చెప్పెను. కానిచోఁ జెప్పనే చెప్పఁడు. చెప్పకపోయినచోఁ దండ్రి యీ పని చేయుమని శాసించుటలేదు. తాను చేయుటలేదు. సద్వృత్తియైనచో నభ్యంతరమేలేదు. కనుక తాను తండ్రికి

తాను పుత్రుడనని చెప్పికొనకముందు వాని స్వరూపము సంపూర్ణముగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఆ తండ్రిని దూరమున నుండి యనుసరించును. అతని వివేక మధికమైనది. తోహారు చెప్పినట్లు తనకుఁ దన తండ్రినిఁ దెలిసికొనవలయునన్న తీవ్ర వేగము తన పదునెనిమిదవయేట కలుగునని తెలిసికొన్న వాఁడు, ఆ తరువాత మూడేండ్లకు తా నీ యడవులలో నుండునని నిర్ణయించికొనినవాఁడు, పరులయొక్క యింగిత మును తెలిసికొనలేడనుట యెట్లు? తన సర్వ మనోభావము, తన సర్వప్రవృత్తియు తన తండ్రికి నవగతమై యుండి యుండ వలయును. తానిష్ట దీయడవులలోఁ దిరుగుచున్నదికూడ యతనికిఁ దెలియనేమో. కనుక నతనికిఁ దెలియ కుండ నతని ననుసరించుట కష్టమగును. ఏమిచేయ వలయును? అతని మందుల మ్రాకుల కర్మాగార మా చెఱువు నాతిలియొడ్డునఁగలదు. పర్వతములలో నుండును. అచ్చటికిఁ బోవలయును. అచ్చటచే తండ్రిని కలిసికొనవలయును. ఇంకొకస్థలము తమ యిద్దఱి కలయికకు యోగ్యమైనదికాదు. అది యెట్లు సంభవించును? ఆ ప్రదేశమును తోహారు కనుఁగొనలేకపోయెను. దానికొక్కటే మార్గము. అతఁడు మఱలవచ్చి మఱలఁ జెఱువు నీదికొని పోవునప్పుడు వానివెంటనే తెలియకుండఁ బోవలయును. అతఁ డప్పుడు వచ్చును. మఱల నెప్పుడుపోవును. ఆరాత్రిపూట జయద్రథశాతకర్ణి వెలిగించిన యఖండిమువలెఁ జెట్టుకొమ్మ లలోఁ గూర్చుండెను. ఒకరాత్రివేళ చెఱువులో నెవరో యిదికొనివచ్చు సవ్వడి వినిపించెను. అతఁడు కొమ్మలలో

దాఁగియుండుటయే చేయవలయునా? చీకటిలోఁ దనకెంత కనిపించునో తండ్రికినంతే కనిపించును. అందుచేత దిగి కొంతదగ్గఱిస్థలమునకు రావచ్చునా? ఆ యీదుకొనివచ్చు వ్యక్తి చాలదగ్గఱకు వచ్చెను. అతని కన్నులు మిఱుగుడు పురువులవలె నుండెను. జయద్రథుఁడు గ్రహించెను. అతఁడు పులియై వచ్చుచున్నాఁడు. ఇప్పుడు కనిపించనేరాదు. ఇతఁ డెచ్చటికి పోవుచున్నాఁడు? రాజభవనమువద్దకా? ఇతని ననుసరించవలయునా? ఎదురు తిరిగి తనమీఁదఁ గలియఁ బడినచో నేమిచేయవలయును? తనచేతిలో ఖడ్గమున్నది. ఆపులి తన్ను గాయపఱచినను తాను దానిని సంహరించఁ గలఁడు. అతఁడు మానుషాకృతితోనుండి ఖడ్గధారియైనచోఁ దండ్రి కొడుకులలో నెవరుగెలుతుఁడో చెప్పుటసాధ్యముకాదు. కాని తండ్రి వట్టిపులి. ఇతఁడు ఖడ్గవిద్యానిపుణుఁడు. ఇంత కును వానినిఁ జంపినచో తానుచేయుపని పితృవధము. అనుస రించవలయునా వద్దా? అనుసరించినచో నేమగును? అతఁ డెచ్చటికి పోవుచున్నాఁడు? పోయి రాజును సంహరించు నేమో! రాజభవనములోనికి పోవుటయెట్లు? రాత్రిపూట ద్వారబంధములు బిగించియుండును. ఖడ్గపాణులైన సేవకు లుందురు. అది సాధ్యమైన పనికాదు. తనయొక్క మనో వృత్తి తెలిసిన తనతండ్రి తన్నేవధించుట కీవేసముతో వచ్చె నేమో! అనుకొనుచుండెను. పులివచ్చెను. దిగెను. ఒడ్డె క్కెను. అడవిలోనికిఁ బోయెను. ఎచ్చటతిరిగెనో తెలి యదు. కొంతసేపటికి తిరిగివచ్చెను. మఱలఁ దెప్పకొయ్య యాధారముతోఁ దటాకము నీదికొంచుఁ బోవుచుండెను.

జయద్రథుఁడు తండ్రి ననుసరించి పోవుచుండెను. పోగా పోగా నా మహాజలపాతమువద్దకుఁ బోయిరి. తాను తన తండ్రి ననుసరించుచున్నానని యతనికిఁ దెలియకుండ నుండుటకు నానాఁడు శ్రీముఖశాతకర్ణి యెన్నియగచాట్లు పడెనో, అన్ని యగచాట్లు నేఁడు జయద్రథశాతకర్ణియుఁ బడెను. ఒక్కటియే భేదము. శ్రీముఖుఁ డా గుహలోనికిఁ బ్రవేశించెను. జయద్రథుఁ డా గుహలోనికిఁ బ్రవేశించలేదు. అతఁడట్లే యొకచాటుననుండి యాగుహవంకఁ జూచుచుండెను. కొంత ప్రొద్దెక్కినను. తండ్రి పులివేసమునుఁబరిత్యజించి వచ్చి జలపాతముక్రింద స్నానముచేసెను. మఱల గుహలోనికిఁ బోయెను. ఇప్పటికి తనతండ్రి యునికిపట్టువానికిఁ దెలిసెను. ఇప్పుడేమిచేయవలయును? ఇపుడుకాదు. తండ్రిలేనప్పుడు గుహలోనికిఁబోయి గుహనుఁ బరీక్షింపవలయును. ఆ గుహలోనికిఁ బోయినవాఁడు మఱలరాలేదు. బయటనుండి ప్రతీక్షించుచున్న కొడుకునకు ప్రొద్దుగ్రుంకెను. అతఁడు కొంతనీరుత్రావెను. ఏవో పండ్లుతినెను. ఈచెఱువీదటతో ఆవాగున కెదురీదుటతో నతనిదేహసంధులన్నియు విశ్లేధములయ్యెను. అతఁడు గుహకంతదగ్గఱి మేరలోనెందుకని కొండమీఁద నొకస్థలముచూచి తనయునికి సుస్థిరము చేసికొని నిదురపోయెను. అతనికి మఱునాఁడు ప్రొద్దెక్కి మెలకువ వచ్చెను. ఆరాత్రి యేమిజరిగినది? తానింతప్రమత్తుఁడయ్యెనేమి? తొందరగానేగి స్నానముచేసి మఱలజపము చేసికొనెను. కోటికిని తనజపము పాతికవేలు మిగిలెను. మఱల నేవో పండ్లారగించెను. నెమ్మదిగా గుహవద్దకు

నడచిపోయెను. లోన నేమియు సవ్వడిలేదు. మిక్కిలి జాగ్రత్తగా లోనఁ బ్రవేశించెను లోన నెవ్వరునులేదు. ఆలోననున్న యే యే వస్తువులను పూర్వము శ్రీఘ్నఖిశాత కర్ణిచూచెనో యితఁడు నా యా వస్తువులను దర్శించెను. అతనికివలెనే యితనికిని రెండువస్తువులు నివ్వెఱపాటు కలిగించెను. ఒకటి ఖడ్గములు. రెండు రంగులు. ఖడ్గములు చూచినంతనే యతఁడు తన తండ్రియన్న భావమునకు బలము కలిగెను. ఇతఁడును ప్రోవుచేయఁబడియున్న శబలధూళిరాళి త్రొక్కినను. ఇతని యొడలును జల్లుమనెను. ఇతఁడును గ్రహించెను. ఇది యేదో ముగ్గు. ఆ ముగ్గులోఁబడి పొరలాడఁగాఁ బురుషుఁడు వ్యాఘ్రముగును. అంతేకాదు. ఆ వ్యాఘ్రముగుటకుఁ బూర్వము కాంతారములోని యొక వస్తువును సంగ్రహించవలయును. వ్యాఘ్రమునకు లేదా వ్యాఘ్రరూపధారికి తద్వస్తు సంగ్రహణమునేతసులభమైనది. అందుకనియే తనతండ్రి కడచినరాత్రి వ్యాఘ్రముగా వెళ్ళి యుండును. వట్టిముగ్గు నేర్చినవానికి నది సాధ్యముకాదన్న మాట. ఇట్లాలోచించుచు నతఁ డచ్చట కూర్చుండెను. తనతండ్రి యెచ్చటికిఁ బోయియుండును. తటాకమునుదాటి పోయేనా? ఈసారి మనుష్యుఁడుగానే పోయెను. ఈచెఱువు భాగము తెంపులేకుండ నీడవచ్చును. తా నీదివచ్చి నాఁడు. ఈ తెప్పకొయ్య యెందులకు? పులిగా నున్నపుడు సాధ్యముకాదేమో! ఇంతకును తన తండ్రి తెప్పకొయ్యను వదిలిపెట్టినవోట తెప్పకొయ్య యన్నదో లేదో. అని పోయి

చూచివచ్చెను. తెప్పకొయ్య యచ్చటనేయున్నది. అతఁ
డెచ్చటికినిఁ బోలేదు. తాను గుహలో నున్నచో నతఁడు
తప్పకుండ వచ్చును. వచ్చినపుడు మాటాడవచ్చును. అని
కొడుకు మఱిల గుహకుఁ దిరిగివచ్చి యచ్చటనే కూర్చుం
డెను. ఏదో యూహించుచుండెను. తన తల్లికి జరిగిన
యవమానము తాను పడుచున్న యీ యిక్కట్లు, తన
తండ్రియొక్క యీ దుర్వ్యవసాయము సర్వమును వాని మన
స్సులో నిప్పులు రేగించుచుండెను. ఇంతలో నెవరో. గుహ
లోనికి వచ్చిన ట్లనిపించెను, తలయెత్తి చూచెను. నిన్నటి
పవలు దూరమునుండి చూచెను. నేటి పవలు దగ్గఱనుండి
చూచెను. లేచి నమస్కారము చేయవలయునా? పాదముల
మీఁదఁ బడవలయునా? తండ్రి! నిన్ను చూచుట కెంత
శ్రమపడితి నని యనవలయునా? నా తల్లి నీకొఱకుఁ బరితపించి
పోవుచున్న దనవలయునా? అహో! ఏమితండ్రి. కొడు
కేమియు మాటాడలేదు. తండ్రి వచ్చి యేమనవలయును?
ఎవరు నీవు? ఈ గుహలోని కెందుకు వచ్చితివి? అనవల
యును. అతఁడు మాటాడలేదు. ఒకఁనిొకరు జూచుకొనిరి.
అట్లే యైదు నిమేషములు కడచెను. తండ్రి వెనుతిరిగిపోయెను.
కొడుకేమి చేయవలయును? అనుసరించవలయునా? అతఁ
డనుసరించలేదు. అచ్చటనే కూర్చుండెను. మఱిలఁ దండ్రి
కొంతసేపటికి వచ్చెను. కొడుకు:- ఎవరు నీవు? తండ్రి:-
అదినే నడుగవలసిన ప్రశ్న. కొడుకు:- నే నడుగుచున్నాను,
చెప్పుము. తండ్రి:- ఇది నా గుహ. నీ వెవ్వఁడవో వచ్చి

యిచ్చటఁ గూర్చుంటివి. నేనొక తాపసిని. తాపసికి సొంత మని లేదు. కనుక నీ వెవఁడవో వచ్చి నా గుహ నాక్రమించితివని యనలేదు. తపస్సు చేసికొనుటకు నా కెంత యధికారమున్నదో నీకంత యధికారమున్నది. నీకుఁ గావలసినచో ఈ గుహను నీవు తీసికొనుము. ఈ గుహలోనుండి నీవే తపస్సు చేసికొనుము. నేను పోవును. కొడుకు:— తపస్సు చేసికొనువారు ఖడ్గములను దాచరు. పులులుకారు. మ్రుగ్గులు వేయరు. ఇది యంతయు తుచ్చమైన నీచమైన నికృష్టశబరవృత్తి. తండ్రి:—ఎవని తపము వాఁడు చేసికొనును. నేను ఖడ్గముతోఁ దపస్సు చేయుదును. పులివై తపస్సు చేయుదును. అది నీ కెందుకు? నీ కిష్టము లేనిచో నావర్ణము లన్నియు బయట పాటవేయుము. నా కత్తులను వెలికి విసరుము. నా దారిని నేను పోదును. నీవు నాతో వివాదపడుటకు వచ్చితివా? నేను నీతో వివాదపడను. నిజమైన తపస్వి యితరునితో వివాదపడఁడు. కొడుకు:— నేను తపస్విని కాను. నేనొక రాచవాఁడను. ఇతరులయందు దుర్వృత్తిని నేను సహించలేను. తండ్రి:— నీవు రాజపు కావు. న్యాయా న్యాయములు విచారించుటకు నీ కర్హతలేదు. కొడుకు:— ఉన్నది. తండ్రి:— ఉన్నచో విచారించుము - పది నిమేషములు గడచెను. కొడుకు లేచి వెడలిపోయెను.

F

దినదినము తోహారు ప్రౌద్ధుట రాజభవనమునకుఁ బోవును. అచటఁ జంద్రరేఖకొఱకుఁ బ్రతీక్షించును. ఆమె కనిపించనే కనిపించదు. ఎన్నాళ్ళని యిట్లు వృథాగాపోయి ప్రతీక్షించుట. అయినను కొందఱి ప్రకృతిలో నీషని చేయ వలయునని యనుకొన్నచో నది యాఱు నూతైనను నిట్లుద యించెడి సూర్యుఁ డట్లుదయించినను వారు మానివేయుట యుండదు. ఇట్టి ప్రకృతి నాగరకులయందు తక్కువగా జానపదులయందు కొంత యెక్కువగా నాటవికులయందు సమృద్ధిగా నుండును. ఆషని యశ్లే చేయుచుందురు. దానిని మానివేయనే వేయరు. తోహారున కీ మహాప్రయత్నము నందు హఠాత్తుగా నొకనాఁడు శలితము గనిపించెను. చంద్ర రేఖ వచ్చెను. “ఉంటివా? ఇన్నాల్లెనతరువాత నీవు కని పించలేవేమోనని భయపడితిని, కనిపించితివి. మీ జయ ద్రఘుఁ డెచ్చటనున్నాఁడు? ఆతనితో మాటాడవలయును. ఈలోపల వ్యవహారము నాకుఁ దెలియకుండఁ బండిపోవు చున్నది. నే నొంటరిదాననై యీ గూఢరహస్యమును భేదించలేకున్నాను. జయద్రఘుని పిలుచుకొనిరము. అతఁ డీనాఁడు వచ్చి తీజవలయును. రాజసేవకు లితనిని నిరోధిం చరు. నే నావిషయములో కొంతశ్రద్ధ వహించితిని. నిశా వేళయందు రక్షకులైనవారితో నీమృగయాభవనమున జరుగు చున్న కొన్ని రహస్యములనుఁగూర్చి వారితో ముచ్చటించి

తిని. వారును నాకు సాయపడెద మన్నారు. జయ
ద్రథుఁడు వచ్చినచో వా రతనిని నిరోధించరు. నేటిరాత్రికి
జయద్రథుఁడు వచ్చితీరవలయును. ఇప్పటికే యాలస్య
మైనదేమోయని నాయనుమానము. నీ వీనాఁడు జయ
ద్రథునిఁ గలిసికొనఁగలవా? ఇది చాలయవసరమైనకార్యము.
అనఁగాఁ దోహరిట్లనెను. “నీకార్యము సఫలమగును. ఈ
మాట నాల్గుదినములక్రింద నాతోఁ జెప్పినచో నెంతో
నిష్ప్రయోజనముగా నుండెడిది. మొన్నటివఱకు జయ
ద్రథుఁడులేడు. నిన్ననే వచ్చినాఁడు. అతఁ డెచటికిఁ
బోయినాఁడో నాకుఁ దెలియదు. అతఁడు వచ్చిన తరువాత
నీవు నాకీవార్త నందించుటయే నీవుచేయఁబోవు ప్రయత్నము
సఫలమగుననుటకు నిదర్శనము” అని తోహారు వెడలిపోయెను.
జయద్రథునిఁ గలిసికొని చంద్రరేఖ చెప్పినమాటలనుచెప్పెను.
జయద్రథుఁడును సంతోషించెను. “నిజమే. ఇంతకుమున్ను
చంద్రరేఖ భయపడవలసిన పరిస్థితులు జరుగలేదు. నేను
మూన్నాళ్ళక్రిందనే యనుకొంటిని. ఈ వ్యవసాయ మేదో
నాటివఱకు పరిపక్వతఁ గాంచలేదని నాకుఁ దెలియును.
అప్పటినుండి మిక్కిలి శీఘ్రముగా నది జరుగుననియు నేను
మిక్కిలి తొందర పడవలయుననియుఁ జంద్రరేఖ కిష్టమున్నను
లేకపోయినను రాజసేవకులనుఁ బ్రతిఘటించియైనను నేను
మృగయాభవనమునుఁ బ్రవేశింపవలయు ననుకొన్నాను.
అంతగాఁ దీయించినచో రాజుతల తీయించును. అంతకంటె
నేమిచేయును? నే నాయన కెదుటఁబడి తనకు రానున్న
మహాపదను మొగముననే చెప్పివేయవలయు ననుకొంటిని.

కాని లోకములో నొకలక్షణమున్నది. ఎవడు దేనిని గాటముగా విశ్వసించునో వాడు వానినుండి తొలగిపోడు. వానిని దానినుండి తొలగించుట దుర్ఘటమైన విషయము. అది నిస్సంశయముగా వాని కాపద్ధేతువని నిరూపించి చూపించుము. వానికిఁ గ్రమ్మిన మాయ తొలగనే తొలగదు. ఈ లోక మట్టిలక్షణముకలది. ఈమోహముక్తుట రాజునందెంత గాటముగా నుండునో సామాన్యునందు నంతియే గాటపుడనమును వెలయించుకొనును. రాజేదో మోహమునందుఁ బడియున్నాడు. దాని స్వరూపమేదో నాకుఁ దెలియుటలేదు. ఆ పద్మరాణినిఁ గలసికొన్నచో నాకుఁ దెలియును. మానవ స్వభావములోని మతియొక భూత మామెనుఁ బట్టికొన్నది. మానవునియందు జన్మతస్సిద్ధములైన యజ్ఞానములు వందలు వేలును. వారి వారి కర్మానుగతి యొక్కొక్క జీవుని నొక్కొక్క యజ్ఞానభావమన్న దయ్యము పట్టికొని పాలార్చుచుండును. సరే. నేటిరాత్రికి చంద్రరేఖనుఁ గలసికొందును. చూచితివా నీవలన నాకెంత సాహాయ్యము జరిగినదో. ఆ నుష్టులైన సేవకులు నన్నిచ్చటికి రానీయరాయెను. నీవు లేనిచో నా కీ వార్త తెలిసెడిదికాదు.” — ఆ రాత్రిపూట రెండుజాములు దాటకమున్ను అనఁగా నడిరాత్రివేళయందు జగ్గుద్రధుఁడు మృగయాభవనమునకుఁ బోయెను. అతని నెవఁడో పైనికుఁడు చూచుటయుఁ బిలుచుటయు నితఁడు తన్నుఁదాఁ దెలిపికొనుటయు వాఁ డనుమతించుటయు మొదలైన కష్టమేమియు లేకుండఁగనే వానికొఱకుఁ జంద్రరేఖ ప్రతీక్షించుచుండెను. వాకిటిలోనుండియే ప్రతీక్షించు

చుండెను. జయద్రథుడేనా అన్న చంద్రరేఖ కంఠస్వరము భాసించి యతఁ డామెను బోయి కలసికొనెను. ఆమె యతనిని సవ్వడిలేకుండ రాజభవనమునకు నుత్తరదిశయందున్న నొక విడిగదిలోనికి బొట్టనవ్రేళ్ళమీఁద నడిపించుకొనుఁ దీసికొని పోయెను. ఇద్దఱును చీకటిలోననే యుండిరి. ఆమె యతనితో నిట్లు చెప్పెను. “నేను పూర్వమే నీతోఁ జెప్పియుండ వలసినది. నేనప్పుడు నీకు చెప్పుటకు నాకు ధైర్యము చాల లేదు. రాణి కిష్టములేని విషయము నీతోఁ జెప్పుట భావ్యము కాదు. ఇప్పు డావ్యవహారము ముంచుకొని వచ్చినట్లున్నది. ఇప్పుడు నాకుఁ జెప్పక తప్పదు. నాకీ వ్యవహారము పాటలీ పుత్రములో నున్నప్పుడే దెలియును. ఏదో యిది యంతయు గాలిమాటలు. దీనిలో యథార్థమన్నది యుండదు. ఇది యొక యింద్రజాలమువంటిదని రాజును వినోద పఱచుటకు సంకల్పింపఁబడినది. అట్టి దుర్ఘటమైన కార్యము సృష్టియందు సంభవించినపుడు చూచికొనవచ్చునులే యన్న ధైర్యము నాకు సగానికి సగముండెను. అయినను వాఁడు ధైర్యముచేసి రాజున కెదుటఁబడి—అదివఱకెన్నడు రాజుతో మాటాడని దానను - చెప్పితిని. అతఁడు చాల విచిత్రమైన పురుషుఁడు. ఆ రాజునుఁగూర్చి నీ కేమని చెప్పుదును? ఆయన స్వభావము తెలియఁజెప్పుట సాధ్యముకాదు. నీవు శాతకర్ణివి. నాయందు సోదరభావము కలవాడవు. ఈ సమయము గడ్డు సమయము. దానినిఁగూర్చి సుంత నీతోఁజెప్పినచో మనము చేయఁబోవు పనికి నధిక ప్రయోజనము సిద్ధించునేమోయని చెప్పుచుంటిని కాని నిజానికిఁ జెప్పరాదు. ఆరాజు నన్నదివఱ కెఱుఁగఁడు.

రాజు నన్నుఁ జూచినచో నాయందు నతనికిఁ బ్రేమ కలుగు నేమో యన్న శంక పద్మరాణికి లేకపోలేదు. అందుచేత నామె నన్నెల్లపుడు రాజదృష్టికి తగులకుండ రక్షించు చుండెడిది. రక్షించుకొనుచుండెడిది. ఇట్లుండఁగా నొకనాఁడు నీ తండ్రి జయద్రథుఁడు వచ్చెను. అతఁడొక పదకమును వేసెను. పదకము వేసెననుటకంటె వలపన్నెననుటమంచిది. ఆ వలలో రాజును పద్మరాణియు తగులొన్నారు. అప్పుడు వలవేయలేదు. అతఁడు వలవేయదమని మనసులోభావించి వేసినచో వీరిద్దఱు నందులో పడుదురా పడరాయన్న యూహతోఁ బొటలీపుత్రమునకు వచ్చెనని నా కనిపించినది. లేదా యింకొక విధముగాఁ జెప్పవచ్చును. అతఁడచ్చటికి వచ్చి వీరి స్వభావమునుఁ గుర్తించి ఇట్టి లక్షణములుగల జంతువులను సంహరించుట కెట్టివల సిద్ధముచేయవలయును. అని విచారించుటకు వచ్చినట్లున్నది. ఇతఁడు వచ్చినప్పటి నుండి నా కతనియందు ద్వేషమే కలిగెను. అతఁడు నీకు తండ్రి. నేను నీతో నీమాటలు చెప్పుట యెంతవఱకు సమంజసమో నాకుఁ దెలియదు. నాకు నిన్నుఁగుఱించి యేమియు తెలియదు. రాజొక యాపదలో నున్నాఁడు. అతని నాపదనుండి సముద్ధరింపవలయునని నాకున్నది. నా యంతట నేనాపని చేయలేను. మఱియొకని సాయము నే నభ్యర్థించవలయును. ప్రస్తుతము నీవుతప్ప నా కింకొకఁడు కనిపించలేదు. నేను నిన్నభ్యర్థించుచున్నాను. ఏమిపని చేయుచున్నానో నాకు తెలియదు. నిజముగాఁ జూచినచో నీవు నీతండ్రి చేయుచున్నపనికి ననుకూలుఁడనై వర్తించవల

యును. అట్టి నీతో నేను నా రహస్యమునుఁ జెప్పుచున్నాను. నీసంగతి నాకుఁ దెలియదు. నీతండ్రియొక్క యీషన్నాగము నీకుఁదెలిసి వెలినుండివచ్చి నభ్యంతరములను నివారించుటకు నీవు పైనఁ దిరుగుచున్నావేమో? నీ వట్టివాఁడ వైనచో నేను నీతో నీమాటలు చెప్పుట దొంగచేతికిఁ దాళపుచెవియిచ్చినట్లేయగును. నాకు గత్యంతరములేదు; నీవు నన్నుఁ దీసికొనిపోయి ముంచినచో నా యఖాతమున ముంచుము; నీ తండ్రి నిర్మించిన మహావర్తమున కభిముఖముగా నన్నుఁగూడ లాగికొనిపోయి; లేనిచో దూరముగా లాగుము; ఆరాజుతో నే నిదివఱకు మాటాడలేదు; రాజును రాణియుఁగలసియున్న పుడు నేను వారికెప్పుడు దూరముగానేయుంటిని; వారిద్దరే రహస్యములు చెప్పికొందురో; కాని మీతండ్రి వచ్చిన తరువాత మీతండ్రియు రాణియుఁగలసి మాటాడినప్పుడు వారిమాటలను నేను పొంచియుండి వింటిని; తరువాత రాణి పోయి రాజుతో మాటాడెను; అప్పుడును వారిమాటలను రహస్యముగా వింటిని; అట్టిపని తత్పూర్వము నే నెన్నెడును చేయలేదు; ఆ రెండుప్రసంగములను విన్నతరువాత నాకు భయమువేసినది; పద్మరాణి నన్నెప్పుడును మన్నించదు? నేను చదువురాని దానననియు జానపదురాలననియు నవివేకురాలననియు నామె యుద్దేశ్యము; నాయంధొక్కయశావనమే యున్నది; తక్కిన యే తెలివితేటలును లేవు; అనియే యామె యుద్దేశ్యము; ఆమెతో నే నీసంగతిచెప్పి ప్రయోజనములేదు; ఆమె రాజుతో మాటాడి వెడలిపోయినతరువాత నేను సాహసించి రాజువద్దకుఁ బోయితిని; ఈజయద్రథుఁడు

విశ్వసనీయుఁడుకాఁడు; వానినిఁగూర్చి నాకు ధాన్యకటకములోఁ
దెలియును. అతనిని నమ్మి నీవేట నీదినచో వాఁ డెచ్చటనో
నట్టేట సుడిగుండముచూచి బుడింగుమని ముంచును. నే నీ
కథ చెప్పుచుంటిని. రాజు నా యశావనమును వర్ణింప నారం
భించెను. నే నేమిచేయవలయును? రాజునందు నేను
విముఖురాలనా కాను. ఓయి జయద్రథా! ఈ సంగతి
చూడుము. అతని కొక యాపద రానున్నది. ఈ యాపద
నుండి నిన్ను నీవు రక్షించుకొనుమని చెప్పుటకు వెళ్ళితిని.
అతనికి నా యందుఁగల వాంఛ సుస్పష్టమైనది. అట్టిసంధిలో
నేను పడితిని. జీవుఁడు తన స్వార్థము నెంత వాంఛించును?
ఆ రాజునందు నాకుఁగల వైయక్తికమైన వాంఛా పరిపూర్తి
యందు నా మన స్సెక్కువ లగ్నమైనది; అతనియొక్క
ద్రతనుఁగూర్చి నేను వెళ్ళితి నన్న భావమునకుఁ గొంతశక్తి
తగ్గిపోయినది; నేనేమి చేయవలయును? తరువాత నే నతనినిఁ
బలుసార్లు కలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నించితిని; ఆ నా ప్రయత్న
మును విఘటితము చేయవలయునని పద్మరాణి; ఆ యడ్డంకు
లను దాటి యెట్లో యొకట్లు మఱల రాజుముందుఁ బడవలయు
నని నా కోరిక; ఆమె యధికారిణి; నేను చుట్టమనైనను
పేదరాల నగుటచేత దాసీకల్పము; నాకు రాజును మఱల
దర్శించుట సాధ్యపడనేలేదు; అతనికి నేను గనిపించినపుడు
నాయందంత ప్రేమ ప్రకటించిన రాజు నన్నుఁ గలిసికొను
టకుఁ బ్రయత్నించవలయునుగదా? అట్టి ప్రయత్న మతని
యందు దృశ్యమానము కాలేదు; ఈ మృగయాభవననిర్మాణ
ప్రయత్నము జరుగుచున్నన్నినాళ్ళు పద్మరాణి నన్నిచ్చటకుఁ

దీసికొని వచ్చునో రాదోయని నాకు భయము; తీసికొని
 రానిచో నేమైనను సరే; మఱల రాజు నెదుటఁబడి యనుమతి
 యాయనద్వారా సంపాదించుటకు నిశ్చయించితిని; నీ కిది
 యంతయు వృథాగాఁ జెప్పితినేమో యనిపించు చున్నది;
 కాని జరిగినదంతయు చెప్పకపోయినచో నీవలన నే నర్థించు
 సాహాయ్యమునకు సంపూర్ణత కలుగదని యుండదని నా
 యభిప్రాయము; అందుచేతఁ జెప్పితిని; అసలు విషయము
 చెప్పనేలదు; నే నన్నివిషయములను ప్రోవుచేసికొని వాని
 నుండి కొన్ని యభిప్రాయము లేర్పఱచికొని వానిని నీకుఁ
 జెప్పుచున్నాను; ఇందులో నాకుఁ దెలిసిన దిది; ఆ రాజు
 యొక్క యథార్థమైన స్వరూపము నాకుఁ దెలియదు; అతఁడు
 బిట్టు కాముకుఁడని నా యభిప్రాయము; అతని కొక
 యూహ యున్నది; అవునో కాదో చెప్పుము; కాని అట్టి
 యిది; తాను మనుష్యుఁడు; రాజు; తాను వాంఛించిన స్త్రీనిఁ
 దాను పొందుటకు నభ్యంతరములేదు; కొండమీఁది కోతి
 యైనను వాఁడు కోరినచో దిగివచ్చును; తొలుత రాజు,
 తరువాత సుందరమూర్తి; మఱియుఁ దరువాత దాత; అతని
 నెవరు వాంఛించరు? కనుక నతనికి లోకమునందలి మనుష్య
 స్త్రీలయందలి వాంఛ పర్యాప్తమైనది; అతని కొక యూహ
 యుదయించినట్లు నే ననుమాన పడుచున్నాను; ఆ యూహ
 యేమనఁగా మానవస్త్రీ ఆడులేడియో, యాడుపులియో,
 వానరియో యైనచో నట్టి స్త్రీతో సంగమించవలయుననియో
 దానిని చూచి యానందించవలయుననియో యా కోరిక
 యెట్టిదియో నాకుఁ దెలియదు. అట్టి రాజున కిట్టి కోరిక

యేమియోకూడ నాకుఁ దెలియదు. ఇది యేమి కోరిక? అసహజముగా నున్నది. అహో! ఈ సృష్టిలోని కామమునకు నియమ మని లేదు. ఈ బుద్ధి లోక నియమమునుకూడ దాటి పోయినది. నియమము లేకపోవుట అనఁగా మనుష్య జాతి యందలి హద్దు పద్దు లేకుండ ప్రవర్తించుట. ఇది మానవ జాతిని దాటిపోయిన హద్దు పద్దు లేకపోవుట. ఈ యూహ సామాన్య పురుషునియందో, స్త్రీయందో యైనచో నది శిక్షార్హ మగును. ఈ యూహ కలిగిన దొక రాజునకు. ప్రజలను శిక్షించెడివాఁడు రాజు. వానిని శిక్షించెడివాఁడెవఁడు? రాజులయొక్క దోషము లీరీతిగా లౌకిక శిక్షను దాటిపోయి పారలౌకికశిక్షను వాంఛించుచున్నవి. అందుచేతఁ గూడఁ బరలోక ముండక తప్ప దనిపించుచున్నది. అనఁగా జయద్రథుఁ డిట్లనెను. “చంద్రరేఖా! నీవు తెలివితక్కువదాన ననుకొనిన పద్మరాణియొక్క వివేకమును సంశయింపవలసిన చుచున్నది. చంద్ర:- ఆమె చాల చదువుకొన్నది. ఖడ్గవిద్యా నిపుణురాలు. రాజనీతి చక్కఁగాఁ దెలిసిన వ్యక్తి. ఆమె తండ్రి యామె నిచ్చటి కెందుకు పంపెననఁగా శ్రీముఖ శాతకర్ణికి ప్రతిస్పర్ధినిగాఁ బంపెను. ఆమె వివేకవతి యనుకొనుటకు సందేహపడ నక్కఱలేదు. జయ:- ఇంత చదువు చదువనచ్చును. దానికి తగిన వివేకము లేకపోవచ్చును. ఆమె నిజముగా వివేకవతియైనచో దాను వచ్చి రాజునకుఁ బ్రియురాలై యైదాతేండ్లు గడచినది. ఈపాటికి రాజ్య మామె చేతిలో నుండవలసినపని. చంద్ర:- ఉండెడిదే. కాని యామెయు రాజును నొక తీవ్రమైన లోభైన వలపులో

మునిగియున్నారు. ఆ రాజునకు తన భార్యయైన పద్మరాణి యాడు లేడియో, యాడు పులియో కావలయును. ఇతర స్త్రీ లైనచో పనికిరాదు. అతనియందుఁగల సర్వస్త్రీభావము పద్మరాణి మయముగా నుండును. సృష్ట్యాదియుందు ప్రజాపతి యున్నాఁడు. అతఁ డొక్కఁడే పురుషుఁడు. అతనియందు స్త్రీభావ ముదయించినది. రాజు ప్రజాపతి యైనచో పద్మరాణి యాస్త్రీభావమూర్తి. రాజునకు పద్మరాణియనఁగానది. జయ:- నీకింత పాండిత్య మెచ్చటిది? నీవు చదువుకొనలే దంటివికదా? చంద్ర:- ఆ సంగతి యట్లుంచుము. అందు కనియే చదువుకొనినవానికంటె జాకలివాఁడు మేలందురు. ప్రస్తుతము ఈ భావముమీఁద నీ తండ్రి తాండవించుచున్నాఁడు. అతనికిఁ బులియగుట చేతనగునట. అది యెట్లు చేతనగునో నాకుఁ దెలియదు. అది యసంభవైనవిషయము. ఈ పిచ్చిరాణియు పిచ్చిరాజును వానిని నమ్ముచున్నారు. ఇందులో నేదో మోసమున్నది. పద్మరాణి నాడుపులిగాఁ జేయఁగల్గుదునని నీ తండ్రి వారిద్దరిని నమ్మించినాఁడు. ఈ మూఢవిశ్వాసములోఁబడి వారు కొట్టుకొనుచున్నారు. అతనికి వీరిని మోహములోఁదించి యే మైకములోననో పెట్టె రాజును సంహరింపవలయునన్న యూహ యున్నదని నే ననుకొను చుంటిని. అంతకంటె నిందులోనున్న రహస్య మేమియును లేదు. ఇప్పు డేమి చేయవలయునో నాకు తోచుట లేదు. రాజు నెందుకు చంపవలయును? ఇప్పుడు రాజు చచ్చినచో శ్రీముఖశాతకర్ణి వెంటనే రాజగును. సాహసించి నే నీ సంగతి పద్మరాణితో చెప్పితిని. “ఏమమ్మా! నీతండ్రి

నిన్నుఁ బంపించినది శ్రీముఖశాతకర్ణి మగధరాజ్యము నాక్రమించకుండఁ జేయుటకుఁగదా! నీవు రాజయొక్కవలపులోఁ బడి నీ నీతిశాస్త్రజ్ఞతకుఁ బ్రయోజము లేకుండఁ జేసితివికదా? ఇదివఱకే రాజ్యమంతయు శ్రీముఖుని యధీనమునందున్నది కదా? ఈ నట్టడవిలో నీ భర్త చనిపోయినచో దిక్కుదిబాసు లేని చావగునుకదా! రాజు వేటకు వెళ్ళెను. అచట నొక పులి వానిని సంహరించెను. ఆ రాజునకు సంతానము లేదు. వెంటనే తానే రాజగును. శ్రీముఖుఁడు రాజగుటకు నీకంటె సహాయపడినవా రెవరగుదురు? అనఁగా నామెకు నామాట దుచించలేదు. ఒకవేళ నామాటలోని యర్థమును విచారించెడిదేమో, నాకు రాజమీఁదఁ గోర్క కలదన్న యీర్ష్య నా వాక్యములందలి యర్థమును భావించనీయలేదు. ఇది జరిగిన వ్యవహారము. ఈ నట్టడవిలో రాజునుఁ జంపినచో విచారణలేదు. వాని దారిని వాఁడు వోవును. ఇది శ్రీముఖునకు మిక్కిలి వీలు. రాజునుఁ బద్మరాణియే వధించినదని చెప్పవచ్చును. ఆమెను నిర్బంధింపవచ్చును. ఆమెను ప్రాడ్వివాకులయెదుటఁ బెట్టవచ్చును. ఆమెను శిక్షించవచ్చును. అతని కార్యము సులభముగాఁ గగ్గిమొనిపోవును. నాకు నాలుగైదు దినములనుండి యలజడి యెక్కువైనది. ముందు నీకొక సంగతి చెప్పవలయును. ఈ భవనిర్మాణము యొక్క పద్ధతి నీకుఁ దెలిసినఁగాని యిందులో నీవు నాకు సాయపడలేవు. నీవు పగలు దూరమనుండి చూచి యుండవచ్చును; అది పట్టి బహిరాకృతి; నేలమీఁద గీసి చూపించవచ్చును కాని యీ చీకటిలో నది సాధ్యముకాదు; కనుక

చెప్పెదను వినుము; ఈ మృగయాభవననిర్మాణ మిట్లున్నది; నాలుగు గదుల పెట్టుసావడి ముందున్నది; వెనుక నా ప్రమాణములో రెండు సావడు లున్నవి; వెనుకటి రెండు సావడులు నాల్గు నాల్గు గదులుగా విభజింపఁబడిన వనుకొనుము; నడిమి సావడి మేరయు వెనుకటిసావడి మేరయు దక్షిణపువైపున నొకదాని నొకఁ డంటుకొనిన నాల్గు గదులున్నవి; అనఁగా వెనుకటి రెండుసావడులమేర రెండు సగములయందు గదులు లేవు; కాని సావడులయొక్కచివళ్ళ రెండుగదులున్నవి; అనఁగా నాల్గుగదులమేరలో దక్షిణపుదిశయందు రెండురెండుగదులు కలవు; ఉత్తరపు దిశయందు గది కలదు; నడిమి మేరయందు రెండుభాగములయందు గదిలేదు. అనఁగా నీ నాల్గుగదులలో నేమిజరుగుచున్నదో తక్కినగదులలోనున్న వారికిఁ దెలియదు. అచ్చముగా నాగదులు నాల్గును రాజునకు రాణికిఁ బ్రత్యేకింపఁబడినవి. భవనము మూడు సావడులమేర నడిమి సావడిమేరలో పూర్తిగా దక్షిణమునందున్న గది రాజు పడకగది. దాని నంటుకొని యుత్తరమునందున్న గది రాణియొక్క నివాసగృహము. వానికి పశ్చిమమునందున్న రెండుగదులును రాజయొక్కయు రాణియొక్కయు దుస్తులు నలంకారములు మొదలైన వుండుట కేర్పాటైన గదులు. ఈ నాలుగుగదులు నొక కోటవంటివి. వానిలో నుండి వెలికి గవాక్షములులేవు. రాజుగదిలోనుండి దక్షిణదిశగా దొడ్డిలోనికిఁ బోవుటకు ద్వారమున్నది. ఈనాలుగు గదులలోనుండి యొకదానిలోనుండి యొకదానిలోనికిఁ బోవుటకు ద్వారములున్నవి. వెనుకటి మూడవసావడి మేరలో

నున్న రెండవగది యనఁగా దక్షిణపుదిశ నంటికొనియున్న గదికాని గదినుండి దొడ్డిలోనికి ద్వారముకలదు. భవన మంతయు చూచుచునే యున్నావుకదా ప్రాగ్దిశాభిముఖముగా నున్నది. నేనుండు గది యుత్తరదిశయందు నడిమిసావడి మేరలోని చివరిగది. నంటకు భోజనమునకుఁ బడమటివైపున వేతే యిల్లున్నది. అది రాజు నివసించుగదులమేరకు సూటిగా నెట్టయెదురునయున్నది. నేను తొలుత నిన్నెచ్చటచూచి తిని. నాగదికి గవాక్షముపైన నున్నది. నేను నిచ్చెన నొకదానిని వేసికొని యా గవాక్షములోనుండి యుత్తర దిశగాఁ జూచితిని. ఆనాఁడు నీవచట నాకుఁ గనిపించితివి. జయ:-నీదగ్గఱ నిచ్చెనయున్నదా? చంద్ర:-ఉన్నది. అది యొక్కటియే నా కాశను కలిగించుచున్నది. ఏలయనఁగా రాజును రాణియునున్న నాల్గుగదులు నొక్కప్రదేశమైనచో బయటనుండి లోనికి చూచుటకు వీలే లేదు. ఆ నాల్గు గదులలో నొకదానిలోనుండి యొకదానిలోనికిఁ బైయెత్తున గవాక్షములుకలవు. ఏదైన యాపద జరిగినచోఁ బ్రధాన ముగా రాజుగదిలో జరుగును. అచ్చట నేమిజరుగునో తెలిసికొనుట యసంభవము. ఈ జయద్రథుఁడు తానెచ్చట నుండునో తెలియదు. పడమటి దిశగా రాజుగది నంటు కొనియున్న గదిలో నతఁ డుండునని నా యుద్దేశ్యము అనఁగా మూఁడుగదులలో వెలుతురుండును. పడమటివైపు దొడ్డిలోనికి త్రోవగలిగిన గదిలో వెలుతురుండదు. ఆ గదిలో నిచ్చెనవేసికొని చూచినచో పైగవాక్షమునుండి రాణి గదిలో నేమిజరుగుచున్నదో జయద్రథుని గదిలో నేమి

జరుగుచున్నదో చూడవచ్చును. రాజుగదిలో నేమిజరుగుచున్నదో చూచుటకు వీలే లేదు. కాని నాలుగుగదులలో నొకదానిలోనుండి యొకదానిలోనికి బోవుటకు ద్వారములున్నవి. పడమటి దొడ్డిలోనికి వచ్చుటకు ద్వారముగల గదిలోనుండి రాణిగదిలోనికి బోవచ్చును. జయద్రథుడుండునని నే ననుకొనుచున్న గదిలోనికిని బోవచ్చును. రాజున్న గదిలో నేమిజరుగుచున్నదో చూడవలసినచో రాణి గదిలోనుండియో జయద్రథుని గదిలోనుండియో మాత్రమే చూడగలను. ఇదిస్థితి. మొట్టమొదట నాగదిలోనికి పోవుటయెట్లు? ఆలోనికి నిచ్చెనను తీసికొనిపోవుట యెట్లు? ఆలోనికి నిచ్చెనను తీసికొనిపోవుటయెట్లు? కాని గదులు పెద్ద విశాలమైనవికదా? జయ:- లోన నుండెడు దీపములు పెద్దవియా? చిన్నవియా? చంద్ర:-రాజుగదిలోని దీపమును రాణి యొక్క గదిలోని దీపమును మిక్కిలి ప్రకాశవంతములుగా నుండును. జయద్రథుని గదిలోని దీపము గ్రుడ్డిదనియే చెప్పవచ్చును. జయ:-అయినచో మనమెట్లో యొకట్లు పడమటి దెసనుండి యాగదిలోనికి బోయినచో నెట్లో యొకట్లు సంభాళించుకొనవచ్చును. చంద్ర:-మనమిద్దఱము పోవుట సాధ్యమగునా? నే నొకర్తుకను బోయినచో రాణి నన్నుఁజూచినచో నన్ను బ్రతుకనీయదు. జయ:-నేను పోయెదను. చంద్ర:-నీ వెవ్వడవో నీతండ్రికి దెలియునా? జయ:-తెలియును. తెలియదు. చంద్ర:-నాకొక యనుమానమున్నది. అతని కెప్పుడేది యెట్లుజరుగునో తెలియును. అతని వివేకములోకాతీతమైనది. నేను దానిని గ్రహించితిని. ఒక

నాఁడు నేను రాజయొక్క గదినుండి దక్షిణదిశగాఁ దెరిచి
కొనెడి ద్వారమువద్ద నిలుచుంటిని. ఆలోపలనున్న యతఁడు
వెనుకనుండివచ్చి నన్నుపట్టుకొని దూరముగాఁ దీసికొనిపోయి
“ఓసి చంద్రేశా! రాణితోఁజెప్పి నిన్నిప్పుడు శిక్షింపఁ
జేయఁగలను. నీవిచ్చట దాఁగియున్నావని నాకుఁదెలియును.
నాకు స్ఫురించును. నాకెవ్వరును చెప్పలేదు. లోన నేమి
జరుగుచున్నదో తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నము చేయకుము.
అది నీ ప్రాణములమీఁదికి వచ్చును. బయట నిలుచున్న
నిన్ను బయట నిలుచున్నట్లుగానే పులియో గొంతునుండి
దుఃఖరావముకూడ సన్నగానైన వెలికిరాకుండునట్లు పీక
బిగించి యెత్తుకొనిపోయినచో నీవేమి చేయఁగలవు? అని
నన్ను వదలిపెట్టెను. నే నచ్చట నిలుచుండవలయునని
లోనేమి జరుగుచున్నదో తెలిసికొనవలయునని యనుకొని
నల్లెవ్వరికిని తెలియదు. నాకాయూహ యంతకుముందే
తోఁచినది. భవనముయొక్క పడమటిదెసనుండి వెళ్ళినచోఁ
జీఁకటిలోనున్న యాగది కవాటమునుండి నేను కనిపింతు
నేమోయని భవనముయొక్క ముందుదెసనుండి తిరిగిపోయి
తిని. అతని కెట్లుతెలిసినది? ఆతఁడు మనుష్యుఁడుకాఁడు.
వానికేవో యధికములైన శక్తులుకలవు. నీవు లోనికిఁ
బోదువు. గదిలో నెవఁడో యున్నాడని వాఁడు నిస్సంశయ
ముగా గ్రహించును. ఉన్నదున్నట్లు నీకు చెప్పుచున్నాను.
నేను నిన్నాపదలోనికి దిండుట నా కిష్టములేదు. నీవును
నీ తండ్రియు నొక్కటియే యైనచో నాపదకమునకు నాప్రయ
త్నమునకు వచ్చిన యధికనష్టములేదు. ఒక్కటే నష్టము.

నేను నీ తండ్రి ప్రయత్నమునకు వ్యతిరేకురాలనని విస్పష్టము చేసికొనుచున్నాను. అపుడు నీవుగాని నీతండ్రికాని నన్నేమి చేయఁగలుగుదురు. ఏపులినోటనో వేయుదురు. నష్టము లేదు. నీవు నీతండ్రియొక్క వృత్తికి వ్యతిరేకినైనచో నేను చేసెడి ప్రయత్నమునకు కొంత నాయఁపడుదువు. ఇది యంతయు నే నాలోచించియే నీతోఁ జెప్పుచున్నాను. ఇందులోఁ దోహద నా కుపయోగపడలేదు. తక్కిన పరిచారికలవలననుఁ బరిచారకుల వలనను నా కేమియు లాభము లేదు. వారందఱు ప్రాగ్దిశయందు దూరముగానున్న భవనములో రాత్రులందు నివసించుచుందురు. ఎవఁడో యోగి వచ్చుచున్నాఁడు. రాజును రాణియు వానివలన వేదాంతము వినుచున్నారో, యుపదేశము పొందుచున్నారో యవి మాత్రమే తక్కిన వా రనుకొనుచున్నారు. నేనుకూడ నిజముగా వారితోఁబాటు పరిచారకుల భవనమునందుండవలసిన దాననే. కాని కొద్ది చుట్టరికముచేత నీ భవనమునందే దూరముగానున్న గదిలో ననుండనిచ్చుచున్నారు. జయ:- చంద్రరేఖా! నీవన్నమాట చాలనిజము. నేనా గదిలోనికిఁ బ్రవేశించినచో నేనచ్చట నున్నానని యాయనకు నిస్సంశయముగాఁ దెలియును. చంద్ర:-అయినచో వెళ్ళవద్దు. జయ:- వెళ్ళుదును. చంద్ర:-అతఁడు నిన్ను వధించినచో? జయ:- నే నతని కొడుకునుగదా! నన్నువధించఁడు. చంద్ర:- నీ వతనికి వ్యతిరేకివా? అనుకూలుఁడవా? మొదట నాకది చెప్పుము. జయ:- నే నెట్టివాఁడనైన. నీకేమి? నాతోఁ జెప్పఁదగినదంతయుఁ జెప్పివేసితివి. ఇంక నన్ను వదలిపెట్టుము.

చంద్ర:-కాని నన్నొకయాశ పెట్టుకొని కూర్చుండుమందువా?

జయ:-భగవన్నామము స్మరించుకొంచు కూర్చుండుము.

చంద్ర:-ఓయీ! నీమాటలు నన్ను చంపుచున్నవి. చంపుట లేదు. ఈస్థితిలో నాకేదో తేల్చి చెప్పినచో నాగుండియకు

నిలుకడగాని లేనిచో నాస్థితి యెట్లుండునందువు. జయ:-

నీకుఁ దేల్చి చెప్పుటకు నాకు సావకాశములేదు. నే నొక్క

టియే చెప్పుచున్నాను. నీకది చాలును. నేను నాతండ్రికి

వ్యతిరేకిని. చంద్ర:- నిజముగానా? జయ:- నిజముగానే.

చంద్ర:-నన్ను భగవన్నామము చేయుమంటివి? ఏ భగవం

తునిఁగూర్చి. జయ:-మనము మాటాడుచుండఁగా నెంత

సేపైనదో నీకుఁ దెలియునా? నేను లోనికిఁ బ్రవేశించుటకు

నాగదియొక్క తలుపు తెఱచియున్నదో లేదో. తెఱచి

యున్నచో వెళ్ళఁగలుగుదును. లేనిచో వెళ్ళలేను. ముందా

సంగతి చూచికొని రావలయును" అని జయద్రథుఁడు

బయలుదేఱెను. చంద్రరేఖయొక్క గదిలోనికి నొక్కఁడే

మార్గమున్నది. ఆమె గది నంటికొని పడమటి దిశ

యందుఁగల వెనుకటి గదిలోనికిఁబోయి యుత్తరముగానున్న

ద్వారమునుండి దొడ్డిలోనికిఁబోయి పడమటి వైపునకు

మఱలి యా గదిలోనికి బోవలయును. ఆ త్రోవనుండియే

చంద్రరేఖ యతనిని తన గదిలోనికి దీసికొనిపోయెను.

చంద్రరేఖ గదిలోని దీపము గ్రుడ్డిదీపము. వా రింతసేపును

రహస్యముగానే బ్రసంగించుకొనుచున్నారు. తమ ప్రసంగము

పెఱలకు వినిపించునేమో యన్న భీతి చంద్రరేఖకు కలదు.

ఏల యనఁగా మనమొక చోటనుండి యొకటే ధోరణిగాఁ
 గొంతసేపు మాటాడుచున్నచో నా సవ్వడితరంగములు
 సన్నని ధ్వని ధారగా వాయవీధులయందుఁ బ్రసరించు
 చుండును. ఆ ధారయొక్క సాంతత్యము సన్నని యీల
 విడుపులేకుండ సాగుచున్నట్లు దూరము వారికి వినిపించును.
 చంద్రరేఖ కొక్కటే ధైర్యము. ఆ గదిలో నున్నవారు
 తామొక మహాకార్యమునందు నిమగ్నులై యుండవచ్చును.
 ఆ కార్యవ్యగ్రత యింతసన్నని పెటసవ్వడిని పాటించనీయదు.
 అపుడు జయద్రథుఁ డిట్లనెను. ఇంతకుఁ బ్రధానము నిన్నడుగ
 వలసినది యడుగనేలేదు. వారేది చేయఁదలఁచుకొనిరో అది
 యీ రాత్రియే చేయుదురని నీకనుమానమెందుకుఁ గలిగినది.
 చంద్ర:- నిజమే. నే నా సంగతియే చెప్పలేదు. అతఁడు
 మృగయాభవనమునకువచ్చి యైదాటుదినములైనది. మఱి
 నీనాటి ప్రొద్దుటనే వచ్చెను. అప్పటికే సేవకులును మేల్కొని
 లేరు. అదివఱకు నాలుగైదుసార్లు వచ్చినపుడెల్ల నేవో
 చిన్న చిన్న మూటలు తీసికొని వచ్చెడివాఁడు. ఆ మూట
 లిచ్చట వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోవుచుండెడివాఁడు. ఈనాఁడు
 చేతులు జాడించుకొనుచు వచ్చెను. నా కనుమానమువేసినది.
 చేర్చవలసినవన్నియు నిదివఱకే చేర్చినాఁడు. ఈనాఁడు తుది
 ప్రయత్నము చేయుటకే వచ్చియుండవచ్చును. అనుకొంటిని.
 మఱియు నింకొక్కటి జరిగినది. అతఁడు వచ్చెడివాఁడు.
 కొంతసేపుండి వెళ్ళెడివాఁడు. ఈ నాఁడిట్లు జరుగలేదు.
 అతఁడు వెళ్ళనేలేదు. అయ్యయో, నా తెలివి కాలిపోను.

అతఁడు నిన్న ప్రొద్దున వచ్చెనయ్యా. నా మనస్సు మన
స్సులో లేదు. చూచితివా? అతఁ డీనాఁడు వచ్చెననుకొను
చుంటిని. అతఁడు నిన్ననే వచ్చెను. ఇంతవఱకు రాజసౌధము
వదలి పోలేదు. కడచిన రాత్రియే యేదో మహాఘోరము
జరుగు ననుకొంటిని. ఆ ఘోర మింతవఱకు జరుగలేదు.
ప్రొద్దు క్రుంకువఱకు జరుగలేదు. ప్రొద్దు క్రుంకువేళ నేను
బద్మరాణినిఁ జూచితిని. అతఁడు నేటి ప్రొద్దున వచ్చినచో
నేను నీకు వార్త యెట్లంపఁగలను. అతఁడు నిన్న ప్రొద్దుటి
వచ్చినాఁడు. కడచిన రాత్రియెల్ల నాకు నిదురలేదు. తెల్ల
వాటిన తరువాతఁ దోహారు కనిపించినాఁడు. వానితోఁ
జెప్పితిని. నీవు వచ్చితివి. అతఁడు వచ్చినది నిన్న ప్రొద్దుట.
అతఁడు బయటికే రాలేదు. లోన నేమి చేయుచున్నాఁడో
తెలియదు. పరిచారకు లెవ్వగును నా దెసకుఁ బోరాదని
రాజాజ్ఞ యైనది. రాజనకుఁ బ్రతిదినము భోజన మాయనగది
లోనికి పోవుచుండును. నిన్నను నేఁడును రాజును రాణియు
నిద్దఱు వంటశాలలోనికిపోయి భోజనముచేసిరి. అందఱు కిది
యాశ్చర్యముగా నుండెను. నీ వేమిచేసిననుసరే. నీవు
పోమ్ము. చేతనైనచో సాయపడుము. లేనిచో నీ మహా
ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొనిపోవుచున్న మమ్ము మొసలివలె
నీటిలోనికి గుంజుకొనుము. ఇంతే నేను చెప్పవలసినది.”
అని చంద్రరేఖ మొగముమీఁదఁ జేతులు పెట్టుకొని సన్నగా
నుండి యుండి యేడ్వ నారంభించెను. జయద్రథుఁ డామెను
వదలి దొడ్డిలోనికిఁ బోయెను. గోడవెంట నక్కి నక్కి

నడచుచు పడమటివైపున రాజనివాసమైన యా నాల్గు గదులలో పడమటిదెసకు ద్వారముగల గది కవాటాంచలమున నిలుచుండి లోనుండి ఏదైన సవ్వడివచ్చునేమోయని వినుచుండెను. ఏమియు వినిపించలేదు. తలుపుతెక్కలు దగ్గటగా వేసియున్నవి. లోన గడియ బిగించియున్నదా? త్రోసి చూడవలయును. త్రోసినచో ద్వారబంధము కిట్టుమనునేమో, ఒకగాలి తెరను రానిచ్చెను. ఆగాలి తెర వచ్చినపుడు తలుపును త్రోసెను. తలుపు తెఱచుకొనెను. గాలి లోనఁ బ్రవేశించెను. తనదోషము లేదు. లోన నెవరైన నున్నచోఁ దలుపు గాలికే తెఱచుకొనె ననుకొందురు. మఱలఁ దలుపు మూయఁబడినచో నాగదిలో నెవ్వరో యుండిరనుకొనవలయును. తలుపు మూయఁబడ లేదు. ఆగదిలో వెలుతురులేదుకనుక దొడ్డిలోనికి వెలుతురు రాలేదు. ఆ గదిలోనుండి రాణి గదిలోనికి త్రోవయున్న దని చంద్ర రేఖ చెప్పినది. సామాన్యముగా ద్వారము లొక దానికి సూటిగా నొక్కటియుండును. రాణి గదిలోని వెలుతురు రాణి గదియొక్క ద్వారము తెఱచియున్నచో దొడ్డిలోనికిఁ గొట్టవలయును. కొట్టలేదుకనుక రాణి గదియొక్క ద్వారము మూయఁబడియున్నది. జయద్రథుని గదిలోనుండి యీ గదిలోనికినున్న ద్వారముకూడ తెఱచుకొని యున్నదా? ఉన్నచో నాగదిలో దీపమున్నచో నీ గదిలోనికి వెలుతురువచ్చును. గదిలో వెలుతురున్నదో లేదో తెలిసికొనుటకు తొంగిచూడవలయును. సాహసించి తొంగి

చూచెను. ఆ గదిలో వెలుతురులేదు. నడుమ ద్వారమున్నచో నాద్వారము మూయఁబడి యుండెనా? ఆ గదిలో వెలుతురేలేదా? వెలుతురులేనిచోఁ దాను సాహసించి ప్రవేశించినచో నా గదిలోనున్న పురుషునకుఁ దాను కనిపించును. రెండు గదుల నడిమిగోడలో ద్వారమున్నచో నా ద్వారమెచ్చట నున్నదో దూరముగా నున్నదో దగ్గట నున్నదో. అతఁడు లోనికిఁ బ్రవేశించి గోడల నంటికొని సంచరించవలయును. తాను కవాటమునకు నుత్తర దిశాంచలమందున్నాఁడు. దక్షిణదిశాంచలమునందుండి యైనచో ద్వారము నంటికొని యొత్తిగిలి లోనఁ బ్రవేశించి లోనిగోడ నానుకొనిపోవచ్చును. అందుచేత నతఁడు నేలమీఁదఁ బండుకొని ప్రాకి కవాటమును దాకి మఱల నిలుచుండి దక్షిణ కవాటాంచలము నత్తుకొని లోనికిఁ బ్రవేశించెను. పడమటి గోడ నానుకొని నిలుచుండెను. తన కెడమవైపున గదియొక్క ద్వారము దూరముగా నుండెను. అది యిండుమించుగా నా గోడ ముందటిగది నానుకొనియున్న చోట నుండెను. ఇతఁడు గోడవెంట పడమటిగోడ చివరిదాకపోయి మఱలఁ దూర్పుగాతిరిగిన గోడవెంట గవాటమువఱకుఁబోయి లోనఁ జూచెను. ఆ లోన సన్నని దీపమున్నది. ఆ దీపపు వెలుతురు తానున్న గదిలోనికిఁ బ్రవేశించుటకుఁగూడ దానికి శక్తిలేదు. తొంగి చూచెను. లోన నెవ్వరును లేనట్లుండెను. ఒకవేళఁ దానే గోడ నానుకొని యుండెనో యా గోడ నానుకొని యా గదిలో నాతలివేపునఁ పురుషుఁ

డున్నచోఁ దనకుఁ గన్పించఁడు. అతఁడు తలయెత్తి చూచెను. తా నానుకొనియున్న గోడ పైభాగమున చిన్న గవాక్షమున్నది. ఆ గవాక్షములోనుండి చూచినచో లోన నేమియున్నదో తెలియును. చంద్రరేఖ గదిలోనికిఁ బోయి నిచ్చెన తెచ్చినచో నెట్లుండును? అంతకన్న చేసెడి దేమియు లేదు. లోన నేమి జరుగుచున్నదో తెలియదు. కాలము వృథాగా గడచిపోవుచున్నది. మఱల నా గోడవెంట నెమ్మది నెమ్మదిగా సాగి యతఁడు బయటికి వచ్చెను. నిచ్చెనకొటకు పోకముందు రాజయొక్క శయ్యాగృహముయొక్క దక్షిణ ద్వారము తెఱచికొనియున్నదా లేదా చూడవలయు నని పించెను. అతఁడా రెండుగదుల మేర పొడుగును దక్షిణదిశగా నేఁగి తొంగి చూచెను. రాజయొక్క శయ్యాగృహ ద్వారము తెఱువఁబడియే యున్నది. లోనుండి వెలుఁగు బయటకు వచ్చుచున్నది. ఆ వెలుతురు చూచినంతనే వానికొక ధైర్యము కలిగెను. అది యంతటి రహస్యకార్య మైనచో రాజయొక్క గది తలుపు తెఱచియుండునా? పోయి రాజు గదిలోనికి తొంగి చూచినచో నేమగును? అది చేయకూడదు. అతఁడు వెనుకకు వచ్చెను. ద్వారబంధపుమేర ప్రాకిపోయెను. చంద్రరేఖ గదిలోనికి జేరెను. ఆమెతోఁ జెప్పెను. నిచ్చెనను తీసికొనెను. దానితో బయలుదేఱెను. తన యీ ప్రయత్నము నిశ్శబ్దముగా సాగించుమని తన యిష్ట దైవమును ప్రార్థించెను. నిచ్చెనను లోనికి జేర్చెను. దానిమీఁద నెక్కి జయద్రథుని గదిలోనికి జూచెను. అందులోనున్న

చిన్న దీపముయొక్క- కాంతి దూరమునకుఁ బోకపోయినను
పైకిఁ బ్రసరింపకపోయినను నేలమీఁదఁ గొంతమేర పడుచునే
యుండెను. నేల యంతయు వన్నెలు వన్నెలుగా నుండెను.
వెంటనే జయద్రథునకుఁ దెలిసెను. అతఁడేమిచేయవలయును?
ఇంతవఱకు పులికాలేదు. అయినచో గర్జలుగాని సందడికాని
యేమియు జరుగలేదు. ఏస్థితిలోనున్నది. పైనుండి చూపు
విస్పష్టముగాలేదు. అచ్చటినుండి చూడఁగా రాణి గది
యొక్క పడమటిగోడకు పైభాగమున నదేయెత్తున గవాక్ష
మున్నది. ఆ లోపల సమృద్ధిగా వెలుతురున్నది. తన నిచ్చెన
యా గవాక్షమున కానించి చూడవలయునన్నచో తన
నిచ్చెన సరిగా జయద్రథుని గది కవాటమున కెదురుగా
నుండును. అది యెట్లు సాధ్యమగును? అతఁడు గవాక్షము
లోనికి దూరి గది లోతట్టునఁ జూచెను. కనులు పొడుచుకొని
చూచెను. చూడఁగా చూడఁగా గోడ కానుకొని యేదో
యున్నట్లు కనిపించెను. అది తన తండ్రి కావచ్చును.
అతఁడు దేనికొఱకొ ప్రతీక్షించుచున్నాఁడు. అతనికొక
యూహ తోచినది. రాణిని పులిని చేయవలయునుగదా?
తన గదిలో మ్రుగ్గు వేసినాఁడు. రాణినిఁ దీసికొనివచ్చి
యందులోఁ దొరలించవలయును. ఎందుకు చేయఁడు?
రాణి పులి యైనచో రాజుయొక్క గది దక్షిణ ద్వారము
తెఱచియున్నది అంత నిశ్శబ్దముగా నుండదు. సాహసించి
నిచ్చెన రాణి గది గవాక్షమునకు వేసెను. ఎక్కెను.
చూచెను. అతని కాశ్చర్యము వేసెను. రాణి గదిలో

నింకొక పులిముగ్గుండెను. రాణి ప్రక్క కూర్చుండి యుండెను. ఆమె యేదియో యాలోచించుచుండెను. రాజు గదిలోనికి పోవు త్రోవ తెఱచియుండెను. రెండు పులిముగ్గు లెందుకు? అతని కర్థముకాలేదు. అట్లే నిలుచుండి చూడ రాదు. తన తండ్రి ద్వారమువద్దకు వచ్చినచో తన నిచ్చె నయు; దానును కనిపింతురు. అతఁడు దిగి వచ్చెను. నిచ్చెన నచటినుండి తొలఁగించెను. ఏమి చేయవలయునో తోచ లేదు. తానున్న గదిలోనుండి రాణి గదిలోనికిఁ బోవు ద్వారమును త్రోసి చూచినచో? అట్లు చేయుటకు వీలు లేదు. రాణి మేల్కనియున్నది. లోన పెద్ద వెలుతురున్నది. ఆ తలుపు లోన గడియవేసియున్నదా? త్రోసినచో వచ్చునా? త్రోసి చూచుటకు వీలులేదు. ఏమిచేయవలయును? తానున్న గదికి తండ్రియున్న గదికి నడుమనున్న గోడయొక్క పై భాగ మున గవాక్షమునంటి తాను తడుముచుండగా నొక బల్ల వంటిది కనిపించెను. గోడలోనుండి మేకులువేసి యా బల్లను వేసిరి. దానిమీఁదఁ దాను పండుకొన్నచో నిచ్చెనను పైకిఁగి తనవద్ద నుంచికొన్నచోఁ దనయునికి యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. అతఁడు బహు ప్రయత్నముమీఁద నెంతయో శ్రద్ధగా నతని యిష్టదైముయొక్క యనుగ్రహవశమున — ఆ యిష్టదైవ మెంత దొడ్డయో, ఆ దైనము బ్రతికియుండఁగా నిట్టి పను లెన్ని చేసెనో—ఆ చెక్కమీఁదఁ బండుకొనెను. నిచ్చెనను పైకి లాగికొనెను. దానిని భద్రముగాఁ బట్టికొనెను.

ప్రతీక్షించుచుండెను. అంతలో ననేకములైన కార్యములు పరమశ్రీఘముగా సంభవించుట యారంభించెను. రాణి గదిలోనుండి పెద్దపులి గుఱ్ఱు వినబడ నారంభించెను. — రాణి పెద్దపులి యైనది. — తన తండ్రి గదిలో తండ్రిలేచి కూర్చున్నట్లు తోచెను. ఇతఁడు గవాక్షము నుండి తొంగిచూచెను. ఏమిజరుగునోయని యతఁడు ప్రతీక్షించుచుండెను. రాణియొక్క గుఱ్ఱు కొంతసేపటికి, రాజు గదిలోనికి బోయినది. ఇంతలోఁ దనతండ్రి తానున్న గదిలోనికి వచ్చెను. రాణి గదితలుపు త్రోసెను. రాణి గదిలోనికి బోయెను. రాణి గదినుండి రాజు గదిలోనికి పోవుత్రోవ మూసినట్లుండెను. అతఁడేమి చేయుచున్నాఁడో తెలియలేదు. ఇతఁడు తాను బండుకొనియున్న బల్లమీఁది నుండి రాణి గదిగోడలోని గవాక్షములోనుండి చూచుటకుఁ బ్రయత్నించెను. ఎవనిశరీరము పామువలె మెలికలు తిరుగునో వాఁడు చేయవలసినపని యది. చిన్న జయద్రథుఁడు తన శరీరమును చూచికొని యా గవాక్షపుటంచు పట్టికొని మేను సాచి లోనికిఁ జూచుచుండెను. తండ్రి లోన నేమి చేయుచున్నాఁడు. ఆముగ్గును చెఱిపివేసినాఁడు. దీని కర్థ మేమి? రాణి పులిగానే యుండిపోవలయును. తాను మఱల రాణి కాఁజాలదు. రాణి నిట్లుమోసముచేయుట యెందులకు? ఎందులకో తెలియలేదు. అతని తండ్రి నడిమితలుపును మఱల తెఱచెను. తాను శ్రీఘముగా తానున్న గదిలోనికి వచ్చెను. రాణి గదితలుపులు తెఱచియేయుంచెను. తన

గదిలోనికి తాను పోయెను. లోన గడియవేసికొనెను. ఇప్పుడు తెలిసినది. రాణి రాజును చంపినచో చంపును. చంపదా? తన వ్యాఘ్ర ప్రకృతి రాజ భవనమునుండి వెడలిపోవలె నని పించును. వెళ్ళినచో రాజయొక్క గదిలోనుండి దక్షిణ దిశగా పోవచ్చును. లేనిచో తానున్న గదిలోనుండి పడమటి దిక్కుగా వెలికి బోవచ్చును. పులిగానైన యామె వెడలి పోయినగాని జయద్రథుడు తనతలుపు తెరిచివేడు. రాణి యొక్కగుఱ్ఱు రాజు గదిలో వినిపించుచుండెను. తన గది లోనికి వచ్చెను. ఇతఁ డున్న గదిలోనికి వచ్చెను. ఇంచు మించుగా నరజాముసేపు పులియైనరాణి తిరుగుచునేయుండెను. రాజును వధించినట్లులేదు. పులియైన తరువాతఁ బూర్వజ్ఞాన ముండును కాబోలు? భర్తను చంపలేదు. చివర కాపులి వెడలిపోయెను. ఇతఁడు తాను రాణిగదిలో చూచెడిదేమియు లేదు. నెమ్మదిగా నట్లే శరీరమును వెనుకకు లాగికొని తండ్రి గదిలోనికిఁ జూడ నారంభించెను. తండ్రి యేమి చేయుచుండెను. దీపమును పెద్దది చేసెను. తనగదిలోనుండి రాజు గదిలోనికి పోయెడి తలుపుగడియ తీసెను. అతనిగదిలో నుండి తానున్న గదిలోనికి వచ్చెడు తలుపుతీసెను. తాను మ్రుగ్గులోఁ బండుకొనెను. అప్పుడు చిన్నజయద్రథుఁ డొక యాశ్చర్యమును చూచెను. అది యిట్లుండెనని, యిట్లు జరుగుచున్నదని కనులకుఁ దెలిసెనుగాని మనస్సునకుఁ దెలియలేదు. ఏమిజరిగినది? ఒక తల్లియొక్క గర్భములో శిశువు తొమ్మిదినెలలు పెరుగును. తొమ్మిదినెలలలో

జరిగెను మార్పంతయు రెండు నిమేషములలో జరిగినచో
 నా స్త్రీయొక్క గర్భకోశమునఁజూచి యీ మార్పిట్లు జరిగిన
 దని గ్రహించఁగలవాఁ డెవ్వఁడు? అదిచూచి గ్రహించెడి
 శక్తి యే కన్నులకుండును? ఏదో జరిగినది. ఏమి జరిగినదో
 తెలియదు. అది జరిగినంతసేపు తన కనులుమాత్రము తెఱచు
 కొనియే యున్నవి. అదిచూచిన కన్నులు గ్రుడ్డివికావల
 యును. వాని నెనుకనున్న మనస్సు పిచ్చిది కావలయును.
 కాని చిన్న జయద్రథుని కన్నులు గ్రుడ్డివికాలేదు. వాఁడు
 పిచ్చివాఁడు కాలేదు. ఎందుచేతనో తెలియదు. తొంబది
 తొమ్మిదిలక్షల డెబ్బదియైదువేల వాని జనము వానినాడు
 కొన్నది కావలయును. తండ్రియైన పులి తనగదిలోనికి
 వచ్చెను. రాణి గదిలోనికి బోయెను. అచ్చటినుండి
 యాపులి రాజుగదిలోనికి బోయినట్లు తెలిసెను. చిన్న జయ
 ద్రథుఁడు తానేమి చేయుచున్నాఁడో తెలియదు. ఆచేయుట
 కెంతసేపు పట్టినదో తెలియదు. నిచ్చిన దింపినాఁడు. దిగి
 నాఁడు. ముందర తండ్రిగదిలోనికి బోయినాఁడు. రాజు
 గదిలోనికిబోవు తలుపు గడియబిగించినాఁడు. తండ్రిగది
 లోని పులిముగ్గును నాశనము చేసినాఁడు. తాను నిరాయు
 ధుఁడు. తండ్రిగదిలో పీలుగా నొకఖడ్గము కనిపించినది.
 ఆ ఖడ్గమునుఁ జేతితో పుచ్చుకొన్నాఁడు. తానెంతతొందరగా
 నడచెనో తెలియదు. ఆ గదులలోనుండి బయటకు వచ్చి
 నాఁడు. పరువెత్తినాఁడు. చంద్రరేఖయుండు గదిలోనికి
 జొచ్చినాఁడు. లోన గడియ వేసికొన్నాఁడు. అప్పుడు

తోచినది. నీనీ! యేమిషని చేసితిని? అయ్యో! అతడు రాజును సంహరించును. తాను కత్తితో రాజున్న గదిలోనికిఁ బోలేడు. పోయి యేమిచేయును? తండ్రిని సంహరించునా? రాజు చావకుండు చూడవచ్చునే. రాజు ప్రాణములు రక్షించుటకు తాను తండ్రిని సంహరించుటయో తండ్రిచేత తాను మడియుటయో తప్పదే. ఇంతకు నాయూహ యతనికి తోచలేదే. తాను మఱల బయటకుఁ బోయినచో నేమగును?— ఇంతలో నొక మహాభయ నినాదము తన్నగయాభవన వియన్మండలమున వినిపించెను. ఒక జీవి మరణవేళయందు మహాభయంకరమైన పరిస్థితిలో మరణించు సమయమునందు పెట్టిన పెద్దకేక. రాజు సంహరింపఁబడెను. పరిచారకు లందఱు లేచిరి. గుబ్బిసలాడుచుండిరి. పాతిక దివ్వటీలు వెలిగింపఁబడెను. పులియైన జయద్రథుఁడు రాజును సంహరించెను. అచ్చటినుండియే తన గదిలోనికిఁ బోవలయునని ప్రయత్నించెను. ఆ గది తలుపు లోన మూయఁబడి యుండెను. ఎట్లో తెలియలేదు. రాణి గదిలోనికి వచ్చెను. ఆ గదిలోనుండి ఇప్పటివఱకు చిన్న జయద్రథుఁడున్న గదిలోనికి వచ్చెను. అచటి నుండి తన గదిలోనికి వెళ్లెను. తన పులిముగ్గంతయు చెఱుపఁబడి యుండెను. ఇది యెవఁడుచేసెను? తాను రాణిని నిత్య వ్యాఘ్రముగాఁ జేసెను. ఇంకెవఁడో తన్నుఁగూడ నిత్య వ్యాఘ్రముగాఁ జేసినాఁడు. వాఁ డెవఁడు? పులిగానున్న తన మనసునకుఁ దెలియుటలేదు. అయ్యో! మానవుని మెదడులో

నున్న మనస్సునకు, జంతువుయొక్క మెదడులోనున్న మనస్సునకు నెంతభేదమున్నది? అప్పుడా వ్యాఘ్రరూపముననున్న జయద్రథుని శార్దూలకంఠబిలమునుండి యొకపరమదుఃఖిసూచి గర్జామహాధ్వానము వెలువడెను. ఒకానొకపులి హఠాత్తుగాఁ దనపైన నొక మహాశిల బడినచో మరణించుచుఁ బెట్టిన కేక యెల్లుండెనో యా కేక యట్లుండెను. ఆ పులి నాల్గు గదుల యందు తిరిగి తిరిగి శీఘ్ర శీఘ్రముగాఁ దిరిగెను. ఈ మహా వ్యాఘ్రగర్జ పరిచారకుల కందఱకు వినిపించెను. అందఱును భయపడిపోవుచుండిరి. రాజున్న ప్రదేశమునకుఁ బోవలయునో పోరాదో దెలియలేదు. చిన్న జయద్రథున కొక్క యూహ పుట్టెను. తానేమిచేసెనో యది చేసెను. దానిని పూర్తిగాఁ జేయవలయును. ఏమైననుసరే. తాను పితృవధమును చేయుటలేదు. తండ్రినైనను శిక్షించవచ్చును. అతఁడు చేసినపని కతఁ డనుభవించి తీవ్రవలయును. పరిచారకులందఱు గుమికూడియుండిరి. వారిలోఁ దోహతు కనిపించెను. తోహతు చేయి పట్టుకొని దూరముగాఁ దీసికొనివెళ్ళెను. అతని చేయి వదలకుండగనే చిన్న జయద్రథుఁడు మహా రణ్యములోఁ బరువెత్త నారంభించెను. ఇద్దఱుఁగలిసి యూహదూరము పాతిక నిమేషములలోఁ బరువెత్తిరి. చెలువునొడ్డుకుఁ బోయిరి. నీటిలో దిగిరి. రెండు చెట్ల నడిమి తెప్పకొయ్య శాతకర్ణి బయటకు లాగెను. ఇద్దఱు దానిమీఁద నెక్కిరి. చేతులతోఁ గాళ్ళతోఁ ద్రోసికొని పోవుచుండిరి. అది యెంత వేగముగాఁ బోవుచున్నది. ఒక

పులి దానిమీఁద నెక్కి ముంగాళ్ళతో జలమును త్రోసినపుడే అంత వేగముగా పోయిన యా తెప్పకొయ్య ఇప్పు డిద్దఱు మనుష్యు లెక్కి పెద్ద పెద్ద చేతులతో నీటిని వెనుకకు గుంజినపుడు పదిరె ల్లెక్కువ వేగముగా నేగుచుండెను. వాగు మొగమువద్దకు వచ్చిరి. వాగులోఁ జొరఁబడిరి. తెప్ప కొయ్యను వాగున కెదురుగాఁ దీసికొనిపోవుట కష్టసాధ్యము. ఇద్దఱును దిగిరి. వాగు నొడ్డుపట్టిరి. ఆ త్రోవ తెలిసినదికాదు. కాని వాగును గుర్తుపెట్టికొనుచు భగవంతుఁ డిచ్చినంత వేగముతోఁ బోసాగిరి. ఆ గుహవద్దకుఁ జేరిరి. జయద్రథుఁడు లోనికిఁ బోయెను. అచటఁ బులిముగ్గు వేయఁబడియుండెను అట్లుండెనని యతఁ డనుకొనెను. అట్లే యుండెను. అతఁడా ముగ్గునంతయుఁ గాళ్ళతోఁ జెరిపివేసెను. చేతులతో ముట్టుకొన్నచో నేమగునో? కాళ్ళతోడనే యా శబలవర్ణ ధూళి నంతయు పూర్వపు ప్రోవుతోఁ గలిపెను. ఇద్దఱును గుహ ముఖమునకు వచ్చిరి సూర్యకాంతులు ప్రాకర్పర్యతో పరిభాగమును చుంబించుచుండెను. దూరమునుండి వ్యాఘ్రగర్జ వినిపించెను. ఆతఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. ఇంతలో మఱియొక వ్యాఘ్రగర్జ వినిపించెను. ఇది యెక్కడిది? రెండవ వ్యాఘ్రముయొక్కగర్జ. ఇద్దఱును గుహ ముఖమున కెదురుగా జలపాతము కట్టిన పెడలైన ప్రవాహమున కాలలి గట్టిన నున్న యొకమహావృక్షముకడకుఁ బరువెత్తుకొంచుఁ బోయిరి. ఆ చెట్టుమీఁద నెక్కిరి. అచటినుండి గుహ ముఖమువంకఁ జూచిరి. రెండుపులులు పోరాడుచున్నవి. తోహారిది యేమి

యని యడిగెను. జయద్రథుఁ డిట్లు చెప్పెను. అందులో నొక పులి ముసలిది. పెద్దది. మగది. రెండవది వయసులో నున్నది. ఆడుపులి. ఆ బక్కచిక్కిన పులి యెవరో. నీవే గ్రహించవలయును. రెండవపులి రాజుభార్య. — తీవ్ర పుండరీక గర్జా మహాభయంకర నినాదముచేత నడవి యంతఁగు దద్దరిల్లి పోవుచుండెను. ఆ పోరాటము సూర్యుఁడు నడిమింటఁ జేరువఱకు నట్లే సాగుచుండెను. చివరకు రెండు పులులును చనిపోయెను. రెండును చనిపోవుటకు ప్రొద్దు క్రుంకవలసివచ్చెను. ఇద్దఱును చెట్టు దిగిరి. రాత్రి అచటనే యుండవలసివచ్చెను. మఱునాఁటి ప్రొద్దున కలసియే చెఱువు దాటి యెవరి దారిని వారు పోయిరి.

చంద్రరేఖ సంగతి పరమేశ్వరునకే పట్టలేదు.

తోమ్మిదవ నవల—త్వరలో!

264

పురాణవైర గ్రంథమాల

(పదునారు సంపుటములు)

కవిసమాఖ్య విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారిచే

1. భగవంతునిమీద పగ	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
2. నా స్తికధామము	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
3. ధామరేఖ	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
4. నందోరాజాభవిష్యతి	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
5. చంద్రగుప్తుని స్వప్నము	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
6. అశ్వమేధము	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
7. అమృతవల్లి	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00
8. పులిముగ్గు	సాదా	4-00
,,	లైబరీఎడిషన్	5-00

పురాణవైర గ్రంథమాలలోని మిగతా 8 నవలలు
త్వరలో వెలువడును.

మనమ ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావర్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA113B155
పుస్తకం పేరు	పురిత్రుగ్గు
తారీఖు	26/10/24
ముందు రచ్చ	NO
వెనుక రచ్చ	NO
మొత్తం పేజీలు	271
పెద్ద పైకా పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	no
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	RUKSANG
పేజీలు నిర్దేశించినది	RUKSANG
క్యాన్ చేసినది	Hasan
పరీక్ష చేసినది	prathyusha
పేజీలు పరిశీలించినది	
ప్రెండ్రింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిష్కరి	Good.